

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ΄

Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1811
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ι. Κεφαλογιάννη, σελ. 1811
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Βόλου και το 2ο Γυμνάσιο Καβάλας, σελ. 1817, 1826, 1831
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1811, 1815, 1817, 1819, 1820, 1823, 1825, 182, 1829, 1830, 1851
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1823

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2019», σελ. 1811
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Μεταναστευτικής Πολιτικής, Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Υποδομών και μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Οικονομίας και Ανάπτυξης και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 12-12-2018 σχέδιο νόμου: «Επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής», σελ. 1851

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1811 - 1823

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 1823 - 1836
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 1836 - 1851

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 1826, 1829
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 1823, 1825, 1826, 1829
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1811, 1815, 1817, 1819, 1820, 1823
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 1829
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1823
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 1823, 1825
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 1823, 1826, 1829
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 1823, 1830
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 1851

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1819, 1820, 1829
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 1819, 1823
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 1822, 1823

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 1823
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 1823

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 1826, 1827, 1828
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. , σελ. 1849
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 1848
ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 1839, 1840
ΒΕΤΤΑΣ Δ. , σελ. 1812, 1814
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 1829, 1830
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 1840
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 1843, 1844
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 1842
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1820, 1821, 1822, 1823
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ε. , σελ. 1838
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 1846
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 1823, 1824, 1826
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 1836
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 1835
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 1845, 1846
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 1832
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 1817, 1820
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 1815, 1816, 1817
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 1831
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 1819, 1820, 1822, 1823

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 1840
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 1820
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Α. , σελ. 1820
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 1827
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1816
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 1823
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 1840
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 1819

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2018

Αθήνα, σήμερα στις 12 Δεκεμβρίου 2018, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.18', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 11-12-2018 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 11 Δεκεμβρίου 2018, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο: 1. Της πρότασης του Προέδρου της Βουλής «για την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) και της υπ' αριθμ. 7876/6041/25-11-2002 (ΦΕΚ 1502/Β'/2002) απόφασης του Προέδρου της Βουλής», 2. «Κατάργηση των διατάξεων περί μείωσης των συντάξεων, ενσωμάτωση στην Ελληνική Νομοθεσία της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων και άλλες διατάξεις»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα μια αίτηση άδεια απουσίας.

Ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για να μεταβεί στην Ουκρανία από 17 Δεκεμβρίου 2018 έως 20 Δεκεμβρίου 2018 για προσωπικούς λόγους. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2019».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Οι ομιλητές θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών. Η σειρά των ομιλητών θα οριστεί κατ' εφαρμογή των κύκλων των ομιλητών.

Προτείνω μετά τις ομιλίες των γενικών και ειδικών εισηγητών που θα ολοκληρωθούν σήμερα, να υπάρξει ένας πρώτος κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα –άρα, αύριο το πρωί– με ομιλητές

έναν Βουλευτή από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Άρα, οι τρεις πρώτοι κύκλοι θα είναι αυτοί. Δηλαδή, κατά προτεραιότητα θα έχουμε εννέα εναλλασσόμενους Βουλευτές, έναν από τις οκτώ Κοινοβουλευτικές Ομάδες και έναν Ανεξάρτητο Βουλευτή.

Στη συνέχεια και για να τηρηθεί κατά το δυνατόν η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω να καταρτισθεί ένας ενιαίος κατάλογος ομιλητών που θα περιλαμβάνει όλους τους εγγεγραμμένους Βουλευτές με το ηλεκτρονικό σύστημα. Η εναλλαγή των ομιλητών θα γίνεται κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων.

Μπορεί να χρησιμοποιώ τον πρώτο ενικό, αλλά αυτό είναι απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, όπου συζητήσαμε τα σχετικά με βάση και το τι έγινε πέρυσι και πρόπερσι.

Σας λέω και προφορικά, για να μην υπάρχουν ερωτήσεις, ότι μπορεί η κάρτα μας να λέει το νούμερο 24, αλλά εμείς να είμαστε στο 76, διότι ακριβώς, όπως καταλάβατε, θα μπουκνέμε ύστερα κατά σειρά μεν, θα είμαστε μπροστά από το 23 και πριν το 25, πλην, όμως, θα είμαστε στους κύκλους οι οποίοι θα μπουκνέμε κατά τη δύναμη των κομμάτων από τις Υπηρεσίες και αύριο θα ανακοινωθεί η συνολική λίστα.

Ο κύκλος των ομιλητών θα είναι ως εξής: Κάθε κύκλος θα απαρτίζεται από δώδεκα Βουλευτές των πέντε πρώτων Κοινοβουλευτικών Ομάδων, έξι του ΣΥΡΙΖΑ, τρεις της Νέας Δημοκρατίας, ένας από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, ένας από τη Χρυσή Αυγή και ένας από το ΚΚΕ.

Οι Βουλευτές του Ποταμιού και της Ένωσης Κεντρώων θα εξαντληθούν μέχρι τον πρώτο κύκλο. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων θα συμμετάσχει στη συζήτηση με δύο Βουλευτές, εφόσον οι υπόλοιποι είναι μέλη της Κυβέρνησης. Αυτοί οι Βουλευτές θα μοιραστούν για τις αγορεύσεις του γενικού εισηγητού και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου. Σε κάθε κύκλο θα μπαίνει και ένας Ανεξάρτητος Βουλευτής μέχρι και τον έβδομο κύκλο.

Αυτά τα στοιχεία οι Υπηρεσίες τα ξέρουν πολύ καλά και θα φτιάξουν και τον σχετικό αλγόριθμο για να μπουκνέμε στη σειρά τελικά όλοι μας.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με έγκριση του Προεδρείου και μόνο με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Παρακαλώ πολύ, προσέξτε το αυτό, διότι δεν είναι σωστό. Εκ των πραγμάτων υφίστανται μια πίεση οι διευθυντές και οι διευθύντριες των Υπηρεσιών, όταν σε ατομική βάση κάποιος προσέρχεται και λέει, «βάλτε με αύριο, μεθαύριο». Εάν σχετικά με αυτό

δεν υπάρχει και κάποιο χαρτί του Γενικού Γραμματέα, να ξέρουμε με ποιον θα αλλάξει και να γίνεται σε ορίζοντα μιας έστω επιπλέον συνεδρίασης, την επομένη προκύπτει ένα χάος, κάτι που δεν είναι καθόλου σωστό.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι, δηλαδή όλοι όσοι ζητούν τον λόγο. Και πέρυσι και πρόπερι όλοι και όλες όσοι ζήτησαν τον λόγο, μίλησαν. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιοριζόμαστε όλοι στον χρόνο που δικαιούμαστε και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί από την ημερήσια διάταξη. Γι' αυτό τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων να γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Οι πρωινές συνεδριάσεις θα αρχίζουν στις 10.00' το πρωί και θα ολοκληρώνονται το αργότερο έως τις 12.00' τα μεσάνυχτα δίχως διακοπή, με εξαίρεση την Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου 2018 που η συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί στις 15.00' για τους γνωστούς λόγους.

Η ώρα έναρξης της συνεδρίασης της τελευταίας ημέρας της συζήτησης, Τρίτη 18 Δεκεμβρίου 2018, θα εξαρτηθεί από τους εναπομείναντες ομιλητές και τις εναπομείνουσες ομιλήτριες και θα γίνει γνωστή τη Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2018.

Προτείνω ο χρόνος ομιλίας των γενικών εισηγητών να είναι είκοσι λεπτά -είναι ακριβώς όπως πέρυσι και πρόπερι-, των ειδικών εισηγητών να είναι δώδεκα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και Πρωθυπουργού τριάντα λεπτά, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τριάντα λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ, του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, του ΚΚΕ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, του Ποταμιού και της Ένωσης Κεντρώων είκοσι πέντε λεπτά, του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών είκοσι πέντε λεπτά, του αρμοδίου Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών δεκαπέντε λεπτά, της αρμόδιας Υφυπουργού Οικονομικών δέκα λεπτά, των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δέκα λεπτά, των Αναπληρωτών Υπουργών των άλλων Υπουργείων οκτώ λεπτά, των Υφυπουργών των άλλων Υπουργείων επτά λεπτά, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 97 και 123 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στον χρόνο της δευτερολογίας, δηλαδή στα έξι λεπτά και στα τρία λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης, ο χρόνος ομιλίας για τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές θα είναι επτά λεπτά. Το απόγευμα της τελευταίας ημέρας θα μιλήσουν οι Αρχηγοί των Κομμάτων και ένας ή δύο Υπουργοί, διότι θα κλείσει ο Υπουργός Οικονομικών ή θα μιλήσει ακριβώς πριν τον Πρωθυπουργό. Αυτό θα το δούμε.

Κατ' αντίστροφη σειρά της δύναμης των κομμάτων, έτσι όπως είχαμε πει και στη Διάσκεψη των Προέδρων και όπως γίνεται πάντοτε, θα κλείσουμε με τον Πρωθυπουργό.

Προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει περίπου στις 12.00' τα μεσάνυχτα. Το Σώμα συμφωνεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσικος): Συνεπώς το Σώμα συνεφώνησε.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Βέττας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, τον Γενάρη του 2015 αναλαμβάνουμε να αντιμετωπίσουμε το δεύτερο στη σειρά υπό κατάρρευση πρόγραμμα οικονομικής βοήθειας της χώρας, καθώς η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, παίρνοντας πρόσθετα μέτρα άνω των 25.000.000.000 ευρώ, αδυνατεί να υλοποιήσει το πρόγραμμα.

Από τον Απρίλη του 2014 τα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας καταρρέουν, οι αποκλίσεις στο πρωτογενές πλεόνασμα ξεπερ-

νούν τα 4.000.000.000 ευρώ, οι αποκλίσεις μεταξύ στόχων και αποτελέσματος του ΑΕΠ ξεπερνούν τα 6 δισεκατομμύρια ευρώ, η ανεργία καλπάζει και στο τέλος του Δεκεμβρίου ακουμπάει το 27%, οι άνεργοι στη χώρα φτάνουν και ξεπερνούν το ένα εκατομμύριο διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες ανθρώπους.

Ήδη έχει χαθεί το 40% των εισοδημάτων των Ελλήνων πολιτών και το χρέος έχει φτάσει στο 180% του ΑΕΠ. Τα επόμενα δυο χρόνια, το 2015 και το 2016, πρέπει η Κυβέρνηση μας να βρει 54.000.000.000 ευρώ να επιστρέψει στους δανειστές. Ξέρετε πολύ καλά ότι τα χρήματα αυτά δεν υπήρχαν, γιατί ποτέ, μα ποτέ δεν υπήρξε καμμία διαδικασία ελάφρυνσης, διευθέτησης, αναδιάρθρωσης του δυσθεώρητου ελληνικού δημοσίου χρέους από την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου.

Η ευκαιρία, λοιπόν, για να ξεφύγουν είναι οι πρόωρες εκλογές για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας φέρνοντας και χρησιμοποιώντας το κόλπο Χαρδούβελη. Στέλνουν ένα χαρτί με μέτρα 1.000.000.000 ευρώ, αλλά οι δανειστές ανταποκρίνονται στέλνοντάς τους ένα χαρτί το οποίο περιέχει πρωτογενή πλεονάσματα 29.000.000.000 ευρώ. Πήραν 25.000.000.000 ευρώ μέτρα συν 29.000.000.000 ευρώ που ήταν τα νέα μέτρα.

Πέφτετε, λοιπόν, υπό το βάρος της αποτυχίας σας. Χρησιμοποιώ αυτήν την αναφορά ως απάντηση στον συνάδελφό μου και συντοπίτη μου, τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σταϊκούρα, ο οποίος ανέφερε πριν από λίγες μέρες στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων πως από τα οκτώ χρόνια των μνημονίων τα τέσσερα ήταν δικά μας και ήταν αχρείαστα.

Πριν από λίγο σας περιέγραψα τα χρειαζούμενα μέτρα. Τώρα θέλω να σας περιγράψω και τα αχρείαστα μέτρα. Αυτά είναι τα δικά μας αχρείαστα χρόνια και τα δικά μας αχρείαστα μέτρα.

Καταφέρνουμε να συμφωνήσουμε σε πολύ χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα. Είναι κομβικό το σημείο. Μας δίνεται ο χώρος να κάνουμε δύο πράγματα: να υλοποιήσουμε δημοσιονομικούς στόχους και να κατευθύνουμε χρήματα σε εκείνες τις κοινωνικές ομάδες οι οποίες είχαν θιγεί, είχαν χτυπηθεί βάναυσα τα χρόνια της κρίσης.

Αυτά, λοιπόν, τα τέσσερα αχρείαστα δικά μας χρόνια κάνουμε το εξής: Παίρνουμε από το χέρι δυόμισι εκατομμύρια συμπολίτες μας μαζί με τις οικογένειές τους, τη μισή Ελλάδα, η οποία ήταν ανασφάλιστη, και την οδηγούμε στη δημόσια δωρεάν υγεία. Τους οδηγούμε λοιπόν στο νοσοκομείο και τον γιατρό.

Αυτά τα τέσσερα πρώτα δικά μας αχρείαστα χρόνια διαγράφουμε 30 εκατομμύρια ευρώ από τις ΔΟΥ και δεν βεβαιώνουμε άλλα 150.000.000 ευρώ. Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι ήταν αυτά; Όταν ένας άνθρωπος νοσηλεύεται και έβγαине με το καλό από το νοσοκομείο, εφόσον πλήρωνε το πεντάευρω για να μπει σ' αυτό, έβρισκε στο σπίτι του, στο σκαλοπάτι του, πριν καν πάει σε αυτό, βεβαιωμένο το χρέος του. Αυτό λέγεται δημόσια υγεία «made by Νέα Δημοκρατία».

Αποτυπώσαμε και πάντα πιστεύαμε και πιστεύουμε πως έπρεπε η χώρα να βγει ολόκληρη από αυτή την κρίση, με κοινωνική συνοχή, με όρθια την κοινωνία. Και αυτή δεν ήταν μια πρόταση απλή, είχε χρήμα από πίσω. Έπρεπε να στρέψουμε εισοδήματα, έπρεπε να στρέψουμε κονδύλια σε αυτές τις κοινωνικές ομάδες.

Τι κάναμε, λοιπόν, εμείς αυτά τα τέσσερα αχρείαστα χρόνια; Το 2015 και το 2016, τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες άνθρωποι δικοί μας εντάχθηκαν σε ένα πολύ σπουδαίο πρόγραμμα, το πρόγραμμα της αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης.

Το 2017 και το 2018 ωφελήθηκαν από αυτό εξακόσιες τριάντα χιλιάδες συνάνθρωποί μας από το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης. Αχρείαστο μέτρο κι αυτό;

Από το 2015 μέχρι το 2018 διακόσιες δεκαπέντε χιλιάδες άνθρωποι και περισσότεροι μπόρεσαν να βρουν δουλειά μέσω των κοινωνικών προγραμμάτων εργασίας. Αχρείαστο και αυτό!

Επίσης, χιλιάδες άνθρωποι μπόρεσαν να βρουν δουλειά μέσω των προγραμμάτων κατάρτισης σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Αχρείαστο μέτρο και αυτό!

Ψάξτε, λοιπόν, πρώτα στους δικούς σας προϋπολογισμούς, τώρα, άμεσα, και βρείτε πόσα κονδύλια είχατε στρέψει στον κοινωνικό προϋπολογισμό, στη φτώχεια, στους ανθρώπους που ήταν στο περιθώριο, στην ένδεια. Τα τελευταία, λοιπόν, τρία χρό-

για στρέψαμε χρήματα προς τα εκεί. Και συγκεκριμένα, γιατί δεν μιλάμε αόριστα, 4.000.000.000 ευρώ πήγαν στους ανθρώπους οι οποίοι είχαν ανάγκη. Πενταπλασιάσαμε, λοιπόν, το πακέτο του κοινωνικού προϋπολογισμού.

Πάμε και στα άλλα αχρείαστα χρόνια, το 2016, το 2017, το 2018. Από το υπερπλεόνασμα ένα τεράστιο τμήμα του ελληνικού λαού ωφελήθηκε μέσω του κοινωνικού μερίσματος, που ήταν πάνω από 2.000.000.000 ευρώ. Προσθέτοντας στα θετικά μέτρα που ανέφερα και τα θετικά μέτρα που θα αναφέρω λίγο αργότερα και που αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό του 2019 και αν σε όλα αυτά προσθέσουμε τα κοινωνικά μερίσματα, τότε νομίζω ότι το μεγάλο παραμύθι -επιτρέψτε μου- και η μεγάλη παραπληροφόρηση -επιτρέψτε μου τον όρο-, ότι παίρνουμε δέκα και δίνουμε ένα, δεν ισχύει, αλλά κυρίως δεν μπορεί να ξεγελάσει εκείνο το τμήμα του ελληνικού λαού, το οποίο ωφελήθηκε γιατί το άξιζε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2019 είναι ένας επεκτατικός προϋπολογισμός. Δίνει, δεν παίρνει. Είναι ένας προϋπολογισμός επεκτατικός, γιατί η χώρα έχει αλλάξει αμετάκλητα σελίδα. Τηρήσαμε νόμους και κανόνες και εξαιτίας του γεγονότος αυτού, αλλά και εξαιτίας της σημαντικής βελτίωσης των μακροοικονομικών μεγεθών της ελληνικής οικονομίας, σήμερα μπορούμε να αλλάξουμε το μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής. Σήμερα μπορούμε να δώσουμε. Δεν θα πάρουμε.

Άρα, ο προϋπολογισμός δεν έχει δημοσιονομικούς περιορισμούς, δεν έχει περικοπές δαπανών, δεν έχει αύξηση φόρων. Αντίθετα, έχει μείωση εισφορών και φόρων και αύξηση κοινωνικών δαπανών.

Απαριθμηθώ τα μέτρα. Τη σταδιακή μείωση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων από 29% σε 25%, 1% κατ' έτος. Τη μείωση του ΕΝΦΙΑ για την ανακούφιση εκείνων των συνανθρώπων μας που έχουν ακίνητη περιουσία χαμηλής αξίας, μέχρι το ανώτερο ποσό του 30% για το 2019. Τη μη καταβολή τέλους επιτηδεύματος για αγρότες μέλη αγροτικών συνεταιρισμών, για σχολικούς συνεταιρισμούς, για φορείς κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας. Τη μείωση κατά 1/3 των ασφαλιστικών εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων και αγροτών. Αυτά είναι μέτρα ψηφισμένα πριν από λίγες ημέρες.

Την επιδότηση του 50% των εργοδοτικών εισφορών για νέους έως και 25 ετών. Την επιδότηση στέγασης, την επιδότηση ενοικίου για τριακόσιες σαράντα χιλιάδες οικογένειες, οι οποίες έχουν ένα σπίτι που νοικιάζουν ή έχουν ένα σπίτι το οποίο πήραν με δάνειο. Τη μείωση της φορολογίας διανεμομένων κερδών και τη πρόσληψη επτάμισι χιλιάδων και πλέον ανθρώπων στα κοινωνικά προγράμματα «Ειδικής Αγωγής» και «Βοήθεια στο Σπίτι» και την καταργηση του μέτρου περιοχής της προσωπικής διαφοράς κύριων και επικουρικών συντάξεων, που ψηφίσαμε χτες.

Αυτά ψηφίζονται μόνο από κυβερνήσεις που έχουν βγάλει τη χώρα έξω από τα μνημόνια. Άρα, βγήκαμε από τα μνημόνια, ψηφίζουμε μέτρα ανακούφισης, μέτρα θετικά για την εργασία και για την υγιή -επιμελούμε, την υγιή- επιχειρηματικότητα. Γιατί για εμάς είναι εξαιρετικά σημαντικό αυτό.

Η χώρα, λοιπόν, είναι εκτός προγράμματος από την 21^η Αυγούστου, είτε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ το παραδέχονται είτε όχι. Καταλαβαίνουμε πόσο άβολο μπορεί να είναι και πόσο αμήχανο είναι να κυβερνάς σαράντα χρόνια, να βάζεις τη χώρα στο μνημόνιο και πόσο αμήχανα νιώθεις, όταν μια Κυβέρνηση η οποία δεν συμμετείχε στο φαγοπότη βγάζει τη χώρα από το μνημόνιο.

Από την πρώτη στιγμή, αγαπητοί συνάδελφοι, που καταλάβατε πως το πρόγραμμα ολοκληρώνεται και τα πράγματα θα έχουν καλό, αίσιο τέλος, άρχισε μια κατασυκοφάντηση της Κυβέρνησης, μια παραπληροφόρηση και ουσιαστικά μια εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Γιατί δεν μπορώ να κατανοήσω πως γίνεται, δέκα μέρες πριν, στην Επιτροπή Οικονομικών όλοι οι εισηγητές σύσσωμης της Αντιπολίτευσης να μιλάτε για δύο προϋπολογισμούς. Μα, η Κυβέρνηση με την Κομισιόν είχε συζητήσει και είχε λήξει το θέμα της μη περικοπής συντάξεων. Ποιος ήταν ο λόγος, λοιπόν, δέκα μέρες πριν να μιλάτε και να μην παραδέχεστε ότι αυτό το θέμα είχε λήξει;

Συνεχίσατε, λοιπόν, την παραπληροφόρησή σας και σε άλλα

επίπεδα. Σας ακούμε κι εδώ στη Βουλή και στα μέσα μαζικής επικοινωνίας να συγκρίνετε την Ελλάδα με άλλες χώρες. «Η χώρα δεν βγήκε από τα μνημόνια, ενώ άλλες χώρες βγήκαν από τα μνημόνια». Σας μιλώ ειλικρινά. Ξέρετε πάρα πολύ ότι οι χώρες με τις οποίες συγκρίνετε τη δική μας χώρα δεν είχαν ούτε τα δικά μας διαρθρωτικά προβλήματα ούτε τέτοιο δημόσιο χρέος -υπενθυμίζω 180% του ΑΕΠ- και κυρίως εκείνες οι χώρες δεν είχαν ΚΕΕΛΠΝΟ, δεν είχαν C4I, δεν είχαν εξοπλιστικά, δεν είχαν μίζες, δεν είχαν λοβιτούρες, δεν είχαν κλεψιά, δεν είχαν εξαπάτηση του ελληνικού λαού.

Συνεχίζω τις απαντήσεις μου για τα μεγάλα ερωτήματα που έθεσε κυρίως η Νέα Δημοκρατία. Διαβάζω επακριβώς τι είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας: «Το πρόγραμμα απέτυχε, γιατί δεν επιτεύχθηκε ο βασικός του στόχος που ήταν να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την ασφαλή και καθαρή έξοδο της χώρας στις αγορές». Μα, νομίζω ότι η μόνη προϋπόθεση για να βγει μια χώρα στις αγορές, είναι να έχει τελειώσει το οικονομικό της πρόγραμμα και να έχει ρυθμίσει το χρέος της. Νομίζω ότι αυτό το κάνουμε και νομίζω ότι το κάναμε εμείς και δεν το κάνατε εσείς. Νομίζω ότι όλοι θυμόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα τις κραυγές της Νέας Δημοκρατίας κυρίως σχετικά με το ότι το δημόσιο χρέος της χώρας είναι βιώσιμο, ότι δηλαδή χωρίς καμμία παρέμβαση μπορεί από αυτόν τον ελληνικό λαό, σε αυτές τις συνθήκες να εξυπηρετηθεί.

Θέλω να συνδέσω την απάντησή μου για το χρέος, γιατί ακούγονται κάποια πράγματα περί αύξησης δημοσίου χρέους. Όποιος πάει στο τεύχος του προϋπολογισμού, καταλαβαίνει απόλυτα πως ο σχεδιασμός είναι η πτώση του δημοσίου χρέους κατά 12,6 ποσοστιαίες μονάδες στο 167% το 2019. Πήραμε τα χρήματα από τη μια πλευρά και είναι δικά μας χρήματα και τα τοποθετήσαμε στο μαξιλάρι ασφαλείας. Δεν υπάρχει καμμία αύξηση δημόσιου χρέους.

Έπρεπε -λέτε- η χώρα να διεκδικήσει και τα υπόλοιπα 24.000.000.000 ευρώ του προγράμματος, δηλαδή να αυξήσει κι άλλο το μαξιλάρι. Συγγνώμη, πριν έναν μήνα δεν λέγατε ότι η χώρα πρέπει να πάει σε πιστοληπτική γραμμή; Η βασική μας διαφωνία αυτή δεν ήταν; Πιστοληπτική γραμμή σημαίνει χρήμα δοσμένο με μέτρα παρμένα. Έπρεπε η χώρα να πάρει μέτρα. Έπρεπε η χώρα να μη βγει από το μνημόνιο, να συνεχίσει. Ακούω τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταϊκούρα να μας καλεί να αυξήσουμε το μαξιλάρι. Δεν ξέρω, νομίζω ότι οι άνθρωποι αλλάζουν απόψεις και θα ήθελα και επισήμως να καλωσορίσω και τη Νέα Δημοκρατία στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για το πώς πρέπει να προστατεύουμε την έξοδο της χώρας στις αγορές.

«Καλάπιδε η αύξηση των ληξιπροθέσμων οφειλών ιδιωτών μικροοφειλέτην προς το δημόσιο» λέτε. Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε πολύ καλά ότι το μεγάλο μέρος της οφειλής ανήκει σε μεγαλοοφειλέτες. Τα 80.000.000.000-85.000.000.000 ευρώ από τα 100.000.000.000 ευρώ ανήκουν σε μεγαλοοφειλέτες. Ουσιαστικά η αύξηση αιτιολογείται εξαιτίας των προσαυξήσεων των χρεών εταιρειών οι οποίες τελούν ακόμα υπό εκκαθάριση. Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί να έχει λογική ο ισχυρισμός σας πως το ιδιωτικό χρέος αυξάνεται κυρίως από μικροοφειλέτες.

Μας κατηγορείτε, βεβαίως, πως υπάρχει αύξηση των εσόδων και πως αυτή η αύξηση προέρχεται κυρίως από υπερφορολόγηση. Όποιος δει τον προϋπολογισμό θα δει δύο πράγματα: Με προβλεπόμενη ανάπτυξη 2,5% και ιδιωτική κατανάλωση 1,1%, η αύξηση του φόρου του ΦΠΑ είναι 1,04% των έμμεσων φόρων και των άμεσων είναι 1,5%. Η αλήθεια είναι πως τα φορολογικά έσοδα αυξάνονται και αυξήθηκαν σημαντικά, αλλά να δούμε πώς αυξήθηκαν:

Αυξήθηκαν εξαιτίας της οικονομικής δραστηριότητας, αγαπητοί συνάδελφοι και νομίζω ότι δεν μπορεί κάποιος να το αμφισβητήσει αυτό, όποιες εσείς δέχeste, όποιες εσείς θέλετε να αποδεχθείτε. Εξαιτίας, λοιπόν, της αύξησης της οικονομικής δραστηριότητας συνέβη αυτό, σύμφωνα με τα στοιχεία ΑΑΔΕ, περίοδος Ιανουάριος-Αύγουστος 2018. Τα έσοδα είναι αυξημένα κατά 624 ευρώ. Θα πούμε παρακάτω πως βρέθηκαν τα έσοδα. Τα έσοδα βελτιώνονται εξαιτίας της συνεχούς -κι εδώ είμαστε- βελτίωσης της φορολογικής συμμόρφωσης η οποία γίνεται με στοχευμένους ελέγχους.

Ξέρετε, το ΣΕΠΕ το οποίο διαλύσατε, έκανε εξαιρετική δουλειά. Δεν έκανε μόνο στην αδήλωτη εργασία, αλλά έκανε εξαιρετική δουλειά και στην εισροή εσόδων. Έχουν υποβληθεί, λοιπόν, μέσω του προγράμματος οικειοθελούς συμμόρφωσης - και είναι μεγάλη τιμή γι' αυτήν την Κυβέρνηση η οποία κατάφερε να φέρει ένα τέτοιο πρόγραμμα- πεντακόσιες επτά χιλιάδες αιτήσεις. Το ελεγχόμενο εισόδημα αγγίζει τα 10.100.000.000 ευρώ. Αυτός ο φόρος που καταβλήθηκε ως κύριος και πρόσθετος ξεπερνάει, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, τα 800.000.000 ευρώ. Οι έλεγχοι οι οποίοι αυξήθηκαν - ΣΕΠΕ- κατά την τουριστική περίοδο είχαν ως αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη εισπραξιμότητα του ΦΠΑ, όπως αυτή αποτυπώνεται στις περιοδικές δηλώσεις του ΦΠΑ του τρίτου τριμήνου του 2018 -όποιος θέλει το αναζητά και όποιος θέλει το βρίσκει- και βεβαίως εξαιτίας της επέκτασης των ηλεκτρονικών συναλλαγών.

Πρόσφατη μελέτη του ΙΟΒΕ δείχνει την αύξηση των συνολικών εσόδων κατά περίπου 800.000.000 ευρώ. Είναι αλήθεια πως καθυστερήσαμε τις ηλεκτρονικές συναλλαγές -το καταλαβαίνουμε, έπρεπε στη χώρα να έχουν έρθει εδώ και δεκαετίες- αλλά νομίζω ότι αν καθυστερούσατε ακόμη, θα είχατε καθυστερήσει ακόμα περισσότερες δεκαετίες να φέρετε νομοσχέδιο, όπως είναι η εθελουσία αποκάλυψη εισοδημάτων, γιατί αυτό είναι ένα ταξικό ζήτημα για εσάς. Δεν θα το πειράζατε ποτέ.

Πάμε, λοιπόν, να δώσω και μια απάντηση για τις συντάξεις. Η καλή δουλειά στα έσοδα, οι φορολογικοί έλεγχοι, ο έλεγχος της τουριστικής περιόδου, η καλή δουλειά στον ΕΦΚΑ, η απασχόληση -πάνω από τριακόσιες χιλιάδες συνάνθρωποι μας δουλεύουν με πλήρη απασχόληση στο μεγαλύτερο μέρος από αυτό-, η αξιοποίηση της περιουσίας των οργανισμών, των ασφαλιστικών ιδρυμάτων και οι ρυθμίσεις έδωσαν την ευκαιρία μαζί με τα φορολογικά έσοδα, όπως σας είπα, χθες η Κυβέρνηση να κάνει άρση του μέτρου των περικοπών των συντάξεων. Η δουλειά ξεκίνησε από αυτήν την Κυβέρνηση την επόμενη μέρα από την ψήφισή του, γιατί πιστεύαμε πραγματικά ότι κάνοντας τη δουλειά που κάναμε -και αποδείχθηκε ότι κάναμε- θα ξεπερνούσαμε αυτό το εμπόδιο. Ακούσαμε, λοιπόν, από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ πως καθηλώσαμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Σήμερα το καθηλώσαμε, χθες το μειώσαμε. Πριν δέκα μέρες φωνάζατε πως το είχαμε μειώσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το μεγαλύτερο πρόγραμμα των τελευταίων εννέα ετών, είτε θέλετε να το παραδεχτεί είτε όχι, και είναι ίδιο ακριβώς με τη χρονιά που διανύουμε.

Ας δούμε, όμως, το πρόγραμμα και τι είναι αυτό: Κατευθύνεται -λέει- στα μεγάλα έργα υποδομής, στην απασχόληση, στην επιχειρηματικότητα, στην παιδεία και στην υγεία. Υπάρχει και το εθνικό σκέλος ύψους 1.000.000.000 ευρώ το οποίο πάει για έκτακτες ανάγκες και κυρίως πάει για περιφερειακές πολιτικές. Ποιος σας είπε, όμως, ότι η αξιολόγηση ενός προγράμματος δημοσίων επενδύσεων γίνεται αριθμητικά, στη βάση του ύψους του; Δηλαδή, είναι καλύτερο ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 10.000.000.000 ευρώ από ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 9.000.000.000 ευρώ; Πρέπει, λοιπόν, να δούμε και την ποιοτική του διαχείριση, όχι πόσα χρήματα διαθέτουμε, αλλά πώς, πού και γιατί τα διαθέτουμε.

Όποιος έχει διαβάσει την έρευνα του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου τι διαπιστώνει; Μπορεί κάποιος να το ψάξει στο google και ο κόσμος που ακούει να πατήσει και να το δει. Τι διαπιστώνει αυτή η έκθεση για εσάς, για τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, για τη διαχείριση του ΠΔΕ από εσάς; Διαπιστώνει ότι το κόστος ανά χιλιόμετρο οδικών έργων αυξήθηκε έως και κατά 69% σε σχέση με το αρχικά προϋπολογισθέν. Διαχειρίζεστε δημόσιο χρήμα. Ποιος έδωσε αυτήν τη δυνατότητα; Ποιος έδωσε την άδεια να πληρώνετε ένα έργο κατά 69% περισσότερο; Διαπιστώνει, βεβαίως, ότι παραλαμβάνετε σχεδόν το 50% του έργου, το μισό έργο. Πληρώνετε 70% παραπάνω για να παραλάβετε μισό έργο. Αυτό λέγεται κουβαρνταλίκι, αλλά με «ξένα κόλλυβα».

Το τρίτο σημαντικό είναι ότι υπογράφατε συμβάσεις με ιδιώτες παραχωρησιούχους πριν από την επίλυση σημαντικών προβλημάτων.

Αυτό, λοιπόν, που αντιμετωπίσαμε ήταν «παγωμένα» έργα, βαλτωμένα έργα. Υπήρχαν πολύ μεγάλες εκκρεμότητες στις απαλλοτριώσεις, πολύ μεγάλες εκκρεμότητες στα αρχαιολογικά ζητήματα, πολύ μεγάλες εκκρεμότητες σε χιλιάδες ζητήματα.

Βρήκαμε διεκδικήσεις παραχωρησιούχων προσφάτως. Ζητούσαν από εσάς 1.200.000.000 ευρώ. Κερδίσαμε 764.000.000 και έχετε το θράσος να μας λέτε πως τα υπόλοιπα 430.000.000 τα δώσαμε ως πανωπρόικια.

Ακούστε, όμως. Είμαστε απολύτως σίγουροι ότι είχατε μεγάλη απορροφητικότητα. Στην απορροφητικότητα ήσασταν πραγματικά οι καλύτεροι. Και ποιος εργολάβος δεν θα έτρεχε να πάρει ένα έργο τρεις φορές κοστολογημένο παραδίδοντας το μισό έργο;

Δεν είναι συμβουλή, αλλά είναι μία τοποθέτηση: Όταν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ μιλάνε για ΠΔΕ, για Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, για γέφυρες, για τούνελ, για εργολάβους, για συμβάσεις, για οδικούς άξονες, θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί, γιατί ο ελληνικός λαός θυμώνει, αγανακτεί και σας θυμάται. Θα έπρεπε, λοιπόν, να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί. Εξαιτίας του πολιτικού πολιτισμού το λέω, για το δικό σας καλό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Βέττα, δύο λεπτά έχετε ακόμη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΤΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε, λοιπόν, να μιλάνε για μόνιμη λιτότητα. Μα, οι βασικές προϋποθέσεις για να βγει η χώρα από τη μόνιμη λιτότητα είναι να βγει από το οικονομικό της πρόγραμμα και να κάνει διευθέτηση του χρέους. Το κάναμε! Και σήμερα μέσω του προϋπολογισμού αυτού περνάμε μέτρα θετικά για τον κόσμο.

Γράφατε στο μεσοπρόθεσμό σας διάφορα -εσείς που μιλάτε για λιτότητα- στο δικό σας μεσοπρόθεσμο. Όποιος ανατρέξει, θα δει πρωτογενή πλεονάσματα ύψους 32.700.000.000 ευρώ. Για την τελευταία δε χρονιά, τη χρονιά που διανύουμε τώρα, τέτοιες μέρες, γι' αυτήν την ώρα που μιλάμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο -εάν ήσασταν κυβέρνηση-, είχατε φέρει στο μεσοπρόθεσμό σας πρωτογενή πλεονάσματα 11.500.000.000 ευρώ, τον θάνατο της ελληνικής κοινωνίας.

Τελειώνω με το δυνητικό ΑΕΠ. Ξέρετε, είναι σαν το ανέκδοτο που κάποιος ζητάει από κάποιον δύο κατσαρόλες, εκείνος του δίνει ένα και του λέει: «Είμαστε πάτσι. Μου χρωστάς ένα, σου χρωστάω ένα. Είμαστε εντάξει».

Σας λέω το εξής, αγαπητοί συνάδελφοι. Είπε κάποιος συνάδελφος «αν δεν ήσασταν εσείς και ήμασταν εμείς», εσείς δηλαδή, «θα υπήρχε ένα ΑΕΠ». Ακούστε τι ψηφίσατε στο μεσοπρόθεσμό σας: Αύξηση έμμεσων φόρων 9.000.000.000 ευρώ. Αύξηση άμεσων φόρων 9.000.000.000 ευρώ. Συρρίκνωση μισθών και συντάξεων 1.400.000.000 ευρώ. Μείωση κονδυλίων για κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη 15.000.000.000 ευρώ.

Με 35.000.000.000 ευρώ περικοπές είχατε προβλέψει αύξηση 57.000.000.000 ευρώ, κατά τον εισηγητή σας, και -ω του θαύματος!- είχατε προβλέψει και αύξηση ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 2%. Σε έναν άνθρωπο που έχει 100 ευρώ, του κόβετε τα 40 ευρώ, μένει με 60 ευρώ, του λέτε να ψωνίζει 120 ευρώ, για να πιάσει 12.000 ευρώ. Νομίζω ότι αυτό, εάν δεν είναι ύβρις στην πολιτική επιστήμη, τουλάχιστον είναι ύβρις στους κόπους του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό τελειώνω. Στο κλείσιμό μου είμαι.

Ο προϋπολογισμός του 2019, όπως και οι προηγούμενοι, είχαν ως έναν από τους κυρίαρχους στόχους τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, να βγει το «καράβι» μαζί, όλη η κοινωνία όρθια. Σεβαστήκαμε το δημόσιο χρήμα. Δεν το διασπαθίσαμε, δεν το κατασπαταλήσαμε, δεν το μοιράσαμε σε φίλους, κολλητούς και «ημετέρους».

Προσπαθήσαμε και θα προσπαθούμε να στηρίξουμε τον κόσμο που για δεκαετίες ήταν στο περιθώριο, ήταν έξω από τη διανομή, έξω από το κέρδος, έξω από το παιχνίδι. Προσπαθούμε να στηρίξουμε τα νέα παιδιά που ψάχνουν για αξιοκρατία και όχι τα παιδιά που ψάχνουν δουλειά μέσω μητρών στελεχών.

Δεχθήκαμε και δεχόμαστε επιθέσεις από τις πολιτικές δυνά-

μεις οι οποίες έκαναν πλιάτσικο σε αυτόν τον τόπο. Αντέξαμε και θα αντέξουμε, γιατί ο κόσμος της εργασίας και της υγιούς επιχειρηματικότητας μας χρειάζεται. Αντέχουμε και θα αντέξουμε, γιατί η χώρα έχει ανάγκες για μεγάλες, προοδευτικές αλλαγές. Σε αυτές τις πολύ μεγάλες προκλήσεις, αυτή η Κυβέρνηση θα ανταποκριθεί και την άλλη τετραετία, γιατί ήταν η καθαρότερη και η πιο τίμια.

Οι προσπάθειες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας να περάσουν όλα στη λησμονιά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα περάσει εύκολα, να το ξέρετε. Δεν θα μπουέ όσοι έφαγαν, διασπάθισαν, έκλεψαν στο ίδιο ζύγι με αυτούς που δεν έφαγαν. Αυτοί που έβαλαν τη χώρα μετά από φαγοπότι στο σκοτεινό τούνελ των μνημονίων δεν θα μπουέ στο ίδιο ζύγι με αυτούς που δύσκολα και με θυσίες την έβγαλαν. Αυτό σας το εγγυόμαστε και εμείς και περισσότερο ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον συμπολίτη του κ. Βέττα, τον κ. Σταϊκούρα. Η Φθιώτιδα μία εισάγει στη νέα, μεταμνημονιακή εποχή. Είμαστε περήφανοι.

Ορίστε, κύριε Σταϊκούρα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της αυταπάτης, των ιδεοληψιών, του τυχοδιωκτισμού και της σκληρής και αχρείαστης λιτότητας τερματίζει τη θητεία της με έναν αντανάπτευτικό, κατ' ουσίαν μνημονιακό προϋπολογισμό.

Είναι προϋπολογισμός καταρτισμένος σε συνθήκες ασφυξίας και μιζέριας στο πεδίο της οικονομίας, απογοήτευσης και παραίτησης στο πεδίο της κοινωνίας και διχαστικής όξυνσης στο πεδίο της πολιτικής. Είναι προϋπολογισμός που θα εκτελεστεί σε ένα ομιχλώδες και με υψηλούς κινδύνους εξωτερικό και εσωτερικό περιβάλλον: Εξωτερικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από γενοικεμένη αμηχανία απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις, προκλήσεις όπως είναι οι συνεχείς αλλαγές γεωπολιτικών συσχετισμών, η κλιμάκωση των εμπορικών εντάσεων, οι τάσεις περιχαράκωσης και προστατευτισμού, οι ισχνές ανιχνεύσεις νέων αρχιτεκτονικών στα υποσύστημα μιας ταραγμένης Ευρώπης, οι ραγδαίες επισημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις, οι σταδιακές μεταβολές στην κατεύθυνση άσκησης της νομισματικής πολιτικής, το υψηλό δημόσιο και ιδιωτικό χρέος, το δημογραφικό πρόβλημα και οι μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών, η κλιματική αλλαγή. Αλλά και σε ένα ταραχώδες εσωτερικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από μία οικονομία λιμνάζουσα, που συνεχίζει την επί ξυρού ακμής πορεία της και από μία κοινωνία απαισιόδοξη, εξουθενωμένη, ανασφαλή και από μία κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα, η οποία καθημερινά αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να προσφέρει κάτι ουσιαστικά θετικό σε όλα τα πεδία της δημόσιας σφαίρας.

Στην οικονομία: τα νοικοκυριά στενάζουν, οι επιχειρήσεις ασφυκτούν.

Στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής η βολική Κυβέρνηση προχωρά σε εθνικά επιζήμιες συμφωνίες.

Στη διαχείριση του προσφυγικού - μεταναστευτικού προβλήματος βρίσκουν έκφραση οι ιδεοληψίες, η ανικανότητα, ο κυνισμός, η αδιαφάνεια.

Στον πρωτογενή τομέα η Κυβέρνηση έχει δημιουργήσει συνθήκες ασφυξίας για τον Έλληνα αγρότη.

Στην εκπαίδευση κυριαρχεί η κοντόφθαλμη σκοπιμότητα και η ανομία στους χώρους των πανεπιστημίων.

Στο πεδίο της προστασίας του πολίτη υφίσταται γενικευμένο καθεστώς ανασφάλειας και φόβου.

Στο πεδίο της διαχείρισης της εξουσίας η Κυβέρνηση βουλιάζει στην ανυποληψία και στα σκάνδαλα, κατ' ομολογία στελεχών της.

Συμπερασματικά, η Κυβέρνηση ζυγίστηκε με τα προβλήματα της χώρας, μετρήθηκε και βρέθηκε λιποβαρής. Και με μόνη συγκολλητική ουσία τον πολιτικό καιροσκοπισμό, χωρίς ιδεολογικές συντεταγμένες, θα μείνει στην πολιτική ιστορία ως πολιτική ανεμοδούρα.

Για τους λόγους αυτούς, όσο πιο γρήγορα η Κυβέρνηση κλείσει την προεκλογική περίοδο στην οποία έχει εισέλθει η χώρα,

τόσο το καλύτερο για την πατρίδα μας, έτσι ώστε μέσα από μία μεγάλη πολιτική αλλαγή να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την επίτευξη υψηλής και διατηρήσιμης ανάπτυξης, τη δημιουργία καλών, ποιοτικών θέσεων απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Και γι' αυτό το ελπιδοφόρο μέλλον θα σας μιλήσω σήμερα, κάνοντας βασικές επισημάνσεις για την κατάσταση που θα παραλάβει σύντομα στην οικονομία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα παραμένει κλειδωμένη στην αυστηρή μνημονιακή γραμμή. Οι βαριές πολιτικές λιτότητας συνεχίζονται. Οι δημοσιονομικοί στόχοι διατηρούνται υψηλοί για πολλά χρόνια, για δεκαετίες.

Η δημόσια περιουσία είναι δεσμευμένη για έναν αιώνα και η χώρα βρίσκεται σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας, πρωτόγνωρη για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, με τριμηνιαίες εκθέσεις που αξιολογούνται από τις αγορές, στη βάση των οποίων θα υλοποιούνται πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της βιωσιμότητας του χρέους.

Και ήδη στην πρώτη έκθεση διαπιστώνονται καθυστερήσεις στην υλοποίηση των δεσμεύσεων, με αποτέλεσμα τα πρώτα μέτρα για το χρέος που ήταν για φέτος να μετατίθενται χρονικά.

Κύριε συνάδελφε, εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, ρύθμιση για το χρέος και για το ύψος και για το προφίλ έγινε το 2012. Δείτε τον προϋπολογισμό και ενδεικτικά μόνο δείτε τους στόχους. Δικαιολογώ, όμως, την άγνοιά σας.

Το πρόγραμμα δεν πέτυχε τον στόχο του πράγματι, δηλαδή να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την ασφαλή χρηματοδότηση της χώρας από τις αγορές. Αν υπήρχε κυβερνητική αξιοπιστία, αν είχαν υλοποιηθεί ήδη οι γενναίες μεταρρυθμίσεις, αν είχαν αναληφθεί έγκαιρα πιο γενναίες αποφάσεις για τη ρύθμιση του χρέους, αν είχαν αρθεί πλήρως οι κεφαλαιακοί περιορισμοί -τους ξεχάσαμε νομίζω- που μπήκαν το 2015 και αν η χώρα είχε ενταχθεί στο βασικό στόχο του κυρίου Πρωθυπουργού πριν από δύο χρόνια, στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, τότε τόσο το επιτόκιο δανεισμού όσο και τα spreads θα ήταν χαμηλότερα και λιγότερο ευμετάβλητα, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες. Δυστυχώς, όμως, αυτό σήμερα για τη χώρα μας δεν ισχύει.

Κι επειδή είπατε κάτι για τα αδιάθετα 24.000.000.000 ευρώ, πράγματι αυτό είπα. Είπα να αξιοποιούσαμε τα 24.000.000.000 ευρώ για να χτίσουμε ταμειακό απόθεμα, όχι συν 24.000.000.000 ευρώ. Δηλαδή να μην πάρουμε 24.000.000.000 ευρώ από την πραγματική οικονομία, όπως τα πήρατε εσείς. Δικαιολογώ την άγνοιά σας.

Τα αχρείαστα υπερπλεονάσματα υπονομεύουν την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και αυτό διότι πράγματι προκύπτουν από την υπερφορολόγηση των πολιτών και την εσωτερική στάση πληρωμών.

Ειλικρινά, θα απέφευγα στη θέση σας να μιλήσω για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρω ότι οι δημόσιες επενδύσεις το 2017 κατακλήσαν στο χαμηλότερο ύψος της τελευταίας δεκαετίας -αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών- με υστέρηση 2.600.000.000 ευρώ από τους στόχους που η Κυβέρνηση η ίδια είχε θέσει. Και σαν να μην έφτανε αυτό, κόβει άλλα 550.000.000 από το 2019 -και μη μου πείτε ότι δεν τα κόβει, γιατί έχω εδώ το ολιστικό σχέδιο για το οποίο θα μιλήσω-, θυσιάζοντας η Κυβέρνηση για πρόσκαιρες εντυπώσεις και με δεδομένη τη γνωστή αλλεργία που έχει στις ιδιωτικές επενδύσεις ένα ουσιαστικό επενδυτικό εργαλείο για τη χώρα, επιβάλλοντας -δεδομένου του υψηλού πολλαπλασιαστή, κύριε Πρωθυπουργέ, που έχει αυτός ο φόρος- έναν πρόσθετο, όπως τον αποκάλεσα και στην επιτροπή, φόρο ανάπτυξης. Βάζετε έναν φόρο ανάπτυξης μη εκτελώντας το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Και προσέξτε ποιο είναι το οξύμωρο. Στο περίφημο δήθεν ολιστικό σχέδιο για την ανάπτυξη, στη σελίδα 81, τι λέτε; Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το κύριο χρηματοδοτικό εργαλείο για την ανάπτυξη. Το καταθέτω, όπως και τον προηγούμενο πίνακα, στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυν-

σης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δηλαδή, το κύριο χρηματοδοτικό εργαλείο για την ανάπτυξη, που είναι το ΠΔΕ, εσείς δεν το εκτελείτε και το έχετε φτάσει στο χαμηλότερο ύψος. Είστε ανίκανοι να πετύχετε υψηλή και διατηρήσιμη ανάπτυξη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαδόπουλε, κάντε ησυχία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Και οι θεσμοί, όμως, φέρουν μεγάλη ευθύνη που αποδέχονται επί μακρόν αυτόν τον συνειδητό οικονομικό και δημοσιονομικό παραλογισμό, με αποτέλεσμα η οικονομία να μεγεθύνεται με αναμικτούς ρυθμούς, χαμηλότερους των αρχικών εκτιμήσεων.

Υπενθυμίζεται ότι η σημερινή Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση των φόρων, των κατασχέσεων και των πλειστηριασμών, έχει αποτύχει επί τετραετία. Τέσσερα χρόνια έχετε αποτύχει σε όλες τις προβλέψεις για την ανάπτυξη. Και τα τέσσερα χρόνια! Η Ελλάδα έχει απολέσει, πράγματι, δυνητικό πλούτο 31 δισεκατομμυρίων ευρώ την τελευταία τετραετία, αποτελώντας -το καταθέτω στα Πρακτικά- παγκοσμίως τη μοναδική αρνητική αναπτυξιακή έκπληξη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και επειδή κάτι είπατε για τα πρωτογενή πλεονάσματα, λησμονήσατε κάτι πολύ βασικό. Είχαν συμφωνηθεί τότε ρυθμοί ανάπτυξης 3,5% και 3,7%. Τότε, εν πολλοίς, τα πρωτογενή πλεονάσματα θα επιτυγχάνονταν από αυτό που πρέπει να γίνεται, από την ανάπτυξη, και όχι από τα μέτρα λιτότητας. Μιλήσατε συνεπώς για άμεσους και έμμεσους φόρους που θα αυξάνονταν από την ανάπτυξη και όχι από τα μέτρα λιτότητας. Δικαιολογώ την άγνοιά σας.

Έτσι η οικονομία σέρνεται σε κατάσταση παραλυτικής στασιμότητας. Η χώρα δεν έχει επιστρέψει ακόμα στην κανονικότητα.

Για να δούμε την «κανονικότητα».

Η ανταγωνιστικότητα -νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε με τους παγκόσμιους δείκτες- υποχωρεί. Οι επενδύσεις -το λένε τα στοιχεία- καταρρέουν. Η ποιότητα των θεσμών υποβαθμίζεται. Οι κεφαλαιακοί περιορισμοί εξακολουθούν να υφίστανται. Οι μισθοί μειώνονται. Οι ευέλικτες μορφές εργασίας επικρατούν. Η μακροχρόνια ανεργία κυριαρχεί, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων. Οι καταθέσεις δεν επιστρέφουν με ουσιαστικό τρόπο στο τραπεζικό σύστημα. Η πιστωτική συρρίκνωση συνεχίζεται και η Κυβέρνηση με πράξεις και παραλείψεις της ναρκοθετεί τα θεμέλια της οικονομίας. Οι οφειλές των πολιτών σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία έχουν εκτοξευθεί, έχουν αυξηθεί κατά 61% από το τέλος του 2014. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου, αυτές για τις οποίες ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών είχε δεσμευτεί εδώ στη Βουλή στις 19 Μαρτίου ότι θα ήταν μηδέν στις 20 Αυγούστου, είναι στα 2.500.000.000 ευρώ.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το χρηματιστήριο συσσωρεύει απώλειες σε συνθήκες απουσίας επενδυτικού ενδιαφέροντος. Οι προκλήσεις για το τραπεζικό σύστημα, μεταξύ των οποίων η αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων και η ενίσχυση της οργανικής κερδοφορίας, είναι μπροστά. Η ρευστότητα δημόσιων φορέων, όπως είναι η ΔΕΗ, επιδεινώνεται και το κράτος διογκώνεται.

Σ' αυτό το δυσμενές περιβάλλον η Κυβέρνηση, παρ' ότι πράγματι, κύριε Πρωθυπουργέ, ντύνεται Άγιος Βασίλης, με τις πρακτικές της δεν πείθει ούτε μικρά παιδιά. Αφού προχωρά σε δεκαεπτά περικοπές συντάξεων και σε είκοσι εννιά αυξήσεις φόρων, αφού επιβάλλει -και συμφωνήσαμε χθες- μόνιμα μέτρα λιτότητας

τας 9.500.000.000 ευρώ, αφού φτωχοποιεί την κοινωνία, διαλύει τη μεσαία τάξη, έρχεται σήμερα αποσπασματικά και με μεγάλη καθυστέρηση να προωθήσει μειώσεις κάποιων φόρων, φόρων που η ίδια επέβαλε και η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε.

Καταθέτω και εγώ μετά τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μητσοτάκη, τον πίνακα με τους είκοσι εννιά νέους φόρους που έφερε η σημερινή Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν μπορεί, συνεπώς, κύριε συνάδελφε, να βαφτίζετε επιτυχία τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών μόνο στους ελεύθερους επαγγελματίες, γιατί αν διαβάσετε τον προϋπολογισμό σας, λέει μέσα ότι απέτυχε αυτό που κάνατε το 2016, γιατί μειώθηκαν τα διαθέσιμα εισοδήματα. Μόνοι σας φέρατε αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών. Μόνοι σας τη μειώνετε.

Όσον αφορά στη μείωση της φορολόγησης των επιχειρήσεων, πόσο την παραλάβατε; Στο 26%. Πόσο την πήγατε; Στο 29%. Θα ξαναφτάσει στο 26% το 2021. Μετά από επτά χρόνια θα φτάσετε τη φορολογία των επιχειρήσεων εκεί που την παραλάβατε στις αρχές του 2015 και πανηγυρίζετε;

Προφανώς δεν βαφτίζεται επιτυχία ούτε η μη περαιτέρω, αχρείαστη περικοπή των συντάξεων, αφού προηγουμένως μόνιμοι σας την ψηφίσατε και δεν περιλαμβανόταν καν στο τρίτο πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής.

Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση, αφού συνεχίζει να παίρνει 10 από τα πορτοφόλια όλων των πολιτών, έστω και έτσι επιστρέφει 1 στις τσέπες κάποιων και αυτό το 1 θα έχει περιορισμένη επίδραση στην ανάπτυξη εξαιτίας -όπως λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όχι η Αξιωματική Αντιπολίτευση- του μικρού ύψους και της σύνθεσής του. Συνεπώς η Κυβέρνηση αντί να πανηγυρίζει, ας κοιταχτεί στον καθρέφτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι επισημάνσεις καταδεικνύουν αυτό που ολόκληρη η κοινωνία αντιλαμβάνεται. Με αυτόν τον καπετάνιο που μόλις έφυγε και με αυτό το πλήρωμα η χώρα χωρίς πυξίδα δεν θα βρει την Ιθάκη της, γι' αυτό και πρέπει να αλλάξουμε ρότα άμεσα. Πρέπει να κινηθούμε γρήγορα, αποφασιστικά, ασυμβίβαστα απέναντι στην παραίτηση, στο τέλμα, στη μετριότητα.

Απαιτείται στιβαρή πολιτική ηγεσία, βούληση, αποφασιστικότητα και η υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου. Ένα σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας που θα ενισχύει την ποσότητα και θα βελτιώνει την ποιότητα και τη σύνθεση του πλούτου της χώρας, με επενδυτική πανστρατιά δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, που θα αποφέρει περισσότερο διαθέσιμο εισόδημα σε όλους τους πολίτες, που θα βελτιώνει την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα, που θα ενισχύει τη δημιουργικότητα και την εξωστρέφεια, που θα διασφαλίζει την ατομική ευημερία και προκοπή αλλά και τη συλλογική ευημερία, που θα στοχεύει σε ένα καλύτερο κράτος, με την οικοδόμηση μιας ανοιχτής, μιας δημοκρατικής κοινωνίας, το οποίο κράτος όμως θα μεριμνά για την διαφανή και αμοιβαία επωφελή συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που θα παρέχει υψηλής ποιότητας γνώσεις σε όλες τις βαθμίδες του συστήματος της δημόσιας εκπαίδευσης, με διεύθυνση των επιλογών μέσα από ένα σύστημα ανοικτών οριζόντων και ίσων ευκαιριών για όλους τους πολίτες, που θα αναστρέφει την αυξημένη διαρροή και επιστημόνων και επιχειρήσεων, που θα βοηθά τη χώρα να ανταποκριθεί στον δομικό μετασχηματισμό της εργασίας εξαιτίας της τεχνολογικής επανάστασης, που θα διασφαλίζει τη συστηματική -το τονίζω, τη συστηματική- και με χαμηλό κόστος δανεισμού χρηματοδότηση της χώρας από τις αγορές.

Ποιοι είναι οι βασικοί άξονες αυτού του σχεδίου;

Πρώτος άξονας: Η απλοποίηση της φορολογίας και η γενναία μείωση φορολογικών συντελεστών νοικοκυριών και επιχειρήσεων. Προτεραιότητες, μεταξύ άλλων, είναι η μείωση ασφαλιστικών εισφορών για όλους τους εργαζόμενους. Η μεγαλύτερη μεσοσταθμικά μείωση του ΕΝΦΙΑ για όλη την κοινωνία, με ιδιαίτερη έμφαση στα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα. Η μείωση του εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή για τα φυσικά

πρόσωπα, για τα χαμηλότερα εισοδήματα. Η μεγαλύτερη μείωση της φορολόγησης των επιχειρήσεων. Τα φορολογικά κίνητρα για επενδύσεις σε έρευνα και καινοτομία. Η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση. Η γενναία ρύθμιση οφειλών προς το δημόσιο, καλύπτοντας το μεγαλύτερο μέρος των συμπατριωτών μας, αποκλείοντας τους στρατηγικούς κακοπληρωτές και εισάγοντας, όμως, ευνοϊκές ρυθμίσεις και για τους συνεπείς φορολογούμενους και δανειολήπτες.

Η μείωση αυτών των φόρων μπορεί να πραγματοποιηθεί υλοποιώντας τις δεσμευμένες οροφές δαπανών σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, επεκτείνοντας την αξιολόγηση των δαπανών στο σύνολο της δημόσιας διοίκησης, μη διογκώνοντας τον δημόσιο τομέα, επεκτείνοντας τις ηλεκτρονικές συναλλαγές, ενισχύοντας τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Δεύτερος άξονας: Η υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα, με μια πολιτεία που θα δημιουργήσει ένα σταθερό, ένα φιλικό περιβάλλον για επενδύσεις, αλλά και με επιχειρήσεις που θα υιοθετούν κανόνες εταιρικής διακυβέρνησης και θα επιδεικνύουν αυξημένη εταιρική κοινωνική ευθύνη. Προτεραιότητες, μεταξύ άλλων, είναι η απλοποίηση του αδειοδοτικού και γραφειοκρατικού περιβάλλοντος, η υλοποίηση αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας με αναπτυξιακή στόχευση, το ξεμπλοκάρισμα εμβληματικών επενδύσεων όπως είναι το Ελληνικό, η δημιουργία ενός παραγωγικού κράτους με απλούστερες δομές, σαφείς αρμοδιότητες και διαδικασίες αξιολόγησης παντού και με στοχευμένες προσλήψεις εκεί που υπάρχουν πραγματικές ανάγκες, μέσα από αδιάβλητες διαδικασίες, και φυσικά, ο περιορισμός του κρατικού εναγκαλισμού στην εκπαίδευση και η ανάπτυξη ενός εθνικού οικοσυστήματος έρευνας, εναρμονισμένου με την καινοτομία και την τεχνολογία.

Τρίτος άξονας: Η ενίσχυση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία. Προτεραιότητες, μεταξύ άλλων, είναι η αξιοποίηση των ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών εργαλείων, η εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, η πλήρης άρση των κεφαλαιακών περιορισμών, η εκκαθάριση των οφειλών του δημοσίου, η σταδιακή εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης, με την ουσιαστική επιστροφή καταθέσεων και την ορθολογική αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων.

Τέταρτος άξονας: Η ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους πιο αδύναμους συμπατριώτες μας. Προτεραιότητες, μεταξύ άλλων, είναι η ενίσχυση του προϋπολογισμού για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, η αύξηση των επιδομάτων ανεργίας, η επαναφορά των επιδομάτων για τις τρίτεκνες και τις πολύτεκνες οικογένειες που κατήργησε η σημερινή Κυβέρνηση, η υιοθέτηση φορολογικών κινήτρων για τη στήριξη της οικογένειας, με επιπλέον αφορολόγητο για κάθε παιδί, η υλοποίηση προγραμμάτων απόκτησης ψηφιακών δεξιοτήτων για μακροχρόνια άνεργους και ο διπλασιασμός του επιδόματος θέρμανσης, ώστε τουλάχιστον να φτάσει στο 60% του ποσού που χορηγούνταν το 2014.

Η υλοποίηση αυτού του συνεκτικού σχεδίου θα οδηγήσει σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης, αυτοί με τη σειρά τους θα βελτιώσουν τη βιωσιμότητα του χρέους δίνοντας τη δυνατότητα για σταδιακή μείωση των υψηλών δημοσιονομικών στόχων, προσθέτοντας βαθμούς ελευθερίας για ακόμα μεγαλύτερες μειώσεις φόρων κι έτσι η χώρα θα μπει στο επιδιωκόμενο ανοδικό σπινάλ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κάντε ησυχία, παρακαλώ. Κύριε Σταϊκούρα, έχετε δύο λεπτά για να ολοκληρώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Συμπερασματικά, ο προϋπολογισμός δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της χώρας. Αντιμετωπίζει την οικονομία και την προοπτική της μωπικά. Κυριαρχείται από κομματικές στοχεύσεις.

Ευτυχώς, όμως, κλείνει αυτός ο τετραετής κύκλος της ανευθυνότητας, των ιδεοληψιών, του τυχοδιωκτισμού. Η δε απόπειρα του κ. Τσίπρα να τεμαχίσει το χρόνο, μηδενίζοντας αυτόρεσκα το κοντέρ της διακυβέρνησής του, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των πολιτών, πέφτει στο κενό. Οι πολίτες με την απόφασή τους στις προσεχείς εκλογές θα ανοίξουν έναν νέο κύκλο υπευθυνό-

τητας, αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας. Αυτόν τον κύκλο θα τον πορευτούν με τη Νέα Δημοκρατία.

Άλλωστε, πάντα στα δύσκολα οι πολίτες την πολιτική λύση την αναζητούσαν από τη Νέα Δημοκρατία, την παράταξη που οικοδόμησε τη σύγχρονη δημοκρατία, που σχεδίασε, εδραίωσε και διασφάλισε το 2015 την ευρωπαϊκή θέση της χώρας, που αύξησε, διαχρονικά και συγκριτικά, με καλύτερους ρυθμούς το εγχώριο προϊόν της οικονομίας και το διένειμε πιο δίκαια.

Γι' αυτό και οι πολίτες, παρά τις κατά καιρούς πειραματισμούς, με την εμπιστοσύνη τους, αθροιστικά, έχουν αναδείξει τη Νέα Δημοκρατία ως την πιο ισχυρή πολιτική δύναμη της χώρας, ως τον μόνιμο, ως τον σταθερό πυλώνα του πολιτικού συστήματος, ως τη μεγάλη, πατριωτική, φιλελεύθερη, κοινωνική και ριζοσπαστική παράταξη της πατρίδας μας, με βαθιές και εκτεταμένες ρίζες στις λαϊκές δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα πω ότι σήμερα ζητείται όραμα, στρατηγικό σχέδιο και κυρίως πίστη στις δυνατότητες, στην ιστορία και στην προοπτική της χώρας. Η συλλογική ευημερία εξαρτάται από όλους μας. Εμείς, μαζί με όλους τους πολίτες, θα τα καταφέρουμε.

Θα τα καταφέρουμε να ανασυνγκροτήσουμε σε σύγχρονες βάσεις την πατρίδα μας. Θα τα καταφέρουμε να πετύχουμε μία καλή σύνθεση πετυχημένων, παραδοσιακών αξιών με τις νέες. Θα τα καταφέρουμε να υλοποιήσουμε πατριωτικές και πραγματικά προοδευτικές πολιτικές. Θα τα καταφέρουμε να αυξήσουμε, χωρίς ταξική μεροληψία, το διαθέσιμο εισόδημα όλων των πολιτών. Θα τα καταφέρουμε να είμαστε δίκαιοι στη διανομή του περισσότερο παραγόμενου πλούτου.

Γιατί αξίζουμε καλύτερα, γιατί μπορούμε καλύτερα!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Βόλου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον συνάδελφο κ. Σκανδαλίδη, από τη Δημοκρατική Συμπράταξη ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ.

Αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Καραθανασόπουλος από το ΚΚΕ. Ο κ. Παναγιώταρος θα μιλήσει τελευταίος από τους εισηγητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ομολογώ ότι έχω μία δυσκολία ερχόμενος στο Βήμα -δεν ανεβαίνω πολύ συχνά-, έχοντας νωπή την εικόνα της χθεσινής αδιανόητης σε ήθος και επίπεδο αντιπαράθεσης, που προσβάλλει τα κοινοβουλευτικά ήθη και μετatrέπει την πολιτική σε αρένα αγοραίας αντιπαράθεσης.

Εν μέσω σημαντικών προβλημάτων που βιώνει η χώρα, μία χώρα σε ολόπλευρη κρίση, η Βουλή καλείται σήμερα να συζητήσει στην κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία και να δώσει τη δική της γνώμη για το πού θα πάει η χώρα τον επόμενο χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού του κράτους προδιαγράφει σε πραγματικά μεγέθη την πορεία της χώρας και επιτρέπει ή καλύτερα επιβάλλει τη σοβαρή συζήτηση επί του πραγματικού, πέρα από συνθήματα και άναρθρες κραυγές, που δυστυχώς η σημερινή Βουλή βιώνει κατά κόρον.

Κατά τη δική μας κρίση, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2019, που εισηγείται η Κυβέρνηση, εμφανίζει ανάγλυφα τα προβλήματα και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει η χώρα ως αποτέλεσμα των επιλογών της. Να τονίσω εξ αρχής ότι δεν διαφαίνεται καμία προοπτική επίλυσης. Και αυτό γιατί είναι ένας προϋπολογισμός όμηρος του προεκλογικού κύκλου. Εμφανίζεται φαινομενικά γαλαντόμος σε παροχές, αφού αποθησαύρισε πόρους και εισοδήματα με άγρια φορολογική επιδρομή. Ενσωματώνει σωρευτικά όλες τις δεσμεύσεις και τα μέτρα που αποδέχτηκε η χώρα, χωρίς το παραμικρό σχέδιο για το πώς οι νέες θυσίες δεν θα πάνε χα-

μένες. Δεν αποπνέει καμμία αναπτυξιακή πνοή, σε μία εποχή που η χώρα την έχει απόλυτη ανάγκη για να επιβιώσει σε μία ιδιαίτερα δύσκολη διεθνή και ευρωπαϊκή συγκυρία. Κατά τη γνώμη μου, ο προϋπολογισμός μοιάζει, δυστυχώς, με διαβατήριο εισόδου της χώρας και της οικονομίας σε ακόμα βαθύτερη κρίση.

Ας πάρουμε το νήμα από την αρχή. Εν όψει της τυπικής εξέδου από τα μνημόνια ο Πρωθυπουργός διατύπωσε το δικό του success story για την επόμενη μέρα. Συμπυκνώνω τα λόγια του: Η Ελλάδα βγαίνει απρόσκοπτα στις αγορές, χωρίς να χρειάζεται προληπτική γραμμή στήριξης, ανακτά την εθνική της κυριαρχία, τελειώνει οριστικά η πολιτική της λιτότητας, ξεκινάει η εποχή της δίκαιης ανάπτυξης.

Τις εβδομάδες που ακολούθησαν την 21^η Αυγούστου οι αγορές εξακολουθούν να μας κοιτούν παγερά αδιάφορες, απαγορεύοντας ουσιαστικά την έξοδο μας σε αυτές και διατηρώντας ιδιαίτερα υψηλά επιτόκια. Οι δεσμεύσεις που υπέγραψε η Κυβέρνηση και αποτελούν οιονεί μνημόνιο καλά κρατούν. Το υπερταμείο επιχειρεί να δεσμεύσει και το τελευταίο τετραγωνικό της δημόσιας περιουσίας, χωρίς το ίδιο να προχωρήσει σε καμία ουσιαστική αξιοποίησή της μέχρι τώρα, παρά τους γαλαντόμους μισθούς. Η Ελλάδα θα ζει σε καθεστώς μόνιμης λιτότητας, κάτω από τον βραχνά των πλεονασμάτων.

Έτσι, λοιπόν, λίγες εβδομάδες μετά, ο Πρωθυπουργός επιχείρησε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης να προσγειώσει τους πολίτες μερικώς στην πραγματικότητα, εγκαταλείποντας τις μεγαλόφωνες διακηρύξεις και εγκαινιάζοντας μία προεκλογική περίοδο με κύριο όπλο την παροχολογία και τους διορισμούς σε φόντο πόλωσης και σκανδαλογίας. Την έχουμε ξαναζήσει -σας διαβεβαιώ- αυτήν την εποχή και ήταν τραγική για τη χώρα.

Το προβλεπόμενο υπερπλεόνασμα θα του έδινε τη δυνατότητα, πρώτον, να σταματήσει πρόσκαιρα την ψηφισμένη από την Κυβέρνηση και υπογεγραμμένη από τον ίδιο περαιτέρω μείωση των συντάξεων και να διαπραγματευθεί την για ελάχιστο χρόνο αναστολή της αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά και, δεύτερον, να εξοικονομήσει πόρους προς διάθεση σε κρίσιμες εκλογικά για τον ΣΥΡΙΖΑ ομάδες του πληθυσμού.

Ο στόχος του ήταν προφανής. Αφού η ανάπτυξη δεν πέτυχε τον προβλεπόμενο για το 2018 στόχο του 2,5%, καθώς έμεινε κάτω από το 2%, για να δημιουργήσει τον αναγκαίο δημοσιονομικό χώρο, αφού οι μεταρρυθμίσεις έμειναν στάσιμες και οι αποκρατικοποιήσεις καρκινοβατούν, αφού το ισοζύγιο των επενδύσεων παραμένει αρνητικό και το υπάρχον κράτος αντιστέκεται πεισματικά σε κάθε επενδυτική πρωτοβουλία, έπρεπε από τη δεδομένη πίδα να εξοικονομηθεί το υπερπλεόνασμα. Έτσι φτάσαμε στο 3,6% και στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Πώς θα καλυπτόταν η διαφορά;

Πρώτον, με φοροεπιδρομή. Οι φόροι για αγαθά και υπηρεσίες, για ΦΠΑ, για ειδικό φόρο κατανάλωσης, για εισοδήματα, εμφανίζονται αυξημένοι κατά 600 περίπου εκατομμύρια ευρώ.

Δεύτερον, με σημαντική μείωση του κοινωνικού κράτους. Το σύνολο των δαπανών που πάνε για μεταβιβάσεις, για τον κοινωνικό προϋπολογισμό και για τις συντάξεις εμφανίζονται μειωμένες κατά 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ, παράλληλα με την απαράδεκτη κατάργηση κοινωνικών παροχών στο όνομα πάντα της φιλολαϊκής πολιτικής.

Τρίτον, με αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, που στο τέλος Νοεμβρίου έφτασαν τα 2,62 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ προβλεπόταν ο μηδενισμός τους για το τέλος του 2018.

Τέταρτον και κυριότερο, με περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 550 εκατομμύρια ευρώ, σε μία εποχή που με αρνητικό ισοζύγιο ιδιωτικών επενδύσεων το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αποτελούσε τον μοναδικό τροφοδότη της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας έλθουμε, όμως, στο από εδώ και εξής. Τι σημαίνει πραγματική έξοδος από την κρίση και γιατί αυτή δεν εξυπηρετείται από την οικονομική πολιτική και τις επιλογές της Κυβέρνησης; Πραγματική έξοδος από την κρίση σημαίνει τρία πράγματα, τρεις απαρέγκλιτες προϋποθέσεις: η πρώτη ότι η χώρα βγαίνει με ασφαλή βήματα στις αγορές, η δεύτερη ότι το πλεόνασμα προκύπτει ως αποτέλεσμα του ρυθμού

ανάπτυξης και όχι ως προϊόν περαιτέρω αφαίμαξης αναπτυξιακών πόρων και εισοδημάτων και η τρίτη ότι δημιουργούνται ταυτόχρονα και με κατεπείγοντα τρόπο οι όροι και οι προϋποθέσεις μίας ενδογενούς και αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης όχι με θεωρητικά σχήματα και ευχολόγια για το μέλλον, αλλά με άμεσες και καίριες ανατροπές και μεταρρυθμίσεις.

Κατά συνέπεια, το ερώτημα -για να φτάσουμε στην ουσία του προβλήματος της χώρας- είναι αυτονόητο: Το μεσοπρόθεσμο σχέδιο που ψήφισε η Κυβέρνηση, με όλες αυτές τις δεσμεύσεις που συνιστούν οιονεί μνημόνιο, και ο προϋπολογισμός που το υλοποιεί ως το πρώτο κρίσιμο βήμα διασφαλίζουν τη δυναμική αναπτυξιακή τροχιά, πάνω στην οποία ο Πρωθυπουργός στηρίζει την προεκλογική του καμπάνια για δίκαιη ανάπτυξη;

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όχι για εσάς, αλλά για τη χώρα, η απάντηση είναι ένα πελώριο «όχι». Καμμία από τις τρεις προϋποθέσεις δεν υλοποιείται.

Και εξηγούμε: Η έξοδος της χώρας στις αγορές, που θα γινόταν αυτόματα την επομένη της τυπικής λήξης του μνημονίου, τείνει να γίνει θηλιά στον λαιμό μας. Οι λεονταρισμοί του Πρωθυπουργού για τις αγορές που θα χορεύουν στον ρυθμό μας, που συνόδευσαν την άρνησή του να δεχτεί την πιστοληπτική γραμμή στήριξης εξελίσσεται σε μείζον πρόβλημα, που θα το πληρώσει και θα το πληρώνει και κατά τους επόμενους μήνες, κύριε Υπουργέ, η χώρα.

Σε μία Ευρώπη που όταν βίωνε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, η Κυβέρνηση χρέωνε τη χώρα με τους αλόγιστους πειραματισμούς της, όταν με ελάχιστο κόστος θα βγαίναμε στις αγορές, η Ελλάδα έβλεπε τα τρένα να περνούν. Και τώρα που η Ευρώπη και λόγω εξωτερικών συνθηκών, που αφορούν το παγκόσμιο εμπόριο, την εσωτερική της κρίση, την υποχώρησή της στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, φαίνεται να μπαίνει σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις σε υφεσιακή τροχιά, η χώρα δεν έχει ασπίδα άμυνας. Καμμία πρόβλεψη. Κανένας σχεδιασμός. Και όμως το ιταλικό πρόβλημα φαινόταν με γυμνό οφθαλμό ότι έρχεται και μάλιστα πλησιέστερα.

Σήμερα ζούμε με το άγχος των υψηλών επιτοκίων. Ζούμε με την αναγκαστική απομείωση του μαξιλαριού μιας οικονομίας που καταναλώνεται σε προεκλογικές παροχές, αντί να επενδύει στην ανάπτυξη, και σε μόνιμες δομές αναδιανομής του πλούτου. Και βέβαια, όταν τελειώσει ο προεκλογικός κύκλος, η κρίση θα επανέλθει δριμύτερη. Στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα, όπως θα έλεγε ο θυμόσοφος λαός μας!

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ανάπτυξης και των πλεονασμάτων. Απαντώντας στον Γιάννη Κουτσούκο, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, διατυπώσατε μία πολύ σωστή παρατήρηση, στην οποία συμφώνησα. Αν δούμε στατικά το 3,5% του πλεονάσματος, ασφαλώς συνιστά καθεστώς μόνιμης λιτότητας, όταν η χώρα αναπτύσσεται με χαμηλούς ρυθμούς. Υπάρχει, όμως, η δυναμική, η αλλαγή που θα οδηγήσει σε επεκτατική αναπτυξιακή πολιτική. Είναι η ελπίδα σας, είναι το σχέδιό σας, είναι η άποψή σας. Είναι γραμμένο και στον προϋπολογισμό, που δεν θα γίνει πράξη.

Το ερώτημα είναι τι σας κάνει να πιστεύετε ότι με την πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης, δηλαδή με τη δική σας πολιτική θα φτάσουμε στους επιθυμητούς ρυθμούς ανάπτυξης; Είναι μία ανάπτυξη που απαιτεί παραγωγική ανασυγκρότηση, μεταρρυθμιστική πολιτική, ενεργούς αναπτυξιακούς θεσμούς και κινητοποίηση του παραγωγικού δυναμικού της χώρας.

Για ποια παραγωγική ανασυγκρότηση μιλάμε; Με αργό το δυναμικό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που στενάζουν και με εξαρθρωμένη την σπονδυλική στήλη της οικονομίας, όταν παντού συναντάς μόνο κλειστά καταστήματα και επιχειρήσεις;

Για ποια μεταρρυθμιστική πολιτική μιλάμε; Με ένα κράτος που αντιστέκεται σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια, που δεν μπορείτε να συμφωνήσετε ακόμα αν θα ξεκινήσει η επένδυση στο Ελληνικό, όταν αντί για μεταρρύθμιση κάνουμε μόνο αλόγιστους διορισμούς;

Για ποιους αναπτυξιακούς θεσμούς μιλάμε; Με την πυραμίδα του δημοκρατικού προγραμματισμού αποδυναμωμένη, την αυτοδιοίκηση χωρίς εφόδια, πόρους και διοικητικούς μηχανισμούς, το κράτος συγκεντρωτικό και γραφειοκρατικό, όταν αντί για ριζικές αλλαγές ολοκληρώνουμε χάριν της κομματικής σκοπιμότη-

τας την αποσύνθεση και καλλιεργούμε τη συναλλαγή στους δήμους;

Για ποιο παραγωγικό δυναμικό, που θα εγγυηθεί τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μιλάμε; Με το πιο μεγάλο κεφάλαιο της χώρας, τους νέους επιστήμονες να την εγκαταλείπουν, σε μία εποχή που το κύριο βάρος πρέπει να πέσει στην καινοτομία και τη νέα ανάπτυξη, όταν αντί για κίνητρα επιστροφής υποβαθμίζεται ολοένα και περισσότερο η διαδικασία και αποδυναμώνονται οι θεσμοί της εκπαίδευσης;

Είναι φανερό ότι χρειάζεται ριζικά διαφορετική αντίληψη και στρατηγική για την ανάπτυξη. Χρειάζεται οι περιφέρειες της χώρας να αποκτήσουν ονοματεπώνυμο που να στέκεται στον ανταγωνισμό, τον εγχώριο και τον διεθνή. Αυτό με τη σειρά του προϋποθέτει τη μέγιστη δυνατή κινητοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων και άρα, ένα κράτος διαφορετικό, που γίνεται πλοηγός και όχι αντίπαλος της ανάπτυξης.

Μία πραγματική επανάσταση και επανασχεδιασμός της θεσμικής συγκρότησης της πολιτείας, που ξεκινά από τη βάση και κυρίως με γενναία αποκέντρωση της διακυβέρνησης, που αποδιαιρώνει τη σύμφυση εξουσιών και συμφερόντων που έχει εγκατασταθεί στο κέντρο, ανεξάρτητα από κομματικές και άλλες τοποθετήσεις. Για να μην διεκδικεί κανένας κανένα ηθικό δικαίωμα σε αυτήν την Αίθουσα, πρέπει να καταλάβει ότι αυτός ο ιστορικός κύκλος έκλεισε και ότι πρέπει να ανοίξει άλλος ιστορικός κύκλος, που δεν θα αφορά τους αθώους και τους ένοχους, αλλά θα αφορά πολιτικούς και κόμματα που έχουν στο μυαλό τους να πάνε τη χώρα μπροστά και όχι προς τα πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Γι' αυτό το πρόβλημα της ανάπτυξης είναι κυρίως πρόβλημα δημοκρατίας. Χωρίς την ανασύνταξη της πολιτείας οι υψηλοί ρυθμοί είναι φενάκι και εσείς, δυστυχώς, με την πολιτική σας πρακτική προσβάλλετε βάνουσα τη δημοκρατία και τους θεσμούς της.

Εμείς καταθέσαμε τη δική μας πρόταση, το «Σχέδιο Ελλάδα». Θα μου πείτε «Λέτε και εσείς τους ίδιους στόχους». Όλα τα κόμματα λένε τους ίδιους στόχους.» Όχι, εμείς μιλάμε για τις προϋποθέσεις και τους όρους. Μιλάμε για ενεργές πολιτικές, μιλάμε για την επόμενη μέρα, όχι ως σχέδιο μελλοντικό, αλλά πώς με τις πρώτες της πράξεις μία κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει τα πράγματα από την επόμενη μέρα.

Αυτή είναι η ποιοτική διαφορά ανάμεσα σε μία παράταξη που έχει στη φύση και τη φυσιογνωμία της αυτό τον προγραμματισμό και την ουσιαστική διακυβέρνηση της χώρας, μία παράταξη ικανή στη διακυβέρνηση της χώρας, όπως δείχνει η πληθώρα των στελεχών της παράταξής μας σε όλη την Ελλάδα.

Μία τέτοια αλλαγή προϋποθέτει και έναν άλλο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που δεν εστιάζει στους ατέρμονους κωδικούς με βάση τους οποίους νομιμοποιείται η επιβολή του κέντρου στην περιφέρεια, η επιβολή της εκτελεστικής εξουσίας στους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, η επιβολή του κράτους στον ανυπεράσπιστο πολίτη. Προϋποθέτει άλλη κατανομή πόρων για νέα αποκέντρωση της διακυβέρνησης, περιφερειακή επανεπένδυση και εξισορρόπηση του παραγόμενου πλούτου.

Αν οι αναπτυξιακές επιλογές και οι αντίστοιχες εξουσίες, με ολοκληρωμένη οικονομική και διοικητική μορφή, δεν αποδοθούν στους θεσμούς που θα σηκώσουν το βάρος της ανάπτυξης και της κινητοποίησης του παραγωγικού και δημιουργικού δυναμικού, τα περί δίκαιης ανάπτυξης είναι έπαια πτερόεντα. Για ταχύρρυθμη δε, ας μην γίνεται καθόλου λόγος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τότε τι πρέπει να γίνει ή καλύτερα από πού να ξεκινήσουμε; Ασφαλώς με εκλογές, για να προκύψει κυβέρνηση ικανή, να αλλάξει ρότα η χώρα -γίνεται εκ των ων ουκ άνευ- αξιόπιστη, για να μπορεί σεβόμενη τα όρια των σχέσεων και των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει, να επαναδιαπραγματευθεί ορισμένες κρίσιμες όψεις αυτών των δεσμεύσεων, μία επαναδιαπραγμάτευση, για την οποία ούτε η συντηρητική παράταξη έχει να πει έναν στοιχειώδη λόγο για το πλεόνασμα που πρέπει επειγόντως να μειωθεί, για το χρέος που πρέπει περαιτέρω να αναδιρθωθεί, για το ασφαλιστικό που πρέπει, ξεκινώντας από την κατάργηση του απαράδεκτου νόμου Κατρού-

γκαλου, να επανασχεδιαστεί για τις εργασιακές σχέσεις που πρέπει να επανέλθουν στο πλαίσιο του κοινωνικού κεκτημένου, για την αλλαγή της δομής και της λειτουργίας του υπερταμείου που δεν μπορεί να είναι μία δαμόκλεια σπάθη πάνω από τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία εποχή που πρέπει να αντιληφθούμε ότι μόνο ενωμένοι οι Έλληνες μπορούμε να βγάλουμε τη χώρα στο ξέφωτο, να δώσουμε στην Ελλάδα τη χαμένη της ισχύ και αξιοπιστία, φτάνει να αντιληφθούμε ότι δεν μπορούμε πια να ερίζουμε πάνω στο «τρείς το λάδι, τρείς το ξύδι», για το πόσο θα είναι το εγγυημένο εισόδημα, αν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ποια πηγή το παράγει, πώς κατανέμεται και κυρίως πώς αυξάνεται ταυτόχρονα με την παραγωγή του νέου πλούτου.

Νομίζετε ότι σε συνθήκες πόλωσης και διχασμού, αλόγιστης σύγκρουσης και ποινικοποίησης της δημόσιας ζωής, απουσίας ουσιαστικού διαλόγου και βασανιστικής σύνθεσης διαφορετικών απόψεων, μπορεί να ορθοποδήσει η χώρα; Νομίζετε ότι με τη χθεσινή εικόνα των δύο μονομάχων, μπορεί να προκύψει αύριο είτε το «οι Έλληνες μπορούμε» είτε «η δίκαιη ανάπτυξη»;

Με συγχωρείτε, εγώ, ένας φύσει αισιόδοξος άνθρωπος, νιώθω θλίψη για ένα πολιτικό σύστημα που αρνείται να γιατρέψει τις παθογένειες που το ίδιο δημιούργησε.

Ας κλείσω, όμως, με μία αισιόδοξη ευχή. Ας αγωνιστούμε να δώσουμε στη δημοκρατία μας και την πολιτική ζωή το οξυγόνο που της λείπει. Η παράταξη, την οποία έχω την τιμή να εκπροσωπώ, θα δώσει αυτή τη μάχη όπως η ίδια γνωρίζει, με αίσθημα εθνικής ευθύνης, με αυστηρή προσήλωση στις προοδευτικές αξίες και πολιτικές, με την πίστη ότι μπορούμε να διασφαλίσουμε το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια, τόσο για τους Έλληνες όσο και για την Ελλάδα.

Η πολιτική ανατροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ένας απλός στόχος μίας παράταξης, της προοδευτικής και δημοκρατικής παράταξης. Είναι όρος επιβίωσης και ανάπτυξης του έθνους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε Σκανδαλίδη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Θέλει ο κύριος Υπουργός να πει κάτι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν πρέπει να διακόπτουμε τους εισηγητές, αλλά θέλω τριάντα δευτερόλεπτα για μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Γίνεται παρόντος του κ. Σκανδαλίδη, για να δοθούν διευκρινίσεις. Αλίμονο, είναι θετικό.

Κύριε Τσακαλώτο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είπε πολλά και σοβαρά πράγματα ο κ. Σκανδαλίδης. Θα απαντήσω για τα οικονομικά.

Ήθελα, όμως, κύριε Σκανδαλίδη, να κάνω μία διευκρίνιση. Όντως, χθες έγιναν πράγματα και ομιλίες, που δεν τιμούν το πολιτικό μας σύστημα. Θεωρείτε, όμως, ότι η δική μας πλευρά είπε κάποιους προδότες, ότι πούλησαν τη Μακεδονία;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι, αυτό είπατε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό θεωρείτε; Θεωρείτε ότι είναι το ίδιο...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Και η Υπουργός που εί-
ναι δίπλα σας...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μπορώ να κάνω μία ερώτηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, μην φωνάζετε.

Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας παρακαλώ πολύ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τελειώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα.

Όλα αυτά που είπατε είναι σοβαρά και για το πολιτικό σύστημα και την ευθύνη που έχουν όλες οι πλευρές, εκτός από μία και καταλάβατε τι εννοώ. Νομίζω ότι πρέπει να είστε λίγο πιο προσεκτικός.

Η ομιλία του κ. Μητσοτάκη ήταν μία διχαστική ομιλία, που εγώ δεν έχω ξανακούσει ποτέ στη ζωή μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πραγματικά δεν το περίμενα. Άρα σωστά, να συζητήσουμε τους όρους της πολιτικής διαμάχης, αλλά να μην τους τσουβαλιάζουμε όλους και να λέμε ότι όλοι είναι ίδιοι, γιατί εμείς ποτέ δεν είπαμε χθες ότι υπάρχουν προδότες εδώ.

Και μάλιστα, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι υπάρχουν και εύλογοι λόγοι να διαφωνείς για αυτή την συμφωνία. Μπορεί να μην είναι η καλύτερη. Την υποστηρίζουμε. Αυτό είναι σημαντικό, κύριε Σκανδαλίδη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Αν θέλει, πάντως και ο κ. Σκανδαλίδης, μπορεί να έχει τον λόγο.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε το δικαίωμα, αλλά νομίζω, επειδή απευθύνθηκε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω τι ακριβώς λέξεις χρησιμοποίησε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός. Ομολογώ, δεν ξέρω τι ακριβώς λέξεις.

Εσείς πιστεύετε ότι σε αυτή την Αίθουσα σε καθημερινή βάση οι λέξεις «γερμανοτσολιάς, προδότης, οι άνθρωποι που είναι υποτελείς, που έχουν παραδοθεί σε συμφέροντα» τα τελευταία τρία χρόνια...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τα τελευταία τρία χρόνια τα έχετε ακούσει αυτά από εμάς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Τα τελευταία τρία χρόνια σε αυτή την Αίθουσα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ποιος από εδώ έχει πει την λέξη αυτή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Συγγνώμη, αλλά δεν είναι δηλαδή υπεύθυνη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, αφήστε να απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Δεν είναι δηλαδή υπεύθυνη αυτή η Κυβέρνηση για τον τρόπο λειτουργίας του διαλόγου που έγινε και χθες στην Βουλή; Είναι μόνο η λέξη που είπε ο κ. Μητσοτάκης ή οι λέξεις που αντάλλαξαν σε προσωπική μονομαχία τους οι δύο Αρχηγοί, ο Πρωθυπουργός της χώρας και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και μάλιστα βάζοντας τα εθνικά θέματα στην ημερήσια διάταξη σε ένα πεδίο αντιπαράθεσης που σήμερα η χώρα δεν το χρειάζεται;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πάλι το ίδιο λέτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Και λέω εγώ: Γ' αυτή την πολιτική, γι' αυτή την εικόνα της Βουλής δεν έχει ευθύνη η Κυβέρνηση, όταν καλλιεργεί όλον αυτόν καιρό αυτό το κλίμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: ...

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

Σας παρακαλώ, κύριε Γρηγοράκο! Είστε παλιός Κοινοβουλευτικός.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατά τη διάρκεια της πενήντης συζήτησης για τον κρατικό προϋπολογισμό θα ακουστούν πολλά ερωτηματικά, θα μπουν πολλά διλήμματα στη συζήτηση, που όμως έχουν ως στόχο και σκοπό να συσκοτίσουν το πραγματικό ερώτημα. Το πραγματικό ερώτημα ποιο είναι; Γιατί το ρολόι της ιστορίας να γυρίζει προς

τα πίσω; Γιατί η νέα γενιά να ζει χειρότερα από την προηγούμενη γενιά, αντί να ζει καλύτερα; Γιατί να καταργούνται μια σειρά δικαιώματα και κατακτήσεις, αντί αυτά να διευρύνονται, έτσι όπως ορίζει η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και η αύξηση της παραγωγικότητας και της εργασίας; Μήπως αυτή η κατάσταση και η εικόνα είναι απλώς και μόνο μια ελληνική ιδιομορφία;

Το βλέπουμε αυτό σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Παίρνονται αντίστοιχα μέτρα φαλκίδευσης και κατάργησης δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Γιατί γίνονται όλα αυτά; Μήπως γιατί το καπιταλιστικό σύστημα είναι ένα σύστημα που σαπίζει και θυσιάζει την ικανοποίηση των ανθρώπων αναγκών στον βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας, με αποτέλεσμα ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος να συσσωρεύεται σε όλο και λιγότερα χέρια, όπως δείχνουν τα στοιχεία της εξέλιξης του παγκόσμιου πλούτου και σε ποια χέρια ανήκει;

Έτσι, λοιπόν, για το ΚΚΕ το πραγματικό νέο είναι αυτό που συμβαδίζει με την εποχή, είναι δηλαδή να απολαμβάνει ο λαός τον πλούτο που παράγει. Είναι να χρησιμοποιούνται τα επιτεύγματα της επιστήμης, της τεχνολογίας για να δουλεύει κάτω από καλύτερες συνθήκες, με λιγότερο εργάσιμο χρόνο, με καλύτερη εισόδημα και αναβαθμισμένες κοινωνικές υπηρεσίες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, κάντε ησυχία.

Κύριε Γρηγοράκο, καθίστε κάτω, σας παρακαλώ.

Με συγχωρείτε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: ...οι οποίες θα του εξασφαλίζουν ένα πολύ καλύτερο επίπεδο ζωής, με ελεύθερο χρόνο για να έρθει σε επαφή με τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, για να απολαμβάνει τις ομορφιές της φύσης και της ζωής, με κάλυψη των στεγαστικών του αναγκών σε σύγχρονα σπίτια, εντός ενός ολοκληρωμένου χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, με ελεύθερους χώρους, παιδικές χαρές, με ολοκληρωμένα συστήματα αντισεισμικής, αντιπλημμυρικής και αντιπυρικής προστασίας.

Πώς θα γίνουν, όμως, αυτά; Εμείς το λέμε καθαρά. Με την κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, η οποία θα απελευθερώνει τις μεγάλες αναξιοποίητες αναπτυξιακές δυνατότητες που έχει σήμερα η Ελλάδα και οι οποίες μπορούν να ικανοποιήσουν τα λαϊκά συμφέροντα, όταν όλα τα οικονομικά εργαλεία μπουν στην υπηρεσία του λαού, όταν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές του τόπου γίνουν κοινωνική περιουσία και το εμπόριο κρατικό.

Με αυτά τα εργαλεία μπορεί η νέα εξουσία που πιστεύουμε εμείς να σχεδιάσει κεντρικά την οικονομία, να δώσει δύναμη και ανάπτυξη στους κλάδους και τις περιφέρειες, να αναπτύξει την αγροτική παραγωγή δίπλα στον κοινωνικοποιημένο τομέα της οικονομίας για να εξασφαλίσει επαρκή, υγιή διατροφικά προϊόντα για τον λαό, αλλά και πρώτες ύλες για τη μεταποίηση.

Έτσι, μπορεί να εξαλειφθεί οριστικά η αναρχία της παραγωγής που χαρακτηρίζει το καπιταλιστικό σύστημα, να εξαλειφθεί η ζούγκλα του καπιταλιστικού ανταγωνισμού για το όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κέρδος. Μόνο έτσι μπορούν να εξαλειφθούν οριστικά και οι οικονομικές κρίσεις.

Έτσι, λοιπόν, η λαϊκή εξουσία μπορεί να αξιοποιήσει και να κατανείμει το σύνολο του εργατικού δυναμικού της χώρας, εξαλείφοντας την ανεργία, να διαμορφώσει όρους και προϋποθέσεις για να εξαλειφθούν οι αιτίες της γυναικείας ανισοτιμίας και να στηριχθούν με πλήρεις υποδομές οι σχέσεις των δύο φύλων, η θέλησή τους για οικογένεια, χωρίς κανένα οικονομικό κίνητρο, προστατεύοντας τη μητρότητα, τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, να εξασφαλιστεί το δικαίωμα της δουλειάς, να καταργηθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα στην υγεία και την πρόνοια, για να αναπτυχθεί ένα αναβαθμισμένο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας. Έτσι μπορεί να αναπτυχθεί ο λαϊκός αθλητισμός και πολιτισμός. Η λαϊκή εξουσία μπορεί να καταργήσει τις στρατιωτικές δαπάνες για τα πολεμικά ιμπεριαλιστικά σχέδια του ΝΑΤΟ, να προχωρήσει σε μονομερή διαγραφή του χρέους, το οποίο είναι προϊόν της καπιταλιστικής διαχείρισης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, σταματήστε να μιλάτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Η αποδέσμευση της χώρας από τις αλυσίδες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ θα διαμορφώσει ευνοϊκούς όρους για τη σύναψη επωφελών διεθνών σχέσεων συνεργασίας με όλες τις χώρες του κόσμου.

Μήπως αυτά τα οποία λέει το ΚΚΕ είναι ωραία, αλλά ανέφικτα; Μήπως όλα αυτά τα λένε κάποιοι ρομαντικοί και ονειροπόλοι ή κάποιοι, όπως τους χαρακτηρίζουν ορισμένοι, χιλιαστές, που ζουν μακριά από την πραγματικότητα και τα παραπέμπουν όλα στη Δεύτερα Παρουσία;

Όμως, αυτό το ερώτημα έχει απαντηθεί εδώ και καιρό και πολύ καθαρά από τον στίχο ενός ποιητή: «Δεν βαστώ! Θα πέσω κάτω! Ντράπου! Τις προγόνοι ντράπου! Αντραλίζομαι!... Πεινώ!... Σουτ! Θα φας στον ουρανό!».

Έτσι, λοιπόν, δυστυχώς για σας, οι διαχειριστές και απολογητές του καπιταλιστικού συστήματος είναι αυτοί που τα παραπέμπουν όλα και επικαλούνται τη Δεύτερα Παρουσία.

Η πρόταση του ΚΚΕ είναι ρεαλιστική και αναγκαία, γιατί; Συμφέρει την εργατική τάξη και τον λαό, απαντάει στις σύγχρονες ανάγκες και πώς αυτές θα ικανοποιηθούν. Διότι ρεαλισμός και αναγκαιότητα είναι πάνω από όλα να συμβαδίζει η ζωή και η ευημερία με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας. Τι χρειάζεται; Απλώς και μόνο η λαϊκή απόφαση να βάλει την αστική τάξη στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και να πάρει την εξουσία και τα κλειδιά της οικονομίας η εργατική τάξη μαζί με τα σύμματα κοινωνικά στρώματα.

Όμως, θα πει κάποιος: Μέχρι να γίνουν όλα αυτά, μήπως σήμερα η Κυβέρνηση Τσίπρα, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μπορεί να κάνει έστω και κάτι, επιμέρους τέλος πάντων;

Εμείς λέμε καθαρά ότι η νέα εποχή και η αλλαγή πορείας που ισχυρίζονται οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποτελούν για τον λαό κενό γράμμα και το αποδεικνύει αυτό περίττα και ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2019.

Είναι ένας κρατικός προϋπολογισμός ο οποίος είναι άδικος, είναι ταξικός και οδηγεί στην κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη και τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα. Είναι ένας προϋπολογισμός που αποτελεί εργαλείο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου από τους λιγότερο φτωχούς προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων, των επιχειρηματικών ελίτ, των κεφαλαιοκρατών. Είναι ένα εργαλείο εφάρμοξης των σχεδίων της αστικής τάξης και των αναγκών προσαρμογών που πρέπει να γίνουν για να βοηθηθεί η καπιταλιστική ανάπτυξη.

Με τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2019 συνεχίζεται η φοροεπιδρομή απέναντι στα λαϊκά στρώματα. Ένα δισεκατομμύριο παραπάνω φόρους θα κληθούν να πληρώσουν για το 2019 σε σχέση με το 2018. Η επόμενη μέρα δηλαδή, δεν συνοδεύεται από καμμία φορολογική ανακούφιση για τον λαό, ενώ αντίθετα, το μεγάλο κεφάλαιο παραμένει στο απυρόβλητο πληρώνοντας σκανδαλωδώς -κι αν θα πληρώσει- περίπου το 6% από το σύνολο των φορολογικών εσόδων.

Ένα δεύτερο στοιχείο του κρατικού προϋπολογισμού είναι οι μειώσεις των δαπανών. Οι παροχές προς τους εργαζόμενους θα μειωθούν σε σχέση με το 2018 κατά 530 εκατομμύρια ευρώ. Η συνολική δαπάνη για τις συντάξεις μειώνεται κατά 275 εκατομμύρια ευρώ. Έχουμε μείωση της χρηματοδότησης στα νοσοκομεία, τη στιγμή που βρίσκονται στα πρόθυμα της κατάρρευσης. Κι όμως η Κυβέρνηση, στη νέα εποχή, την εποχή μετά τα μνημόνια, εξακολουθεί να μειώνει ακόμη περισσότερο την κρατική χρηματοδότηση προς τα νοσοκομεία. Έχουμε μείωση της χρηματοδότησης προς τους ΟΤΑ με αποτέλεσμα να αυξάνονται ακόμα περισσότερο οι ίδιοι οι πόροι που προέρχονται από τα τέλη, την τοπική φορολογία, από το σύστημα της ανταποδοτικότητας. Έχουμε μείωση της κρατικής χρηματοδότησης σε ασφαλιστικά ταμεία κατά 935 εκατομμύρια ευρώ, αποτέλεσμα της αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών εργαζόμενων και αυταπασχολούμενων.

Η Κυβέρνηση μπορεί να πανηγυρίζει ως επιτυχία της τη μη κατάργηση της προσωπικής διαφοράς στις συντάξεις, όμως, αποτρέπει πρόκληση αυτής ο πανηγυρισμός, τη στιγμή που δεν υπάρχει καμμία αποκατάσταση των τεράστιων απωλειών που

έχουν υποστεί όλα τα προηγούμενα χρόνια και επί Κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ οι συνταξιούχοι. Και βέβαια, πολύ περισσότερο αποτελεί πρόκληση όταν αντιστάθμισμα -όπως άλλωστε επιβεβαιώνει και η ανακοίνωση της επιτροπής για την ενισχυμένη επопτεία της Ελλάδας τον Νοέμβριο του 2018- στη μη περικοπή της προσωπικής διαφοράς αποτελεί το πάγωμα των συντάξεων έως το 2022, το οποίο θα έχει το ίδιο δημοσιονομικό αποτέλεσμα λέει η Κομισιόν σε σχέση με τη μη κατάργηση της προσωπικής διαφοράς. Δηλαδή, και πάλι χαμένο θα βγει το σύνολο των συνταξιούχων λόγω της μη τιμαριθμοποίησης των συντάξεων τους.

Και δεν είναι μόνο αυτό βεβαίως, ότι υπάρχει αυτή η απώλεια. Την ίδια στιγμή, στο όνομα της μη περικοπής, η Κυβέρνηση προχωρά στην κατάργηση μιας σειράς κοινωνικών παρεμβάσεων -αντίμετρα, τα λέγατε- ύψους 1,7 δισεκατομμυρίου ευρώ, παρεμβάσεων οι οποίες αφορούν την επέκταση του προγράμματος «Σχολικά Γεύματα», τη δαπάνη για τη δημιουργία βρεφονηπιακών σταθμών, τη μείωση της δαπάνης για την επιδότηση του ενοικίου και την κατάργηση της επιδότησης της δαπάνης για τη μη συμμετοχή των συνταξιούχων στη φαρμακευτική αγωγή. Έτσι, λοιπόν, έναν κρατικό προϋπολογισμό με αύξηση των φορολογικών εσόδων και μείωση των κρατικών δαπανών δεν τον λες και επεκτατικό, κύριε Υπουργέ.

Αλλά για να είμαστε και πιο ακριβείς, έχει ένα δίκιο αυτό που λέτε. Ποιο είναι αυτό; Είναι ένας προϋπολογισμός περιοριστικός όσον αφορά τα λαϊκά στρώματα, τις ανάγκες τους και τα δικαιώματά τους, και από την άλλη μεριά είναι επεκτατικός όσον αφορά τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. Για παράδειγμα, στο όνομα των αντισταθμιστικών μέτρων επιδοτείτε τις επιχειρήσεις με τις ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων. Είναι ή δεν είναι αυτή επιδότηση των επιχειρηματικών ομίλων και όχι βεβαίως επιδότηση των νέων εργαζομένων; Μειώνετε με το υπερπλεόνασμα -το οποίο το πληρώνουν με το αίμα τους τα λαϊκά νοικοκυριά- το φορολογικό συντελεστή για τα επιχειρηματικά κέρδη. Τι είναι αυτό; Ταξική μεροληψία υπέρ ποιανού; Υπέρ βεβαίως, των επιχειρηματικών ομίλων. Κι όχι μόνο αυτό. Μειώνετε τον συντελεστή φορολόγησης των διανεμόμενων κερδών. Για ποιον τον μειώνετε; Για τον λαό, τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους συνταξιούχους ή για τις οικονομικές ελίτ; Είναι για τις οικονομικές ελίτ. Είναι πρόκληση οι οικονομικές ελίτ που προσπατεύετε να πληρώνουν μόνο το 10% για τα διανεμόμενα κέρδη, ενώ ο εργαζόμενος, ο συνταξιούχος, ο αγρότης και ο αυταπασχολούμενος να πληρώνει 22%.

Έτσι, λοιπόν, ο κρατικός προϋπολογισμός αποδεικνύεται ένα πολύ σικ, ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για την καπιταλιστική ανάπτυξη. Η δίκαιη ανάπτυξη που λέτε, πατάει πάνω στα συντρίμια των εργασιακών και λαϊκών δικαιωμάτων, που έχουν επιβάλει οι μνημονιακοί νόμοι, οι οποίοι έγιναν για τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Και με τους μνημονιακούς αυτούς νόμους, τους οποίους και η σημερινή Κυβέρνηση διατηρεί, παρά την τυπική λήξη των μνημονίων, διαμορφώθηκαν αυτοί οι μηχανισμοί, οι οποίοι αναπαράγουν μια φτηνή αναλώσιμη εργατική δύναμη, χωρίς συγκροτημένα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας οδήγησε στην κατεδάφιση των εργατικών δικαιωμάτων.

Κι όλα αυτά μαζί που οδήγησαν; Τα αποτελέσματα είναι αποκαλυπτικά. Οι περισσότερες θέσεις απασχόλησης που δημιουργούνται είναι συμβάσεις ορισμένου χρόνου και έργου, δηλαδή μερικής απασχόλησης, μερική απασχόληση για μερική ζωή. Είναι συμβάσεις εκ περιτροπής εργασίας. Όλα αυτά οδήγησαν στην εντατικοποίηση της εργασίας, που είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση των θανατηφόρων ατυχημάτων. Όλα αυτά οδήγησαν το 2017 το 25% των εργαζομένων να αμείβεται με λιγότερα από 500 ευρώ μηνιαίως. Όλα αυτά οδήγησαν ο μέσος μισθός να καταρρέει από 1.011 ευρώ που ήταν το 2014, έφτασε το 2017 στα 982 ευρώ.

Για να μην θεωρηθεί βεβαίως ότι για όλα αυτά φταίει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τα έργα και οι ημέρες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ είναι αποκαλυπτικά. Μία έκθεση της διεNEOσις λέει το εξής: Ότι το 2009 έως το 2014 μειώθηκαν, οι μισθωτοί έχασαν το 38,6% των εισοδημάτων τους, οι αυταπασχο-

λούμενοι έχασαν το 40,3% των εισοδημάτων τους, οι άνεργοι το 43,8% των εισοδημάτων τους και οι συνταξιούχοι το 32,5%. Να τα έργα και οι ημέρες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που βεβαίως έφτιαξαν το υπόβαθρο αυτών των αντεργατικών, αντιλαϊκών νόμων.

Και βεβαίως, όλους -και ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ και λοιπούς- σας αποκαλύπτει η έκθεση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, που είναι σύμβουλός σας, αν δεν κάνω λάθος. Τι λέει το Διεθνές Γραφείο Εργασίας; Ότι από το 2008 έως το 2017 κάθε χρόνο σε ετήσια βάση μειωνόταν το πραγματικό εισόδημα των μισθωτών κατά 3,1%, δηλαδή πάνω από 37% με 38%. Να, λοιπόν, ποιο είναι το αποτέλεσμα.

Και βεβαίως, δεν έχει να κάνει μόνο με τα εργασιακά και τη σχέση με τα εργασιακά ζητήματα. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ πήρε τη σκυτάλη από την Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για να ολοκληρώσει την κατεδάφιση του ασφαλιστικού συστήματος. Και ο νόμος Κατρούγκαλου ακριβώς, ολοκλήρωσε αυτό το έγκλημα γιατί μειώσατε τον συντελεστή αναπλήρωσης των συντάξεων από 70% που ήταν στο 33% έως 43% ανάλογα με τα χρόνια προϋπηρεσίας. Αυτό πού οδήγησε; Στη μείωση των συντάξεων. Η κατώτατη σύνταξη επί των ημερών σας διαμορφώνεται στα 413 ευρώ. Πόσο ήταν πριν; Ήταν 716 ευρώ μαζί με το ΕΚΑΣ. Πόσα έχασε ο συνταξιούχος που αμείβονταν με την κατώτατη σύνταξη; Έχασε 300 ευρώ τον μήνα. Αυτό είναι αποτέλεσμα και έργο του νόμου Κατρούγκαλου.

Αυξήσατε τα όρια συνταξιοδότησης. Αυξήσατε τις εισφορές. Αυξήσατε τη συμμετοχή των συνταξιούχων σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Άρα πάνω απ' όλα τι κάνατε; Προχωρήσατε ένα βήμα παραπέρα, από αναδιανεμητικό χαρακτήρα και κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης, το μετατρέψατε σε ανταποδοτικό χαρακτήρα, κάνοντας την ασφάλιση ατομική ευθύνη, για να υποχρεώνεται ο εργαζόμενος να καταφεύγει στη συμπληρωματική ασφάλιση για να τα βγάλει πέρα. Και η συμπληρωματική ασφάλιση πώς γίνεται; Τον στέλνεται δηλαδή στο στόμα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών είτε με τα ιδιωτικά συμβόλαια είτε με τα επαγγελματικά ταμεία.

Γι' αυτό ακριβώς, δεν είναι τυχαίο ότι το τελευταίο διάστημα φέρνετε δύο οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διευκολύνουν ακόμη περισσότερο τη δράση των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών, όπως κάνατε και χθες, στο χθεσινό νομοσχέδιο.

Έτσι, λοιπόν, το αντασφαλιστικό έκτρομα Κατρούγκαλου ενσωματώνει και το πνεύμα και το γράμμα του ασφαλιστικού συστήματος Πινοσέτ. Και δεν είναι βεβαίως μόνο οι εργαζόμενοι. Οι αυτοαπασχολούμενοι, οι επαγγελματίες και οι έμποροι, εκτός από τη φοροεπιδρομή και την αντασφαλιστική λαίλαπα, έχουν να αντιμετωπίσουν, στο όνομα του ανοίγματος των κλειστών επαγγελμάτων, και τη δράση των μονοπωλιακών ομίλων, των πολυεθνικών και των πολυκαταστημάτων που σπρώχνονται έτσι βίαια εκτός αγοράς.

Όταν η Κυβέρνηση απευθύνεται στους γεωργοκτηνοτρόφους, τους καλεί να βάλουν πλάτη για τη στήριξη της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων και αν περισσέψει και για αυτούς κανένα ψίχουλο, μπαίνοντας μαζί με τους μονοπωλιακούς λύκους στο μαντρί των διεπαγγελματικών οργανώσεων, της συμβολαϊκής γεωργίας, των διάφορων ΠΟΠ, που πριν λίγες μέρες ανακοινώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι η φέτα μπορεί να παράγεται και στο Βιετνάμ. Αυτό δεν το είπε ο κ. Τσίπρας όταν πήγε στα Καλάβρυτα. Την ίδια ώρα μένουν αναξιοποίητες και καταστρέφονται παραγωγικές δυνατότητες που υπάρχουν για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτών είναι η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης. Η επιδοτείτε μέσω των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την απόσυρση των αλιευτικών σκαφών.

Έτσι, λοιπόν, η δίκαιη ανάπτυξη που προωθεί η Κυβέρνηση δεν παρέχει νέα προνόμια στις στρατηγικές επενδύσεις; Είναι στη διαβούλευση ο νόμος του κ. Δραγασάκη; Σκανδαλώδη πρόνομια. Χρησιμοποιεί όλα τα χρηματοδοτικά εργαλεία για την ικανοποίηση των αναγκών των μονοπωλίων. Η δίκαιη ανάπτυξη σας στηγματίζεται από τα αιματοβαμμένα πρωτογενή πλεονάσματα μέχρι το 2060.

Αλλά και όλα αυτά έχουν να κάνουν με μία ανάπτυξη αναιμική

και αβέβαιη, εξαιτίας της επιβράδυνσης της παγκόσμιας οικονομίας, της όξυνσης των ανταγωνισμών και των αντιθέσεων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα και τις μεγάλες οικονομίες, ανταγωνισμούς στους οποίους εμπλέκεται και η Ελλάδα στα πλαίσια της γεωστρατηγικής αναβάθμισης. Η Κυβέρνηση μετατρέπει την Ελλάδα σε σημαιοφόρο των αμερικανονατοϊκών σχεδιασμών, αυξάνοντας τους κινδύνους για την εδαφική ακεραιότητα και τα κυριαρχικά δικαιώματα.

Όλα αυτά γίνονται στο πλαίσιο μιας άσφαιρης αντιπαράθεσης που κλιμακώνεται ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία, μία αντιπαράθεση που επιδιώκει να κρύψει και να συγκαλύψει τη συμφωνία των κομμάτων αυτών στην πολιτική που υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου, στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους στόχους της αστικής τάξης για γεωστρατηγική αναβάθμιση. Επιδιώκετε μέσα από αυτή την αντιπαράθεση να προωθήσετε την αναπαλαίωση, αλλά και τη θωράκιση του αστικού πολιτικού συστήματος. Θέλετε να οδηγήσετε στη μείωση των απαιτήσεων του λαού σε επίπεδο προγραμμάτων φιλανθρωπίας και τίποτα άλλο. Επιδιώκετε τον εγκλωβισμό της λαϊκής συνείδησης ανάμεσα στη Σκύλα και στη Χάρυβδη για να επιλέγει κάθε φορά τον δυνάστη της.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Δυο λεπτά ακόμα, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Η διαπάλη αυτή έχει, όμως, βέβαια έναν σκοπό. Ποιος είναι αυτός; Για το ποιος θα δώσει τα καλύτερα εχέγγυα ότι μπορεί να εφαρμόσει την αντιλαϊκή πολιτική είτε με το μαστίγιο είτε με το καρότο. Και σε αυτόν βεβαίως τον δρόμο βαδίζουν και όλα τα υπόλοιπα κόμματα του ευρωμονόδρομου, αλλά και η Χρυσή Αυγή που είναι ένα προδοτικό αντιπατριωτικό κόμμα το οποίο θέλει την Ελλάδα να μετατραπεί σε φορολογικό παράδεισο για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Διότι επικαλείται κάθε φορά τα παραδείγματα της Βουλγαρίας και της Κύπρου, φτιάχνει γραφεία δουλεμπορικά για φτηνό εργατικό δυναμικό χωρίς δικαιώματα, επιτίθεται στους αδύναμους για να προστατεύσει τα αφεντικά. Αποτελεί δηλαδή τον εκτελεστικό βραχίονα και το δολοφονικό χέρι του συστήματος.

Αντί, λοιπόν -εμείς λέμε καθαρά- ο λαός να ψάχνει να βρει τις διαφορές που έχετε εσείς και η Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ, που είναι απειροελάχιστες, καλύτερα να κάνει τη διαφορά και να εμπιστευτεί σήμερα το ΚΚΕ με αποφασιστικότητα, να το ισχυροποιήσει. Γιατί; Γιατί αποτελεί την εγγύηση για ένα πολύ πιο δυνατό εργατικό λαϊκό κίνημα το οποίο θα πατάει πάνω στα εργατικά σωματεία και συνδικάτα, θα πατά πάνω στους φορείς οργάνωσης στις λαϊκές συνοικίες και θα προωθεί την κοινωνική συμμαχία για τη λαϊκή αντιμετώπιση η οποία θα σηματοδεύει τον πραγματικό αντίπαλο, τη δράση των μονοπωλίων και το σύστημα που διασφαλίζει το καπιταλιστικό κέρδος και όχι απλά και μόνο τους διαχειριστές κάθε φορά για συνολικότερες ρήξεις και ανατροπές.

Από αυτή την άποψη, κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό ότι το ΚΚΕ καταψηφίζει τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2019.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πάλι θέλω να κάνω μόνο μια παρατήρηση, μια διόρθωση.

Η παρατήρηση, κύριε Καραθανασόπουλε, είναι ότι δεν έχετε μελετήσει σε βάθος το σχέδιο του Στρατηγού Πινοσέτ. Προτείνω ο κ. Καραγκούνης, που μάλλον το ξέρει πολύ καλύτερα και από εσάς και από εμάς, να μας κάνει ένα σεμινάριο και στις δυο Κοινοβουλευτικές Ομάδες -δεν ξέρω αν και το ΚΙΝΑΛ θα ήθελε να έχει κάποια συμμετοχή- γιατί, πιστεύετε με, είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που υπάρχει.

Τώρα, θα ήθελα να κάνω μια διόρθωση για τα νοσοκομεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν είναι στη διαδικασία αυτό.

Προς θεού δηλαδή.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Γιατί με διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Για τον κ. Καραγκούνη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Μετά από κάθε εισηγητή θα παίρνει ο Υπουργός τον λόγο να σχολιάζει;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν είναι μετά από κάθε εισηγητή. Θέλω να κάνω μια διόρθωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν είναι κοινοβουλευτική διαδικασία αυτή.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ούτε το να με διακόπτετε είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Μη μαλώνετε, κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ. Εγώ διευθύνω τη διαδικασία.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Να κάνω μια διόρθωση για τα νοσοκομεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν είναι συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ελάτε, κύριε Υπουργέ, για μισό λεπτό.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ήθελα τριάντα δευτερόλεπτα, μου δώσατε δύο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Εντάξει, κύριε Τσακαλώτο, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Θα κάνετε σχόλιο τι λέει ο κάθε ομιλητής; Προς θεού!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν έκανα σχόλιο.

Πραγματικά δεν καταλαβαίνω τι λέει ο κύριος συνάδελφος. Είναι σε σύγχυση νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Όχι, μην κάνετε σχόλια.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Σχετικά με τις δαπάνες του νοσοκομείου στη σελίδα 86 θα δείτε ότι υπάρχει αύξηση 242 εκατομμύρια. Είναι και για το προσωπικό και για τα φάρμακα και για το υγειονομικό υλικό. Αν δε δείτε και τις μεταβιβάσεις για την πρωτοβάθμια υγεία, νομίζω ότι θα συμφωνήσετε με μένα ότι δώσατε μια εικόνα που δεν περιγράφει τι γίνεται στα νοσοκομεία. Μόνο αυτό ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Καλώς. Κρατάμε μόνο αυτό. Και το πρώτο σχετικά με τον κ. Καραγκούνη δεν το κρατάμε, ούτε και ο Πινοσέτ πρέπει να ακούγεται πολύ εδώ μέσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ σύντομα θα απαντήσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν γίνεται έτσι, δεν μπορεί να σχολιάζει κάθε ομιλητή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κύριε Τσιάρρα, επειδή δεν προηγείται ως εισηγητής ο Υπουργός Οικονομικών, το να δίνονται κάποιες διευκρινίσεις επί της ουσίας σε αυτό τον πρώτο βασικό κύκλο, ως διευκρινίσεις, δεν είναι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Δεν είναι διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Επιλογή έκανε ο κ. Τσακαλώτος, προφανώς για τον κ. Σκανδαλίδη και τον κ. Καραθανασόπουλο.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς το σύστημα Πινοσέτ είναι το γνωστό τριαξονικό σύστημα αυτό το οποίο έχει φέρει και ο νόμος Κατρούγκαλου. Εθνική σύνταξη και αναλογική με βάση τη βιωσιμότητα, επαγγελματικά ταμεία, δεύτερος πυλώνας και ιδιωτική ασφάλιση, να το τριαξονικό, αυτό είναι. Έχει τον ίδιο πυρήνα, τον ατομικό πυρήνα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Άρα, έχω δικίο για το σεμινάριο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεύτερον, για τα νοσο-

κομεία, κύριε Υπουργέ, είπα πολύ συγκεκριμένα: Η κρατική χρηματοδότηση μειώνεται και μάλιστα μειώνεται κατά 95 εκατομμύρια. Βεβαίως οι χρηματοδοτήσεις προς τα ταμεία μπορεί να παραμένουν σταθερές, αλλά έχει να κάνει με τη μεταφορά αυτών των ποσών στην πλάτη των ασφαλιστικών ταμείων. Δηλαδή, μεταφέρετε τα βάρη λειτουργίας των νοσοκομείων στα ασφαλιστικά ταμεία, στους ίδιους τους ασφαλιζόμενους, ενώ αντίθετα μειώνετε την κρατική χρηματοδότηση προς τα νοσοκομεία. Είναι πολύ καθαρό το τι είπα.

Αντί, λοιπόν, να αναβαθμιστούν, αντί να έχουν καλύτερη χρηματοδότηση για να καλύπτουν τις ανάγκες, εσείς είτε με το ένα προς ένα, είτε με αυτή τη χρηματοδότηση, οδηγείτε ουσιαστικά στο να παραμένουν υπό καθεστώς χρεοκοπίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσίκης, γενικός εισηγητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βέβαια όταν μιλάμε εμείς, παρ' ό,τι μετέχουμε στον μικρό κυβερνητικό εταίρο, εντούτοις ως μικρό κόμμα μάλλον δεν εστιάζουμε την προσοχή κάποιων και έτσι, λοιπόν, ο θόρυβος στην Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ό,τι καλύτερο για εμάς που μιλάμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μας δουλεύεις; Από το κόμμα σου δεν είναι κανένας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Επειδή, λοιπόν, κύριε Κεγκέρογλου...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Όχι, σε μένα «άσε μας», έτσι; Στους παλιάτσους που σε περιβάλλουν να μιλάς έτσι, όχι σε μένα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και επειδή από το κόμμα μου δεν είναι κανένας εδώ -και πράγματι δεν είναι- δεν με ενοχλεί κανένας, γιατί δεν είναι και δεν θα φωνασκεί κανένας. Εσένα σου λείπει ο σεβασμός! Είσαι γεμάτος αγένεια, αφοσύμειες να το ακούσεις!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό, κύριοι συνάδελφοι!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αγενέστατε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και εσείς, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να με προστατεύσετε επιτέλους!

Μας κάνεις παρατήρηση και δεν ντρέπεσαι!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ντροπή σου!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Είσαι αυτός που κάνει φασαρίες μέσα στο Κοινοβούλιο και έχεις το θράσος να ζητάς και τα ρέστα! Ντροπή σου! Κλείσε το στόμα σου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Κύριε Πρόεδρε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κεγκέρογλου, μισό λεπτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Μιλάς εσύ για αγένεια; Κύριε Κεγκέρογλου, στήσου μπροστά σε έναν καθρέφτη και φτύσε τον μέχρι να σκοτενιάσει το είδωλό σου! Αυτός είσαι! Αν θέλεις και συνέχεια, εδώ είμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, μισό λεπτό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό. Αφήντε εμένα να βγάλω εις πέρας ένα θέμα το οποίο έχει δημιουργηθεί ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Κατσίκη, ομιλώ μη ακουόμενος. Σας αρέσει αυτό το σκηνικό των κραυγών, κύριοι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σε μένα το λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, δεν το λέω σε εσάς.

‘Οποιος θέλει να ηρεμήσει να πάει έξω! Αυτό έλεπε να μας κά-
νετε και υπόδειξη τώρα, ενώ δεν μας ακούτε όταν μιλάμε!

Κύριε Κατσίκη, συνεχίστε ήρεμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Έλεγα, λοιπόν, κύριοι συνάδελ-
φοι, ότι έχοντας ολοκληρώσει με επιτυχία τον τελευταίο προϋπο-
λογισμό, των προγραμμάτων, δηλαδή των μνημονιακών προ-
γραμμάτων, όπως αυτός εκτελέστηκε κατά τη διάρκεια του τρέ-
χοντος έτους, βρίσκομαστε σήμερα από θέση ισχύος να συζη-
τούμε για τον προϋπολογισμό του 2019, τον πρώτο προϋ-
πολογισμό της μεταμνημονιακής εποχής της Ελλάδας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που μας
έχει επιτρέψει να σχεδιάζουμε πλέον το μέλλον με αυτοπεποί-
θηση και όραμα, έχοντας βάλει πάλι την οικονομία σε σταθερή
τροχιά.

Έχουμε αυτοπεποίθηση διότι φέραμε την αποστολή μας εις
πέρας, ενώ είχαμε πεπερασμένες δυνατότητες διαπραγματεύ-
σης και πολιτικών ελιγμών, συνεπεία των χειρισμών του παρελ-
θόντος και των δεσμεύσεων των προηγούμενων κυβερνήσεων
απέναντι στους δανειστές, διότι, για παράδειγμα, τα πλεόνα-
σματα μπορεί να συμφωνήθηκαν στο πολύ υψηλό 3,5%, αλλά ας
μην ξεχνάμε πως η προηγούμενη κυβέρνηση είχε συμφωνήσει
4% και 4,5% για την τριετία 2015 - 2018 κάτι που θα σήμαινε επι-
πλέον μέτρα περίπου 20 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Παρ’ όλα αυτά, εμείς λέμε ότι τα καταφέραμε και κάμψαμε τις
αντιστάσεις των εταίρων και πείσαμε τελικά. Άραγε αναρωτηθή-
κατε ποτέ για την αιτία των αλληπάλληλων ενστάσεων, αντιρρή-
σεων και διαφωνιών που διατύπωναν επί σειρά ετών τα κλιμάκια
των ξένων αξιωματούχων και των επιτελείων τους απέναντι στις
ελληνικές προτάσεις διαχείρισης της οικονομικής κρίσης;

Το ερώτημα, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του
ΠΑΣΟΚ, απευθύνεται σε εσάς και βεβαίως, είναι ένα ρητορικό
ερώτημα, διότι οι αντιρρήσεις των πιστωτών μας όλα αυτά τα
χρόνια είχαν μια ουσιαστική αιτιολόγηση. Είχαν δίκιο που αντι-
δρούσαν και δεν μας εμπιστευόντουσαν και θα σας πω το γιατί.
Γιατί ως επί το πλείστον οφείλονταν στην ασυνέπεια των λόγων
και των έργων που είχε επιδείξει κατά το παρελθόν η Ελλάδα.
Και όταν λέω Ελλάδα, εννοώ των εκάστοτε κυβερνήσεων που
βρέθηκαν στο τιμόνι της χώρας από την αρχή της οικονομικής
κρίσης οι οποίοι, δυστυχώς, απεδείχθησαν κατώτεροι των περι-
στάσεων.

Αυτός ήταν ο λόγος που οι ξένοι εταίροι δεν αντιμετώπιζαν την
Ελλάδα ως έντιμο και αξιόπιστο συνομιλητή και δυστυχώς, αυτή
ήταν η πολιτική παρακαταθήκη που άφησε η Νέα Δημοκρατία και
το ΠΑΣΟΚ.

Και το ερώτημα είναι ρητορικό, διότι είναι πασιφανές πως ου-
δέποτε πρόκειται να παραδεχθείτε τις ευθύνες σας και κυρίως,
ουδέποτε πρόκειται να παραδεχθείτε τα λάθη σας, καθώς δεν
έχετε το πολιτικό σθένος να αναγνωρίσετε την πετυχημένη κυ-
βερνητική πολιτική που εφαρμόστηκε από πλευράς μας και η
οποία, δυστυχώς, εκθέτει την ανεπάρκεια που εσείς επιδείξατε
παρ’ ότι είχατε την ιστορική ευκαιρία να διαχειριστείτε την οικο-
νομική κρίση.

Το αποτέλεσμα, λοιπόν, της δικής σας αποτυχίας και ανεπάρ-
κειας το γνωρίζουμε όλοι μας, τόσο εντός συνόρων όσο και
εκτός συνόρων. Εντός συνόρων ο ελληνικός λαός πλήρωσε με
τον πλέον σκληρό τρόπο την ανικανότητα, την κακοδιοίκηση, την
ασυνεννοησία, τα ανάληπτα κοινωνικά μέτρα χωρίς λογική και
την ανάληψη πολιτική λιτότητας, εκτός συνόρων η χώρα διε-
σύρθη επανειλημμένα, απώλεσε μέρος των κυριαρχικών της δι-
καιωμάτων –τουλάχιστον, όσον αφορά το σκέλος της αυτόνομης
λήψης αποφάσεων και του σχεδιασμού της οικονομικής πολιτι-
κής-, ενώ το πάρτι των κερδοσκοπών δεν είχε τελειωμό.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης,
η συντριπτική διαφορά μεταξύ της δικής μας πολιτικής και της
πολιτικής της Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ. Η κοι-
νωνική πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων για τους Έλ-
ληνες αρκούσαν στην άκριτη και αλόγιστη παροχή εορτο-
δανείων και διακοποδανείων –τα θυμίζω εγώ και ας έχουν περά-
σει χρόνια, για να μην το ξεχνάμε- προκειμένου να αντικαταστα-
θεί η απώλεια της συνεχώς μειούμενης αγοραστικής δύναμης.

Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία κακοδιαχειρίστηκαν τη χώρα

για δεκαετίες και οδήγησαν τους πολίτες στην κρίση του 2009
χωρίς κανένα θεσμοθετημένο μέτρο προστασίας. Αφού διασφά-
λισαν τη διάσωση των οικονομικών ελίτ, αρκέστηκαν στην απο-
ποίηση των δικών τους κυβερνητικών ευθυνών και μετέφεραν το
βάρος της αποκλειστικής ευθύνης στον ίδιο τον λαό, υποθη-
κεύοντας το μέλλον της Ελλάδας.

Αυτό είναι το έργο σας. Αυτή είναι η παρακαταθήκη που άφη-
σατε στους Έλληνες πολίτες. Φέρατε τα μνημόνια, δεσμεύσατε
τη χώρα, υποθηκεύσατε το μέλλον της νέας γενιάς και έρχεστε
τώρα να ασκήσετε κριτική.

Έπρεπε να συμβούν όλα αυτά, για να αλλάξει χέρια η διακυ-
βέρνηση της χώρας πριν από τρεισήμισι χρόνια, για να δοθεί η
ευκαιρία από τον ελληνικό λαό σε μια άλλη πολιτική σύνδεση να
αναλάβει την ευθύνη διαχείρισης της κατάστασης σε μια στιγμή
που όλα τα μίγματα πολιτικής είχαν αποτύχει.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες από τη στιγμή που αναλάβαμε την
ιστορική ευθύνη και αποφασίσαμε να συγκυβερνήσουμε με τον
ΣΥΡΙΖΑ μείναμε σταθεροί στις δεσμεύσεις μας απέναντι στον ελ-
ληνικό λαό και φέραμε εις πέρας με επιτυχία την πρωταρχική μας
αποστολή.

Σήμερα έχουμε κάθε λόγο να αισθανόμαστε περήφανοι έχον-
τας οδηγήσει τη χώρα στην έξοδο από τα μνημόνια, έχοντας τερ-
ματίσει την περίοδο κατά την οποία επιλήγη η εθνική μας
αξιοπρέπεια, έχοντας θέσει τις βάσεις για ένα καλύτερο μέλλον
για τα ελληνικά νοικοκυριά. Έχουμε επιτέλους εισέλθει σε μια
νέα εποχή και αυτή η διαπίστωση αποτυπώνεται με ξεκάθαρο
τρόπο στο προϋπολογισμό του 2019.

Τα μεγέθη που προβλέπονται στον προϋπολογισμό του 2019
αποτυπώνονται με ακρίβεια και αποτυπώνουν με ακρίβεια τα άλ-
ματα που σημειώθηκαν κατά τα τελευταία χρόνια σε συνέχεια
των τριών προηγούμενων προϋπολογισμών που εκτελέστηκαν με
μεθοδικότητα και οδήγησαν στη σημερινή επιτυχία.

Και αυτό γίνεται αντιληπτό με μια απλή αναδρομή και σύγ-
κριση σε θεμελιώδη μεγέθη της ελληνικής οικονομίας κατά την
τελευταία πενταετία τα οποία θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, από
αυτό το βήμα να υπενθυμίσω. Τα έχουν πει και άλλοι, αλλά δεν
θα κουραστώ να τα επαναλάβω και εγώ.

Ξεκινάω από την ανεργία, η οποία το 2014 ήταν στο 27% -δεν
το αμφισβητεί κανένας, είναι πραγματικό γεγονός- ενώ σήμερα
βρίσκεται κάτω από το 19%, από τη στιγμή που από το 2015 έως
σήμερα δημιουργήθηκαν τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργα-
σίας. Και μην ξεχνάτε πως η αδήλωτη εργασία το 2014 βρισκόταν
στο 19%, ενώ σήμερα είναι στο 12%.

Επιπλέον από τις αρχές του 2019 αυξάνεται ο κατώτατος μι-
σθός και καταργείται ο υποκατώτατος μισθός για τους νέους.
Θυμίζω ότι το 2012 ο κατώτατος μισθός μειώθηκε κατά 32% για
τους νέους εργαζόμενους. Επαναφέρουμε σταδιακά τις συλλο-
γικές συμβάσεις εργασίας και έχουμε επεκτείνει δέκα κλαδικές
συμβάσεις για διακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους, οι οποίοι είδαν
αύξηση στα εισοδήματά τους.

Μην ξεχνάτε και την κατάσταση που επικρατούσε στο ασφα-
λιστικό σύστημα το 2014, όταν παρουσίαζε έλλειμμα ύψους
πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Ο ΕΦΚΑ σήμερα είναι πλε-
ονασματικός, σημειώνοντας πλεόνασμα πάνω από 800 εκατομ-
μύρια ευρώ, ενώ έχουμε θεσμοθετήσει τη μείωση κατά 33% των
εισφορών για κύρια σύνταξη στους ελεύθερους επαγγελματίες,
στους αυτοαπασχολούμενους και τους αγρότες.

Και βέβαια, καλό είναι να θυμόμαστε πως το 2014 υπήρχαν
πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες εκκρεμείς συντάξεις, ενώ σή-
μερα είναι πολύ λιγότερες, κάτω από ογδόντα χιλιάδες.

Τα βήματα προόδου, λοιπόν, που έχει διανύσει η Κυβέρνηση
συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, είναι σαφή και σύντομα ο αντίκτυ-
πος των βημάτων αυτών θα γίνει αντιληπτός από την πλειοψηφία
των ελληνικών νοικοκυριών. Και αυτό διότι με τον υπό ψήφιση
προϋπολογισμό, ο ΕΝΦΙΑ μειώνεται κατά 260 εκατομμύρια ευρώ,
το επίδομα στέγασης ανέρχεται σε 400 εκατομμύρια ευρώ, η μεί-
ωση των ασφαλιστικών εισφορών κοστολογείται στα 177 εκατομ-
μύρια ευρώ και η επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για νέους
εργαζόμενους είναι 51 εκατομμύρια ευρώ.

Και, βέβαια, ας μην ξεχνάμε την επιστροφή των αναδρομικών
στον ένοστολο ύψους 850 εκατομμυρίων ευρώ, θέμα για το

οποίο μας χλεύασαν τόσο πολύ μέσα σε αυτή την Αίθουσα συνάδελφοι, κατηγορώντας μας ότι δεν θα υλοποιήσουμε εκείνα τα οποία υποσχεθήκαμε, αντιστρέφοντας την ανάληψη πολιτική τακτική του παρελθόντος, όπως αυτή ασκήθηκε από τις κυβερνήσεις που σήμερα κατακρίνουν εμάς από αυτό το Βήμα σε αυτή την Αίθουσα.

Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβανόμαστε εμείς το χρέος μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες και με αυτές τις αποφάσεις προχωράμε. Συνεχίζουμε και το κάνουμε πράξη. Το χρέος μας απέναντι στην κοινωνία το υπηρετούμε με τις αυξήσεις που θα δοθούν σε περίπου εξακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους από την 1^η Ιανουαρίου 2019 -αυτό το χρέος υπηρετούμε- και με την ακύρωση του μέτρου της περικοπής των συντάξεων, μέσα από την οποία θα ανακουφιστεί περίπου ενάμισι εκατομμύριο συνταξιούχων.

Και αυτό το τελευταίο ήταν που σας στοίχισε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Δεν το περιμένατε. Ποντάρατε στην εξαθλίωσή τους, αλλά δεν σας βγήκε. Γιατί, λοιπόν, δεν χαίρεστε, αφού ωφελεί έναν τόσο μεγάλο αριθμό συνανθρώπων μας; Ξέρετε γιατί; Επειδή είστε μνηστικάκοι.

Την πετυχημένη διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης δεν αντέχετε να τη δεχθείτε. Η Ελλάδα κατάφερε το ακατόρθωτο. Κατάφερε να πετύχει τον δημοσιονομικό της στόχο. Πέτυχε πρωτογενές πλεόνασμα, χωρίς την ανάγκη εφαρμογής του συγκεκριμένου μέτρου, το οποίο, άλλωστε, δεν ήταν διαρθρωτικού χαρακτήρα. Εσείς, όμως, εξακολουθείτε να είστε διαρκώς επικριτικοί.

Αυτό το πυροτέχνημα που εκτοξεύσατε, αλήθεια, για τις είκοσι μία μειώσεις που εμείς δήθεν κάναμε στις συντάξεις, έχετε τρόπο, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να το αποδείξετε; Έχετε τρόπο να τις καταμετρήσετε, μία, δύο, τρεις, πέντε έως το είκοσι ένα; Προφανώς όχι, γιατί διαφορετικά θα το είχατε ήδη πράξει.

Τα παραδείγματα, όμως, που ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο κ. Πετρόπουλος, απαρίθμησε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, είναι υπαρκτά, συνεπώς αποδεδειγμένα και άρα μη αμφισβητήσιμα.

Για να είμαι, όμως, δίκαιος, οφείλω να σας αναγνωρίσω και ένα μεγάλο προσόν σας: Τη μοναδική ικανότητά σας στην τροφοδότηση της παραπληροφόρησης. Είστε πράγματι αξιεπέραστοι.

Ενώ κατά τη δική σας ενιαία διακυβέρνηση οι μειώσεις ξεπέρασαν το 50% - στις περισσότερες περιπτώσεις δε των επικουρικών συντάξεων το 57%- και από τους συνταξιούχους απομυζήθηκαν 63 δισεκατομμύρια ευρώ, ανερυθρίαστα εγκαλείτε τη σημερινή Κυβέρνηση για σωρεία περικοπών. Απαριθμήστε τις, λοιπόν. Πείτε νομικά και ποσά. Πείτε από το 2015 έως σήμερα σε ποιες περικοπές έχει προχωρήσει η Κυβέρνηση αυτή, ώστε να καταλήγετε στον αριθμό είκοσι ένα.

Τη δέσμευσή μας για τις μη περικοπές την υπερασπιστήκαμε εξ αρχής και πείσαμε ακόμη και τους δανειστές γι' αυτό το θέμα.

Ανατάσσουμε την οικονομία, απαιτητοί συνάδελφοι, και αυτό σας είναι τραγικά δύσκολο να το δεχθείτε. Ισχυρίζεστε πως κατά τα χρόνια της διακυβέρνησής σας οι μειώσεις αντισταθμίζονται από συντελεστές αναπλήρωσης. Μα, είναι δυνατόν να ορθώνετε τέτοια επιχειρήματα, όταν η πτώση ήταν τόσο ραγδαία, που κανένας συντελεστής αναπλήρωσης δεν είχε τη δυνατότητα να δράσει εξισορροπητικά και όταν η επικουρική σύνταξη των 650 ευρώ έγινε 278 ευρώ, υπέστη δηλαδή μείωση κατά 57%; Ποιος συντελεστής θα μπορούσε να δράσει αποτελεσματικά; Κανένας. Εσείς, λοιπόν, με μαεστρία χειριστήκατε συντελεστές μειώσεων -και μάλιστα με αυξητική τάση- και όχι συντελεστές αναπλήρωσης των χαμένων εισοδημάτων των πολιτών.

Γιατί δεν αναφέρεστε πουθενά στα κατώτατα όρια των κύριων συντάξεων, τα οποία με δικές σας διατάξεις είχαν διπλασιαστεί σε σχέση με αυτές που χορηγούνταν με το παλιό σύστημα; Γιατί αποκρύπτετε πως με τη σύνταξη Ιανουαρίου που θα καταβληθεί πριν τα Χριστούγεννα, δεν θα υπάρξουν περικοπές, αλλά αντίθετα εξακόσιες είκοσι χιλιάδες συνταξιούχοι, συνάνθρωποί μας θα δουν αυξήσεις σε αυτές μετά τον επανυπολογισμό με βάση τον ν.4387/2016;

Η Κυβέρνηση στην άκριτα δομημένη ασφάλιση που κλήθηκε να διαχειριστεί, απαντά με τον σχεδιασμό ενός συνολικού σχή-

ματος μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, βασισμένο σε μία αναπτυξιακή και όχι σε μία τιμωρητική λογική με άξονες τη συμμετοχική δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη των γενεών.

Σε αντίθεση με εσάς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ο σχεδιασμός σας αποτυπώνεται στις δηλώσεις του κ. Κυρανάκη, οι οποίες ήταν σαφείς, περιεκτικές και ενδεικτικές του τρόπου σκέψης σας και κατέδειξαν και την ακολουθία των ενεργειών σας.

Ενώ καταθέτατε τροπολογία για τη μη περικοπή των συντάξεων, δηλώνατε πως όταν έλθετε στην κυβέρνηση -εγώ λέω «αν έλθετε στην κυβέρνηση» και όχι «όταν»- θα εξετάσετε και θα αποφανθείτε για το αν θα προβείτε σε μείωση συντάξεων ανάλογα με τα ταμειακά σας διαθέσιμα. Δηλαδή, τι άλλο μπορεί να χαρακτηρίσει την πολιτική σας αν όχι η δημαγωγία και ο λαϊκισμός, όταν την ίδια στιγμή που καταθέτατε τροπολογία για τη μη περικοπή των συντάξεων και την κατάργηση αυτού του μέτρου, διά των δηλώσεων του εκπροσώπου Τύπου σας δεν γνωρίζατε εάν εσείς θα μπορέσετε να καταφέρετε εκείνο, το οποίο ζητούσαμε να κάνουμε εμείς με τη δική σας τροπολογία; Έλεος! Πείτε μας, αν αυτά που λέτε και αν αυτά που κάνετε, έχουν καμία λογική ακολουθία.

Δεν αντιλαμβάνεσθε πως οι μεγάλες εθνικές προσπάθειες, κύριοι συνάδελφοι, απαιτούν πολιτική συνοχή, την οποία όλοι σας διαρκώς τορπιλίζετε. Είναι πολιτική μικρότητα από μέρους σας να μην αναγνωρίζετε την επιτυχία της Κυβέρνησης να ακυρώσει επαχθείς όρους των μνημονίων, όπως η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών σε ελεύθερους επαγγελματίες, νέους επιστήμονες και αγρότες, και όπως η επιστροφή των αναδρομικών στα ειδικά μισθολόγια. Το να πλανάσθε, όπως έλεγαν και οι Ρωμαιοί, είναι ανθρωπινό, αλλά το να επιμένετε στην πλάνη είναι -θα συμπλήρωνα εγώ σήμερα- συνειδησιακά ανέντιμο.

Όλοι σας βλέπετε τον αγώνα μας, όλοι σας τον κατανοείτε, αλλά κανείς σας δεν τον αναγνωρίζει. Τον τορπιλίζετε, τον υπονομεύετε, τον λασπολογείτε, επιδιώκοντας να πιστωθείτε ακόμη και βροχύλια πολιτικά οφέλη. Όμως, να ξέρετε πως δικό μας σηματοφόρο θα αποτελούν πάντα η ισονομία και η κοινωνική αλληλεγγύη.

Οι ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν με τον ν.4472/2017 και αφορούσαν την απομείωση της προσωπικής διαφοράς από 1-1-2019, είχαν απαγορευθεί -όπως πολύ καλά γνωρίζετε- από την ανάγκη να ολοκληρωθεί με επιτυχία η δεύτερη αξιολόγηση, να επιτευχθεί η χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας και να διαμορφωθεί ένα περιβάλλον σταθερότητας και σταδιακής ανάπτυξης.

Ωστόσο, τα δεδομένα αυτά έχουν πλέον αλλάξει σημαντικά. Μετά την ολοκλήρωση των προγραμματικών δημοσιονομικών προσαρμογών και την οριστική έξοδο της χώρας από τα μνημόνια, αποδείχθηκε πλήρως πως η Ελλάδα κατόρθωσε να επιτύχει το δημοσιονομικό της στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα χωρίς την απομείωση της προσωπικής διαφοράς από τις συντάξεις. Η βελτίωση των δεικτών της απασχόλησης και συνακόλουθα η ενίσχυση της αγοράς εργασίας, στο πλαίσιο της ανάκαμψης της οικονομίας, απέδειξαν πως το μέτρο της περικοπής των συντάξεων δεν καθίσταται δημοσιονομικά αναγκαίο, δεδομένου πως η ισορροπία και η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος έχει πλήρως διασφαλιστεί.

Τελειώνοντας η προστασία των ήδη καταβαλλομένων συντάξεων στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31-10-2014, ενίσχυσε τη θεμελιώδη αρχή του σεβασμού της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων και παρείχε στην Κυβέρνηση την ευχέρεια της πρότασης για την κατάργηση της μείωσης των συντάξεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε Κατσίκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σε μισό λεπτό θα έχω τελειώσει, κύριε Πρόεδρε. Να υπολογίσετε και τον χρόνο της διακοπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αφαίρεσα και τον χρόνο του καβγά, παρά το γεγονός ότι αυτό μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για άλλους καβγάδες. Τον αφαίρεσα τον χρόνο και πάλι τελείωσε η κλεψύδρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Εάν και οι άλλοι καβγάδες είναι

σαν το δικό μου, τότε να δώσετε και στους άλλους περισσότερο χρόνο. Ωστόσο, αυτή τη στιγμή θέλω λίγο την ανοχή σας, συμπληρώνοντας τον χρόνο των είκοσι λεπτών και όχι των είκοσι τριών λεπτών, γιατί τα τρία λεπτά ήταν ο καβγάς. Αφήστε με, λοιπόν, να καταλήξω σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ήταν τρικούβερτος ο καβγάς, δηλαδή, τρία λεπτά.

Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Καταληκτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να εκλογικεύσετε για μια φορά την αναγκαιότητα της πολιτικής συναίνεσης και της πολιτικής συνοχής προς όφελος των πολιτών της χώρας. Ουδείς μπορεί να παραγνωρίσει πως εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες παραμείναμε συνεπείς και σταθερά προσηλωμένοι στον στόχο μας και καταφέραμε, μέσα από την παρούσα συγκυβέρνηση, να οδηγήσουμε τη χώρα στη μεταμνημονιακή επιτυχία.

Γι' αυτό, λοιπόν, με υπευθυνότητα υποστηρίζουμε και υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2019, τον πρώτο προϋπολογισμό της μεταμνημονιακής εποχής της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κατσίκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο του Βόλου (δευτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο είχαμε έναν πολύ ενδιαφέροντα διάλογο μεταξύ του κ. Σκανδαλίδη και του κ. Τσακαλώτου. Ο κ. Τσακαλώτος ζητούσε επίμονα από τον κ. Σκανδαλίδη να καταδικάσει τις χθεσινές αναφορές στη Βουλή του κ. Μητσοτάκη, τους υπαινιγμούς και τις ευθείες βολές περί προδοσίας για το μακεδονικό, λες και ο Σκανδαλίδης είναι ο εκπρόσωπος τύπου του Μητσοτάκη.

Όμως, ελάτε να σας βοηθήσω, αγαπητοί συνάδελφοι. Θα ήθελα, βέβαια, να είναι εδώ ο κ. Τσακαλώτος, αλλά δεν είναι. Έφυγε. Οπότε το κρύο μπουγέλο θα το υποστούν οι παριστάμενοι Υπουργοί, ο κ. Χουλιαράκης, η κ. Φωτίου, ο κ. Αραχωβίτης, ο κ. Σαντορινιός, ο κ. Βασιλειάδης, όσοι βλέπω εδώ.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί -κυρία Φωτίου, σας αφορά και εσάς αυτή η ερώτηση, γιατί όντως εξεγερθήκατε για τους χαρακτηρισμούς περί προδοσίας σε βάρος σας από τον κ. Μητσοτάκη- θα ήθελα να κάνουμε ένα τεστ γνώσεων και μνημονικού: Θα ήθελα να μου πείτε ποιος πολιτικός είχε δηλώσει τα εξής: «Διερωτόμαστε ποιος Έλληνας πολιτικός, ποιος Υπουργός, ποιος Πρωθυπουργός μπορεί να βάλει την υπογραφή του σε ένα τέτοιο σχέδιο εκποίησης του δημόσιου πλούτου. Διερωτόμαστε εάν μια τέτοια επιλογή δεν σημαίνει εσχάτη προδοσία για τον ελληνικό λαό και την πατρίδα. Και αν δεν σημαίνει αυτό προδοσία, τότε τι είναι προδοσία;» Ποιος πολιτικός λέτε να τα είπε αυτά; Να σας βοηθήσω ποιος είναι;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Όχι, αφήστε να απαντήσει ο κ. Χουλιαράκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Έχετε κάποιον στο μυαλό σας; Ποιος μπορεί να μίλησε επισήμως για εσχάτη προδοσία; Να σας βοηθήσω εγώ και να σας πω ποιος είναι; Είναι εκείνος ο πολιτικός ο οποίος έδωσε ενέχυρο τη δημόσια περιουσία, την περιουσία όλου του κράτους, για ενενήντα εννιά χρονιά στην τρόικα. Ποιος είναι; Αλέξης Τσίπρας! Η δήλωσή του αυτή έγινε στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 και την έκανε σε βάρος του Γιώργου Παπανδρέου, όταν ένα γαλλικό περιοδικό είχε δημοσιεύσει μια είδηση, σύμφωνα με την οποία η κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου τότε ετοίμαζε να εκποιήσει δημόσια περιουσία.

Άρα, με τι μούτρα μιλάτε εσείς για προδότες ή προδοσία και δεν θέλετε να σας λένε προδότες; Έχετε ανακαλέσει αυτούς τους ισχυρισμούς, αυτή την τοξικότητα που διασπείρατε και διαποτίσατε -όπως το σφουγγάρι με το νερό- την ελληνική κοινωνία; Την πήρατε πίσω την τοξικότητα; Δεν την έχετε πάρει και τώρα τη λούξετε. Τώρα λούξετε την τοξικότητα της προδοσίας, διότι εσείς ήσασταν οι πρώτοι που μιλάγατε.

Και έχω και άλλες δηλώσεις του κ. Τσίπρα για «κατσαπλιάδες», για «γερμανοτσολιάδες» και «προδότες».

Δυστυχώς, δεν έχετε τη στοιχειώδη γενναιότητα να βγείτε και να πείτε, «Κάναμε λάθος». Ούτε αυτό δεν έχετε τη γενναιότητα να κάνετε. Λυπάμαι πολύ!

(Θόρυβος από τα υπουργικά έδρανα)

Επίσης, εχθές σε αυτή την Αίθουσα ο κ. Καμμένος υπονόησε ότι ο κ. Κοτζιάς έκανε μυστική συμφωνία κάτω από το τραπέζι με τον Ζάεφ. Εάν αυτό δεν είναι προδοσία, τι είναι;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Βγήκε σήμερα το «Πράττω» και ο κ. Κοτζιάς, ο οποίος είναι σύντροφός σας...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από τα υπουργικά έδρανα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ σας παρακαλώ. Θα πρέπει να επιβάλλετε την τάξη. Μην αναφέρεστε σε εμένα. Να πείτε στους προϊστάμενους Υπουργούς να είναι ήρεμοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, μισό λεπτό. Κατά τη γνώμη μου, μην χρησιμοποιείτε λέξεις για τις οποίες δεν θα είστε υπερήφανος μετά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ποιες λέξεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Επαναλάβετε λέξεις που δεν πρέπει να ακούγονται εδώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ποιες λέξεις; Ποιες; Τη λέξη «προδοσία»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ο Πρωθυπουργός σας την έλεγε, ο κ. Τσίπρας. Θα μας τρελάνετε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Να έχετε τη γενναιότητα να αναγνωρίζετε τα σφάλματά σας. Και επιπλέον να έχετε τη στοιχειώδη συντροφικότητα να υποστηρίξετε τον κ. Κοτζιά, τον σύντρόφό σας και μέχρι προχθές Υπουργό Εξωτερικών, έναντι του οχητού Καμμένου. Εκτός εάν πιστεύετε ότι ο κ. Καμμένος είχε δίκιο, όταν εχθές υπονόησε ότι ο κ. Κοτζιάς έκανε μυστική συμφωνία κάτω από το τραπέζι με τον Ζάεφ.

(Θόρυβος από τα υπουργικά έδρανα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Έχετε διαλέξει στρατόπεδο. Είστε αγκαλιά με την ακροδεξιά των ΑΝΕΛ. Είστε αγκαλιά και θα πάτε μέχρι τέλους και μέχρι πάτου μαζί.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από τα υπουργικά έδρανα)

Σε τι διαφωνείτε; Να σας ακούσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Όχι εγώ. Να πείτε «παρακαλώ» στους Υπουργούς. Να μην φωνάζουν οι Υπουργοί. Να ακούνε και αν θέλουν να απαντήσουν μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, επιτρέψτε μου. Και σε εσάς λέω, επειδή είστε ένας νέος πολιτικός, να δώσετε το παράδειγμα ενός άλλου ύφους. Αν θέλετε το ακούτε, εάν δεν θέλετε, δεν το ακούτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, τι εννοείτε να δώσω το παράδειγμα άλλου ήθους; Σε τι διαφωνείτε από αυτά που σας είπα; Δεν τα είπα αυτά ο κ. Τσίπρας; Δεν χαρακτήρισε προδότη τον κ. Παπανδρέου στις 29 Σεπτεμβρίου του 2011; Σας φοβίζει το ότι εγώ επαναλαμβάνω, καυτηριάζοντας, τη χρήση τέτοιων χαρακτηρισμών, από τον οποιοδήποτε πολιτικό; Λοιπόν, αρκετά!

Ας έρθω τώρα στο θέμα του προϋπολογισμού, για να ηρεμήσουν και οι Υπουργοί.

Τι ωραία θα ήταν να έκαναν την αυτοκριτική τους, ε; Πόσο πιο μπροστά θα βρίσκονταν; Όμως, δεν βλέπετε; Καλύπτουν τον κ. Καμμένο έναντι του κ. Κοτζιά για το μακεδονικό. Τι άλλο θέλετε; **ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ:** Πείτε μας για τον προϋπολογισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μη βιάζεστε εσείς, κυρία μου. Θα έρθω και στον προϋπολογισμό, ευθύς αμέσως.

Ξέρετε τι έλεγε ο Τζορτζ Όργουελ; Έλεγε και έγραφε ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να μπορέσεις να δεις πέρα από τη μύτη σου. Και η παρούσα συζήτηση είναι μία ευκαιρία για όλους μας να δούμε το δάσος, να δούμε χωρίς παρωπίδες, να αφήσουμε την κοντόφθαλμη μάτια και να αναπτύξουμε το σχέδιο που χρειάζεται η χώρα για να γίνει επιτέλους μία κανονική, φυσιολογική, ευρωπαϊκή χώρα.

Τα ψέματα τελειώνουν. Ο πολιτικός χρόνος, επίσης. Ο προϋπολογισμός, που συζητάμε, είναι ο πρώτος μετά τη λήξη του μνημονιακού προγράμματος Τσίπρα - Καμμένου - στην ουσία της χρηματοδότησης, γιατί το μνημόνιο παραμένει και ο τελευταίος της σημερινής Κυβέρνησης.

Η χώρα έχει υπεισέλθει μία σκληρή -οιονεί βεβαίως- προεκλογική περίοδο και είναι πολύ πιθανό να έχουμε μαζί τις βουλευτικές εκλογές με τις ευρωεκλογές και τις δημοτικές τον ερχόμενο Μάιο.

Γι' αυτό είναι, δυστυχώς, μη ενθαρρυντικό ότι σε μία προεκλογική περίοδο -όπως αυτή στην οποία βρισκόμαστε- οι περισσότεροι επιλέγουν να μιλάνε με ψέματα, επιλέγουν να πυρπολούν τα αυτιά του κόσμου με ψευδαισθήσεις, αυταπάτες και απάτες τύπου προγράμματος Θεσσαλονίκης και υποσχέσεις για καλύτερες μέρες, που δεν ήρθαν ποτέ.

Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να πρωτοτυπήσουμε και να μιλήσουμε με αλήθεια, διότι στον ορίζοντά μας και στον ορίζοντα ειδικά της οικονομίας, δεν βρίσκεται ένας κρυμμένος παράδεισος, που όσο πλησιάζουμε εμείς τόσο φανερώνεται. Βράχια βρίσκονται, κοφτερά βράχια. Και, δυστυχώς, ο προϋπολογισμός του 2019 αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να δει πέρα από τη μύτη των συντακτών του.

Περιμέναμε από μία κυβέρνηση -την οποία κυβέρνηση- στον προϋπολογισμό της να ξεδιπλώσει ένα εθνικό σχέδιο πέρα από τα μνημόνια και τις τρόικες. Απουσιάζει, όμως, το σχέδιο σε αυτόν τον προϋπολογισμό για δύο κυρίως λόγους:

Ο πρώτος είναι ότι για μεν το μνημόνιο Τσίπρα - Καμμένου ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι, αλλά οι δεσμεύσεις του θα ακολουθήσουν τη χώρα για πάρα πολλά χρόνια. Η εποπτεία είναι αυστηρή και τα χέρια δεμένα.

Ο δεύτερος λόγος που δεν υπάρχει κανένα σχέδιο μέσα στον προϋπολογισμό του 2019 για το πώς η χώρα θα βγει ξανά στο ξέφωτο, είναι ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης -η ίδια υπονομεύει την ανάπτυξη και τον δρόμο προς την οικονομική ηρεμία.

Μόλις την περασμένη εβδομάδα η Κομισιόν, στην πρώτη μεταμνημονιακή αξιολόγηση, στο πλαίσιο της ενισχυμένης εποπτείας, διαπίστωσε ότι καμμία από τις δεκαέξι μεταρρυθμίσεις που έχουμε αναλάβει ως χώρα -δηλαδή η Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου με το μνημόνιο της- δεν έχει προχωρήσει. Και να πει κανείς ότι είναι και καμμία βαριά μεταρρύθμιση μέσα σε αυτές, καμμία δύσκολη ή καμμία περίεργη μεταρρύθμιση;

Το πρώτο που δεν έχει γίνει είναι η επιστροφή των δανεικών και των χρεών από το δημόσιο στους ιδιώτες, η εκκαθάριση των οφειλών προς τους ιδιώτες. Το δεύτερο που δεν έχετε κάνει είναι η ανάπτυξη του συστήματος πρωτοβάθμιας ιατρικής περίθαλψης. Το τρίτο, από τα απαιτούμενα, που δεν έχετε κάνει και η Κομισιόν ήδη στην πρώτη μεταμνημονιακή αξιολόγησή σας το χρεώνει, είναι ότι δεν έχετε προχωρήσει στην πρόσληψη γενικών γραμματέων στα Υπουργεία χωρίς κομματική ταυτότητα, όπως επίσης και πολλές από τις διαδικασίες αδειοδότησης. Τίποτα δεν προχωρά. Η απουσία έργου είναι προφανής και εμφανής.

Στην ατζέντα της Κυβέρνησης κυριαρχούν άλλα θέματα, όπως, για παράδειγμα, οι δέκα χιλιάδες προσλήψεις στο δημόσιο που θα αντικαταστήσουν τους ιερείς, τους οποίους, όμως, θα συνεχίσει να επιδοτεί το κράτος διαρκώς.

Επίσης, κυριαρχεί η ψευδαίσθηση της επιτυχίας του κοινωνι-

κού μερίσματος, όταν στην ουσία είναι η επιστροφή ενός μικρού κλάσματος όσων οι ίδιοι οι πολίτες έχουν δώσει μέσω της υπερφορολόγησης.

Η Κυβέρνηση βαδίζει με τη σκανδαλολογία ως όπλο. Έχουμε προαναγγελίες διώξεων. Όλα αυτά καθιστούν δυσκολότερο το έργο της δικαιοσύνης, ακριβώς γιατί οι πολίτες αρχίζουν να θεωρούν ότι η δικαιοσύνη, η δικαστική εξουσία, αποτελεί μία μαριονέτα της εκτελεστικής εξουσίας.

Ο ρηχός ορίζοντας αυτής της Κυβέρνησης φαίνεται από αυτά που μας λένε, εμμέσως πλην σαφώς: «Ας μην προχωρήσει και καμμία μεταρρύθμιση από αυτές τις δεκαέξι που έχουμε δεσμευτεί ότι θα κάνουμε και δεν κάνουμε. Τουλάχιστον θα κάνουμε προσλήψεις και παροχές. Τι θα μας κάνουν οι δανειστές; Έχουμε, άλλωστε, το «μαξιλάρι» που για περίπου δύο χρόνια -και λιγότερο- μας κρατάει ζωντανούς».

Το πρόβλημα δεν είναι οι δανειστές, αλλά οι αγορές που μπορούν να αποδεχθούν -και έχουν αποδεχθεί- πολύ χειρότερες από την οποιαδήποτε αιματηρή τρόικα. Εδώ στις αγορές τελειώνουν οι αυταπάτες και αρχίζουν τα δύσκολα. Ποια είναι αυτά τα δύσκολα; Είμαστε η μοναδική χώρα που βγήκαμε από τα μνημόνια χωρίς να έχουμε εξασφαλίσει πρόσβαση στις αγορές. Προ εβδομάδων ο κ. Τσακαλώτος αποφάνθηκε ότι δεν χρειαζόμαστε τις αγορές και την πρόσβαση σε αυτές. Όμως, εμένα περισσότερο μου θύμισε την αλεπού, που ό,τι δεν φτάνει το κάνει κρεμαστόρι.

Εάν θέλουμε να μπούμε σε μία κανονική κανονικότητα -να την πω με ένα τρόπο που ενδεχομένως να τον καταλάβετε καλύτερα- πρέπει να μας εμπιστευτούν οι δανειστές. Το δημόσιο πρέπει να μπορεί να καλύπτει αυτόνομα τις ανάγκες του. Μόνον έτσι θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε το σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση δεν μπορεί να παρουσιάσει αναπτυξιακό πρόγραμμα που να πείθει όχι μόνο τις αγορές, αλλά πάνω από όλα τον παραγωγικό μηχανισμό της χώρας, το πολιτικό σύστημα και τους πολίτες εν τέλει.

Σας είπα για τον κουμπαρά, που λίγο έως πολύ τον βγάζει προς τα έξω η Κυβέρνηση ως μία κατάκτηση, ότι έχουμε έναν κουμπαρά για τους επόμενους δεκαοκτώ μήνες. Αυτή είναι άλλη μία αυταπάτη του ΣΥΡΙΖΑ. Αντί να ασχολούμαστε πώς δεν θα σπάσουμε αυτόν τον κουμπαρά, έτσι ώστε να μην προσελκύσουμε τα «γεράκια των αγορών» -λόγια του κ. Τσακαλώτου- κύριο κλημά της Κυβέρνησης είναι πώς θα ξοδέψουμε το «μαξιλάρι» ασφαλείας.

Όσο είμαστε εκτός δανεισμού, οι τράπεζες υπολειτουργούν, οι μεγάλες επιχειρήσεις μεταναστεύουν, η πίεση συσσωρεύεται στη μικρή επιχείρηση και τον επαγγελματία, η ρευστότητα είναι μηδέν στην αγορά και η πελατεία μειωμένη. Σας θυμίζω ότι έχουμε τράπεζες με capital control. Το θυμάται κανείς αυτό; Ποιος μπορεί να μιλάει, λοιπόν, για τον μεταμνημονιακό -υποτιθέμενο- παράδεισο;

Αυτό που κάνει ο προϋπολογισμός αυτός είναι να υπονομεύει το αύριο με όρους του χθες, με τα κλισέ του χθες, όχι μόνο με το θέμα της πρόσβασης στις αγορές, αλλά και με τα πραγματικά και βασικά μεγέθη της οικονομίας. Είμαστε πρώτοι στην αύξηση των φόρων μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης και τελευταίοι στις επενδύσεις. Κατόρθωμα Τσίπρα - Καμμένου. Είμαστε πρώτοι στη δημιουργία υπερπλεονασμάτων και τελευταίοι στις αναπτυξιακές επιδόσεις. Άλλο ένα κατόρθωμα Τσίπρα - Καμμένου. Κάθε χρόνο χάνουμε τους στόχους αύξησης του ΑΕΠ και την ίδια ώρα στραγγίζουμε την οικονομία από φόρους, εισφορές, τέλη και κάθε είδους επιβάρυνση. Αυτό είναι ένα στοιχείο που, βεβαίως, προσμετράται στην αντίληψη του οποιουδήποτε πολίτη.

Υπερφορολόγησε η Κυβέρνηση τους πάντες και τα πάντα, βολεύει ημέτερους στο δημόσιο και παραχώρησε τα πάντα στους δανειστές, προκειμένου να μην χάσει την επαφή με την εξουσία. Μετέτρεψε όλα τα «όχι» σε «ναι», αθέτησε ό,τι υπόσχεση είχε δώσει και ξέχασε κάθε δεσμευση που έχει εκστομίσει. Δημιούργησε, όμως, στρατιές μετακλητών υπαλλήλων, όταν -σας θυμίζω και πάλι για να ξανάρθω στα τα λόγια του κ. Τσίπρα- το 2015 δεσμευόταν ότι θα καταργούσε τους μετακλητούς και θα επιπτευόταν τους ανθρώπους της δημόσιας διοίκησης. Λόγια του αέρα κι αυτά.

Υπέγραψε τη λειτουργία του υπερταμείου για ενενήντα εννιά χρόνια εκείνος που χαρακτήριζε προδότη τον Γιώργο Παπανδρέου, για ένα διαφανόμενο σχέδιο, υποτιθέμενο, εκποίησης δημόσιας περιουσίας. Και για να είμαι ακριβής, για άλλα ενενήντα επτά χρόνια. Τα δύο χρόνια από τα ενενήντα εννιά πέρασαν.

Το χειρότερο που κάνατε ως Κυβέρνηση είναι ότι διαλύσατε την πραγματική οικονομία με τα υπερπλεονάσματα του 4% και πάνω σε συνθήκες ύφεσης και αναμικτής ανάπτυξης, όταν εσείς το 2014 μιλούσατε για ματωμένα πλεονάσματα του 1%.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα διαθέσιμα στοιχεία που υπάρχουν, από το 2015 τα υπερπλεονάσματα ξεπέρασαν τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Πού λέτε ότι πήγαν τα υπερπλεονάσματα; Τα 2 δισεκατομμύρια πήγαν σε κοινωνικά μερίσματα και τα άλλα 9 δισεκατομμύρια από τα υπερπλεονάσματα του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -και κυρίως εσείς του ΣΥΡΙΖΑ αν δεν τα ξέρετε, να τα μάθετε- πήγαν στις τσέπες των δανειστών, σταθησαυροφυλάκια των δανειστών, οι οποίοι έχουν δέσει το γάιδαρό τους, διότι ό,τι και να γίνει, η Κυβέρνηση αυτή είναι κουρδισμένη να πετσοκόβει συντάξεις, να βάζει φόρους, προκειμένου να βγάξει υπερπλεονάσματα και να στέλνει τα χρήματα στους δανειστές για την αποπληρωμή των δανείων.

Στο πρώτο μνημόνιο η δημόσια συζήτηση γινόταν για τον λανθασμένο πολλαπλασιαστή του ΔΝΤ. Στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ μπορούμε να μιλήσουμε για τον πολλαπλασιαστή λιτότητας του Τσίπρα, ο οποίος έχει επιβάλει δημοσιονομικά μέτρα επώδυνα σε βάρος της ανάπτυξης και των εισοδημάτων των πολιτών.

Κανείς δεν έχει καταλάβει για ποιον λόγο από το 2016 εμφανίζονται θηριώδη πλεονάσματα της τάξης του 4,5%, όταν οι προβλέψεις και ο συμφωνημένος στόχος από αυτή την Κυβέρνηση ήταν για 0,75% ή 1,75%.

Η Κυβέρνηση έγινε το καλό παιδί των δανειστών σε βάρος όλων μας και κυρίως των οικονομικά ασθενέστερων. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν μπορεί να πετύχει κανέναν αναπτυξιακό στόχο.

Πέρσι τέτοια εποχή ο κ. Τσακαλώτος μάς έλεγε ότι φέτος θα έχουμε τόσες πολλές επενδύσεις που δεν θα ξέρουμε τι να τις κάνουμε και θα πρέπει να βάλουμε ένα φίλτρο για να τις προτεραιοποιούμε.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, οι επενδύσεις στο τρίτο τρίμηνο του 2018 μειώθηκαν κατά 23%. Η Κυβέρνηση προέβλεπε άλλα στον προηγούμενο προϋπολογισμό. Τα ίδια λέγαμε και πέρσι. Μας λέγατε πέρσι ότι θα είχαμε επενδύσεις φέτος αυξημένες κατά 11%. Έχουμε μεγάλη μείωση αντίθετα στο εννεάμηνο του έτους και αν φτάσουμε στο 0%, θα είμαστε και ευχαριστημένοι. Για την Κυβέρνηση, όμως, όλα καλά. Δεν πετύχαμε φέτος; Δεν πειράζει. Του χρόνου. Κανένα πρόβλημα και πάλι! Δεν πετύχαμε το στόχο του 2018; Θα τον πετύχουμε το 2019, μας λένε, με τον παρόντα προϋπολογισμό και προβλέπουν ανάπτυξη 2,5% εν μέσω εκλογών και παροχολογίας που, βεβαίως, προκαλούν στασιμότητα στην οικονομία και εκνευρισμό στους επενδυτές.

Μείωσαν, όμως, την ανεργία και αυτό είναι αληθές. Η ανεργία τον Φεβρουάριο του 2015 ήταν στο 25,5% και τώρα, τον Σεπτέμβριο του 2018, είναι στο 18,7%. Πρέπει να βγάλουμε, βέβαια, έξω από αυτά τα στοιχεία τις θέσεις εργασίας που χάθηκαν λόγω λήξης τουριστικής περιόδου. Σύμφωνα με τα στοιχεία της «ΕΡΓΑΝΗ», τον Οκτώβριο χάθηκαν εκατόν είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας. Το 62% των νέων προσλήψεων είναι μερικής απασχόλησης και μόνο το 38% πλήρους, ενώ πάνω από εξακόσιες δεκάτρες χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες αμείβονται με μέσο μηνιαίο μισθό 378 ευρώ. Δηλαδή, η οικονομία με άλλα λόγια δεν παράγει, δεν δημιουργεί ποιοτικές θέσεις υψηλής εξειδίκευσης και υψηλής αμοιβής, αλλά θέσεις των 300 και 400 ευρώ.

Σώσαμε, όμως, τις συντάξεις, όπως μας είπατε και χθες εδώ στο νομοσχέδιο που συζητήσαμε για τη μη εφαρμογή ενός μέτρου, που δύο φορές η Κυβέρνησή σας έκανε νόμο του κράτους.

Οι συντάξεις, όμως, έχουν ήδη κοπεί κατά 30% για όσους έχουν συνταξιοδοτηθεί με τον νόμο Κατρούγκαλου από τον Μάιο του 2016 και μετά. Έχει μειωθεί το αφορολόγητο όριο, με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι κρατήσεις των συνταξιούχων. Επίσης, όλοι οι συνταξιούχοι -παλιοί και νέοι- πληρώνουν ακριβότερα τα τρόφιμά τους και τα φάρμακά τους με τον ΦΠΑ στο 24%, που εσείς αυξήσατε από το 13%, και έπεται συνέχεια.

Όπως διαβάζουμε στον προϋπολογισμό, λοιπόν, κόβονται τα προγράμματα απασχόλησης για τριάντα χιλιάδες ανέργους ύψους 260 εκατομμυρίων ευρώ, η εφάπαξ μείωση του συντελεστή φορολόγησης των επιχειρήσεων. Ήταν στο 26% επί Σαμαρά. Ο Σαμαράς το 2014 άφησε τον φόρο στις επιχειρήσεις στο 26%. Ήρθε η λαοπρόβλητη, "αριστεροακροδεξιά" Κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου και πήγε το 26% στο 29%. Και τώρα μειώνει μία μονάδα τη φορολόγηση, δηλαδή το πάει δηλαδή στο 28% για το 2019, και βγαίνει και μας λέει ότι «εμείς ασκούμε πολιτική φιλοεπενδυτική».

Τα ίδια κάνατε και με το κρασί. Με απόφαση του κ. Τσακαλώτου βάλατε ειδικό φόρο κατανάλωσης 20 λεπτά στο λίτρο στο κρασί. Τσακίσατε επί τρία χρόνια τις μικρές οινοποιίες, δημιουργήσατε περιοχές για να αναπτυχθεί η μαύρη αγορά και τώρα ήρθατε -υποτίθεται- ηρωικά, αλλά και ολίγον τι πένθιμα, γιατί δεν σας παίρνει πια -αφού, όπως όλοι ξέρουμε, εσείς πρώτοι και τελευταίοι βάλατε ειδικό φόρο, χαράτσι, στο κρασί- να μας πείτε ότι το αποσύρουμε και ότι είναι ένα ευχάριστο νέο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όχι, κύριοι, δεν είναι αυτό το ευχάριστο νέο. Το ευχάριστο νέο θα είναι όταν θα φύγετε εσείς από αυτή την Κυβέρνηση ή το ευχάριστο νέο θα ήταν να ζητούσατε μία συγγνώμη και προς τους οινοποιούς γι' αυτό που τους προκαλέσατε.

Μηδενίσατε από εδώ και πέρα την αύξηση, τον ειδικό αυτόν φόρο για το κρασί, όχι γιατί εσείς είστε καλοί -υποτίθεται- και φιλεύσπλαχνοι πολιτικοί -το αντίθετο συμβαίνει- αλλά επειδή το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε την υπουργική απόφαση Τσακαλώτου, με την οποία είχατε επιβάλει το χαράτσι στο κρασί.

Ένα άλλο μεγάλο θύμα της Κυβέρνησης των «ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ» ήταν και είναι οι δημόσιες επενδύσεις. Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό διαβάζουμε ότι θα μειωθούν κατά 300 εκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, κόβεται στο μισό η επιδότηση για τις ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων. Ήταν 103 εκατομμύρια ευρώ η επιδότηση και το πήγατε στο 51.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά μπορεί να πει κανείς γι' αυτή την Κυβέρνηση. Το μόνο που σίγουρα όλοι θα συμφωνήσουμε είναι ότι επί των ημερών σας οι πλέον κερδοσυνεπείς είναι οι μετακλητοί, οι κομματικοί υπάλληλοι. Διαβάζω στον προϋπολογισμό ότι ενώ έχετε κόψει το επίδομα θέρμανσης, ενώ εξαφανίστηκε το ΕΚΑΣ, οι αμοιβές των μετακλητών και κομματικών στελεχών σας έχουν αυξηθεί κατά 16% σε έναν χρόνο. Την ίδια χρονιά, οι ιδιωτικές αμοιβές υποχώρησαν κατά 2,9%. Δούλεψε, κορόιδο εσύ, στον ιδιωτικό τομέα, να λιώνεις από τη φορολόγηση, για να μπορούν να αμείβονται πλουσιοπάροχα διάφορα μετακλητά και κομματικά άλλα πρόσωπα.

Είδαμε, βέβαια, ότι τελικά δεν υπάρχει μεγάλη απόσταση από πιτσαδόρους, που είναι ένα έντιμο επάγγελμα και το σέβομαι, σε μιζαδόρους! Θα πρέπει να δοθούν εξηγήσεις και σ' αυτή την Αίθουσα και από σας, το οικονομικό επιτελείο. Ξέρετε για ποιους μιλάω. Και αν δεν ξέρετε, να σας δώσουμε μερικές φωτογραφίες από το Μέγαρο Μαξίμου με αυτόν τον απίθανο τύπο, τον κύριο, να φωτογραφίζεται στο podium του Πρωθυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Ο νέος προϋπολογισμός, λοιπόν, καθρεφτίζει τα αδιέξοδα αυτής της Κυβέρνησης. Είναι γεμάτος αυταπάτες και σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη και σε ό,τι αφορά τις επενδύσεις και τις θέσεις εργασίας και, όπως θα έλεγε και ο Τζωρτζ Όργουελ, για να κλείσω όπως άρχισα, αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να δει ούτε μπροστά από τη μύτη του.

Φυσικά τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Μάριος Γεωργιάδης, γενικός εισηγητής της Ένωσης Κεντρώων, έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Νικήσατε τον Παναθηναϊκό, κύριε συνάδελφε! Μπράβο!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τον κερδίσαμε μαζί, κύριε Λοβέρδο! Παίξαμε ως Βουλή των Ελλήνων με τους βετεράνους του Παναθηναϊκού. Αυτά είναι τα ευχάριστα, γιατί εδώ συζητάμε τα δυσάρεστα σήμερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η ομάδα μπάσκει της Βουλής κέρδισε τους παλαιμάχους του Παναθηναϊκού. Αυτό καταγράφεται ως σημαντικό.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, αυτό καταγράφεται ως σημαντικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελικά μόνο οι παλαιμάχοι μπορούν να χάσουν από τον Παναθηναϊκό!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Καλό είναι να έχουμε και κάποια ευχάριστα και χαρμόσινα γεγονότα, διότι, δυστυχώς, ο προϋπολογισμός μόνο χαρμόσυνος δεν είναι!

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Συζητάμε για τον προϋπολογισμό του κράτους, που είναι ίσως από τις σημαντικότερες συζητήσεις για το ελληνικό Κοινοβούλιο και γι' αυτό διαρκεί επί πέντε ημέρες. Είναι η ώρα που μιλάνε οι γενικοί εισηγητές και στην Αίθουσα βρίσκονται πέντε Υπουργοί, ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, πέντε από τον ΣΥΡΙΖΑ, τρεις από το ΠΑΣΟΚ, δύο από το Ποτάμι και δύο από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Αυτή είναι η σημαντικότητα που δίνει η ελληνική Βουλή κατά την ώρα των εισηγήσεων των κομμάτων για τον κρατικό προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Από την Ένωση Κεντρώων, κύριε Γεωργιάδη, πόσοι είναι;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπείτε τον ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό το λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Επειδή έχω μια «εποπτικότερη» εικόνα από εδώ πάνω. Γι' αυτό ρωτάω.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έχει σημασία πόσοι είναι από την Ένωση Κεντρώων; Εγώ λέω ότι η γενική εικόνα σ' αυτή την Αίθουσα είναι ότι απαξιώνουν αυτή την πολύ σημαντική συζήτηση και έχει ως αποτέλεσμα ο κρατικός προϋπολογισμός μόνο προϋπολογισμός να μην είναι. Γιατί ήδη έχετε καταθέσει δύο με τρεις διαφορετικούς προϋπολογισμούς που έχουν «κάνει βόλτα» σε Αθήνα και Βρυξέλλες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Από το Ποτάμι είναι τα 2/5 των Βουλευτών.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ανέφερα για εσάς. Έχετε τα 2/5. Κι εγώ το 1/5 είμαι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Άρα;

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Άρα έχουμε μία σχετικά μεγαλύτερη εκπροσώπηση από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μισό λεπτό, κύριε Γεωργιάδη. Εσείς είστε και ομιλητής και ακροατής, δηλαδή, ταυτόχρονα;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Και Αντιπρόεδρος της Βουλής! (Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που είστε και Πρόεδρος και εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μπράβο, κύριε Γεωργιάδη.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Γιατί από το Βήμα, κύριε Πρόεδρε, θα έπρεπε να είστε αντικειμενικός και όχι φίλα προσκείμενος στην παράταξη στην οποία ανήκετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το εκλαμβάνω ως ανέκδοτο αυτό.

Προχωρήστε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αν με αφήσουν οι συνάδελφοι να μιλήσω. Απ' ό,τι βλέπω, επικρατεί μία κατάσταση όπως ακριβώς όταν βρίσκομαι σε πάνελ.

ΠΑΣΤΑΣΑΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τουλάχιστον, από αυτή την πτέρυγα επικρατεί ησυχία.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όταν βρίσκομαι σε ένα πάνελ, με το που θα ξεκινήσω να μιλάω, αρχίζουν οι διακοπές, κάτι το οποίο δεν γίνεται σε όλους τους άλλους συνάδελφους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Και σε εμένα το κάνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είναι πάνελ εδώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Βλέπω ότι γίνεται εδώ αυτή τη στιγμή συστηματικά. Δεν πρόλαβα να μιλήσω. Κρίνω αυτό που βλέπω, που δεν τιμά το Κοινοβούλιο και τον προϋπολογισμό για τον οποίο συζητάμε αυτή τη στιγμή. Έχω αναλώσει τριάντι λεπτά και έχουν υπάρξει τόσες διακοπές. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου μετακινείται προς τα έδρανα της Ένωσης Κεντρώων)

Ευχαριστώ, κύριε Κεγκερόγλου. Αν θέλετε μπορούμε να συζητήσουμε για ενδεχόμενη μετακόμισή σας!

Ήρθε η ώρα τελικά, μετά από δύο-τρεις βερσιόν που κυκλοφόρησαν δεξιά και αριστερά Αθήνα-Βρυξέλλες και ούτω καθεξής, επιτέλους να συζητήσουμε για την τελική βερσιόν, που αν μη τι άλλο δεν σας δίνει και την ευχέρεια να κρατάτε διπλά βιβλία για παν ενδεχόμενο.

Η έκδοση, λοιπόν, που κατατέθηκε ήδη προσθέτει βαθμούς ελευθερίας, ήδη, όπως με στομφώδη τρόπο διατυπώνεται στο εισαγωγικό σημείωμα του Υπουργού, σηματοδοτεί την επανένταξη της χώρας στο διεθνές οικονομικό σύστημα.

Φυσικά, όλα αυτά δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Διότι πραγματικά, και εν όψει εορτών θα το πω και εορταστικά, ούτε χριστουγεννιάτικο δέντρο δεν μπορείτε να φέρετε και να παραγγείλετε, χωρίς να ρωτήσετε την τρόικα και το κουαρτέτο. Όποιος δεν το έχει δει, ας διαβάσει και τη σχετική πρώτη έκθεση ενισχυμένης εποπτείας της Κομισιόν που μιλάει για αβέβαιη δημοσιονομική πορεία και αναφέρει ότι οι συνθήκες χρηματοδότησης παραμένουν δύσκολες και για τη χώρα, αλλά και θα μπορούσαν να εμποδίζουν την ανάπτυξη.

Επισημαίνει, επίσης, ότι μία σειρά ειδικών μεταρρυθμίσεων και μεταρρυθμιστικών δεσμεύσεων της Κυβέρνησης δεν έχει ολοκληρωθεί, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις. Θα φέρω για παράδειγμα τον διαγωνισμό πώλησης λιγνιτικών μονάδων, ο οποίος έχει πάρει παράταση ήδη τρεις φορές. Το Ελληνικό αυτή τη στιγμή βρίσκεται εκτός πλάνου σχεδόν. Καμμία εξέλιξη. Άλλη μία πονεμένη ιστορία είναι ο διεθνής αερολιμένας Αθηνών.

Και πέρα από όλες αυτές τις αλήθειες, άλλη μία αλήθεια είναι ότι σε αυτή τη χώρα δεν μπορεί κανένα ρεκόρ να μην καταρριφθεί. Το τελευταίο κάστρο του λαϊκισμού, το περίφημο «Τσοβόλα δώσ' τα όλα», που πραγματικά έγραψε μία ιστορία και αποτελεί ένα απόλυτο ορόσημο της ασυγκράτητης προεκλογικής παροχολογίας με δανεικά και με άδεια ταμεία, χαρακτήρισε ένα ολόκληρο κόμμα, έδωσε ένα κακό παράδειγμα για ένα άλλο και έθρεψε τρεις τουλάχιστον γενεές, αποτελώντας μία από τις πολιτικές λογικές που πραγματικά χρεοκόπησαν τη χώρα και αυτή τη στιγμή την έχουν οδηγήσει στην οικονομική κρίση και τα μνημόνια.

Και αφού άντεξε περίπου τριάντα χρόνια, έχοντας υπ' όψιν το τι περάσαμε τα τελευταία χρόνια ως χώρα με τις πολιτικές λιτότητας όλη αυτή τη δεκαετία, κανένας δεν περίμενε ότι τελικά θα έρθει αυτή η εποχή για να ξεκινήσει η ίδια -για να μην πω χειρότερη- φάμπρικα. Κι, όμως, έγινε κι αυτό. Απλά άλλαξε το μότο. Πλέον από το Μαξίμου λένε: «δώστε τα πάντα όλα, γιατί χανόμαστε». Είναι βλέπετε κοντά «Αι Ειδοί του Μαρτίου», δηλαδή οι εκλογές οσονούπω έρχονται, τα θησαυροφυλάκια ανοίγουν και υπάρχουν και ανύπαρκτα αποθεματικά αρχίζουν να μοιράζονται.

Γιατί τώρα, πραγματικά, αυτή η Κυβέρνηση βρίσκεται μέσα στα πράγματα. Ένα κανονικό γιουρούσι, ένα «γιάγμα» όπως λέμε, ξεκινάει προσεχώς, προκειμένου να πάρουν από ένα ξεροκόμματο κάποιες χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι μπαίνουν και διορίζονται από πόρτες και παράθυρα.

Μπροστά σε έναν πιθανό εκλογικό καταποντισμό που μπορεί να έχει αυτή η Κυβέρνηση -γιατί δεν το γνωρίζουμε κι αυτό, μία αδημοσκοπήσεις δίνουν ότι είναι δεκαπέντε μονάδες πίσω, οι άλλοι δίνουν ότι είναι τέσσερις, μία μας δείχνει ότι είμαστε 2,9%, η άλλη μας δείχνει ότι είμαστε 4,5%, δεν μπορείς να πιστέψεις

και τι θα έχει στο τέλος της ημέρας, οπότε δεν μπορείτε να προβλέψετε και πότε θα έχουμε εκλογές- έχετε επιλέξει ως Κυβέρνηση να υποσχεθείτε άπειρα δισεκατομμύρια. Κι αυτό που έχετε κάνει είναι να εξαφανίζετε πραγματικά τη μεσαία τάξη και τους νοικοκυραίους. Τέσσερα εκατομμύρια τριακόσιες ενενήντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι ενενήντα είναι οι Έλληνες που τον Σεπτέμβριο είχαν ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τη φορολογική διοίκηση, πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες παραπάνω από τον Αύγουστο.

Όσο για κάποιες «ανάσεις» που αναφέρετε και για την περιβόητη ρύθμιση των εκατόν είκοσι δόσεων για μισθωτούς και συνταξιούχους -πριν από οκτώ μήνες έκανα ερώτηση, είναι εδώ η κ. Παπανάτσιου, θα το θυμάται- ακόμη περιμένουμε να δούμε τι θα γίνει με αυτό.

Πραγματικά, είναι ντροπή για μία Κυβέρνηση και άδικο για τους πολίτες, η κοινωνική πολιτική αλλά και όλη η χώρα να έχουν μετατραπεί πραγματικά σε ένα απέραντο αλισβερίσι με λογική «Μαυρογιαλούρου» και «πάρε κόσμε», καθιστώντας τους μισούς Έλληνες ουσιαστικά επαίτες. Είναι εκατοντάδες οι ενώσεις και φορείς που υπέφεραν όλα αυτά χρόνια, βλέποντας τα δισεκατομμύρια να σφυρίζουν δίπλα τους, και αναγκάζονται να πηγαίνουν σύσσωμοι και σε ουρές έξω από κάποιο πολιτικό γραφείο, από κάποιον Υπουργό και να παρακαλέσουν για 10 ευρώ.

Και, μάλιστα, ο συνωστισμός αυτός δεν είναι μόνο φυσικός. Πλέον οι ουρές είναι και ηλεκτρονικές. Είναι δεκάδες οι λεγόμενες «πλατφόρμες». Για μία από τις τελευταίες, το λεγόμενο «κοινωνικό μέρισμα», κάποιος πραγματικά πρέπει να ξυπνήσει στις 4:00' τα ξημερώματα, όχι για να πάει βέβαια για το μεροκάματο στη λαχαναγορά ή στην ιχθυαγορά, αλλά για να πάει στο ηλεκτρονικό παζάρι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και να καταφέρει να ολοκληρώσει μία αίτηση, εάν και εφόσον βρει τα στοιχεία του σωστά και δεν απορριφθεί.

Αυτό είναι το «νέο και σύγχρονο» το οποίο έχει φέρει η Κυβέρνηση "ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ" και έλεγε χθες ο Πρωθυπουργός από εδώ σε ένα debate που είχε με το «νέο και σύγχρονο» που φέρνει, βέβαια, και η Νέα Δημοκρατία, για να τα λέμε όλα.

Το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός έχει σχεδιαστεί με ψηφιακή λογική, αναβάλλοντας για πέμπτη χρονιά την ανάπτυξη και αδιαφορώντας επιδεικτικά για τις δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, επιφέρει και πάρα πολλά δυσάρεστα αποτελέσματα. Ένα από αυτά είναι να φέρνει σε κίνδυνο την κοινωνία. Ένα δεύτερο είναι να έχει την οικονομία σε μία μόνιμη στασιμότητα και αβεβαιότητα και ένα τρίτο είναι η αναμικτή ανάπτυξη, η οποία έχει πάρα πολλά ερωτηματικά.

Οπότε, σαφώς, η εμπιστοσύνη των ξένων επενδυτών και των αγορών δεν αποκαθίσταται, αλλά αντίθετα ενισχύεται βάσιμα η όποια καχυποψία. Γι' αυτό βλέπουμε αντί τα spread να οδεύουν και να πέφτουν προς το 2%, να έχουν ανοδική πορεία προς το 5%. Άρα ποια εμπιστοσύνη υπάρχει από τις ξένες αγορές προς εμάς;

Φάνηκε αυτό, εξάλλου, για άλλη μια φορά και από την πρόσφατη, προχθεσινή εκστρατεία των Υπουργών που πήγαν στη Νέα Υόρκη με την απέλπιδα προσπάθεια να βρουν έστω έναν επενδυτή ο οποίος να θέλει να έρθει, έτσι για δείγμα, σε αυτή τη χώρα.

Και θυμόμαστε και τις προηγούμενες τέσσερις-πέντε προσπάθειες και μάλιστα με την παρουσία του Πρωθυπουργού, όπου βρήκε μία και μοναδική υπόθεση επενδυτή με το επενδυτικό του σχήμα, που για έναν ολόκληρο χρόνο υποσχόταν ότι θα έρθει και θα εξαγοράσει και θα αποκτήσει κομμάτι της Εθνικής Δυσφορμικής έναντι περίπου 718 εκατομμυρίων ευρώ. Έγιναν δεξιώσεις, έγιναν τιμές. Αποτέλεσμα; Μηδέν. Φιάσκο η υπόθεση. Και αυτός ο επενδυτής έκανε φτερά!

Τα μέχρι σήμερα πραγματικά πενιχρά αποτελέσματα της Κυβέρνησης μας πείθουν ότι επενδυτές και ξένες αγορές είναι ασύμβατα με τους "ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ", που όσο θα βρίσκονται στην εξουσία, θα είναι αποκλεισμένοι από κάθε άλλη εναλλακτική πηγή χρηματοδότησης.

Και ερχόμαστε σε άλλο ένα κάστρο, το οποίο οδεύει οσονούπω να πέσει. Μιλάμε για τον νόμο Κατσέλη και την προστασία της πρώτης κατοικίας και το λεγόμενο «κανένα σπίτι στα χέρια

τραπεζιτών».

Απομένουν δεκαεννέα ημέρες μέχρι τη λήξη ισχύος αυτών των προστατευτικών μέτρων και κανείς δεν γνωρίζει στο τέλος της ημέρας τι θα συμβεί τελικά. Το πιο πιθανό σενάριο είναι η συρρίκνωση των αντικειμενικών αξιών και πάντα να μένουν στην αγωγή και απροσπάτετοι δεκάδες χιλιάδες δανειολήπτες. Μέρμια δεν έχει ληφθεί ούτε καν για την επίτευξη της εκδίκασης των μικρομεσαίων αιτήσεων υπαγωγής, που με στοιχεία πρόσφατα -τέλος Σεπτεμβρίου- ανέρχονται σε εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες εξακόσιες τριάντα εννέα και άλλες τόσες οικογένειες βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε αγωνία. Πέρα από αυτό, αναγκάζει καθημερινά τους πολίτες -πενήντα ο μέσος όρος αυτή τη στιγμή, όταν μέχρι πρότινος ήταν πενήντα την εβδομάδα, τώρα έχει γίνει ημερησίως- να πηγαίνουν σε δικηγορικά γραφεία, μήπως προλάβουν τελευταία στιγμή και ενταχθούν στον νόμο Κατσέλη. Για την ιστορία και ανεξάρτητα από το τι θα γίνει στο τέλος της ημέρας με τον εν λόγω νόμο και σύμφωνα με τα στοιχεία του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, κατά τη διάρκεια του 2018 ολοκληρώθηκαν δεκατέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι πενήντα τέσσερις πλειστηριασμοί, εκ των οποίων έξι χιλιάδες πεντακόσιοι ένας, δηλαδή το 45% αυτών, ήταν γόνιμοι, οπότε καταλαβαίνετε και πόσα σπίτια τελικά κατέληξαν σε χέρια τραπεζιτών.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, μπορεί να μην κάνει δημόσιες επενδύσεις, να μη δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, αλλά μοιράζει συσσίτια σε φτωχά παιδιά, δίνει καυσόξυλα σε νοικοκυριά, μεταχειρισμένα ρούχα σε ανέργους, ασπιρίνες σε αρρώστους. Αυτή είναι η κοινωνική σας πολιτική.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Έλεος!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εκεί θα φτάσουμε, σε αυτό το σημείο, να θυμίζει την κατάσταση που έζησαν οι Έλληνες αμέσως μετά την απελευθέρωση του 1944 με τη γνωστή σε όλους UNRA.

Έτσι θυμήθηκαν όσους είχαν ξεχάσει εδώ και τέσσερα χρόνια και άρον-άρον έφεραν ενισχύσεις και μάλιστα κατά το ήμισυ! Επίδομα στέγασης που στην αρχή ήταν να εξακόσιες χιλιάδες συμπολιτών μας, αυτή τη στιγμή το καταθέτετε στις τριακόσιες χιλιάδες, στους μισούς δηλαδή. Μείωση ασφαλιστικών εισφορών ελευθέρων επαγγελματιών. Χρόνια αυτοί οι άνθρωποι έλεγαν ότι υφίστανται μία αφαίμαξη και δεν αντέχουν άλλο να πληρώνουν και δεν βγάζουν χρήματα να πάνε στην οικογένειά τους. Επιδότηση εργοδοτικών εισφορών νέων, που ξεκίνησε με 100% και αυτή τη στιγμή δίνεται στο 50%, που σημαίνει γύρω στα 50 ευρώ τον μήνα για κάθε νέο εργαζόμενο. Και μάλιστα έχετε το θράσος να λέτε ότι αυτό το μέτρο θα σταματήσει το brain drain. Έτσι το διαφημίζετε. Αν πάμε, όμως, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μας λέει ότι το ποσοστό ανεργίας των νέων για ηλικίες κάτω των είκοσι πέντε ετών είναι αρκετά υψηλό, με 38%, και μάλιστα ένας στους τέσσερις ανέργους είναι μακροχρόνια άνεργος, δηλαδή για πάνω από δώδεκα μήνες. Μείωση ΕΝΦΙΑ 30% για περιουσία αντικειμενικής αξίας έως 60.000 ευρώ, με ετήσιο όφελος μόνο 45 με 50 ευρώ.

Από την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ που τάχατε, έχουμε φτάσει στη μείωση κατά 50 ευρώ ετησίως για κάποιους. Αυτές είναι οι υποσχέσεις τις οποίες υλοποιείτε. Πρόσληψη τεσσερισήμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών και εξειδικευμένου προσωπικού για την ειδική αγωγή, όταν η ανάγκη κάλυψης των κενών στην ειδική αγωγή είναι επιτακτική εδώ και χρόνια και οι μαθητές με διαγνωσμένες σοβαρές εκπαιδευτικές ανάγκες πραγματικά περιμένουν και οι γονείς τους δεκάδες φορές έχουν διαμαρτυρηθεί.

Το πιο χαρακτηριστικό τέχνασμα όλων των προϋπολογισμών που έχετε καταθέσει ως Κυβέρνηση "ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ" τα τελευταία χρόνια είναι το περιβόητο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο χωλαίνει ουσιαστικά κάθε χρόνο, ώστε να εξασφαλίζεται μέρος των υπερπλεονασμάτων, που στη συνέχεια τα βαφτίζετε κοινωνικό μέρισμα ή όπως αλλιώς θέλετε, για να κάνετε προεκλογικές εξαγγελίες από τα μπαλκόνια.

Η συστηματική υποεκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί ομολογία έλλειψης ώριμων προς ένταξη προγραμμάτων για έργα υποδομής και σαφώς ουσιαστικά υπονομεύει την ανάπτυξη.

Άλλες πηγές τροφοδότησης των υπερπλεονασμάτων των τε-

λευταίων τριών ετών αποτελούν η δραστηριτική αύξηση των φορολογικών εσόδων και η αθέτηση πληρωμών του κράτους προς τον ιδιωτικό τομέα. Μέγα λάθος είναι όλα αυτά! Πραγματικά και οι τρεις αυτές παράμετροι, τις οποίες ανέφερα, αφαιρούν πόντους από όλη την προσπάθεια να ενισχυθεί η ανάπτυξη και η απασχόληση και στην ουσία το ΑΕΠ της χώρας μας.

Ωστόσο το μοναδικό μέγεθος, στο οποίο πραγματικά βελτιώσετε, είναι οι προσλήψεις. Συγκεκριμένα, μεταξύ Δεκεμβρίου 2015 και Δεκεμβρίου 2017 είχαμε δώδεκα χιλιάδες επτακόσια πενήντα επιπλέον άτομα έκτακτο προσωπικό, δύο χιλιάδες τετρακόσια εβδομήντα έξι άτομα επιπλέον τακτικό προσωπικό νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, έξι χιλιάδες επτακόσια πενήντα επιπλέον άτομα ως έκτακτο προσωπικό, πεντακόσιους ογδόντα έξι νέους μετακλητούς, χίλιους ενενήντα εννέα επιπλέον αιρετούς, διακόσια εξήντα δύο επιπλέον μέλη Δ.Σ. και δύο χιλιάδες οκτακόσια εβδομήντα ένα επιπλέον άτομα λοιπών περιπτώσεων. Περίπου είκοσι δύο χιλιάδες είναι το σύνολο όσων ανέφερα. Είναι οι νέοι δημόσιοι υπάλληλοι, που μαζί με τους πέντε χιλιάδες των ειδικών κατηγοριών, επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό κοντά στα 2,15 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Εάν ειλικρινά επιθυμεί η Κυβέρνηση να περιορίσει τα έξοδα, ώστε να ανακουφίσει γενικότερα τους Έλληνες και μην ερχόμαστε εδώ τελευταία στιγμή να ψηφίσουμε το νέο νομοσχέδιο που καταθέσατε χθες -το στηρίξαμε γιατί δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με περικοπές συντάξεων- με το οποίο «ξεψηφίσατε» το προηγούμενο που είχατε ψηφίσει, θα μπορούσε απλά, πέρα από το ότι αγνοεί χαρακτηριστικά όλες τις προτάσεις της Ένωσης Κεντρώων, να μελετήσει κάποιες μελέτες που έχει κάνει το ΚΕΦΙΜ και με τρία μόλις μέτρα θα μπορούσε να είχε ένα κέρδος για τον κρατικό προϋπολογισμό κοντά στα 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Ένα από αυτά είναι ο επανέλεγχος της αναγκαιότητας των δαπανών σε όλα τα Υπουργεία, που θα απέφερε μείωση του προϋπολογισμού κατά 400 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα στα 550 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο και η αναδιοργάνωση του δημοσίου, που θα έφερνε 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, μαζί με τις επιμέρους προτάσεις ως κέρδος στον κρατικό προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο εν λόγω προϋπολογισμός μόνο σχέδιο νόμου δεν είναι. Είναι πραγματικά μία λίστα του ΣΥΡΙΖΑ με ένα αμόκ παροχών, που όμοιά της δεν έχουμε ξαναδεί. Είναι παραπάνω από ξεκάθαρο ότι αυτή η Κυβέρνηση, παρ' ότι βρίσκεται στα τελευταία της -και ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- κάνει ό,τι μπορεί ώστε το «καλή χρονιά» να μας βρει πραγματικά με άδεια ταμεία και μέχρι τις εκλογές να μην έχει μείνει τίποτα όρθιο και να έχετε καταστρέψει τα πάντα.

Ύστερα από τα παραπάνω, ως Ένωση Κεντρώων θα καταψηφίσουμε τον κρατικό προϋπολογισμό για το 2019 για όλα τα Υπουργεία και όλους τους κωδικούς, ελπίζοντας ότι κάποια στιγμή θα έρθει ένας πραγματικός προϋπολογισμός τον οποίο θα συμφωνήσει όλο το Σώμα και θα ευνοήσει την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Γυμνάσιο Καβάλας.

Η Βουλή σάς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκος Συρμαλениος για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζουμε αυτές τις μέρες τον προϋπολογισμό του 2019, που είναι ένας

προϋπολογισμός ο οποίος θα τηρηθεί όπως τηρήθηκαν και οι προηγούμενοι τρεις προϋπολογισμοί που ψήφισε αυτή η Κυβέρνηση.

Και λέω ότι θα τηρηθεί, σε αντίθεση με τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων κυβερνήσεων που είχαν εικονικό χαρακτήρα και ουσιαστικά δεν τηρήθηκαν ούτε έπιασαν τους στόχους που έπρεπε να πιάσουν.

Με αυτή την έννοια, η ελληνική οικονομία και η ελληνική Κυβέρνηση απέκτησε την αξιοπιστία της χάρη στη σταθερότητα που επέδειξε ως Κυβέρνηση να πιάσει τους στόχους που είχε βάλει, μέσα σε πολύ δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες, αλλά κυρίως χάρη στις θυσίες της πολύ μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Χάρη σε αυτές τις θυσίες φτάσαμε τον Αύγουστο του 2018 να βγούμε επιτέλους από τα μνημόνια.

Η ακύρωση του μέτρου της περικοπής των συντάξεων -διότι πρόκειται περί ακύρωσης, όχι για αναστολή που μας λέγατε μέχρι τελευταία στιγμή ότι θα υπάρξει για λίγους μήνες- ήταν αποτέλεσμα αυτής της αξιοπιστίας της ελληνικής οικονομίας και των στόχων που κατάφερε να πιάσει η ελληνική κυβέρνηση, επαναλαμβάνω, χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού.

Βεβαίως, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Οικολόγων Πράσινων, που κυβερνά τη χώρα επί τριάντισι χρόνια, ψήφισε την περικοπή της προσωπικής διαφοράς για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση. Βεβαίως, την ψηφίσαμε εμείς, αλλά η Αντιπολίτευση την καταψήφισε ακριβώς επειδή ήξερε ότι υπάρχει Πλειοψηφία που θα ψηφίσει για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση.

Σας θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, το ΚΙΝΑΛ και άλλες δυνάμεις έλεγαν ότι πρέπει να πάρουμε άλλα τόσα μέτρα και παραπάνω μέτρα για να κλείσουν οι αξιολογήσεις. Όταν έφεραν την τροπολογία το καλοκαίρι, πριν βγούμε από τα μνημόνια, για να μας πουν ότι πρέπει να μην περικοπούν οι συντάξεις, το έκαναν και αυτό εκ του ασφαλούς, διότι ήξεραν ότι η διαπραγμάτευση βρισκόταν στον υψηλότερο δυνατό βαθμό και ότι ήταν θέμα λίγων μηνών να γίνει αποδεκτό το αίτημα της ελληνικής Κυβέρνησης και η σκληρή διαπραγμάτευση για να μην περικοπούν οι συντάξεις να φτάσει στο τέλος.

Άρα τσάμπα μάγκες και στην περίπτωση που δεν ψηφίσατε για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση και στην περίπτωση που μας φέρατε, δήθεν από φιλολαϊκό αίσθημα, τροπολογίες για να τις ψηφίσουμε. Τσάμπα μάγκες και υποκριτές!

Βεβαίως, έχετε την ικανότητα να προσαρμόζετε κάθε φορά -αυτό σας το αναγνωρίζουμε- την προπαγάνδα σας με τους στόχους, ανάλογα με το πώς διαμορφώνονται τα πράγματα. Έχετε μεγάλη ικανότητα και μεγάλη εμπειρία σε αυτή την προπαγάνδα.

Εν πάση περιπτώσει, ψηφίζεται ο προϋπολογισμός χωρίς περικοπή των συντάξεων και με το σύνολο των θετικών μέτρων που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Τα μέτρα αυτά, πολλά εκ των οποίων ήδη έχουν ψηφιστεί, δίνουν έναν χαρακτήρα επεκτατικό -μικρής επέκτασης, δεν λέω ότι είναι μεγάλη η επέκταση- της τάξης του 0,5% του ΑΕΠ, αλλά αυτό αποδεικνύει τη σοβαρότητα της κατάρτισης του προϋπολογισμού -αφού επιτεύχθηκαν όλοι οι στόχοι των προηγούμενων προϋπολογισμών- ότι και αυτός ο προϋπολογισμός είναι στοχευμένος, είναι απόλυτα επεξεργασμένος και θα μπορέσει να υλοποιηθεί μέχρι κεραίας.

Τα μέτρα αυτά, που έχουν ψηφιστεί, τα λέω σε τίτλους για να τα θυμάται ο ελληνικός λαός και να καταγράφονται, γιατί παρεμβλήθηκαν πολλοί ομιλητές μετά τον γενικό μας εισηγητή, οι οποίοι «βομβάρδισαν» τον προϋπολογισμό και την Κυβέρνηση.

Ψηφίστηκαν τα αναδρομικά για ένστολους, δικαστικούς, πανεπιστημιακούς, γιατρούς. Ψηφίστηκε το κοινωνικό μέρισμα που αποδίδεται σε 1,3 εκατομμύριο νοικοκυριά. Ψηφίστηκε η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών στους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους και τους αγρότες. Ψηφίστηκε η επιδότηση του 50% των εισφορών για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών, συμβάλλοντας αποφασιστικά στην περαιτέρω αποκλιμάκωση της ανεργίας.

Ψηφίστηκε η πρόσληψη των τριών χιλιάδων διακοσίων ογδόντα εργαζομένων στο Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», που είναι ένα εμβληματικό πρόγραμμα για τη στήριξη και την πρόνοια των

ηλικιωμένων ανθρώπων, που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει.

Θα ψηφιστούν οι προσλήψεις των τεσσαρεσθίμισι χιλιάδων εκπαιδευτικών για την ειδική αγωγή. Θα ψηφιστεί το επίδομα στέγασης ύψους 400.000.000 ευρώ. Ψηφίστηκε η μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 10% μεσοσταθμικά για το 2019 και 30% για το 2020. Με τον προϋπολογισμό ψηφίζεται η μείωση της φορολογίας των μερισμάτων από 15% στο 10%, η μείωση της φορολογίας των νομικών προσώπων κατά 1% σε ετήσια βάση, για να φτάσει από το 29% στο 25%.

Ψηφίστηκαν και μέτρα τα οποία δεν είχαν εξαγγελθεί στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, όπως η κατάργηση του φόρου επιτηδεύματος για τους συνεταιρισμένους αγρότες και γι' αυτούς που ασχολούνται με τις κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις και η κατάργηση του φόρου στο κρασί. Κάνω, βεβαίως, την πρόβλεψη ότι θα ψηφιστούν και πολλά άλλα θετικά μέτρα και μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού, κατά τη διάρκεια των επόμενων μηνών.

Τι προβλέπει, λοιπόν, ο προϋπολογισμός; Ορισμένα βασικά μεγέθη. Πλεόνασμα 3,6%, ανάπτυξη 2,5%, ανεργία γύρω στο 18%, αύξηση ιδιωτικής κατανάληψης κατά 1,1%, αύξηση του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου κατά 11,8%, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 6.750.000.000, μείωση του χρέους κατά δώδεκα μονάδες, από 192,4% στο 179,6% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Και, βεβαίως, μέσα στον προϋπολογισμό υπάρχουν κάποια στοιχεία που νομίζω ότι είναι σημαντικά. Αύξηση της τακτικής επιχορήγησης των δήμων κατά 37.000.000 από 1,723% στο 1,760%. Οι δαπάνες των κοινωνικών επιδομάτων, που είναι 2,175% μεταφέρονται από τους ΟΤΑ στον ΟΠΕΚΑ. Αυτό να το ξέρουμε, γιατί κάποιοι μιλούν για μειώσεις του κοινωνικού προϋπολογισμού. Εδώ θέλω να πω ότι υπάρχουν στοχευμένα μέτρα 4.000.000.000 που απευθύνονται στην ενίσχυση της κοινωνίας και την αντιμετώπιση της φτώχειας.

Θα σας τα πω επιγραμματικά. Επίδομα στέγασης, προϋπολογισμού 400.000.000. Διεύρυνση του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης στο 1,4 δισεκατομμύριο. Επίδομα παιδιού, προϋπολογισμού 910.000.000, που αφορά εννιάκοσις χιλιάδες οικογένειες. Επέκταση των σχολικών γευμάτων, προϋπολογισμού 190.000.000 για εξακόσιες χιλιάδες παιδιά. Κάλυψη εκατόν πενήντα χιλιάδων παιδιών στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, προϋπολογισμού 280.000.000. Επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους νέους 51.000.000.

Μαζί με αυτά, αύξηση του κατώτατου μισθού από τους πρώτους μήνες του 2019, κατάργηση του υποκατώτατου, ενώ το 2012 κατέβασαν κατά 20% τον κατώτατο μισθό στους νέους και κατά 35% στους νέους κάτω των είκοσι πέντε. Επέκταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που έχουν δώσει ήδη ανάσα σε διακόσιες χιλιάδες εργαζομένους.

Ο προϋπολογισμός του 2019 ενσωματώνει όλα τα θετικά μέτρα. Ενσωματώνει αύξηση δαπανών και μείωση φόρων.

Το αφήγημα της Νέας Δημοκρατίας, αγαπητοί συνάδελφοι, τελειώνει με την ψήφιση του προϋπολογισμού και βεβαίως και των άλλων δυνάμεων που ακολουθούν την πολιτική, ουσιαστικά, της Νέας Δημοκρατίας.

Το ερώτημα αφορά την παροχολογία και σας ρωτάμε: Τελικά, τι από τα δύο είναι; Παροχολογία ή τέταρτο μνημόνιο; Διότι κάπου μας έχετε μπερδέψει τελικά. Από τη μια μεριά, μας λέτε ότι έχουμε ψηφίσει τέταρτο μνημόνιο και εξακολουθούμε να καταπιέζουμε τον ελληνικό λαό και από την άλλη μεριά, κάποιοι ομιλητές μίλησε για ακρό παροχών.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, το ρολόι έτρεξε γρήγορα!

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που θέλω να πω είναι το εξής. Εσείς αποτύχατε και ως κυβέρνηση μέχρι το 2014, γιατί δεν πιάσατε κανέναν από τους στόχους που βάλατε, αλλά αποτύχατε και ως Αντιπολίτευση. Σε όλους τους στόχους που βάλατε πέσατε έξω. Ακόμα και το αίτημα για εκλογές το ακούμε εδώ και τρίαμιση χρόνια: «Εκλογές, εκλογές και θα πέσει αυτή η Κυβέρνηση κ.λπ.».

Κοντός φαλμός, αλληλούια! Το 2019 είναι έτος εκλογών και εμείς, με τη στήριξη του ελληνικού λαού, προχωρούμε για να

μπορέσουμε να χτίσουμε μια αναπτυξιακή στρατηγική με ορίζοντα δεκαετίας, μια αναπτυξιακή στρατηγική που θα έχει κοινωνικό πρόσημο, θα έχει αναπτυξιακό πρόσημο, θα έχει οικολογικό πρόσημο, θα είναι μια αναπτυξιακή στρατηγική στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής πολιτικής, όπως θέλουμε μια Ευρώπη των εργαζομένων, μια Ευρώπη της κοινωνικής συνοχής, μια Ευρώπη της ειρήνης, της δημοκρατίας.

Τα μέτρα που έχετε εξαγγείλει εσείς, τα 5 έως 8 δισεκατομμύρια στη ΔΕΘ, λέγοντας αορίστως ότι θα τα εξοικονομήσετε από τη μείωση της σπατάλης του δημοσίου, μεταφράζονται σε απολύσεις σε κρίσιμους τομείς του δημοσίου, μεταφράζονται σε ασφαλίστικο σύστημα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Ας μην το πούμε «Πινοςέτ». Εν πάση περιπτώσει, παραδίδετε τον δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος στις ασφαλιστικές εταιρείες.

Από εκεί και πέρα, εμείς προχωρούμε με ένα σχέδιο για τη στήριξη του κοινωνικού κράτους, της εργασίας, της δημόσιας υγείας, της δημόσιας εκπαίδευσης, την αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, τη συνταγματική μεταρρύθμιση, η οποία αναβαθμίζει τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία και σας λέμε ότι από εδώ και πέρα θα ψηφίζεται προϋπολογισμός, επειδή στην κυβέρνηση θα είναι πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ. Η δημοκρατία στη χώρα μας θα προχωρήσει. Δεν θα επιστρέψει πίσω στα μνημόνια, δεν θα επιστρέψει πίσω στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δεν θα επιστρέψει στη διαπλοκή και τη διαφθορά στην οποία μας οδήγησε το παλαιό διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα, που επί δεκαετίες κυβερνούσε τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο τελευταίος γενικός εισηγητής, ο κ. Παναγιώταρος από τη Χρυσή Αυγή. Μετά θα συνεχίσουμε με τους ειδικούς εισηγητές.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπολογισμός 2019, προϋπολογισμός του τέως ελληνικού κράτους!

Κάποτε, όταν οι ίδιοι προϋπολογισμοί έρχονταν προς ψήφιση το 2011, το 2012, το 2013, το 2014, τότε που ήσασταν στην αντιπολίτευση, γίνονταν ο κακός χαμός. Δεν ξεκινούσε η συνεδρίαση, δεν ξεκινούσαν οι επιτροπές, περνούσαν ώρες ατελείωτες, κάνατε τα όσα σας.

Σας πίστεψαν αρκετοί, σας ψήφισαν και τώρα και εσείς με τη σειρά σας φέρνετε ακριβώς τους ίδιους προϋπολογισμούς, παρομοιότυπους με τους προηγούμενους μνημονιακούς.

Για όλα -και για τον συγκεκριμένο προϋπολογισμό- χρειάζεται η άδεια των θεσμών. Ήταν πρωτοφανής η κατάθεση δύο προσχεδίων μέχρι να δείτε ποιο θα πάρει έγκριση, το παζάρι με τους θεσμούς αν θα έχει αίσιο τέλος σχετικά με τη μη περικοπή των συντάξεων ή μάλλον την παράταση της περικοπής των συντάξεων, διότι περί αυτού πρόκειται αλλά, δυστυχώς, με αντεθνικά ανταλλάγματα, το ξεπούλημα της ελληνικότητας της Μακεδονίας.

Προϋπολογισμός ο οποίος είναι γεμάτος από φόρους, από χαράτσια, από συνέχιση των περικοπών, ασχέτως τού αν προσπαθείτε να χρυσώσετε το χάπι τάχα με κάτι μειώσεις, όπου, όταν έχετε αφαιρέσει από κάποιον εκατό και του δίνετε πίσω το ένα ή το δύο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ότι τους δίνετε κάτι ούτε τίποτα απολύτως.

Περιστολή των δημοσίων επενδύσεων. Για μια ακόμα χρονιά -είναι η τέταρτη χρονιά, αν δεν κάνω λάθος- οι δημόσιες επενδύσεις είναι υπερβολικά μειωμένες.

Στάση πληρωμών του δημοσίου. Πάνε οι προεκλογικές εξαγγελίες σας, ότι όλα τα χρέη του δημοσίου προς τους ιδιώτες θα αποπληρώνονται άμεσα. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε τα χρέη είναι περίπου 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε για τα τοξικά πρωτογενή πλεονάσματα που πανηγυρίζετε, άσχετοι οι περισσότεροι με τα οικονομικά. Μάλλον ήσασταν σχετικοί, όταν στην αντιπολίτευση τα στηλιτεύατε, από τον Πρωθυπουργό σας μέχρι και το τελευταίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως, τώρα σας έχει κάσει και μια μεγάλη «καυτή πατάτα», η οποία θα έσκαγε. Όλοι σας το έλεγαν από το 2011 -με τα πρώτα μνημόνια- ότι οι περικοπές σε μισθούς και συντάξεις είναι

άκρως αντισυνταγματικές και τώρα, μετά από πολλές κωλυσιεργίες, καθυστερήσεις, ενστάσεις, αναβολές, εφέσεις, άρχισαν να σκάνε η μια μετά την άλλη οι αποφάσεις του Σ.τ.Ε. που ακυρώνουν όλες αυτές τις περικοπές και εσείς πανηγυρίζετε ότι με κάποιους νόμους, όπως τα αναδρομικά των στρατιωτικών, τα ψηφίζετε και τα φέρνετε πίσω.

Όχι, δεν τα ψηφίζετε εσείς. Η ελληνική δικαιοσύνη έχει ψηφίσει και εσείς είστε αναγκασμένοι να το κάνετε και παρ' όλα αυτά, συνεχίζετε και προβάλλετε κωλύματα σε αυτά τα σοβαρότατα ζητήματα.

Να μην ξεχνάμε, βέβαια, τη στιγμή που το παίζετε οικονομικοί ινστρούχτορες ότι το ελληνικό δημόσιο παραμένει ο χειρότερος, ο πλέον κακός, ο μεγαλύτερος κακοπληρωτής σε βάρος των Ελλήνων πολιτών. Διότι, όπως είπαμε, χρωστά δισεκατομμύρια ευρώ και αυτά τα δισεκατομμύρια ευρώ θα ήταν ανάσα για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους μικροβιοτέχνες, όλους όσοι παλεύουν να αντεπεξέλθουν σε αυτή τη μνημονιακή λαίλαπα.

Για τα εύχη, όπως τα λέτε, πρωτογενή πλεονάσματα -όπως πανηγυρίζετε πλέον- συνθλίψατε ένα ολόκληρο έθνος. Όχι μόνο δεν πληρώνετε τίποτα και σε κανέναν, αλλά περικόπτετε για πολλοστή χρονιά, όπως είπαμε, τις δημόσιες επενδύσεις.

Ως προς τη λήξη των μνημονιακών περιορισμών, τον Αύγουστο βγήκατε με τυμπανοκρουσίες. Δεν σας έκασε ιδιαίτερα, διότι πνίγονταν οι συμπολίτες μας στη στεριά, καίγονταν στη θάλασσα από την ανικανότητά σας, οπότε το σόου σας ήταν πολύ χαλαρό.

Για τη λήξη, λοιπόν, αυτών των μνημονιακών περιορισμών αυτοδιαψεύδεσθε με τον πλέον κατηγορηματικό και πανηγυρικό τρόπο, όπως με το ότι έγινε ένα Eurogroup για να αποφασίσει αν θα γίνει ή όχι περικοπή των συντάξεων. Σας διαψεύδει και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής με όλα όσα λέει, ένα Γραφείο Προϋπολογισμού που πλέον είναι στελεχωμένο με δικούς σας ανθρώπους. Για ενενήντα επτά χρόνια έχετε δέσει πισθάγκωνα και έχετε υποθηκεύσει τα πάντα σ' αυτή την πατρίδα και τολμάτε και μιλάτε για έξοδο από τα μνημόνια και για εθνικές επιλογές;

Οι υπερβολικά αισιόδοξες προβλέψεις σας στον προϋπολογισμό είναι μόνο υπερβολικά αισιόδοξες. Τα υποθετικά σενάρια στα οποία βασίζεστε είναι χάρτινοι πύργοι, είναι πύργοι στην άμμο. Οι άκρως θετικές προβλέψεις για τις τράπεζες, που είναι σημαντικό κεφάλαιο για την οικονομία της πατρίδας μας -ή έτσι, τέλος πάντων, θέλετε να πιστεύουμε- διαψεύδονται από την ίδια την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, η οποία λέει εντελώς διαφορετικά πράγματα. Διαψεύδονται και από όσα συνέβησαν πριν έναν μήνα περίπου, όπου για ακόμη μια φορά κατέρρευσαν οι μετοχές τους και δεν έχουν πλέον καμμία αξία πλην μιας τράπεζας, με της οποίας τις μετοχές ενδοχόμενες μπορεί να τυλίξει κανείς κανά σουβλάκι ή καμμία μπουγάτσα!

Καυχιέστε ότι μειώνετε την ανεργία για τέταρτη συνεχή χρονιά και ότι την έχετε φτάσει στο 19,5% περίπου, όπως λέτε. Επιμειλώς ξεχνάτε τρεις σημαντικότερους παράγοντες.

Ο πρώτος έχει να κάνει με το γεγονός ότι λείπουν καμμία πεντακοσαριά χιλιάδες Έλληνες πολίτες, οι οποίες μετανάστευσαν στο εξωτερικό και πλέον δεν υπολογίζονται στους άνεργους.

Ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας είναι ότι η ίδια η ΓΣΕΕ με εμπειριστωμένη μελέτη -η ΓΣΕΕ σας, όχι η ΓΣΕΕ μας- σας απέδειξε ότι δεν υπολογίζετε μεγάλες ομάδες μακροχρόνια ανέργων στον δείκτη της ανεργίας.

Το τρίτο και σημαντικότερο είναι ότι με τα μνημόνια έχουν αλλάξει πλέον οι μορφές εργασίας, έχουν γίνει πιο ελαστικές. Οι περισσότεροι που προσλαμβάνονται πλέον προσλαμβάνονται ως τετράωροι, ως δίωροι, για μία ημέρα την εβδομάδα ή δύο μέρες την εβδομάδα, αλλά δεν λογίζονται ως ημι-ανεργοί ή ημι-άνεργοι.

Έτσι είναι η πραγματικότητα, κύριοι της Κυβέρνησης, που θέλετε να παρουσιάσετε ότι η ανεργία πέφτει.

Ομιλείτε συνεχώς για τις επενδύσεις και έχετε έναν πολύ αισιόδοξο στόχο της τάξεως του 2,5% ανάπτυξη, όπως λέτε ότι θα έχουμε το 2019. Βέβαια, είναι απλή αριθμητική: για να έχουμε ανάπτυξη θα πρέπει να υπάρχουν επενδύσεις. Όμως οι δείκτες ανάπτυξης -και σας τα δείξαμε και τα έχουμε καταθέσει και θα είναι και στο βιβλίο του προϋπολογισμού του 2019 στην εισή-

γηση της Χρυσής Αυγής- πέφτουν και υπάρχει αποεπένδυση και όχι επένδυση. Όλο και περισσότερες εταιρείες, όσες μπορούν να φύγουν στο εξωτερικό, φεύγουν, για να αλλάξουν φορολογική έδρα ή να φύγουν και οι ίδιοι, και οι υπόλοιπες κλείνουν και πάρα πολλές δουλεύουν «μαύρο χρήμα», διότι πολύ απλά δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στο γεγονός ότι τους κατάρχετε λογαριασμούς, τους κατάρχετε τα πάντα.

Ποντάρετε σε θετικές εξελίξεις, όπως λέτε και στην έκθεσή σας, στο παγκόσμιο στερέωμα, την ίδια στιγμή που υπάρχουν απίστευτες γεωπολιτικές ανακατατάξεις, πέραν των πολεμικών συγκρούσεων στη γειτονιά μας, τη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Βλέπουμε έναν εμπορικό πόλεμο που έχει ξεκινήσει μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Κίνας, Ηνωμένων Πολιτειών και Ευρωπαϊκής Ενωσης, όλοι εναντίον όλων και εσείς λέτε ότι σε αυτό το κλίμα, το οποίο είναι άκρως αρνητικό για την οικονομία, γιατί πρόκειται για πόλεμο, όλα θα πάνε καλά και θα βασιστούμε σε κάποιους δείκτες αυτής της κατάστασης.

Βέβαια διαψεύδεστε και από όλα τα γκάλοπ, τις μετρήσεις, τις έρευνες, τις μελέτες. Ένας στους τρεις Έλληνες είναι σταθερά κάτω από το όριο της φτώχειας, εννιάοσες έντεκα χιλιάδες διακόσιες θέσεις εργασίας χάθηκαν -είναι το περίφημο brain drain της τελευταίας δεκαετίας. Εκατό δισεκατομμύρια και πλέον είναι το χρέος των Ελλήνων πολιτών για πάσης φύσεως υποχρεώσεις προς το δημόσιο.

Όλοι οι ινστρούχτορες της προηγούμενης κυβέρνησης που είχαν οδηγήσει τη χώρα στην καταστροφή, αλλά και εσείς οι «αυτόκλητοι σωτήρες», που άλλα λέγατε μέχρι το 2015 και άλλα λέτε μετά, μπορείτε να μας εξηγήσετε μετά από τριάντισι μνημόνια, μεσοπρόθεσμα, περικοπές, καταστροφή, πώς το χρέος της χώρας από 110% ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2010 καταφέρατε να έχει φτάσει και να έχει ξεπεράσει αυτή τη στιγμή το 180% ως ποσοστό του ΑΕΠ -και εδώ είναι το απίστευτο- και να οδεύει στο 200% και πλέον, να ξεπεράσει ακόμα και την Ιαπωνία;

Πριν το μνημόνιο χρωστούσαμε 320 δισεκατομμύρια, τώρα χρωστούμε 350 με όλες αυτές τις περικοπές, τις θυσίες, το ξεπούλημα, τα πάντα. Ποια είναι η ανάπτυξη; Τι επιτύχατε όλα αυτά τα χρόνια από το να συνθλίψετε τον ελληνικό λαό; Το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών έχει μειωθεί κατά 40% τα τελευταία έτη.

Η Τράπεζα της Ελλάδος σε πρόσφατη έκθεσή της αναφέρει ότι το χρέος είναι μη βιώσιμο ως προς τα πλεονάσματα μέχρι το 2060. Η κ. Λαγκάρντ τρεις φορές -το έχουμε καταθέσει στα Πρακτικά- έχει παραδεχθεί ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έκανε τραγικά σφάλματα, αλλά φυσικά δεν τρέχει και τίποτα, διότι πολύ απλά η κ. Λαγκάρντ δεν είδε κάποιον δικό της να αυτοκτονεί, δεν είδε κάποιον δικό της να μένει άνεργος, δεν είδε κάποιον δικό της να μεταναστεύει στο εξωτερικό και μάλιστα όχι σε νεαρές ηλικίες, αλλά σαράντα, σαράντα πέντε, πενήντα ετών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Οι άνεργοι, οι αυτοκτονήσαντες και οι μεταναστεύσαντες έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Και έρχεται και το κερασάκι στην τούρτα, ο Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο οποίος είπε ωμά: «Σας καταστρέψαμε άδικα» και μετά ήπια το πανάκριβο ούισκι του συντομιλώντας με τα στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών και δεν τρέχει τίποτα απολύτως.

Όλοι παραδέχονται την αποτυχία όλων των προγραμμάτων και εσείς, ως πειθήνια όργανα των διεθνών τοκογλύφων, επιμένετε να ακολουθείτε τη γραμμή τους και να συνεχίζετε τα ίδια τραγικά λάθη και να στρουθοκαμηλίζετε, να έχετε βάλε το κεφάλι σας μέσα στην άμμο και να λέτε ότι έχουμε βγει από τα μνημόνια.

Η έκθεση ακόμα και για την ανταγωνιστικότητα μάς δείχνει ότι σαν χώρα είμαστε πίσω ακόμα και από την Αλβανία. Αυτά είναι τα οικονομικά σας επιτεύγματα. Και άμα δούμε όλες τις εκθέσεις και τις λίστες, είμαστε για να είναι όλοι μακριά από αυτή τη χώρα.

Έρχομαι στο τραπεζικό σύστημα, αυτό το φαύλο και σάπιο. Το μεγαλύτερο τμήμα του χρέους αυτής της χώρας είναι από τις τράπεζες. Υπενθυμίζουμε ότι είχε δανειστεί, υπό μορφήν κρατικών εγγυήσεων μέχρι τα μνημόνια, 170 δισεκατομμύρια ευρώ με διάφορα fee επί κυβερνήσεων Καραμανλή, Παπαδήμου, Παπανδρέου κ.λπ. και μετά, με τις ανακεφαλαιοποιήσεις, άλλα 50 δισεκατομμύρια. Όλα αυτά έχουν πέσει στη φωτιά, οι τράπεζες έχουν χρεοκοπήσει πολλές φορές, οι διοικητές των τραπεζών παραμέ-

νουν ατιμώρητοι στην κυριολεξία, πολλοί εξ αυτών επιβραβεύονται με το να παίρνουν δουλειές και θέσεις στο δημόσιο και όλα καλά, διότι εσείς προσπαθείτε να φτιάξετε μια νέα νομενκλατούρα και να τα βρείτε μαζί τους.

Σχετικά με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Δώσατε δέκα χιλιάδες εκατόν δεκαεννέα ακίνητα στο υπερταμείο, όπως το λέτε, σε αυτό το «αμαρτωλό» ταμείο, που κάποτε όταν θα υπάρχει μια εθνική κυβέρνηση, όλοι όσοι έχουν διατελέσει διοικητές, υποδιοικητές ή στα συμβούλια αυτού του ταμείου, θα περάσουν από τη δικαιοσύνη για εσχάτη προδοσία, διότι περί αυτού πρόκειται. Δώσατε τα πάντα αρχαιολογικούς χώρους, θρησκευτικούς και κάποια στιγμή είπατε ότι έγινε κατά λάθος όταν σας έβγαλαν στη σέντρα, όταν βγήκαν τα έγγραφα και δικαιολογήθηκαν και είπατε ότι θα το διορθώσετε. Φυσικά δεν έχει γίνει τίποτα απολύτως. Τα δέκα χιλιάδες εκατόν δεκαεννέα μνημεία βρίσκονται όλα στη διακριτική ευχέρεια των δανειστών.

Στον αντίποδα τι πράττουν τα σοβαρά κράτη που σέβονται τη δημόσια περιουσία τους. Η Νορβηγία, μία χώρα-πρότυπο, η οποία δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση -γιατί κοροϊδοί είναι να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση;- είχε το 2017 131 δισεκατομμύρια ευρώ κέρδη από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας της και όταν λέμε αξιοποίηση, εννοούμε ούτε ξεπούλημα ούτε με leasing για εκατό χρόνια χωρίς αντίτιμο, χωρίς τίποτα απολύτως, και όλα αυτά τα χρήματα πηγαίνουν στο ασφαλιστικό της σύστημα, πηγαίνουν στις υποδομές του κράτους, πηγαίνουν παντού και γι' αυτό είναι μια χώρα-πρότυπο, η οποία δεν θέλει ούτε να ακούει για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για το ευρώ, για την Ευρωζώνη και όλες αυτές τις αρλούμπες.

Η εξωντωτική φορολογία που συνεχίζετε να επιβάλλετε στους Έλληνες πολίτες, δεν δείχνει ούτε ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια ούτε ότι κάνετε τις πολιτικές τις δικές σας. Λέτε: «θα μειωθεί στο μέλλον, θα... θα... θα...». Οι άμεσοι αλλά κυρίως οι έμμεσοι φόροι, οι πλέον άδικοι φόροι, στους οποίους ρίχνετε το ανάθεμα όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση, για πρώτη φορά είναι οι μεγαλύτεροι σε όλη την Ευρώπη και έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Δεκάδες χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις -τα έχουμε πει αυτά, τα έχουμε καταθέσει και στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, υπάρχουν στα Πρακτικά, για όποιον θέλει να τα δει- έχουν φύγει στο εξωτερικό. Πολύ μεγάλες εταιρείες αλλάζουν τη φορολογική τους έδρα, πηγαίνουν ως επί το πλείστον στο Λουξεμβούργο και την Αγγλία, ενώ οι μικρές πολύ απλά σηκώνονται και πάνε στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία -δίπλα είναι εξάλλου- διότι το επενδυτικό κλίμα είναι πολύ καλύτερο. Το ίδιο ισχύει και για την Αλβανία. Μέχρι και στα Σκόπια το επενδυτικό κλίμα, η γραφειοκρατία και όλα αυτά είναι σε καλύτερη κατάσταση, από ό,τι βρίσκονται στην ξεχαρβαλωμένη πατρίδα μας.

Η αύξηση της στοιχειώδους οικονομίας, όπως είπαμε, που αναγκάζει πολλούς προς αυτή την κατεύθυνση, δεν έχει προηγούμενο. Όταν ο άλλος δεν έχει ακατάσχετο λογαριασμό, δεν έχει τίποτα απολύτως, προτιμάει να δουλεύει μαύρα και ό,τι βγάλει να του μένουν στο παντελόνι και να πηγαίνουν στην οικογένειά του και όχι σε ένα φαύλο, σπάταλο δημόσιο το οποίο προσλαμβάνει και κάνει μπίζνες και νταραβέρια με Μανώληδες, με Καρανίκες, με διάφορους τύπους που τους έχετε διορίσει. Ίσως γι' αυτό βλέπετε αυτούς που ξαφνικά βρίσκονται από «τα αλώνια στα σαλόνια» και όλοι με σπιταρώνες και πισίνες στα βόρεια προάστια και λέτε «το success story της Ελλάδος» αλλά κοιτάξετε μεταξύ σας, γιατί αν κοιτάξετε λίγο παραξέω, θα δείτε την πραγματική εικόνα αυτής της χώρας και αυτής της οικονομίας.

Έχετε ένα μη ανταγωνιστικό περιβάλλον. Με τον έκτο υψηλότερο ΦΠΑ στον ΟΟΣΑ τι ελπίζετε να κάνετε; Ποιους επενδυτές ελπίζετε να φέρετε με τη φορολογία που μαζί με τις ασφαλιστικές εισφορές ξεπερνάει το 65%, όταν μάλιστα μία επιχείρηση καλείται, στο τέλος της ημέρας, να δώσει το 65% plus σε φόρους και εισφορές και με το υπόλοιπο 35% να πληρώσει τους μισθούς, να πληρώσει το ρεύμα, να πληρώσει τα αναλώσιμα, να πληρώσει τα προϊόντα που πρέπει να αγοράσει, να πληρώσει το οτιδήποτε; Δεν γίνεται, δεν βγαίνει.

Τόσα χρόνια καταφέρατε και ένα ασφαλιστικό το διαλύσατε

στην κυριολεξία μία με το PSA, μία με το «κούρεμα» των μικροομολογιούχων που ήταν οι μόνοι καθαροί επενδυτές, και έβαζαν τα λεφτά στο κράτος για κάποια χρόνια και έπαιρναν πίσω ένα ποσοστό ως επένδυση και έκαναν όλοι τη δουλειά τους. Τώρα πλέον κόπηκαν και αυτά, διότι ήσαστε πολύ απλά μπαταχτσήδες.

Και το κυριότερο όλων το δημογραφικό διότι αν δεν υπάρχουν νέοι, πώς θα μπουν στην παραγωγική διαδικασία, πώς θα μπουν στα ασφαλιστικά ταμεία να πληρώσουν; Και, αλήθεια, ποιος θα έρθει να επενδύσει σε μια χώρα που δεν υπάρχουν νέοι, που είναι όλοι ηλικιωμένοι, που δεν μπορούν να βρουν εργατικό προσωπικό; Γιατί να έρθουν εδώ, όταν με ένα τηλεφώνάκι με τα γραφεία που έχουν έρθει, φεύγουν από την Ελλάδα που έχει πληρώσει στα δημόσια σχολεία και στα πανεπιστήμια εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ για τον κάθε φοιτητή για να γίνει επιστήμονας και μας τους παίρνουν τζάμπα από το εξωτερικό; Μια χαρά πηγαίνουν όλα!

Αυτό το οποίο πάει καλά είναι κάποιοι κωδικοί στον προϋπολογισμό. Πολύ χρήμα για ΜΚΟ, για λάθρο, για σίτιση, για διάφορα κόλπα, τεράστια χρηματικά ποσά, έτσι ώστε οι διάφοροι Μανώληδες να μπορούν να φτιάχνουν πολυκατοικίες με πισίνες και να είναι όμορφοι και ωραίοι. Αυτό, επαναλαμβάνω, είναι το δικό σας success story.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, εσείς που είστε δημοκράτες, αντιφασίστες, αντιναζί, όπως λέτε ή οτιδήποτε, τι γίνεται με το κατοχικό δάνειο; Θα το εγγράψετε ποτέ σε κάποιον προϋπολογισμό του κράτους αυτό το τεράστιο ποσό που οφείλει η Γερμανία που το δέχεται, και η μόνη διένεξη είναι ως προς το ποσό και έχουμε αναφερθεί πολλάκις σε αυτό; Το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε να κάνετε, μαζί με τον λογιστικό έλεγχο του χρέους, θα ήταν η διεκδίκηση του κατοχικού δανείου.

Για πραγματική ανάπτυξη δεν έχετε ιδέα, αφού ζούσατε οι περισσότεροι από τον δημόσιο και όχι φυσικά από τον ιδιωτικό τομέα. Προτάσεις έχουμε πάρα πολλές και θα καταθέσουμε μερικές. Ακούγοντας, βέβαια, και τους εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι έρχονται τώρα ως αυτόκλητοι σωτήρες και προτείνουν διάφορα, καλύτερα θα πρέπει πρώτα να λύσουν τα οικονομικά του οίκου τους και μετά να έρθουν να μας πουν ότι θέλουν ότι μπορούν να σώσουν την πατρίδα μας. Διότι εάν κρίνουμε από τα οικονομικά της Νέας Δημοκρατίας, πέρυσι το χρέος της από διακόσια είκοσι πέντε εκατομμύρια ευρώ έφτασε τα διακόσια πενήντα, δηλαδή πήρε άλλα είκοσι πέντε εκατομμύρια ευρώ από κάποιες τράπεζες, από αυτές που χρεωκόπησαν, και θα τις πληρώσουμε όλοι εμείς οι Έλληνες, για να κάνουν το κομμάτι τους. Και, φυσικά, αυτά τα λεφτά πάνε, μας έχουν χαιρετήσει.

Εάν θέλατε να έχετε έναν, πραγματικά, αναπτυξιακό προϋπολογισμό, τότε θα έπρεπε να πράξετε τα εξής, κάποια εκ των οποίων τα διατρανώνετε και εσείς ως Κυβέρνηση. Λογιστικός έλεγχος του χρέους. Άμεση εγγραφή του κατοχικού δανείου στον προϋπολογισμό. Προστατευτισμός των Ελλήνων εργαζομένων και των ελληνικών προϊόντων πάσης θυσίας. Επιβολή εισφοράς υπέρ ΟΑΕΔ σε όλους τους «νόμιμους» αλλοδαπούς. Ανταγωνιστικό φορολογικό περιβάλλον που μπορεί να επιτευχθεί με τους κάτωθι αναφερόμενους τρόπους:

Κλιμακωτή φορολόγηση εισοδήματος με οροφή το 15%. Επαναφορά του μειωμένου ΦΠΑ στις ακριτικές περιοχές. Ο γενικός ΦΠΑ με ταβάνι, οροφή 15%. Τάχιση καταπολέμηση και απλοποίηση της γραφειοκρατίας που στοιχίζει πάνω από 60 δισεκατομμύρια ευρώ στο ελληνικό δημόσιο. Δημιουργία ενός υγιούς και εθνικού τραπεζικού συστήματος με συγκεκριμένη αποστολή ανά παραγωγικό τομέα. Εθνική Τράπεζα, Αγροτική Τράπεζα, Βιομηχανική και Επενδυτική Τράπεζα. Αυτάρκεια -θα έπρεπε να είναι στόχος- σε τέσσερα είδη: Τρόφιμα, καύσιμα, φάρμακα και όπλα. Επιστροφή στο εθνικό νόμισμα βάσει οργανωμένου σχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επαναδιαπραγμάτευση όλων των ευρωπαϊκών συνθηκών, Μάστριχτ, Λισαβόνα, Δουβλίνο Ι, Δουβλίνο ΙΙ και άλλες προς όφελος του εθνικού συμφέροντος. Καταγγελία όλων των εμπορικών συμφωνιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρίτες χώρες: CETA,

ΤΤΙΡ, SADC και άλλες. Έναρξη διαπραγματεύσεων και διμερείς συμφωνίες επί ωφελεία της πατρίδας. Θέσπιση ΑΟΖ όχι όμως να γίνεται με το να χαρίζουμε τα κοιτάσματα -διότι περί αυτού πρόκειται- σε όσους θα τα εξορύξουν, γιατί μέχρι στιγμής οι συμβάσεις είναι αποικιοκρατικές. Αποκατάσταση της αδικίας των μοναδικών πραγματικών επενδυτών του κράτους, των μικροομολογίων, διότι αυτοί δεκαετίες τώρα στηρίζαν την οικονομία αυτής της χώρας. Ρεαλιστικά κίνητρα για τον επαναπατρισμό των Ελλήνων επιστημόνων. Αναγέννηση της ελληνικής βιομηχανίας ξεκινώντας από εκεί που υπάρχει η υποδομή: Τουρισμός, ναυπηγική βιομηχανία, μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, κλωστοϋφαντουργία, αμυντική βιομηχανία και έρευνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου ένα δίλεπτο.

Όλες οι προμήθειες του δημόσιου θα πρέπει να είναι εγχώριας κατασκευής και όπου αυτό δεν είναι εφικτό, λόγω αντικειμενικών δυσκολιών, τότε να γίνεται συμπαράγωγη και συναρμολόγηση εντός Ελλάδος. Επιδότηση και κίνητρα στην ελληνική οικογένεια. Επάπαξ χρηματική βοήθεια σε κάθε ελληνική γέννα. Κατάργηση της λειτουργίας των καταστημάτων την Κυριακή. Επαναφορά του διακεκομμένου ωραρίου τις υπόλοιπες ημέρες, ώστε να μπορέσει να αντέξει ο μικρομεσαίος τη λαίλαπα των πολυεθνικών.

Για να γίνουν, όμως, αυτά και πολλά άλλα, θα έπρεπε να υπάρχει εθνικό κράτος, μια εθνική κυβέρνηση και σίγουρα δεν είσατε αυτή ούτε εσείς αλλά ούτε και οι προηγούμενοι, οι οποίοι ευελπιστούν να είναι και οι επόμενοι.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τώρα τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μηταράκης.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον τελευταίο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, έναν προϋπολογισμό που στηρίζεται σε σαθρές βάσεις στην υπερφορολόγηση και στα υπερπλεονάσματα. Έχει στόχους αντίθετους από αυτούς που θα έπρεπε. Προβλέπει ανάπτυξη 2% με πλεόνασμα 4%, ενώ θα έπρεπε να προβλέπει ανάπτυξη 4% με πλεόνασμα 2%. Προβλέπει ισχνή ανάπτυξη μέσω επιδοτούμενης κατανάλωσης. Επαναφέρει τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας που μας οδήγησαν στην κρίση, τις χαμηλές επενδύσεις και το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, ενώ καλύπτει προσωρινά το δημοσιονομικό πρόβλημα μέσω υπερφορολόγησης, πολιτική που δεν είναι διατηρήσιμη.

Πέφτετε συστηματικά έξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις δικές σας προβλέψεις για ανάπτυξη και επενδύσεις. Στον προϋπολογισμό του 2018 είχατε προβλέψει αύξηση παγίου κεφαλαίου 11%, και πετυχαίνετε μηδενική αύξηση. Φέτος πάλι προβλέπετε 12% και, δυστυχώς, πάλι για τη χώρα δεν θα πετύχετε, γιατί οι επενδύσεις θέλουν σχέδιο και επιμονή κυρίως, όμως, πρέπει να πιστεύετε σε αυτές. Και εμείς μέσα στην κρίση, την περίοδο 2012 - 2014, φέραμε νέες επενδύσεις στη χώρα 36,7 δις εκατομμυρίων ευρώ.

Εσείς, αντίθετα, πολεμάτε την ιδιωτική οικονομία και, ταυτόχρονα, κουτσουρεύσατε τις δημόσιες επενδύσεις. Αναλάβετε τη διακυβέρνηση με ψέματα. Κυβερνήσατε με ψέματα και αποχωρείτε με ψέματα. Πανηγυρίζετε για τον προϋπολογισμό, όταν το Χρηματιστήριο παραπαίει, τα spreads ανεβαίνουν, η Ελλάδα δεν βγαίνει στις αγορές. Το μάξιμάρι ρευστότητας που φτιάξατε, δεν βοηθά ούτε τις ελληνικές επιχειρήσεις να αντλήσουν χρηματοδότηση ούτε τις τράπεζες να σταθεροποιηθούν. Μόνο το δημόσιο βοηθά κι αυτό βραχυπρόθεσμα.

Παρουσιάζετε τις εξελίξεις στην αγορά εργασίας ως μεγάλο σας επίτευγμα άλλο ένα ψέμα. Η ανεργία είχε αρχίσει να αποκλιμακώνεται ταχύτατα από το τρίτο τρίμηνο του 2013. Εάν δεν είχατε έρθει εσείς, σήμερα η ανεργία θα είχε πέσει στο 15% βάσει του μεσοπρόθεσμου 2015 - 2018. Δυστυχώς, όμως, ήρθατε και η ανεργία παραμένει στο 19%. Αυτό μεταφράζεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας. Εκατόν πενήντα χιλιάδες άνθρωποι θα είχαν βρει δουλειά, εάν δεν είχατε γίνει εσείς

Κυβέρνηση, θα αμειβόντουσαν καλύτερα, εάν δεν δινόνατε επενδύσεις και μαζί τους τις εξειδικευμένες και καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας, που οι επενδύσεις δημιουργούν συνεργών.

Αντίθετα φτιάξατε θέσεις συμβασιούχων στο δημόσιο, για να εγκαθιδρύσετε το κομματικό στο κράτος. Τον Δεκέμβριο του 2015, οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο ήταν περίπου εβδομήντα τρεις χιλιάδες το 10% των δημοσίων υπαλλήλων. Σήμερα φτάνουν τις ενενήντα μία χιλιάδες το 12,5% των δημοσίων υπαλλήλων. Η ελαστική απασχόληση αυξάνεται και κοντεύει, επί των ημερών σας, να εξελιχθεί σε κανονικότητα. Στα τελευταία στοιχεία του Οκτωβρίου μόνο το 46% των νέων προσλήψεων είναι πλήρους απασχόλησης. Σύμφωνα με τα με τα στοιχεία του «Αρτεμις» το 2014 οι αδήλωτοι εργαζόμενοι ήταν 4,6%. Σήμερα έφτασαν το 6%. Αυτοί είστε. Θέλετε μια οικονομία κρατικοδίαιτης, χειραγωγούμενης επιχειρηματικότητας, με τους πολίτες να είναι είτε επιδοματούχοι είτε συμβασιούχοι είτε ανειδίκευτο προσωπικό.

Έρχομαι στην κοινωνική σας πολιτική, που, για εσάς, λέτε ότι είναι το προνομιακό σας πεδίο. Το Σεπτέμβριο του 2015 σας θυμίζω, και με το αφήγημα του σκισίματος των μνημονίων να έχει καταρρεύσει, υποσχθήκατε στον ελληνικό λαό στις εκλογές ένα παράλληλο πρόγραμμα. Στο μεσοπρόθεσμο ψηφίσατε τα περίφημα «αντίμετρα» και πανηγυρίζατε. Στον προϋπολογισμό σήμερα καταργείτε τα αντίμετρα και πάλι πανηγυρίζετε. Αποφασίστε τι θέλετε, γιατί η συμπεριφορά σας αγγίζει τα όρια της διπλής προσωποποίησης.

Εξαφανίσατε από τον προϋπολογισμό του 2019 190 εκατομμύρια για σχολικά γεύματα, σβήσατε 140 εκατομμύρια για προσχολική εκπαίδευση, 300 εκατομμύρια για υποδομές στην ενέργεια και τον πρωτογενή τομέα. Έφυγαν 260 εκατομμύρια για ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης. Και πείτε στους ηλικιωμένους ότι δεν θα τους δώσετε 240 εκατομμύρια για συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη.

Κάνατε, λοιπόν, στροφή 1,3 δις εκατομμύρια ευρώ στη κοινωνική σας πολιτική, ακριβώς γιατί δεν έχετε κοινωνική πολιτική. Είστε καιροσκόποι και εξαγγέλλετε μετά στον αέρα κατά πώς θεωρείτε ότι σας συμφέρει. Το επιβεβαιώνει και η Eurostat. Έχετε τη χειρότερη κοινωνική πολιτική στην Ευρώπη σε όρους αποτελεσματικότητας των κοινωνικών μεταβιβάσεων στην Ελλάδα. Μας φέρατε χαμηλότερα από τη Βουλγαρία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Το κοινωνικό μοντέλο ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι ένα πλήρως αποτυχημένο μοντέλο, γιατί αντί να σχεδιάζετε στοχευμένες δράσεις, μοιράζετε χρήματα με πελατειακά κριτήρια.

Ακόμα και μετά από τέσσερα χρόνια στη διακυβέρνηση κάνετε αντιπολίτευση στην Νέα Δημοκρατία. Μας εγκαλείτε για τις περικοπές, που να ήταν επίπονες και να έγιναν τότε για να σταθεροποιηθεί η οικονομία και η χώρα σταθεροποιήθηκε. Το 2014, καμμία νέα περικοπή συντάξεων δεν ήταν αναγκαία. Το 2015 τελείωνε το πρόγραμμα και μετά ήρθατε εσείς και καταργήσατε το ΕΚΑΣ, μέτρο που φαντάζομαι, κυρίως, αφορούσε βιομήχανους, εφοπλιστές και την οικονομική ελίτ.

Φέρατε κι άλλα. Αύξηση εισφορών υγείας σε κυρίες και επικουρικές συντάξεις. Επανυπολογισμό και μείωση επικουρικών και εφάπαξ. Μαχαίρι στις συντάξεις χρειάς, ανάληψη πολιτική. Και με τον νόμο Κατρούγκαλου βάλατε ρήτρα μηδενικού ελλείμματος και στις κυρίες συντάξεις.

Φτιάξατε και την προσωπική διαφορά. Εσείς και μόνο εσείς ψηφίσατε την περικοπή της μόνιμης σας. Αρνηθήκατε τις τροπολογίες της Αντιπολίτευσης και μετά πανηγυρίζετε ότι καταργείτε την κατάργησή της. Ξηλώνετε το ίδιο σας το μόρφωμα, αυτό που εμείς από την αρχή καταγγείλαμε και καταψηφίσαμε.

Κανένας παλιός συνταξιούχος δεν σας λείει ευχαριστώ, γιατί αν δεν ήσασταν εσείς, δεν θα υπήρχε η προσωπική διαφορά ούτε ο κίνδυνος να κοπεί. Κανένας νέος συνταξιούχος δεν θα σας πει ευχαριστώ, γιατί θεσμοθετήσατε από το 2016 και μετά νέες συντάξεις κατά 30% μεσοσταθμικά μειωμένες. Οι νέοι συνταξιούχοι δεν έχουν προσωπική διαφορά.

Κανένας επαγγελματίας δεν σας λείει ευχαριστώ, γιατί του αυξήσατε υπέρογκα τις εισφορές, αλλάξατε και τη βάση υπολογισμού από το 2019, και ήρθατε μετά, όπως το ανέκδοτο του Χότζα, να τους πείτε ότι τους ελαφρύνετε. Τους ελαφρύνετε, γιατί

φοβάστε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κανένας μισθωτός δεν σας λείει ευχαριστώ, γιατί η μισθωτή εργασία εξακολουθεί να επιβαρύνεται με 40% ασφαλιστικές εισφορές.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης υποσχέθηκε τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών για όλους τους εργαζόμενους στην κύρια ασφάλιση του 15%. Έτσι θα αυξηθεί το διαθέσιμο εισόδημα των μισθωτών. Όμως η Κυβέρνηση εχθρεύεται τη μεσαία τάξη και θέλει να την εξαθλιώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα νούμερα του προϋπολογισμού λένε την αλήθεια. Δόθηκαν 220 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα για συνταξιοδοτική δαπάνη το 2018. Τώρα με τον νέο προϋπολογισμό 400 εκατομμύρια λιγότερα θα δοθούν για συνταξιοδοτική δαπάνη το 2019, γιατί αυτό είναι το αποτύπωμα του νόμου Κατρούγκαλου για τις νέες συντάξεις, που ήδη αφορούν περίπου το 10% των συνταξιούχων.

Την ίδια στιγμή προσπαθείτε να συκοφαντήσετε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό. Προσπαθείτε να σταματήσετε το μέλλον και να στερήσετε από τους πολίτες, αυτό που οι άλλοι Ευρωπαίοι απολαμβάνουν εδώ και δεκαετίες. Μια καλή απόδοση για το συνταξιοδοτικό τους εισόδημα.

Σταματήστε επιτέλους τα ψέματα και τις ανακρίβειες είτε επειδή δεν καταλαβαίνετε τι διαβάζετε είτε επειδή φοβάστε την απήχηση των προτάσεών μας.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει ισχυρή κοινωνική ασφάλιση που να προστατεύει τους πιο αδύναμους αλλά και να αξιοποιεί τους πόρους του ασφαλιστικού προς όφελος των ασφαλισμένων και της ελληνικής οικονομίας πάντα υπό την αποκλειστική εποπτεία και τον έλεγχο του κράτους.

Αν διαβάζατε λίγο πιο προσεκτικά, θα καταλαβαίνατε ότι και οι παλιοί συνταξιούχοι προστατεύονται και οι σημερινοί ασφαλισμένοι δεν χάνουν τις εισφορές τους ούτε τις μελλοντικές τους συντάξεις. Αντίθετα στην πλήρη ανάπτυξη του νέου συνταξιοδοτικού συστήματος θα έχουμε σωρεύσει 65 δισεκατομμύρια κεφάλαια, που θα επανεπενδυθούν στην ελληνική οικονομία.

Αλήθεια τα σημερινά πλεονάσματα του ΕΦΚΑ εσείς τι τα κάνετε; Εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, υπονομεύετε την κοινωνική ασφάλιση. Χωρίζετε την κοινωνία στα δύο, στους πολλούς που θα παίρνουν την εξαυλωμένη σύνταξη του νόμου Κατρούγκαλου και στους λίγους πλούσιους που έτσι κι αλλιώς δεν την έχουν ανάγκη, και στο ασφαλιστικό εξολοθρεύετε τη μεσαία τάξη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Η δική μας πρόταση έχει στον πυρήνα της τον εργαζόμενο, αυτόν που προσπαθεί, αυτόν που δουλεύει και που του αξίζει όταν συνταξιοδοτηθεί, να έχει αξιοπρεπές εισόδημα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είναι αλήθεια ότι έτσι όπως το καταντήσατε το ασφαλιστικό, οι νέοι δεν πιστεύουν σ' αυτό. Εμείς δίνουμε πραγματική προοπτική στους νέους και πραγματική προοπτική στην κοινωνική ασφάλιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα αναφερθώ σε μια ακόμη προσπάθεια παραπλάνησης των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Με την υπογραφή του κ. Τσίπρα τον Μάιο του 2015 πριν από το δημοψήφισμα απεμπολήσατε το μοναδικό μέτρο στήριξης της νησιωτικότητας, τον νησιωτικό ΦΠΑ, ένα μέτρο που αποτελούσε κεκτημένο δεκαετιών, και που η κυβέρνηση Σαμαρά είχε διατηρήσει μέχρι τέλους, γιατί η κυβέρνηση Σαμαρά είχε κόκκινη γραμμή τον ΦΠΑ στα νησιά.

Η Νέα Δημοκρατία σάς έφερε όχι μία αλλά πέντε τροπολογίες για παράταση του μέτρου και δεν δεχθήκατε, κύριε Υπουργέ, ούτε μία. Η τελευταία παράταση για τα πέντε μόνο νησιά όπου διατηρείται το μέτρο, αυτά που μαστίζονται από την προσφυγική κρίση, λήγει στις 31 Δεκεμβρίου.

Σας θυμίζω ότι ο κ. Τσίπρας υποσχέθηκε στους νησιώτες ότι όσο είναι αυτός Πρωθυπουργός, ο νησιωτικός ΦΠΑ δεν θα καταργηθεί. Άρα είτε ο κ. Τσίπρας θα παραιτηθεί πριν από το τέλος του έτους είτε θα φέρετε μια τροπολογία. Όμως στον σημερινό προϋπολογισμό το μέτρο δεν υπάρχει. Άλλη μια κοροϊδία, ένα μεγάλο ψέμα προς τους νησιώτες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί τέσσερα χρόνια κάνατε ανυπολόγιστη ζημιά στη χώρα, στην οικονομία και στην κοινωνία. Οι

πανηγυρισμοί σας προσβάλλουν κάθε Έλληνα πολίτη. Ήρθε η ώρα που φεύγετε. Ήρθε η ώρα του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Κουτσούκος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να συνοψίσω τους όρους και τις προϋποθέσεις που ανέπτυξε νωρίτερα ο εισηγητής μας Κώστας Σκανδαλίδης για την αλλαγή πορείας της χώρας και να απαντήσω στο ερώτημα: «Μπορεί αυτός ο προϋπολογισμός να είναι το τελευταίος μνημονιακός;».

Το εύλογο αυτό ερώτημα τίθεται, βεβαίως, καθώς όλοι συνολογούν ότι η Ελλάδα πρέπει να περάσει πλέον στη μεταμνημονιακή εποχή, με ό,τι αυτό σημαίνει όπως ανέλυσε, επίσης, νωρίτερα ο εισηγητής μας Κώστας Σκανδαλίδης. Επίσης τίθεται αυτό το ερώτημα, γιατί η πλειοψηφία των Ελλήνων αντιλαμβάνεται ότι και ο προϋπολογισμός του 2019, που συζητούμε στην Ολομέλεια, κάθε άλλο παρά είναι ο πρώτος μεταμνημονιακός, όπως ισχυρίζεται η κυβερνητική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Είναι σαφές –και το τεκμηριώσαμε με την ανάλυση των στοιχείων του προϋπολογισμού– ότι συζητούμε έναν ακόμη μνημονιακό προϋπολογισμό, ο οποίος, δυστυχώς, για να εξάγει το πρωτογενές αποτέλεσμα γύρω στα 7 δισεκατομμύρια, σωρεύει όλα τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση με φόρους και περικοπές τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή τα μέτρα του τρίτου αχρείαστου και επαχθέστατου μνημονίου και του τέταρτου συμπληρωματικού που ενσωματώθηκαν στους προϋπολογισμούς των ετών από το 2015 μέχρι το 2018 και τώρα στον προϋπολογισμό του 2019 η σωρευτική επίπτωση των οποίων, σύμφωνα με τον πίνακα 2.2 του Μεσοπρόθεσμου, αθροίζεται σε 29,3 δισεκατομμύρια.

Επίσης είναι σαφές –και προκύπτει από τα στοιχεία– ότι τα πρωτογενή πλεονάσματα όλων αυτών των ετών, προέκυψαν από τη σωρευτική επίπτωση των φόρων και των περικοπών και όχι από την ανάπτυξη, δηλαδή η υπερφορολόγηση και η λιτότητα είναι τα δυο κύρια χαρακτηριστικά του φετινού και όλων των προηγούμενων προϋπολογισμών.

Περαισώτερη επιχειρηματολογία για το μείγμα υπερφορολόγησης και λιτότητας που επέβαλε στη χώρα η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα και του κ. Καμμένου δεν χρειάζεται να παραθέσει κανείς, αν αναφερθεί κανείς μόνο σε δυο κρίσιμα μεγέθη.

Το ένα είναι το άθροισμα των πρωτογενών πλεονασμάτων που διαμορφώνεται στα 28,7 δισεκατομμύρια την περίοδο 2015 – 2019 και το άλλο η αύξηση του ΑΕΠ την ίδια περίοδο που είναι μόνο 17 δισεκατομμύρια.

Με τα στοιχεία που παρέθεσα στην Επιτροπή Οικονομικών και στην εισήγηση που κατέθεσα, απέδειξα τον διπλό άδικο χαρακτήρα των φορολογικών παρεμβάσεων της Κυβέρνησης, που οδήγησε, από τη μια μεριά, σε πολύ μεγάλη φορολογική επιβάρυνση τους λίγους ειλικρινείς φορολογούμενους, και από την άλλη επιβάρυνε τα πλατιά λαϊκά στρώματα λόγω της αύξησης των έμμεσων φόρων που πλήττουν τα καταναλωτικά αγαθά καθώς σε αυτά διαθέτουν το εισόδημά τους κατά κύριο λόγο.

Την εξέλιξη αυτή της υπερφορολόγησης και της αδικίας του φορολογικού συστήματος την απέδειξαν δύο πρόσφατες ανακοινώσεις με σχετικούς πίνακες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΟΟΣΑ.

Η περαιτέρω ανάλυση των στοιχείων του προϋπολογισμού του 2019 με αυξημένους έμμεσους και άμεσους φόρους κατά 354 εκατομμύρια ευρώ και μειωμένες δαπάνες για συντάξεις κατά 279 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς την περικοπή στην προσωπική διαφορά των πολλών συνταξιούχων επιβεβαιώνει τον εναίο και αδιαιρέτο χαρακτήρα της πολιτικής υπερφορολόγησης και λιτότητας της περιόδου 2015 - 2019.

Άρα με βάση τα παραπάνω έχουμε συνέχιση της ίδιας μνημονιακής πολιτικής, ακόμα και στην περίπτωση που υλοποιηθούν οι αισιόδοξες προβλέψεις της Κυβέρνησης για ρυθμό ανάπτυξης 2,5% του ΑΕΠ το 2019, που όπως έχω εξηγήσει στη Επιτροπή

Οικονομικών με στοιχεία που αφορούν την εξέλιξη των βασικών συνιστωσών του ΑΕΠ, δηλαδή τη δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση, τις επενδύσεις κ.λπ., είναι υπό πολλές αιρέσεις και αμφισβητήσεις.

Θα μπορούσε να αντιτάξει η Κυβέρνηση ότι αυτά είναι αποτελέσματα των μακροχρόνιων δημοσιονομικών δεσμεύσεων που ανέλαβε η χώρα και ότι η δημοσιονομική εξυγίανση δεν γίνεται χωρίς φόρους και περικοπές, όπως ομολόγησε εσχάτως ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Χουλιαράκης, αλλά η απάντηση σε αυτή την επιχειρηματολογία θα μπορούσε να είναι «καλώς τονε και ας άργησε», αν, βέβαια, δεν είχε μεσολαβήσει η περίοδος της αυταπάτης και των τυχοδιωκτισμών, το κόστος της οποίας θα κουβαλάει στις πλάτες του ο ελληνικός λαός για πολλά χρόνια.

Αν πάλι αφήσουμε τα έτσι και αλλιώς τροχοδρομημένα μνημονιακά δημοσιονομικά και περάσουμε στους βαθμούς ελευθερίας -που υποτίθεται ότι απέκτησε η χώρα μετά την τυπική λήξη του τρίτου προγράμματος- θα διαπιστώσουμε ότι αυτό δεν λειτούργησε απελευθερωτικά, καθώς πέραν των στοιχείων της αυξημένης εποπτείας το μεγάλο θέμα που μας οδήγησε στα προγράμματα -η αντιμετώπιση δηλαδή της χρηματοδότησης του δημοσίου χρέους μέσω των αγορών- βρίσκεται κάτω από πολλούς περιορισμούς και εγκυμονεί κινδύνους επιστροφής στο παρελθόν.

Προφανώς η αύξηση του δημοσίου χρέους κατά 18 δισεκατομμύρια εντός του 2018 για τη δημιουργία των ταμειακών διαθεσίμων ασφαλείας, το λεγόμενο cash buffer, μπορεί να εξυπηρετεί την εκλογική στρατηγική της Κυβέρνησης, δεν αποτελεί όμως από μόνο του εκείνο το στοιχείο, που θα διασφαλίσει την ασφαλή έξοδο της χώρας στις αγορές, οι οποίες παραμένουν δύσπιστες, όχι λόγω των θεμελιωδών οικονομικών δεδομένων που λέει η Κυβέρνηση αλλά λόγω της γενικότερης αναξιοπιστίας που δημιουργεί η πολιτική της.

Κατά συνέπεια είτε η μη έξοδος στις αγορές είτε η έξοδος με υψηλό επιτόκιο απλώς θα επιβεβαιώσει ότι η Ελλάδα δεν κατάφερε να αναρτήσει τους λόγους που την οδήγησαν σε χρηματοδοτικά προγράμματα.

Η απάντηση, επομένως, στο κύριο και αρχικό ερώτημα, -δηλαδή αν μπορεί ο προϋπολογισμός του 2019 να είναι ο τελευταίος μνημονιακός- είναι άρρηκτα δεμένη, πρώτον με την ανατροπή των δεδομένων που συγκροτούν το μνημονιακό δημοσιονομικό πλαίσιο της υπερφορολόγησης και λιτότητας και δεύτερον με την ανατροπή των πολιτικών όρων που αναπαράγουν την αναξιοπιστία και την εμποδίζουν να κάνει το άλμα στην ανάπτυξη.

Παρά το γεγονός ότι μπήκαμε σε προεκλογική περίοδο και η πολιτική αντιπαράθεση παράγει περισσότερη λάσπη από λύσεις στα προβλήματα, όπως αναφέρθηκε επίσης ο κ. Σκανδαλίδης, στο κλίμα πόλωσης που επικράτησε κατά τη χθεσινή συζήτηση εδώ, εμείς ως Κίνημα Αλλαγής συνεπείς με την ιστορία και την προσφορά της παράταξής μας καταθέτουμε το δικό μας πλαίσιο για τον οριστικό απεγκλωβισμό της χώρας από τα μνημόνια και την κρίση.

Όπως εξηγήσαμε στην εισηγητική έκθεση της πρότασης νόμου που καταθέσαμε με τίτλο: «Πρώτη δέσμη μέτρων οικονομικής ανάκαμψης και κοινωνικής δικαιοσύνης», η προσπάθειά μας είναι διπλή.

Από τη μία μεριά να αντιστρέψουμε την υπερφορολόγηση και τη λιτότητα -στα όρια των δημοσιονομικών πλεονασμάτων μέχρι το 2022- αλλά με διαφορετική αντίληψη για τη διαχείρισή τους και από την άλλη να απελευθερώσουμε τις κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις από επαχθείς δεσμεύσεις και να τις οργανώσουμε, ώστε να καταστούν ενεργές και συμμετόχες στη γενικότερη πορεία της χώρας.

Βέβαια το κεντρικό ζήτημα των δημοσιονομικών δεσμεύσεων για τη χώρα παραμένει εξαρτημένο από την εκπλήρωση του στόχου για πρωτογενή πλεονάσματα ύψους 3,5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο μέχρι το 2022 και 2,4% του ΑΕΠ μετά το 2022. Παραθέτω πάλι δύο κρίσιμα μεγέθη.

Για τα επόμενα χρόνια 2020 - 2022 τα πρωτογενή πλεονάσματα αθροίζονται σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο σε 28,9 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι προσδοκώμενης ανάπτυξης του ΑΕΠ κατά 22,2 δισεκατομμύρια, πράγμα, βέβαια, και αυτό αμφισβητήσιμο ως προς την επίτευξη των στόχων καθώς η Κυβέρνηση

μας έχει συνηθίσει να επιτυγχάνει πολύ χαμηλότερους στόχους.

Κατά συνέπεια μία ουσιαστική ανατροπή της συνεχούς λιτότητας και υπερφορολόγησης προκειμένου να απελευθερωθούν πόροι για την ανάπτυξη και την κοινωνική πολιτική, δεν μπορεί παρά να συμπεριλαμβάνει και τις βαριές αυτές δεσμεύσεις που ανέλαβαν για τη χώρα οι κ.κ. Τσίπρας και Καμμένος και μάλιστα χωρίς να το δικαιούνται.

Στο επιχείρημα του κ. Τσακαλώτου στην Επιτροπή Οικονομικών -ο οποίος τώρα αναγνωρίζει ότι το 3,5% είναι λιτότητα- ότι εάν η Ελλάδα θέσει θέμα πρωτογενών πλεονασμάτων, οι εταίροι θα μας θέσουν θέμα των όρων εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, η απάντηση είναι διπλή.

Πρώτον, η Κυβέρνηση δεν έκανε και την καλύτερη διαπραγμάτευση για το χρέος -υστερούν οι αποφάσεις για το μέτρο εξυπηρέτησης από αυτές του Νοεμβρίου του 2012- και απώλεσε, μεταξύ άλλων, τα ANFAs δύο ετών, περίπου 4,5 δισεκατομμύρια. Και δεύτερον, ότι οι δυσμενείς δημοσιονομικές δεσμεύσεις μέχρι το 2022 αλλά και για μετά, προκύπτουν από τη διαπιστωμένη αναξιοπιστία της Κυβέρνησης και από την αδυναμία της να προσελκύσει επενδύσεις, να αξιοποιήσει τη δημόσια περιουσία, να αλλάξει δηλαδή τους όρους που επηρεάζουν αρνητικά την ανάπτυξη.

Το επόμενο μεγάλο ζήτημα το πρώτο θα έλεγα για τον απεγκλωβισμό της χώρας από τα μνημόνια, αποτελεί η επανάκτηση της κυριαρχίας του ελληνικού δημοσίου επί της δημόσιας περιουσίας και η αξιοποίησή της για την ανάπτυξη και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Η σχετική πρόταση για την επιλογή του εποπτικού συμβουλίου του υπερταμείου που έχουμε καταθέσει ως πρόταση νόμου, προβλέπει τον διορισμό της διοίκησής του από τη Βουλή και όχι από τους δανειστές.

Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Το επόμενο θα αφορά συγκεκριμένες προτάσεις για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είτε αυτή βρίσκεται στην ύπαιθρο είτε στα αστικά κέντρα για παραγωγικές δραστηριότητες και νέες επενδύσεις.

Το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, με βάση τα στοιχεία της ΕΤΑΔ, η εκμετάλλευση των εβδομήντα χιλιάδων περίπου ακινήτων αποφέρει γύρω στα 40 με 50 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, πρέπει να μας προβληματίσει.

Και θα θέλαμε εδώ σε αυτό το σημείο να τονίσουμε ότι για τα δύο αυτά στρατηγικής σημασίας ζητήματα, δηλαδή για τα υπερβολικά πλεονάσματα και για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, θα περιμέναμε και την τοποθέτηση της συντηρητικής παράταξης, που αναλώνεται σε μία λογιστικού τύπου αντιπαράθεση με την Κυβέρνηση με τα έσοδα και τα έξοδα.

Εκείνο, όμως, που θεωρούμε ότι αποτελεί τη λυδία λίθο μιας πολιτικής που οδηγεί στο πραγματικό τέλος της κρίσης και των μνημονίων, είναι η δυνατότητα εθνικής και κοινωνικής συνεννόησης για την ανατροπή των μακροχρόνιων δεσμεύσεων για τη χώρα και τη διαμόρφωση ενός σταθερού και ευνοϊκού πλαισίου για την προσέλκυση των επενδύσεων.

Τα συμπεράσματα από την πολύχρονη υποβολή του ελληνικού λαού σε προγράμματα λιτότητας καθώς απέτυχε η όποια προσπάθεια συνεννόησης και κυριαρχήσαν τα ψέματα και οι αυταπάτες, μας βάζουν όλους μπροστά στις ευθύνες μας. Ιδιαίτερα δε με τις συνθήκες ακραίας πόλωσης, όπως φάνηκε και χθες εδώ σε αυτή την Αίθουσα, μας ανησυχούν ακόμα περισσότερο.

Όμως οφείλω να διαπιστώσω ότι ανησυχήσαν και τον κ. Τσακαλώτο, που θεώρησε αναγκαίο να κάνει μία παρέμβαση, απαντώντας στον κ. Σκανδαλίδη, γιατί φαίνεται ότι παίρνει τα μηνύματα των διεθνών αγορών ότι έτσι όπως πάει αυτή η αντιπαράθεση την προεκλογική περίοδο, κινδυνεύει να τινάξει τα πάντα στον αέρα. Βέβαια ο κ. Τσακαλώτος «βάρεσε το σαμάρι για να ακούσει το γαϊδούρι».

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πραγματικός κίνδυνος δεν είναι μονάχα ο επόμενος προϋπολογισμός να είναι μνημονιακός, ανεξάρτητα από το ποιοι θα είναι στην κυβέρνηση αλλά να εξανεμιστούν για μία ακόμα φορά οι θυσίες και οι προσπάθειες του ελληνικού λαού, χάριν των οποίων από τα δυσθεώρητα ελλείμματα πήγαμε επίσης σε δυσθεώρητα πλεονάσματα και να γυρίσουμε από εκεί που ξεκινήσαμε για να αντιμετωπί-

σουμε την κρίση.

Επομένως και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, για να γίνουν όσα πρέπει να γίνουν, όπως ανέλυσα, για το τέλος των μνημονίων και την οριστική έξοδο από την κρίση, για να αποτρέψουμε να γίνουν αυτά που δεν πρέπει να γίνουν και για να μην επαναληφθούν τα αδιέξοδα, το Κίνημα Αλλαγής έχει καταθέσει μία πλήρη ολοκληρωμένη και αυτόνομη πρόταση πολιτικής στρατηγικής και συμμαχιών με αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών, όσο και ένα νέο πλαίσιο για την κατεύθυνση των πολιτικών που πρέπει η Ελλάδα να ακολουθήσει τα επόμενα χρόνια, αυτό που η κ. Φώφη Γεννηματά έχει ονομάσει ως σχέδιο «Ελλάδα».

Αυτά εμείς τα θέτουμε στην κρίση του ελληνικού λαού «με λογισμό και μ' όνειρο», όπως θα έλεγε και ο ποιητής, για να αποφασίσει ως μόνος υπεύθυνος, κυρίαρχος και ικανός να αποτρέψει αυτή την ανακύκλωση των αδιεξόδων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Χρυσής Αυγής κ. Καρακώστας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Συζητούμε σήμερα τον προϋπολογισμό του έτους 2019, τον οποίον η Κυβέρνηση επιμένει να ονομάζει «μεταμνημονιακό», ενώ επί της ουσίας είναι προεκλογικός και μάλιστα προεκλογικός εν μέσω συνέχισης των μνημονιακών πολιτικών.

Η Κυβέρνηση, βεβαίως, για τους γνωστούς λόγους πολιτικής σκοπιμότητας και για εξαπάτηση της κοινής γνώμης θέλει να τον χαρακτηρίσει ως τον πρώτο προϋπολογισμό εκτός των μνημονίων αλλά αυτό είναι ψευδέστατο. Δεν είναι ο πρώτος εκτός μνημονίων, αλλά είναι -και το λέμε με απόλυτη βεβαιότητα και σιγουριά- ο τελευταίος μιας Κυβέρνησης-τσόρκο, η οποία υπηρέτησε τα ξένα συμφέροντα, δηλαδή εκείνα των τοκογλύφων και των δανειστών, καλύτερα ή πιστότερα αν θέλετε από οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση.

Εάν, λοιπόν, υπάρχει σε αυτόν τον προϋπολογισμό κάτι το οποίο χαροποιεί τον ελληνικό λαό και τον κάνει να ξεφυσά με ανακούφιση, είναι ακριβώς το γεγονός ότι πρόκειται για τον τελευταίο της Κυβέρνησης της Αριστεράς και του συνεταίρου και συνεργού της Καμμένου. Και αν υπάρχει μια φράση ικανή να αποτυπώσει αυτό το οποίο σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία των συμπατριωτών μας νιώθει για αυτή την ξενόδοουλη Κυβέρνηση, τότε αυτή δεν μπορεί να είναι άλλη από το «ποτέ ξανά Αριστερά, ποτέ ξανά Αριστερά στην Ελλάδα και ποτέ ξανά Αριστερά στην Ευρώπη».

Αντί να κουράζω παραθέτοντας στοιχεία και αριθμούς που όλοι γνωρίζουν και τα οποία πιστοποιούν ότι καμμία ανάπτυξη δεν πρόκειται να έρθει -όπως με θράσος ισχυρίζονται τα στελέχη της μνημονιακής συγκυβέρνησης- θα καταδείξω σε όσους, βεβαίως, αντέχουν την αλήθεια, τον πραγματικό ρόλο τον οποίο διαδραμάτισε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL από τον Ιανουάριο του 2015 μέχρι και σήμερα. Ως γνωστόν την απάτη των Τσιπρο-Καμμένων την είχε επισημάνει η Χρυσή Αυγή πριν την ανάληψη της εξουσίας από την Αριστερά τον Ιανουάριο του 2015, όταν η δήθεν σκληρή αντιμνημονιακή γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με την προνομιακή μεταχείριση της οποίας ετύγχαναν τόσο ο Τσίπρας όσο και ο Καμμένος από τα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης και επιπλέον από το εγχώριο κεφάλαιο το οποίο και τους στήριξε σε κάθε βήμα.

Η Αριστερά και οι εκπρόσωποί της τολμούν στο διάβα αυτών των ετών να κάνουν λόγο για ταξική πολιτική, αυτή την ταξική πολιτική την οποία είχαν προφανώς στο μυαλό τους οι αριστεροί, όταν, για παράδειγμα, η κ. Αγγελουπούλου διοργάνωνε υπερταλαντικά ταξίδια και ομιλίες σε ιδρύματα στις Ηνωμένες Πολιτείες, προκειμένου να χτιστεί το διεθνές προφίλ του Αλέξη Τσίπρα. Και όσο στο εσωτερικό ανέμιζαν οι «κόκκινοι» τα λάβαρα της αντιμνημονιακής επανάστασης, στο εξωτερικό η επικεφαλής τους διαβεβαίωνε τα κοράκια της κερδοσκοπίας και της τοκογλυφίας, πως δεν έχουν να φοβούνται τίποτα από την Αριστερά. Υπενθυμίζω, επιπλέον, πως ο αγαπημένος όρος τον οποίο χρησιμοποιούσε η Αριστερά για να περιγράψει όσα βίωνε ο ελληνικός λαός, εξαιτίας των μνημονίων, ήταν ο όρος «ανθρωπιστική κρίση».

Λογικά, λοιπόν, θα ανέμενε κάποιος ότι με πυλώνα αυτή την ανθρωπιστική κρίση, η Αριστερά θα οικοδομούσε την οικονομική της πολιτική. Μάταια ανέμενε, όμως, όποιος ανέμενε, διότι απλούστατα δεν ήταν ποτέ η ανθρωπιστική κρίση όχι ο πρώτος αλλά ούτε καν ο τελευταίος ακραίος κίνδυνος τον οποίο όφειλε να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL. Και θα ρωτήσει κάποιος: «Ποιος ήταν τότε ο πιο ακραίος κίνδυνος τον οποίο εκλήθη να αντιμετωπίσει η συγκυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου»; Την απάντηση δεν τη δίνω εγώ. Την απάντηση την έδωσε, κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού στην αρμόδια επιτροπή, ο ίδιος ο Αναπληρωτής Υπουργός των Οικονομικών ο οποίος είπε τα εξής:

«Μπροστά μας είχαμε ένα δίλημμα: τη δημοσιονομική προσαρμογή με αύξηση των φόρων ή τη χρεοκοπία. Δημοσιονομική προσαρμογή σημαίνει δύσκολες αποφάσεις και αύξηση φόρων. Δεν το θέλαμε, προσαρμοστήκαμε. Η άλλη επιλογή ήταν άτακτη χρεοκοπία, με ολέθριες συνέπειες για τα νοικοκυριά με μικρές καταθέσεις και τους μισθωτούς. Αυτό ήταν το πραγματικό δίλημμα στο οποίο η Κυβέρνηση απάντησε, και επέλεξε τον δύσκολο δρόμο που έχει το πολιτικό κόστος της προσαρμογής. Αν το κριτήριο είναι η αποκατάσταση δημοσιονομικής αξιοπιστίας, δηλαδή τη διαχείριση των δημοσιονομικών, τότε η τριετία κρίνεται επιτυχής». Και συμπληρώνει με αφοπλιστική ειλικρίνεια: «Πρώτα από όλα γιατί εκμηδενίστηκαν ακραίοι κίνδυνοι που ταλάνισαν την οικονομία από το 2010 ως το 2015 και μιλώ για το Grexit». Αυτά έλεγε ο Αναπληρωτής Υπουργός των Οικονομικών. Ούτε ανθρωπιστική κρίση, λοιπόν, ούτε πράσινα άλογα.

Πρώτιστο μέλημα της συγκυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου ήταν να εκμηδενίσει τον κίνδυνο -ποιόν κίνδυνο;- η Ελλάδα να μην ανακτήσει την εθνική της αξιοπρέπεια, θέτοντας τέρμα στις απαιτήσεις των τοκογλύφων, δηλαδή τον κίνδυνο του Grexit όπως λέει ο Αναπληρωτής Υπουργός. Ακραίος κίνδυνος, όμως, για ποιον; Για τον ελληνικό λαό ή για τους δανειστές και το διευθυντήριο των Βρυξελλών; Και σε αυτό το ερώτημα την απάντηση την έχουν δώσει μια σειρά υψηλόβαθμων αξιωματούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι ομολογούν ότι η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός θυσιάστηκαν, για να διασωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωζώνη και το ευρώ, τα οποία θα είχαν διαλυθεί, εάν η χώρα μας δεν υπέκυπτε στους εκβιασμούς της γερμανικής κυβέρνησης και των Βρυξελλών.

Η τοποθέτηση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών επιβεβαιώνεται, βεβαίως, απόλυτα από τα όσα η Κυβέρνηση έπραξε κατόπιν του δημοψηφίσματος του Ιουλίου του 2015, όταν ο ελληνικός λαός αποφάσισε να πει «όχι» στην υπογραφή νέου μνημονίου και η Κυβέρνηση Αριστεράς και του Καμμένου τον παρέδωσε εκδικητικά στους τοκογλύφους, με συνέπεια την υπογραφή του τρίτου μνημονίου το οποίο θα πρέπει πάντοτε να υπενθυμίζουμε ότι το ψήφισαν οι ΣΥΡΙΖΑ - ANEL μαζί με τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Φτάνουμε, λοιπόν, στον Αύγουστο του 2018, με τον κυβερνητικό θίασο να πανηγυρίζει και να θριαμβολογεί πως τάχα έβγαλε τη χώρα από τα μνημόνια και την έθεσε σε τροχιά επενδύσεων και ανάπτυξης. Ούτε επενδύσεις εισρέουν, όμως, ούτε η ανάπτυξη έρχεται.

Αντιθέτως η βαριά και άδικη φορολογία σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις παραμένει, με την Ελλάδα να είναι πρωταθλήτρια στους φόρους σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ. Μάλιστα ενώ η συγκυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου εμπνέει τους Έλληνες με την υποτιθέμενη μεταμνημονιακή εποχή, η Κομισιόν δημοσιεύει την πρώτη έκθεση της περιόδου της ενισχυμένης εποπτείας, όπου και επισημαίνει ότι η δημοσιονομική πορεία της Ελλάδος κρίνεται αβέβαιη. Πράγματι παρά τις διαβεβαιώσεις της Κυβέρνησης η χώρα δεν μπορεί να βγει στις αγορές με τα υπάρχοντα επιτόκια δανεισμού, ενώ το λεγόμενο «μαξιλαράκι» χρησιμοποιείται από τους ΣΥΡΙΖΑ - ANEL για ψηφοθηρικούς σκοπούς και μοιράζεται σε νέες κομματικές προσλήψεις στο δημόσιο και σε επιδόματα φτώχειας. Αλλά ακόμη και σε αυτά τα επιδόματα χιλιάδες συμπατριωτών μας οι οποίοι έχουν πληγεί από τις κυβερνητικές πολιτικές αποκλείονται, ενώ τα λαμβάνουν εκείνοι τους οποίους η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL χαρακτηρίζει ως ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Όστόσο για την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 3,5% μέχρι το 2022 και ύψους 2,2% με 2,5% μέχρι το 2060 στα οποία έχει δεσμευτεί η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προς τους δανειστές, δεν θα συνεισφέρουν ούτε αλλοδαποί ούτε Ρομά αλλά θα συνεισφέρουν -και μάλιστα με το παραπάνω- εκείνοι οι οποίοι σήμερα αποκλείονται από την Κυβέρνηση. Αυτή, ακριβώς, είναι η οικονομική πολιτική με κοινωνικό -τάχα- πρόσημο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Εδώ θα πρέπει, φυσικά, να μη λησμονούμε το περίφημο υπερταμείο, ένα από τα μεγαλύτερα δώρα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προς τον ελληνικό λαό μέσω του οποίου το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας περνάει απευθείας στα χέρια των τοκογλύφων για τα επόμενα εκατό χρόνια, ώστε να αποπληρωθεί το χρέος.

Παρά ταύτα με θράσος χιλίων πιθήκων πανηγυρίζετε σήμερα για την αναστολή της περικοπής των συντάξεων που ήταν προγραμματισμένη για την 1-1-2019. Και ποιος ήταν εκείνος ο οποίος προ-νομοθέτησε την περικοπή των συντάξεων από υπερβάλλοντα μνημονιακό ζήλο και δίκως να ζητηθεί από τους δανειστές;

Ήταν αυτοί οι ίδιοι οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και γι' αυτό γελάει μαζί τους ακόμη και η μούμια του Λένιν. Εκείνος ο οποίος σίγουρα πάντως δεν γελά είναι ο ελληνικός λαός και αυτό θα το διαπιστώσετε στις εκλογές.

Για να μην αδικήσουμε όμως την Κυβέρνηση, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι υπάρχει ένας τομέας της οικονομίας ο οποίος αναπτύσσεται, κι αυτός είναι η μεγάλη μπίζνα της δήθεν αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αναπτύσσονται, λοιπόν, τα hot spots και ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια σε όλη την ελληνική επικράτεια και από αυτή τη μπίζνα κονομάνε οι αριστοί. Και αυτό δεν το λέει μόνο η Χρυσή Αυγή, το καταγγέλλουν και Υπουργοί σας.

Βεβαίως διαπιστώνεται και η περαιτέρω ανάπτυξη του κομματικού κράτους, μιας και το μισθολογικό κόστος του δημοσίου εκτοξεύθηκε το 2018 στα 17,9 δισεκατομμύρια, έτσι ώστε να δικαιωθεί το γνωστό σύνθημα για την Αριστερά «Μνημόνια, χαβιράρι και Βελουχιώτη Άρη», ένα σύνθημα το οποίο θα συντρίψει μόνο η Χρυσή Αυγή.

Όπως προανέφερα, ο πλέον ακραίος κίνδυνος για το 2015 ήταν το Grexit σύμφωνα με την Κυβέρνηση. Σήμερα ο πιο ακραίος κίνδυνος, σύμφωνα με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και τα στελέχη της Κυβέρνησης, είναι η άνοδος του εθνικισμού. Η άνοδος του εθνικισμού σαφώς και δεν απειλεί την πατρίδα και το λαό μας το αντίθετο. Απειλεί, όμως, και μάλιστα στο μέγιστο βαθμό, εκείνους που τρομοκρατούν τους Έλληνες και τους οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια προς τον αφανισμό, την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή, των τοκογλύφων και ένα αντεθνικό καθεστώς το οποίο εξουσιάζει την πατρίδα μας.

Έχει, εν κατακλείδι, ο ελληνικός λαός τη δυνατότητα να τιμωρήσει παραδειγματικά εκείνους που τον περιφρονούν, εκείνους που τον θέλουν εσαεί δούλο των τόκων, εκείνους που τον εμπαίζουν, καταστρέφοντας κάθε προοπτική ανάπτυξης, κάθε προοπτική ενός καλύτερου μέλλοντος; Την έχει αυτή τη δυνατότητα ο ελληνικός λαός και αυτή η δυνατότητα ονομάζεται Χρυσή Αυγή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρδαλής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχει σημασία να προσεγγίσουμε τον προϋπολογισμό του 2019, παίρνοντας υπ' όψιν τις οικονομικές και γενικότερα τις πολιτικές εξελίξεις της περιόδου που διανύουμε. Θα ήθελα να επισημάνω δύο ζητήματα που τον επηρεάζουν και συνεπώς επηρεάζουν και τη συζήτηση σε αυτή την Αίθουσα. Το πρώτο είναι ότι η οικονομία έχει περάσει σε μία φάση αναμικτής ανάπτυξης. Ήταν 1,4% πέρυσι, 2% υπολογίζεται για φέτος, 2,5% προϋπολογίζεται για του χρόνου το 2019. Και το δεύτερο στοιχείο είναι ότι, ουσιαστικά, έχουμε μπει σε προεκλογική περίοδο.

Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν μία σειρά προαποφασισμένα μέτρα, αναδιαρθρώσεις που πρέπει να υλοποιηθούν, ανεξάρτητα από το ποιος θα είναι ο διαχειριστής. Οποιαδήποτε κυβέρνηση

και το 2019 και τα επόμενα χρόνια -τουλάχιστον μέχρι το 2060 και βλέπουμε- είναι δεσμευμένη να συνεχίσει την υλοποίηση της ίδιας ακριβώς αντιλαϊκής πολιτικής, που ικανοποιεί τις ανάγκες για κερδοφορία του κεφαλαίου, φορτώνοντας συνέχεια βάσανα στο λαό.

Τι επιδιώκει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μέσα από τον προϋπολογισμό του 2019; Ενώ από τη μία μεριά συνεχίζει να υλοποιεί όλα αυτά τα αντιλαϊκά μέτρα, από την άλλη είναι αναγκασμένη να κάνει τις αναγκαίες αναπροσαρμογές στις νέες απαιτήσεις της σημερινής πραγματικότητας. Προσπαθεί, δηλαδή, να ενσωματώσει τον λαό στον βασικό της στόχο, που δεν είναι άλλος από την ανάπτυξη της καπιταλιστικής οικονομίας, δηλαδή των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων, τη δημοσιονομική σταθερότητα, τα πρωτογενή πλεονάσματα, την υλοποίηση των αναδιαρθρώσεων.

Σε αυτή την κατεύθυνσή σας είναι αναγκαία τα διάφορα αφηγήματα και οι μεγαλοστομίες, θα έλεγα, περί τέλους των μνημονίων, επαναφοράς στην ευρωπαϊκή κανονικότητα, ανάκτησης της δυνατότητας χάραξης εθνικής οικονομικής πολιτικής, αποκατάστασης των αδικιών της μνημονιακής περιόδου και άλλα.

Βεβαίως σε αυτή την κατεύθυνση αξιοποιείτε και ορισμένα μικρά περιθώρια, που δημιουργεί η βελτίωση της καπιταλιστικής οικονομίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα σε αυτή την κατεύθυνση είναι ο ΕΝΦΙΑ. Αυτό το αντιλαϊκό χαράτσι ήρθε για να μείνει. Όμως στην προσπάθειά της η Κυβέρνηση να δημιουργήσει αυταπάτες και προσδοκίες, τον μειώνει κατά 10%, έχοντας, όμως, στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα αλλάξει και τον τρόπο υπολογισμού του.

Να κάτι τέτοια. Μόνον αυτά έχει να δώσει το σύστημα στα φτωχά λαϊκά στρώματα, δηλαδή, αυταπάτες, ψεύτικες ελπίδες, μπαλώματα, εφάπαξ, επιδόματα πείνας, βάζοντας τον λαό να αναμετρείται με τα όρια της φτώχειας, που όλο και τα κατεβάζετε προς τα κάτω, να κυνηγάει, δηλαδή, τις προϋποθέσεις που χρειάζονται, μπας και πάρει κανένα επιδοματάκι από αυτά που μοιράζει η «κοινωνική σας» πολιτική.

Το ουσιαστικό, όμως, ζήτημα εδώ δεν είναι, κυρίως, το ύψος του κοινωνικού μερίσματος και γενικά των αντιμέτρων που επιτρέπει ο δημοσιονομικός χώρος, όπως λέτε. Το κύριο είναι ότι για να βρίσκετε εσείς τον δημοσιονομικό χώρο, ξεθεώνετε τους εργαζόμενους. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Άρα αυτό που θα προσδιορίσει και τα επόμενα χρόνια αυτά τα ψίχουλα, είναι η συνέχιση της φοροληστείας εσαεί και η μείωση δαπανών του προϋπολογισμού για εργατικές λαϊκές ανάγκες. Γιατί; Για να πετυχαίνετε τα πρωτογενή πλεονάσματα και να βρίσκετε δημοσιονομικό χώρο. Θα συνεχιστεί, δηλαδή, και τα επόμενα χρόνια, να παίρνετε από το λαό δέκα και να του δίνετε ένα.

Δεν πρόκειται να αποκατασταθούν οι τεράστιες απώλειες των χρόνων της καπιταλιστικής κρίσης, και τα μερίσματα και η κοινωνική σας πολιτική θα λειτουργούν σαν το τυράκι στη φάκα, για την αποδοχή μιας πολιτικής που απλόχερα σπριζίζει το κεφάλαιο.

Και ο λαός; Ο λαός θα συνεχίζει να ζει την ίδια βαρβαρότητα, που ζει και σήμερα, να είναι άνεργος και όταν δουλεύει να παίρνει ένα μισθό, που να μην του φτάνει να πληρώνει τον ΕΝΦΙΑ, τα διάφορα χαράτσια, τους υπέρογκους φόρους, να πληρώνει για τη μόρφωση των παιδιών του και της υγείας του.

Αυτή η βαρβαρότητα δεν αλλάζει, χωρίς να ενισχυθεί η ταξική πάλη, χωρίς να δυναμώσουν ο αγώνας και η διεκδίκηση για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του. Δεν αλλάζει χωρίς σύγκρουση με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους στόχους που έχουν.

Για τους εργαζόμενους και τον λαό, που έχουν πληρώσει ακριβώς αυτή τη βαρβαρότητα τώρα είναι η ώρα της οργάνωσης και της αντιμετώπισης για όσα δικαιούνται.

Κυρίες και κύριοι, από ό,τι φαίνεται ξεκάθαρα και από τον προϋπολογισμό του 2019, θα συνεχίσετε να δίνετε τη μάχη για λογαριασμό του κεφαλαίου και των συμφερόντων, μάχη για την προσέλκυση επενδύσεων για νέο παραγωγικό πρότυπο, μάχη για την εδραίωση της χώρας ως πυλώνα σταθερότητας στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, μάχη για τη δημοσιονομική σταθερότητα, τα πρωτογενή πλεονάσματα, την προώθηση των αναγκών μεταρρυθμίσεων.

Για τον λαό, όμως, αυτές οι μάχες συνθέτουν το τρίπτυχο της εξαπάτησης: Πρώτον, κάλπικες προσδοκίες για δήθεν οφέλη από την καπιταλιστική ανάπτυξη, δεύτερον, εφησυχασμός γύρω από την εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τρίτον, «τα κεφάλια μέσα» για να μην επιστρέψει ο εφιάλτης της κρίσης. Οι μάχες αυτές, λοιπόν, αφορούν τους επιχειρηματικούς ομίλους και όχι τις ανάγκες του λαού.

Οι καλύτερες μέρες για το κεφάλαιο περνάνε μέσα από το χτύπημα των δικαιωμάτων του λαού. Περνάνε μέσα στην αύξηση, για παράδειγμα, της φορολογίας κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ το 2019. Περνάνε μέσα από την κατακρεούργηση των κοινωνικών κονδυλίων, τη μείωση του συνόλου των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού.

Περνάνε μέσα από τις μειώσεις των συντάξεων, τη μείωση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων των δήμων και των περιφερειών, των ασφαλιστικών ταμείων.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): ...

(δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Αυτή που καταγράφεται στον προϋπολογισμό που καταθέσατε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεν τον διαβάσατε καλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Είναι 65 εκατομμύρια στα νοσοκομεία, για παράδειγμα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τι 65;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Είναι 65 εκατομμύρια η επιχορήγηση του κρατικού προϋπολογισμού προς τα νοσοκομεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Λιγότερα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Και πόσα παραπάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ.

Κύριε Βαρδαλή, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Είναι 65 εκατομμύρια μείωση. Το τονίζω ξανά.

Περνάει ακόμα και μέσα από τη μείωση του επιδόματος ανεργίας, που και αυτό το παίρνει μόνο το 10% των ανέργων.

Περνάνε μέσα από ανελέητους εκβιασμούς για πλειστηριασμούς σε λαϊκά σπίτια, για να στηριχθούν οι τραπεζικοί όμιλοι να ξεφορτωθούν τα κόκκινα δάνεια, ώστε να τροφοδοτήσουν και αυτοί με τη σειρά τους με φθινό δανεισμό τον νέο γύρο της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Περνά μέσα από την εφαρμογή του μνημονιακού νόμου Βρούτση-Αχτσιόγλου για τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού, σύμφωνα, βεβαίως, με την ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων με καταργημένες τις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Την ίδια στιγμή, το κεφάλαιο απολαμβάνει απανωτές ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της δράσης του, όπως φορολογικές μειώσεις ασφαλιστικών εισφορών, φθινό χρήμα, τζάμπα ενέργεια κ.ο.κ..

Ακόμα και το μεγάλο μέρος από τα πολυδιαφημισμένα αντίμετρα περιλαμβάνουν μέτρα, που λειτουργούν ως λίπασμα για την ανάκαμψη των κερδών του κεφαλαίου.

Τι είναι, δηλαδή, η κρατική επιδότηση στο 50% των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για νέους έως είκοσι τεσσάρων ετών; Είναι ένα δωράκι προς τις επιχειρήσεις, πληρωμένο, όμως, από την τσέπη του λαού. Αυτό είναι.

Τι είναι η μείωση του εταιρικού φορολογικού συντελεστή στα επιχειρηματικά κέρδη κατά τέσσερις μονάδες από το 29 στο 25 σε βάθος τετραετίας; Από αυτήν τη μείωση θα έχουν όφελος 460 εκατομμύρια, σύμφωνα με το δικό σας μεσοπρόθεσμο πλαίσιο.

Τον λαό τον ξεζουμίζετε με τη φορολογία, αλλά στους κεφαλαιοκράτες μειώνετε ακόμα και τη φορολογία επί των διανεμομένων κερδών από 15% σε 10%.

Το πρόγραμμα στήριξης των επιχειρηματιών και της ανακάλυψης της ανεργίας αυξάνεται από 360 εκατομμύρια σε 551 εκατομμύρια ευρώ. Δεν πειράζετε ούτε μια από τις φοροαπαλλαγές, που έχουν οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και γενικότερα οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Μάλλον αυτούς τους θεωρείτε αδύναμους και χρειάζονται τη στήριξη του αστικού κράτους.

Και τι δεν έχετε πει, Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση, για την ενίσχυση, όπως λέτε, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων;

Γιατί, όμως, διατηρείτε τη ληστρική φορολόγηση των αυτοαπασχολούμενων από το 1 ευρώ; Γιατί δεν λέτε κουβέντα για την άμεση επαναφορά του αφορολόγητου, την κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος, που θα μπορούσαν να δώσουν μια ανάσα στις οικογένειές τους, τη «στήριξη» της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας, όπως λέτε; Αποτελούν κενό γράμμα και κοροϊδία.

Στους εφοπλιστές δίνετε αφορολόγητο πετρέλαιο. Στους αγρότες, όμως, όχι. Γιατί δεν προχωράτε άμεσα στη μείωση της τιμής του αγροτικού ρεύματος κατά 50% στους μικρομεσαίους αγροτοκτηνοτρόφους, όπως ζητούν οι ίδιοι;

Σκοτώνετε μεταξύ σας, Κυβέρνηση και Νέα Δημοκρατία, αλλά και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, και το μόνο επίδοιο που έχει αυτή η αντιπαράθεση είναι το πότε ακριβώς, με ποιον τρόπο και με ποια σειρά θα πληρώσουν για άλλη μια φορά τα διάφορα τμήματα του λαού την προσπάθεια για την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, που όλοι σας συμφωνείτε ότι πρέπει να γίνει.

Είστε σε εγρήγορση, μάλιστα, καθώς το διεθνές ευρωπαϊκό περιβάλλον δεν αποκλείει επιδείνωση το επόμενο διάστημα, ακόμα και στοιχεία κρίσης.

Η Νέα Δημοκρατία, βλέποντας τον ΣΥΡΙΖΑ να είναι το αγαπημένο παιδί των καπιταλιστών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπερθεματίζει στις προσπάθειες και τις προτάσεις του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων. Επιχειρεί να παρουσιάσει ένα πιο συνεκτικό πλαίσιο επενδύσεων και να εμφανιστεί ως ένας πιο συνεπής υποστηρικτής του. Όλοι σας θεωρείτε αδιαπραγμάτευτο ζήτημα τη συνέχιση της υλοποίησης των μεταρρυθμίσεων, συμφωνείτε στον στόχο της δημοσιονομικής σταθερότητας, την ανάγκη να πιάνονται τα πρωτογενή πλεονάσματα.

Όσο για την κριτική, που γίνεται, ότι οι στόχοι για πρωτογενή πλεονάσματα είναι μεγάλοι, σε μεγάλο βαθμό είναι υποκριτική. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι κανένας σας -μα κανένας σας- δεν κάνει λόγο για αλλαγή αυτών των στόχων, αλλά μόνο για διαπραγμάτευση με τους θεσμούς, αν το επιτρέψουν, δηλαδή, όταν το επιτρέψουν και πάει λέγοντας. Αν δεν είναι αυτό κοροϊδία, σε βάρος του λαού, τι είναι;

Οι όποιες διαφορές σας στα επιμέρους, αποτελούν μέρος του παιχνιδιού, που διαμορφώνει όρους σταθερών κυβερνήσεων με ομαλή εναλλαγή κομμάτων ή κυβερνήσεων συνεργασίας, με πρόθυμες εφεδρείες, όπως είναι και το Κίνημα Αλλαγής.

Από αυτή την άποψη, έχει μεγάλη σημασία, οι λαϊκές δυνάμεις να απεγκλωβιστούν από μια στρατηγική που καμμία, μα καμμία σχέση δεν έχει, με τα δικά τους συμφέροντα.

Από αυτούς που έφεραν το λαό σε αυτό το χάλι, δεν μπορείτε να περιμένετε τίποτα διαφορετικό. Ο δρόμος που οδηγεί στο ξέφωτο της λαϊκής ευημερίας περνά μέσα από την ενίσχυση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας παντού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κύριος Σπυρίδων Δανέλλης, ειδικός εισηγητής από το Ποτάμι.

Και επ' ευκαιρία της ονομαστικής σας εορτής, κύριε Δανέλλη, σας ευχόμαστε χρόνια πολλά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για τις ευχές σας εσάς και όλους τους αγαπητούς συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία διαμόρφωσης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού αποτελεί ίσως την κρίσιμότερη διάσταση της δημοκρατικής διακυβέρνησης. Δυστυχώς, εμείς μέχρι και σήμερα, την αντιμετωπίζουμε ως ένα τεχνικό ζήτημα.

Όμως, το πεδίο της οικονομικής διαχείρισης, όχι μόνο αποτελεί τον πυρήνα της κρατικής λειτουργίας, αλλά και συμπεκνώνει τις κρίσιμες αδυναμίες της. Η διαφάνεια και η λογοδοσία για τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών και η κατανομή των πόρων μεταξύ προτεραιοτήτων και αναγκών, αλλά και μεταξύ παρούσων και μελλοντικών αναγκών, αποτελεί κύριο αντικείμενο δημοκρατικού ελέγχου, όπως εκφράζεται από τον ρόλο της Βουλής στη διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού και του απολογισμού.

Παρ' όλα αυτά, για χρόνια στην Ελλάδα αυτές οι δύο διαδικασίες λειτουργούσαν μόνο κατ' επίφαση. Έπρεπε να περάσουν με τη βάση των μνημονίων, όπου η δημοσιονομική μεταρρύθμιση τέθηκε στην πρώτη γραμμή, αποτελώντας άμεση διαρθρωτική προτεραιότητα, προκειμένου οι δημοσιονομικοί θεσμοί να αντα-

νακλούν την οικονομική πραγματικότητα και να είναι αποτελεσματικοί.

Το τελευταίο προ κρίσης διάστημα, το έλλειμμα στην Ελλάδα ήταν δυσθεώρητο. Η ανεξέλεγκτη αυτή κατάσταση απαιτούσε άμεση αντιμετώπιση, δεδομένης της αδυναμίας κεντρικού συντονισμού και παρακολούθησης, πόσο μάλλον εκτέλεσης, του προϋπολογισμού.

Έτσι, απολύτως αναγκαία ήταν σε πρώτη φάση η αύξηση της φορολογίας και η περιστολή των δαπανών, πράγματα που δεν θα είχαν κανένα νόημα δίχως την αναδιοργάνωση των φορολογικών και δημοσιονομικών μηχανισμών, όπως, βέβαια, και των αντίστοιχων διαδικασιών.

Βεβαίως, τα παραπάνω δεν έγιναν στον βαθμό, βεβαίως, που έγιναν ούτε εύκολα ούτε αναίμακτα. Δυστυχώς, όλη αυτή η πιεστική μεταρρυθμιστική ατζέντα ήταν έξωθεν επιβεβλημένη, αντί να αποτελεί δική μας προτεραιότητα. Χρησιμοποίησε ως βραχίονα έναν ήδη πολύ αδύναμο πολιτικό και διοικητικό βραχίονα, που επιβαρύνθηκε υπέρμετρα, τόσο ως εργαλείο για την προώθηση τεράστιου όγκου μεταρρυθμίσεων, όσο και ως αντικείμενο αυτό.

Πρέπει να αντιληφθούμε πως βασικό, γενεσιουργό παράγοντα της κρίσης και της χρεοκοπίας αποτέλεσε η διαχρονική κομματική εκποίηση του κρατικού μηχανισμού.

Ο Παναγιώτης Κονδύλης μίλησε emphaticά για τη διαρκή εκποίηση της χώρας, μια εκποίηση, που ξεπέρασε πια τα όρια της οικονομικής ατομικής, που έφτασε στα όρια της αυτοκαταστροφής, αναγκάζοντας ακόμα και τους πατριάρχες του πελατειασμού να βάλουν οι ίδιοι όρια στον εαυτό τους, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να υπάρξουν μελλοντικά.

Ούτε αυτή η διαδικασία ήταν πολιτικά, αλλά και οικονομικά, όπως και αξιακά από πλευρών των πολιτών, αναίμακτη.

Οι μεταρρυθμίσεις είναι γνωστό πως απαιτούν αλλαγή νοοτροπίας, τόσο σε επίπεδο πολιτικών ηγεσιών, όσο και σε επίπεδο διοικητικών στελεχών, αλλαγή νοοτροπίας που, δυστυχώς, κανείς δεν ήταν διατεθειμένος να κάνει. Ωστόσο, συντελέστηκε, ως ένα βαθμό, λόγω περιοριστικού ελεγχόμενου συνεκτικού πλαισίου δημοσιονομικής διαχείρισης, εν μέσω, βεβαίως, περιορισμένων πόρων.

Έγινε αρκετή προσπάθεια, ώστε να αντιμετωπιστούν οι πελατειακές και οι συνεχνιακές πιέσεις και να εξορθολογικοποιηθούν οι πολιτικές προτεραιότητες. Αυτή ήταν η καλή πλευρά και στο βαθμό, βεβαίως, που αυτό επετεύχθη.

Η κακή πλευρά ήταν ο ακόμα σκληρότερος ανταγωνισμός για πόρους μεταξύ συνεχνιών και πατρώνων τους, μέσα στο νέο περιοριστικό πλαίσιο.

Και κάπως έτσι ερχόμαστε στο σήμερα. Το προεκλογικό κλίμα που καλλιεργείται εδώ και καιρό, δημιουργεί αυταπάτες, χαλάρωση και τελικά, τον κίνδυνο μιας μεγάλης ζημιάς. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής κανενός πως, παρ'ότι τεχνικά βγήκαμε από τα μνημόνια, ουσιαστικά είμαστε ακόμη εκτός αγορών. Είναι τα τελευταία μέτρα μιας μακράς και επώδυνης διαδρομής, που άρχισε πριν από οκτώ χρόνια και είναι πραγματικά άδικο για την κοινωνία, κυρίως το προεκλογικό κλίμα να αποδιοργανώσει τις απαιτούμενες προσπάθειες.

Και προσοχή: Για τη συντήρηση του παρατεταμένου προεκλογικού κλίματος, δεν είναι μικρές οι ευθύνες, προφανώς, της Αντιπολίτευσης, που έβλεπε εκλογές κάθε λίγο και λιγάκι και τις ζητά καθημερινά, ενώ ένα μέρος της ζητούσε εκλογές, ακόμη και λίγο πριν ολοκληρωθούν τυπικά οι διαδικασίες της εξόδου από το τρίτο μνημόνιο.

Από την άλλη, η Κυβέρνηση πέφτει συνεχώς στην παγίδα των εύκολων υποσχέσεων, ξεχνώντας πως δεν υπάρχει εύκολη συνταγή, όταν εξακολουθείς να έχεις τόσο μεγάλο δημόσιο χρέος και ισχυρές δεσμεύσεις έναντι των δανειστών σου. Άλλο πράγμα είναι υποχρέωσή μας να στηρίζουμε τους πολλαπλά πληγέντες τα χρόνια της κρίσης -μικροεισοδηματίες, χαμηλοσυνταξιούχους και λοιπές οικονομικά ευπαθείς ομάδες- κι άλλο πράγμα, βεβαίως, να επιδοθούμε σε μια κούρσα παροχών. Γιατί ο πειρασμός σε προεκλογικές περιόδους είναι μεγάλος και, βέβαια, διαχρονικός.

Ας μην ξεχνάμε πού οδήγησαν οι σκληρές επαναδιαπραγμα-

τευσης του 2012, όπως και του 2015, οι οποίες, όπως παρατήρησε σε έκθεσή του και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, οδήγησαν σε εξαιρετικά υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, αναγκάζοντας την Ελλάδα να συμπίεσει τις δαπάνες για επενδύσεις και να προβεί σε δυσανάλογες αυξήσεις στους ήδη υψηλούς φορολογικούς συντελεστές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρ'ότι αυτά ισχύουν ακόμη στο ακέραιο, είμαστε μπροστά σε μία νέα πραγματικότητα. Το πρόγραμμα τελείωσε. Η Ελλάδα έχει μεγαλύτερη δυνατότητα να λαμβάνει αποφάσεις για το μέλλον της. Έχουμε, όμως, συνεκτικό και ολοκληρωμένο σχέδιο; Έχουμε σχέδιο μεταρρυθμίσεων, το οποίο δεν θα επιβληθεί στην Ελλάδα από τους θεσμούς, αλλά θα είναι συνέπεια ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου μεταξύ Κυβέρνησης και πολιτών; Είναι σε θέση το πολιτικό σύστημα να διαβεβαιώσει τους επενδυτές ότι δεν θα ξανακάνει τα ίδια λάθη, ότι θα συνεχίσουμε να ανοίγουμε την οικονομία μας, ότι θα κάνουμε ό,τι μπορούμε προκειμένου να καταστήσουμε ελκυστικούς;

Κι όταν μιλάω για σχέδιο, γιατί δεν κάνουμε κάτι όπως έκαναν οι Φινλανδοί, για παράδειγμα, μια μικρή σκανδιναβική χώρα, που κέρδισε την ανεξαρτησία της μόλις το 1917 και από την απόλυτη φτώχεια φγιουράρει σχεδόν σε όλες τις λίστες με τα πιο πετυχημένα κράτη του κόσμου, μία μικρή χώρα, που κατάφερε να γίνει κράτος-μοντέλο, με αξιοζήλευτες επιδόσεις στην οικονομία, με αξιόπαινο κοινωνικό κράτος, με πρότυπη περίθαλψη και δίκαιο συνταξιοδοτικό σύστημα; Πού επένδυσε η Φινλανδία; Επένδυσε στην εκπαίδευσή της, που έγινε παγκόσμιο πρότυπο. Και πώς το έκανε; Βασίστηκε στην αύξηση της παραγωγικότητας, με βάση τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος, με συνεχείς διαρθρωτικές αλλαγές και επενδύσεις σε φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο.

Για να δημιουργήσεις, όμως, δομές τέτοιου είδους, πέραν της αναγκαίας πολιτικής συναίνεσης, απαιτούνται και πόροι, οι οποίοι θα προέρχονται από ένα δίκαιο, σταθερό και ανταποδοτικό φορολογικό σύστημα.

Για μια ακόμη χρονιά, στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού δεν γίνεται ιδιαίτερη μνεία για τον περιορισμό της φοροδιαφυγής. Πιθανόν να έχουμε συμβιβαστεί πλέον. Ενδεικτικά, αν και το 2018 η Ελλάδα κατέγραψε ρεκόρ τουρισμού με ενάμισι εκατομμύριο περισσότερους τουρίστες, σε σχέση με το επίσης εξαιρετικό 2017, η τεράστια αυτή αύξηση και τα οφέλη στην τουριστική -και όχι μόνο- οικονομία, δεν απεικονίζονται στα φορολογικά έσοδα. Άρα, μεγάλο μέρος της βιομηχανίας αυτής -και όχι μόνο- φοροδιαφεύγει.

Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά θα πω το ίδιο. Η οποιοδήποτε αύξηση ή μείωση φόρων έχει ελάχιστη σημασία για ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, αφού τελικά αυτό δεν τους πληρώνει, ενώ το βάρος το σηκώνουν, κατά κανόνα, οι ίδιοι και οι ίδιοι οι φορολογούμενοι. Κι, όμως, η πάταξη της φοροδιαφυγής θα έπρεπε να συνιστά προτεραιότητα και προϋπόθεση για την επιτυχία κάθε φορολογικής μεταρρύθμισης, οποιασδήποτε, βεβαίως, κυβέρνησης.

Βέβαια, φορολογική μεταρρύθμιση δεν είναι η τεράστια επιβάρυνση της περιόδου 2009-2017, όπου ο ανώτατος οριακός συντελεστής στη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων αυξήθηκε από το 40% στο 55%, που είναι ο τέταρτος υψηλότερος στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τη Σουηδία, την Πορτογαλία και τη Δανία ούτε είναι φορολογική μεταρρύθμιση η αύξηση της έμμεσης και άδικης φορολογίας, με τον ΦΠΑ να εκτοξεύεται από το 19% στο 24%, με νέους φόρους στη θέρμανση, στο πετρέλαιο κίνησης, στον καφέ, στην τηλεφωνία, στο internet και μέχρι χτες, στο κρασί.

Βέβαια, οφείλω να σας πιστώσω ότι χτες αυτός ο τόσο άδικος και ανορθολογικός φόρος -κυρίως ανορθολογικός-, που έφερε μεγάλα πλήγματα σε έναν ποιοτικό, εξωστρεφεί και δημιουργικό κλάδο της ελληνικής παραγωγής, ευτυχώς, καταργήθηκε εξολοκλήρου.

Και σε αυτό το πλαίσιο της στρεβλής και μη κοινωνικά αποδοκτικής μεταρρύθμισης φοβάμαι ότι κινούμαστε και στο ασφαλιστικό. Γιατί οποιοσδήποτε σχετικός νόμος ήρθε μέχρι σήμερα, ήταν αποτέλεσμα μιας διαχρονικής συναλλαγής του πολιτικού συστήματος με τους εκάστοτε πελάτες τους, με μόνιμο θέμα τις

επόμενες γενιές, δηλαδή τους νέους ανθρώπους, που πολλά χρόνια τώρα δοκιμάζονται από την κακοπληρωμένη εργασία, τις χαλαρές εργασιακές σχέσεις, τη μετανάστευση ή ακόμα χειρότερα, από την ανεργία που γιγαντώθηκε αυτά τα τελευταία χρόνια.

Ας μην ξεχνάμε, όμως, πως στα μέσα, περίπου, της χρυσής δεκαετίας του 2000, πολύς λόγος γινόταν για τη «γενιά των 750 ευρώ», όταν η μέση σύνταξη ήταν τουλάχιστον 1.500 ευρώ. Καταλαβαίνουμε -έστω τώρα- τη λογιστική αντίφαση και την ηθική, επίσης, προβληματική πραγματικότητα;

Σήμερα, η «γενιά των 750 ευρώ» είναι ένα μακρινό όνειρο. Οι μισθοί των νέων -κι όχι μόνο- έχουν καταρρακωθεί ακόμη περισσότερο, η ανεργία κυμαίνεται ακόμη στο 18,6%, ενώ η μέση σύνταξη ανέρχεται σε κάτι παραπάνω από 600 ευρώ. Τα νούμερα είναι αποκαρδιωτικά και η εξίσωση εξακολουθεί, δυστυχώς, να μην βγαίνει.

Επιπλέον, το εκλογικό 2019 θα είναι μία βαριά χρόνια, από πλευράς υποχρεώσεων εξυπηρέτησης του χρέους, καθώς θα πρέπει να αποπληρωθούν ή να αναχρηματοδοτηθούν υποχρεώσεις που υπερβαίνουν τα 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Το μεγαλύτερο μέρος αυτών των υποχρεώσεων αφορά σε τρεις κυρίως δανειστές: την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και θεσμικούς, που έχουν στα χέρια τους ελληνικά ομόλογα.

Η συνδυασμένη πίεση που ασκούν αφενός η κρίση με την Ιταλία και το ευρώ και αφετέρου, οι επιφυλάξεις που εξακολουθούν αποτυπώνονται στις χαμηλές διαβαθμίσεις του ελληνικού χρέους από τους οίκους αξιολόγησης, κρατούν σε σημαντική απόσταση τις αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων από τα αντίστοιχα ιταλικά, πορτογαλικά, ισπανικά, δυσχεραίνοντας έτσι την πρόσβαση της χώρας στις αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μη λέμε αύριο πως το μόνο σχέδιο που είχε η χώρα ήταν το μνημόνιο, για να σχεδιάσουμε την μετά το μνημόνιο εποχή, χρειάζεται να αποκατασταθεί πνεύμα εθνικής συνεννόησης. Απαιτείται μία νέα, σύγχρονη διάγνωση και μία εγχώρια ιδιοκτησίας πολιτική, η οποία δεν μπορεί ούτε βεβαίως να μας έρθει απέξω, αλλά ούτε και να υπάρξει στην πράξη, αν δεν την ενστερνιστούμε εμείς οι ίδιοι, τόσο η οικονομία όσο και η κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα κομματικά σπαθιά ας μπουκ στα θηκάρια τους, για να αποτοξικοποιηθεί, τόσο το πολιτικό σύστημα, όσο και η κοινωνία. Μόνο έτσι μπορεί να ξεκινήσει ένας ουσιαστικός διάλογος για το ποια είναι η οικονομία μας, πώς μπορεί να βελτιωθεί και πώς μπορεί να πατήσει στα πόδια της, προκειμένου να επανέλθουμε στην κανονικότητα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καβαδέλλας, ο ειδικός εισηγητής της Ένωσης Κεντρώων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε, λοιπόν, στον τέταρτο προϋπολογισμό της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Βλέπουμε στην συγκυβέρνηση έναν ενθουσιασμό, ότι καταθέσατε τον πρώτο, δήθεν, μεταμνημονιακό προϋπολογισμό. Σε αυτό θα αναφερθώ λιγάκι αργότερα.

Ακούσαμε τους αγορεύσαντες της Πλειοψηφίας. Νόμιζα ότι βρίσκομαι στη Σουηδία, στην Ελβετία, σε κάποια πολύ καθώς πρέπει, από πλευράς οικονομικής στάθμης, χώρα.

Σας το υπενθυμίζω, για να μην κοιμάζεστε, ότι το 46,3% του πληθυσμού ζει με ποσό κάτω των 382 ευρώ τον μήνα. Το πιο αστείο είναι ότι βασίσατε τον προϋπολογισμό του 2019 και στην αύξηση της κατανάλωσης. Με 380 ευρώ, ποια κατανάλωση μπορεί να υπάρξει; Αν έχετε εσείς 380 ευρώ, πόσες μέρες θα περάσετε, κύριοι;

Λέτε ότι μειώθηκε η ανεργία των νέων από το 25% στο 19%. Όμως, αυτά τα στοιχεία τα συλλέξατε το καλοκαίρι, τότε που υπήρχε εποχική απασχόληση στις τουριστικές επιχειρήσεις. Τελίωσε το καλοκαίρι, τελείωσε η τουριστική περίοδος και μειώθηκαν πάνω από εκατό χιλιάδες οι θέσεις εργασίας. Να σημειώσω

ότι μιλάμε για απασχόληση των νέων και ότι αυτές οι θέσεις εργασίας είναι στην πλειονότητά τους μερικής απασχόλησης.

Στο ίδιο πλαίσιο, βεβαίως, για να μπορείτε να έχετε αυτούς τους δείκτες, καταργήσατε και τις συλλογικές συμβάσεις και έτσι έχετε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Άκουσα προηγουμένως ότι μπήκαν κάποια χρήματα στις τράπεζες. Δεν μας λέτε, όμως, πόσα έφυγαν από τις τράπεζες τότε, που ο κ. Βαρουφάκης έκανε αυτή την «περήφανη διαπραγμάτευση της Αριστεράς», εφάρμοσε τη φοβερή «δημιουργική ασάφεια». Και όλα αυτά, βεβαίως, δεν ήταν ερήμην του κ. Τσίπρα, του κυρίου Πρωθυπουργού, ασχέτως εάν αργότερα τον εξαφάνισε.

Εν πάση περιπτώσει, είδαμε τις «καλές» σας ημέρες μέσα από τα capital control, όπου απέσυραν οι πολίτες τα χρήματά τους για ασφαλείς τόπους του εξωτερικού.

Εμείς τον προϋπολογισμό αυτόν τον χαρακτηρίζουμε ως προϋπολογισμό προεκλογικού χαρακτήρα. Το κυρίαρχο αφήγημα της Κυβέρνησης ότι δεν θα περικοπούν οι συντάξεις, τις οποίες, βεβαίως, η ίδια είχε καταδικάσει, προκύπτει μέσα από τη θυσία των αντιμέτρων. Πάντως, η υπέρβαση του στόχου και το πρωτογενές πλεόνασμα του 2019 σε 3,6% του ΑΕΠ και η πρόβλεψη για ρυθμό ανάπτυξης 2,5% εμένα μου μοιάζουν ουτοπικά.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 3,6%, όπως είπα και προηγουμένως, δηλαδή 6,9 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2019 και παράλληλα, μοιράζει ελάχιστα από τα αμέτρητα χρήματα, που επί τόσα χρόνια έχουν αρπαγεί με βίαιο τρόπο, με οριζόντιες μεθόδους φορολογίας, από τον ελληνικό λαό. Αυτά που μοιράζει ο κ. Τσίπρας προέρχονται από τον ιδρώτα και το αίμα περισσότερου του ελληνικού λαού. Παλαιότερα, ανάλογες παροχές τις ονόμαζε «ξεροκόμματα». Τώρα τις παρουσιάζει ως «μεταμνημονιακή κοινωνική πολιτική».

Τα αντίμετρα, λοιπόν, θυσία στη μη περικοπή των συντάξεων. Οι νέοι παιδικοί σταθμοί, η επιδότηση συμμετοχής των ασφαλισμένων στα φάρμακα και διάφορα άλλα αφηγήματα θυσιάστηκαν στον βωμό των προεκλογικών παροχών. Εκτός του ότι αυτόν τον προϋπολογισμό θα τον εφαρμόσει μια άλλη κυβέρνηση - αυτό είναι μια άλλη ιστορία, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι πολύ σύντομα θα συρθείτε στις εκλογές, τον πρώτο ή το αργότερο τον δεύτερο μήνα του 2019 και θα δούμε αν θα αντέξετε- αυτός ο δήθεν μεταμνημονιακός προϋπολογισμός προβλέπει ακόμη μεγαλύτερη άμεση φορολόγηση, σε σχέση με αυτήν του 2018 κατά 1 δισεκατομμύριο, εκτόξευση των έμμεσων φόρων -αυτή η μέθοδος πλήττει κατά κανόνα τις χαμηλές εισοδηματικές τάξεις, γιατί είναι μία οριζόντια μέθοδος φορολογίας- φθάνοντας τα βαλικά είδη πρώτης ανάγκης σε ύψη, που δεν μπορεί κάποιος εύκολα, από τις ευπαθείς ομάδες, να αποκτήσει πλέον.

Οι εξαγγελλόμενες παροχές, εξάλλου, του προϋπολογισμού του 2019, αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό της φοροεπιδρομής, η οποία αποκτά πλέον ενδημικό χαρακτήρα στην ελληνική πραγματικότητα, αφού η συγκυβέρνησή σας έχει προφίσει τη μείωση του αφορολογήτου, που θα εφαρμοστεί από το 2020, φορολογώντας ακόμα και μηνιαία εισοδήματα των 400 ευρώ.

Από την άλλη πλευρά, υπόσχαστε για το 2019 την πολυδιαφημισμένη ανάπτυξη και χαρακτηρίζετε τον προϋπολογισμό ως προϋπολογισμό ανάπτυξης. Η ίδια η απαίτησή σας για υπερπλεονάσματα, πέραν, βεβαίως, των απαιτήσεων των δανειστών μας, παρέχει αρνητικούς δείκτες, φέρνοντας ασφαλώς την ύφεση.

Επιπλέον, πώς θα ήταν δυνατόν να επιτευχθεί ανάπτυξη, χωρίς τον κύριο μοχλό ανάπτυξης, που είναι οι επενδύσεις, με ταυτόχρονο περιορισμό των δημοσίων επενδύσεων, καθώς και την υπερφορολόγηση;

Κρατάτε τα χρήματα στα ταμεία, έχετε ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις προς πολίτες και προς ιδιώτες, προς επιχειρήσεις, οι οποίες δυσλειτουργούν με αυτόν τον τρόπο. Έχετε δεσμευθεί ότι θα τα αποδώσετε, δεν τα αποδίδετε και στη συνέχεια, βεβαίως, τα παρουσιάζετε ως υπερπλεόνασμα.

Αυτά και άλλα πολλά δείχνουν την ποιότητα και το μείγμα της οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζετε.

Είμαστε τελείως αρνητικοί με το πρόσφατα συμφωνηθέν πρόγραμμα, στην απαξίωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, στην εκδίωξη του κλήρου από τη δημόσια μηχανή, που δεν ξέρουμε,

βέβαια, πού θα καταλήξει, αφού και αυτό είναι προσχηματικό, μιας και το δημόσιο θα συνεχίζει να πληρώνει τον κλήρο, ο οποίος, βεβαίως, δεν θα έχει καμμία σχέση, υποτίθεται, με το δημόσιο. Συνεπώς, όφελος οικονομικό εδώ δεν υπάρχει. Για να δούμε, λοιπόν, από πού θα βγουν αυτά τα χρήματα.

Πρακτικά, όπως το βλέπετε εσείς, θα σας δοθεί η δυνατότητα και η ευκαιρία να προσλάβετε δέκα χιλιάδες «δικά σας παιδιά». Θέλετε να φτιάξετε και εσείς τη δική σας στρατιά δημοσίων υπαλλήλων, σύμφωνα με όσα έκαναν οι παλαιότεροι. Βεβαίως, με αυτόν τον τρόπο, κινείστε προς την εσωστρέφεια.

Από την άλλη μεριά, στην πραγματική οικονομία, αφενός με την υπερφορολόγηση, στεγνώνετε την παραγωγική μηχανή και αφετέρου με τεχνάσματα σαν τον νόμο του κ. Κατρούγκαλου, ο οποίος επέβαλε στους ελεύθερους επαγγελματίες έναν φόρο ακόμα -περί φόρου πρόκειται, εφόσον είναι κατ' αναλογία με το εισόδημα, δεν πρόκειται για εισφορά- ακινητοποιείτε την αγορά, δημιουργείτε αναγκαστικά φοροφυγάδες, γιατί διαφορετικά δεν μπορούν να επιβιώσουν αυτοί οι άνθρωποι. Κάντε ένα άθροισμα να δείτε τι γίνεται με όλες αυτές τις επιβαρύνσεις, που πέφτουν στα κεφάλια των ελεύθερων επαγγελματιών.

Καταστρέφετε, λοιπόν, την παραγωγική μηχανή και δεν καταλαβαίνω από πού θα πάρετε φόρους, εισφορές. Εμείς έχουμε επανειλημμένα ζητήσει τη στήριξη των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Αντίθετα, εσείς, που είστε μία αριστερή Λυβέρνηση και έπρεπε να υποβάλετε τους έχοντες και κατέχοντες σε μία διαδικασία κάλυψης των υποχρεώσεων του κράτους, επιβαρύνετε με διαρκώς αυξανόμενα βάρη τους φτωχότερους των συμπολιτών μας φορολογώντας οριζόντια.

Ας περάσουμε τώρα στο κύριο επίτευγμα της Κυβέρνησης, ότι δεν θα περικοπούν οι συντάξεις. Για τη συγκεκριμένη, είναι ένα μεταμνημονιακό κατόρθωμα η μη περικοπή των συντάξεων. Όμως, και εσείς οι ίδιοι, μαζί με τους προηγούμενους, βεβαίως, τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ -δεν θέλω να σας αδικήσω- έχετε χάσει όλοι σας το λογαριασμό πόσες φορές έχετε περικόψει τις συντάξεις. Περιμένουμε να επιστραφούν τα κλεμμένα, περιμένουμε να ακούσουμε κάτι για τις λίστες.

Αυτό το ζήτημα της υπέρμετρης συνταξιοδοτικής δαπάνης θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί, αν υπήρχε ένα καλύτερο μείγμα πολιτικής καταβολής συντάξεων, βασισμένο, βεβαίως, σε οικονομικά κριτήρια. Διότι δεν μπορούμε να δίνουμε σύνταξη σε κάποιον, ο οποίος έχει εισόδημα από ενοίκια ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, από τόκους τραπεζών κ.λπ., ύψους 3.000 ευρώ. Τι να του κάνει η σύνταξη του συγκεκριμένου κυρίου, όταν υπάρχουν αυτή τη στιγμή άνθρωποι, συμπολίτες μας, που πηγαίνουν στον σκουπιδοτενεκέ για να βρουν να φάνε; Και αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά. Δεν είναι σχήμα λόγου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλήγω, γιατί ο χρόνος είναι πολύτιμος.

Ας μη γελιόμαστε. Και αυτός ο προϋπολογισμός, όπως και οι προϋπολογισμοί των προηγούμενων κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, Νέας Δημοκρατίας κ.λπ., αντικατοπτρίζει τις ίδιες ακριβώς πολιτικές, οι οποίες παράγουν σωρεία προβλημάτων, χωρίς ελπίδα εξόδου από το τούνελ.

Θα σας δώσω μερικά παραδείγματα: Τέσσερα εκατομμύρια και πλέον πολίτες της χώρας έχουν ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο. Περίπου ένας στους δύο φορολογούμενους δεν μπορεί αυτά να τα αντιμετωπίσει. Χίλιοι συμπολίτες μας τη μέρα έρχονται αντιμέτωποι με κατασχέσεις για ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο.

Το 46% του πληθυσμού της χώρας, δηλαδή 5,1 εκατομμύρια άτομα, ζουν με εισόδημα κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας, των 382 ευρώ το μήνα. Μάλιστα, από αυτούς, το 48% ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας με κάτω από 182 ευρώ μηνιαίως. Το 26,7% των παιδιών ηλικίας μέχρι δεκαεπτά ετών, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, στερείται βασικών υλικών αγαθών. Οι συνταξιούχοι έχουν και αυτοί τεράστιο πρόβλημα. Ένα εκατομμύριο και πλέον ζει με κάτω από 500 ευρώ το μήνα.

Βεβαίως, εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε έναν τέτοιο προϋπολογισμό. Θα τον καταψηφίσουμε. Τον θεωρούμε προεκλογικό και καθόλου αναπτυξιακό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης, ο ειδικός εισηγητής από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Είμαι από τους πραγματικά ανεξάρτητους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είμαστε εκατόν δέκα τέσσερις ημέρες μετά την 20η Αυγούστου και ξεκινάμε αυτή τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό.

Είναι ο προϋπολογισμός του 2019, διαφορετικός από τους προηγούμενους, ο πρώτος μεταμνημονιακός προϋπολογισμός; Είναι ένας προϋπολογισμός υπευθυνότητας και ισορροπίας; Είναι ένας επεκτατικός προϋπολογισμός; Είναι, τέλος, ένας προϋπολογισμός, που υπηρετεί το αναπτυξιακό σχέδιο, ένα κάποιο αναπτυξιακό σχέδιο;

Δεν είναι τυχαία αυτά τα ερωτήματα. Είναι αυτά τα ερωτήματα, αυτές οι περιγραφές, τις οποίες χρησιμοποίησε το Υπουργείο Οικονομικών στην εισηγητική έκθεση και ο Υπουργός Οικονομικών στις ομιλίες του περιγράφοντας αυτόν τον προϋπολογισμό.

Ας τα πάρουμε αυτά τα ερωτήματα ένα-ένα. Νομίζω ότι αξίζει να απαντηθούν.

Είναι, λοιπόν, αυτός ένας διαφορετικός προϋπολογισμός; Αν ερχόμουν από το εξωτερικό και έβλεπα αυτόν τον προϋπολογισμό, δεν θα καταλάβαινα ότι έχουμε βγει από τα μνημόνια. Τα έσοδα αυξάνονται περίπου όσο και το ΑΕΠ. Άρα, καμμία ουσιαστική φορολογική ελάφρυνση. Οι πρωτογενείς δαπάνες πέφτουν, παρόλη την αύξηση του ΑΕΠ.

Συμπέρασμα πρώτο: Ίδια συνταγή στα έσοδα, ίδια συνταγή στα έξοδα.

Συμπέρασμα δεύτερο: Το κοινωνικό πρόσημο των δαπανών είναι μάλλον χειρότερο και από το 2018 και αυτό, παρ'όλο που δεν κόπηκαν οι συντάξεις. Φανταστείτε ποια θα ήταν η εικόνα αν είχαμε και περικοπές.

Πώς στηρίζει ο προϋπολογισμός τον πολίτη; Άμεσα, από τα κονδύλια που πληρώνει απευθείας στον πολίτη μέσω επιδομάτων, όπως για παράδειγμα το επίδομα ενοικίου, αλλά και έμμεσα, με τα χρήματα που δίνει ο προϋπολογισμός στα νοσοκομεία και στα ασφαλιστικά ταμεία. Οι άμεσες παροχές μειώνονται κατά 900.000.000, οι έμμεσες μειώνονται κατά 400.000.000.

Πού πάνε αυτές οι μειώσεις; Σε αύξηση της μισθολογικής δαπάνης. Σε διάστημα τριών ετών -2017-2019- θα αυξήσετε τη μισθολογική δαπάνη κατά 1 δισεκατομμύριο. Και αυτό, έχοντας αφαιρέσει το 1 δισεκατομμύριο, για τα εφάπαξ, που πήγαν με δικαστικές αποφάσεις. Μόνο μισό δισεκατομμύριο είναι η αύξηση από το 2018 στο 2019.

Ακόμη, τα λειτουργικά έξοδα αυξάνονται κατά 400.000.000, ένα ποσό αρκετά μεγάλο, αν κρίνουμε το συνολικό ποσό των λειτουργικών εξόδων. Η μάχη ενάντια στη σπατάλη χάθηκε. Η μάχη, εν τέλει, ενάντια στα μνημόνια χάθηκε.

Δεύτερη ερώτηση: Είναι αυτός ο προϋπολογισμός ένας προϋπολογισμός υπευθυνότητας; Θα επαληθευθεί στο τέλος της χρονιάς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική διαχείριση της Κυβέρνησης είναι υπεύθυνη, η οικονομική διαχείριση της Κυβέρνησης είναι ανεύθυνη. Είναι υπεύθυνη ως προς τα δημοσιονομικά, που ενδιαφέρουν τους δανειστές, γιατί από αυτά τα χρήματα πληρώνονται. Είναι ανεύθυνη στο θέμα της ανάπτυξης, το θέμα που ενδιαφέρει τον άνεργο, το φτωχό και τον μικρομεσαίο.

Το 2016 έκλεισε με ύφεση, το 2017 προβλέπατε 2,7% ανάπτυξη και πιάσατε 1,5%, το 2018 προβλέπατε 2,5% και στην καλύτερη περίπτωση θα φέρετε 2,1%. Χαμένη ανάπτυξη, χαμένες επενδύσεις, χαμένες θέσεις εργασίας.

Στις επενδύσεις, οι προβλέψεις για αύξηση 11,4% για το 2018 δεν επαληθεύονται. Το αντίθετο. Στο εννιάμηνο έχουμε συνολική μείωση 6,2%. Και εσείς περιμένετε αύξηση 11,4%, που πρέπει να τη ρεφάρετε μέσα στο τελευταίο τρίμηνο. Η πρόβλεψη για αύξηση 11,9% το 2019 είναι το ίδιο ανεύθυνη.

Την αύξηση στα φορολογικά έσοδα για το 2019 τη βασίζετε στις μειωμένες επιστροφές φόρων, που έχουν μπει στον προϋπολογισμό του 2019, 1,2 δισεκατομμύρια λιγότερες σε σχέση με το 2018. Μείωση, όμως, στις επιστροφές φόρων, σημαίνει είτε μεί-

ωση στο ΑΕΠ -μειώνεται ο τζίρος, μειώνεται και ο φόρος που επιστρέφουμε- είτε μείωση στις επενδύσεις, γιατί στις επενδύσεις γυρίζουμε το ΦΠΑ είτε μείωση στις εξαγωγές, γιατί και οι εξαγωγείς παίρνουν πίσω το ΦΠΑ.

Εσείς στον προϋπολογισμό σας λέτε ότι και στα τρία θα έχουμε αύξηση. Δεν ταιριάζει η μείωση στις επιστροφές φόρων, οι οποίες κλείνουν τα νούμερα. Ο ειδικός λογαριασμός έδωσε 340.000.000 φέτος. Άρα, δεν μιλάμε για τις ειδικές περιπτώσεις αποπληρωμής φόρων των παλαιότερων ετών.

Σε περασμένα έτη ο εκάστοτε Υπουργός Οικονομικών είχε ένα κονδύλι, για να ισορροπεί τα νούμερα. Το έλεγε «πάταξη της φοροδιαφυγής». Έβαζε ό,τι νούμερο, έσοδα με έξοδα ισοσκελίζονταν.

Τώρα, στο δικό σας προϋπολογισμό τον ίδιο ρόλο παίζουν οι επιστροφές φόρων. Η μάχη υπέρ της υπευθυνότητας και της ευθύνης έχει χαθεί.

Πάμε στο τρίτο ερώτημα, που έθεσα από την αρχή της τοποθέτησής μου. Είναι αυτός ο προϋπολογισμός επεκτατικός, διευρύνει τον δείκτη της κοινωνικής προστασίας; Επεκτατικός προϋπολογισμός -για να μην χάσουν εντελώς οι λέξεις την έννοιά τους- μπορεί να σημαίνει ένα από δύο πράγματα.

Πρώτον, ότι απορροφά λιγότερους πόρους από την οικονομία, από όσους τοποθετεί σε αυτή. Είναι, δηλαδή, ένας προϋπολογισμός, όχι λιτότητας. Αυτό θα μπορούσε να το πει η Ιταλία με τα ελλείμματά της. Αυτό θα μπορούσε να το πει η Γαλλία με τα ελλείμματά της, πριν και μετά τα «κίτρινα γιλέκα». Δεν μπορεί να το υποστηρίξει η χώρα μας, όταν έχει 3,5% πλεόνασμα. Δεν μπορεί ο Υπουργός Οικονομικών να σηκώνεται και να μας λέει ότι ο προϋπολογισμός είναι επεκτατικός.

Το δεύτερο, που θα μπορούσε να σημαίνει είναι ότι τα πρωτογενή πλεονάσματα τουλάχιστον βαίνουν μειούμενα. Τη μια χρονιά είναι λιγότερα από ό,τι ήταν πέρυσι. Μα, τα πρωτογενή πλεονάσματα που έχουμε είναι 3,5% το 2018, 3,5% το 2019, 3,5% το 2020, 3,5% το 2021 κ.ο.κ.. Άρα, ούτε και με αυτή την έννοια δεν μιλάμε για επεκτατικό προϋπολογισμό. Μιλάμε στην καλύτερη περίπτωση για ουδέτερο.

Για τις κοινωνικές δαπάνες και την κοινωνική προστασία, ήδη σας απέδειξα πως οι πόροι του προϋπολογισμού μειώνονται. Ενδιαφέρον, όμως, προκαλεί η αύξηση κατά 1,6 δισεκατομμύρια μιας άλλης δαπάνης, των πιστώσεων υπό κατανομή. Σε αυτές τις δαπάνες, μέσα στις οποίες βρίσκεται και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και άλλες δαπάνες, διπλοεγγράφετε τα αναδρομικά ύψους 982 εκατομμυρίων, που κάποια τα δίνετε και στο τρέχον έτος. Αυτό το 1 δισεκατομμύριο είναι γραμμένο στον φετινό προϋπολογισμό, είναι γραμμένο και στον προϋπολογισμό του 2019. Αυτό το 1 δισεκατομμύριο σας δίνει τη δυνατότητα να έχετε ένα «μαξιλάρι» προεκλογικών παροχών, για πάσα εκλογική χρήση. Η μάχη ενάντια στη λιτότητα έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαθεί.

Τέταρτη ερώτηση: Υπηρετεί ο προϋπολογισμός αυτός, έστω κάποιο αναπτυξιακό σχέδιο; Υπηρετεί την παραγωγικότητα, τις επενδύσεις, την απασχόληση, τις υποδομές, την αξιοποίηση της περιουσίας; Φέρνει μια ανάπτυξη, χωρίς αποκλεισμούς; Να ρωτήσω από πότε έχει να συνεδριάσει η Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων; Διότι εδώ, στη Βουλή έρχεστε και μας μιλάτε για ανάπτυξη και επενδύσεις. Από πότε έχει να συνεδριάσει; Μήπως από πέρυσι τον Μάρτιο; Αν δεν έρθουν οι στρατηγικές επενδύσεις, ποιες επενδύσεις θα έρθουν;

Ποια είναι η πρόδοος στο «Ελληνικό», που όλα τα νότια προάστια περιμένουν ως «μάννα εξ ουρανού»; Γιατί ακυρώθηκε η επένδυση 300 εκατομμυρίων της «BLACKROCK» προχθές, όπως ανακοινώθηκε; Είναι αλήθεια πως έχουν εκταμιευθεί 1,2 δισεκατομμύρια για ιδιωτικοποίηση, που έχει φτάσει στην ολοκλήρωσή της και καθυστερείτε τις υπογραφές, για να μπουν στα ταμεία του κράτους 1,2 δισεκατομμύρια; Για ποιον λόγο; Έτσι θα έρθει η ανάπτυξη; Ξαναλέω ότι είναι λεφτά όπου έχει ολοκληρωθεί η ιδιωτικοποίηση και έχουν εκταμιευθεί και περιμένουν να πληρωθούν και απλώς, δεν υπογράφουμε.

Δεν μπορεί να λέμε ότι βγήκαμε από το μνημόνιο και να περιμένουμε τη μεταμνημονιακή εποπτεία να έρθει να μας λέει «πρέπει να κάνετε ιδιωτικοποιήσεις», να έχουμε τους ξένους, τους

δανειστές να μας κυνηγούν για να βρουν δουλειά τα παιδιά μας. Δεν μπορεί αυτή να είναι η κατάσταση της εξόδου από τα μνημόνια.

Αν οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν σας αρέσουν -ας πούμε ότι δεν σας αρέσουν, γιατί ιδεολογικά είστε αντίθετοι- μήπως αξιοποιούμε τις δημόσιες επενδύσεις; Μήπως διορθώθηκαν κάποια από αυτά τα προβλήματα;

Άκουσα και στην επιτροπή τον Υπουργό Οικονομικών, αλλά και σήμερα τον γενικό εισηγητή κ. Βέττα, που μας είπε ότι είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το λεγόμενο ΠΔΕ, το πιο υψηλό των τελευταίων ετών. Δεν υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις, όχι μόνο ιδιωτικές.

Εδώ έχω τα στοιχεία για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και θα καταθέσω τον σχετικό πίνακα. Είναι ακριβώς σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα στην ίδια ευθεία με το 2014, το 2013, το 2012 και όσον αφορά στην εκτέλεση, είμαστε στο χειρότερο σημείο των τελευταίων ετών. Δεν υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις, όχι μόνο ιδιωτικές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεοχάρης (Χάρης) Θεοχάρης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Διορθώσατε τουλάχιστον το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Διότι διαχρονικά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είναι αμέτοχες του εγκλήματος. Διορθώσατε τα προβλήματά της, όπως ότι, για παράδειγμα, μέσα στο ΠΔΕ δεν κρύβονται μόνο επενδύσεις, αλλά και καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου και εκεί που δεν έχουμε χρήματα να δώσουμε κάποιους μισθούς, τους βάζουμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Διότι δεν δημιουργούνται έτσι βιώσιμες θέσεις εργασίας. Διορθώσατε το γεγονός ότι στους τελευταίους δύο μήνες πληρώνεται το 70%, άρα με προχειρότητα, βιαστικά, όχι με ποιότητα και άρα, δεν δημιουργούνται θέσεις εργασίας;

Δεν είναι τυχαίο ότι για καθεμία βιώσιμη θέση εργασίας στην ιδιωτική επένδυση απαιτούνται 40 με 45 χιλιάδες -και αυτά είναι στοιχεία για την Ελλάδα, όχι γενικά, της βιβλιογραφίας-, ενώ για τις δημόσιες επενδύσεις απαιτούνται 70 χιλιάδες, για να δημιουργηθεί μια μόνιμη θέση εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάκαμψη στη χώρα, χωρίς ανάκαμψη της μεσαίας τάξης, δεν μπορεί να υπάρξει. Και μεσαία τάξη είναι η μικρομεσαία επιχείρηση και ο επαγγελματίας. Σήμερα βρίσκεται με τεράστια χρέη, με υψηλότερους φορολογικούς και ασφαλιστικούς συντελεστές, με απουσία χρηματοδοτικών εργαλείων.

Πού είναι, λοιπόν, το σχέδιο αυτό για τη μικρομεσαία επιχείρηση; Ένα τέτοιο σχέδιο θα σήμαινε επέκταση της περιόδου συμψηφισμού των ζημιών, παγίωση του φορολογικού πλαισίου με ελάχιστη διάρκεια τα πέντε χρόνια -να μην αλλάζει συνέχεια-, υποχρεωτική κωδικοποίηση της νομοθεσίας, επιτάχυνση διαδικασιών ένταξης και αποπληρωμής αναπτυξιακών προγραμμάτων, μεταρρύθμιση στους φόρους ακινήτων, αποκατάσταση της λειτουργίας των τραπεζών, κατάργηση της φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για όλους τους μικρομεσαίους και έναν συντελεστή φορολογίας των επιχειρήσεων στο 20%. Διότι χρειαζόμαστε -το έχω ξαναπεί- ένα φορολογικό σύστημα «20%-20%-20%». Να είναι 20% για τα φυσικά πρόσωπα και 30% για τα υψηλά εισοδήματα, 20% κεντρικός συντελεστής ΦΠΑ και για στοχευμένες περιπτώσεις, 10% μειωμένο συντελεστή και 20% για τα νομικά πρόσωπα.

Αυτές οι αλλαγές πρέπει να συνοδεύονται και με βαθιές τομές στο ασφαλιστικό, που δεν έχω χρόνο να αναλύσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και να κλείνουμε, κύριε Θεοχάρη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέδειξα πως δεν είμαστε στην εποχή της υπευθυνότητας, πως δεν είμαστε στο τέλος της λιτότητας, πως δεν είμαστε σε περίοδο ενίσχυσης της κοινωνικής προστασίας, πως δεν είμαστε τέλος σε περίοδο αύξησης του πλούτου και αύξησης της ανάπτυξης.

Για να συμβούν αυτά, χρειάζεται αλλαγή σελίδας, με σχέδιο,

όπως αυτό που πολύ αδρά ανέπτυξα. Χρειάζεται πολιτική αποφασιστικότητα και τόλμη. Αντί για αυτά, γυρίζουμε στις σκοτεινότερες πρακτικές της Μεταπολίτευσης, που τόσο πολύ κακολογείτε. Προσλαμβάνουμε δέκα χιλιάδες στη θέση αυτών που συνεχίζουμε να πληρώνουμε. Αυτός σήμερα είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος, να γυρίσουμε ακριβώς εκεί που ήμασταν πριν την κρίση και αυτή θα είναι η διακύβευση των επόμενων εκλογών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μπιγιάλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνοντας στο Βήμα και έχοντας ακούσει τον αγαπητό συνάδελφο κ. Θεοχάρη, μπορώ να πω ότι σε ορισμένα σημεία θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε πάνω σε αυτό, στην ομιλία, την οποία έκανε. Νομίζω ότι είναι τα ζητήματα του κατά πόσο κάποια πράγματα θα μπορούσαν να διορθωθούν μέσα σε αυτόν τον προϋπολογισμό, για να έχουν όντως μια μακροπρόθεσμη και λειτουργία, αλλά και εφαρμογή για να αποδώσουν τα αναμενόμενα.

Δεν μπορούμε, όμως, να μη λάβουμε υπ' όψιν ότι και αυτός ο προϋπολογισμός είναι μεν ο πρώτος μεταμνημονιακός -και είναι πραγματικότητα αυτό- αλλά σχεδιάστηκε και στήθηκε ακριβώς στη δύση των μνημονίων. Αυτό σημαίνει, δηλαδή, ότι υπάρχουν και διαρθρωτικές αλλαγές σε ζητήματα, τα οποία απορρέουν μέσα από την οκτάχρονη μνημονιακή περίοδο της χώρας και άρα, πιστεύω ότι δεν μπορούσαμε να δώσουμε αυτό στο οποίο, όπως είπα, κύριε Θεοχάρη, θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε μαζί.

Δηλαδή, το να στήσουμε ένα νέο φορολογικό σύστημα, για να συλλάβουμε τη φοροδιαφυγή, δεν μπορούσε να επιτευχθεί με τη δαμόκλεια σπάθη των δανειστών. Από εδώ και πέρα, μπορούμε να σχεδιάσουμε μια πραγματική φορολογική μεταρρύθμιση, η οποία θα έχει καλύτερη κατανομή των βαρών, πιο δίκαιη και να έχει και το στοιχείο έντασης της ανάπτυξης, που χρειάζεται ο τόπος μας, αλλά και ταυτόχρονα να σταματά να είναι τροχοπέδη στην οποιαδήποτε ανάπτυξη.

Αυτός ο προϋπολογισμός του 2019, όμως, δίνει κάποια σπάνια στοιχεία, τα οποία δεν μπορούμε να παραβλέψουμε. Το ΑΕΠ θα αυξηθεί 2,5%, η ανάπτυξη βασίζεται στην περαιτέρω, μικρή βέβαια, αλλά ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης, η οποία θα κυμανθεί στο σύνολό της στο 1,1%, οι επενδύσεις προβλέπεται ότι θα έχουν μια έξαρση και θα συμμετέχουν στην αύξηση του ΑΕΠ κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα, η ανοδική τάση στην απασχόληση εκτιμάται ότι θα είναι στο 1,4% το 2019, με την ανεργία να μειώνεται στο 18,2%. Την ανεργία την παραλάβαμε στο 27,5% και κινείται ανάμεσα στο 18%-18,9% τον Αύγουστο του 2018 για να πέσει στο 18,2%, όπως προείπα, δημιουργώντας τριακόσιες εξήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας όλη αυτήν την περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας μας από τον ΣΥΡΙΖΑ και με καθαρές θέσεις εργασίας το δεκάμηνο του 2018, που έφτασαν τις εκατόν εξήντα οκτώ χιλιάδες διακόσιες ογδόντα δύο.

Ο κύκλος εργασιών στο χονδρικό εμπόριο παρουσιάζει αύξηση 12,3% στο τρίτο τρίμηνο του 2018, σε σύγκριση με το τρίτο τρίμηνο του 2017, ο δείκτης κύκλου εργασιών στο χονδρικό εμπόριο παρουσιάζει αύξηση 4,5% στο τρίτο τρίμηνο του 2018, ο δείκτης της βιομηχανικής παραγωγής έχει αύξηση 2% τον Σεπτέμβριο του 2018 σε σύγκριση με το 2017 και ο μέσος γενικός δείκτης βιομηχανικής παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου σε σύγκριση με τον αντίστοιχο του 2017 παρουσιάζει μια αύξηση 0,9%, ο δείκτης κύκλου εργασιών στη βιομηχανία δίνει μια αύξηση 14,3% τον Σεπτέμβριο του 2018 σε σχέση με το 2017 και ο κύκλος εργασιών στο λιανικό εμπόριο παρουσιάζει μια αύξηση 14,8%, καθώς και η οικοδομική δραστηριότητα εμφανίζει αύξηση κατά 9,2% στην έκδοση των οικοδομικών αδειών και κατά 18,3% στην επιφάνεια και κατά 16,3% στον όγκο σε σχέση με το αντίστοιχο οκτάμηνο του 2017.

Γιατί τα αναφέρω αυτά; Μήπως πιστεύετε ότι θα τα πούμε για να δομήσουμε κι εμείς ένα αφήγημα success story; Σαφώς και όχι. Δεν μας ταιριάζει ως Κυβέρνηση της Αριστεράς να μιλάμε με success story όταν το 2019 θα έχουμε 18,2% ανεργία, όταν ακόμα θα έχουμε ανθρώπους οι οποίοι θα βρίσκονται κάτω από

τα όρια της φτώχειας. Εμείς δεν μιλάμε για success story. Τα αναφέρω, όμως, και τα αναφέρουμε ως απάντηση στην καταστροφολογία που έχετε ως αφήγημα αυτά τα τριάντα χρόνια και συνεχίζετε ακόμη και σήμερα, που σας διαφεύδουν και τα νούμερα του προϋπολογισμού, αλλά και όλες οι δηλώσεις όλων των Αξιωματούχων, να λέτε πάλι ότι καταστρέψαμε την οικονομία. Την καταστρέψαμε εμείς, λες και η Ελλάδα άρχισε να λειτουργεί από το 2015 και μετά.

Το σχέδιο του προϋπολογισμού σηματοδοτεί όντως την επανένταξη της χώρας μας στην κανονικότητα και σε ένα διεθνές οικονομικό σύστημα, δίνοντας μια προσαρμογή σε μια λογισμένη επέκταση της οικονομίας, αλλά και μια στροφή της δημοσιονομικής πολιτικής. Τα μεγέθη της βελτιώνονται και αυτή η δημοσιονομική πολιτική μας οδηγεί με ασφάλεια σε ένα νέο μίγμα με τρεις στόχους: Να ενισχύσουμε το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, να υποστηρίξουμε τη βιώσιμη ανάπτυξη και να αντιμετωπίσουμε με στοχευμένο τρόπο το χρόνιο έλλειμμα της κοινωνικής προστασίας, τη δημιουργία δηλαδή του κοινωνικού κράτους.

Η αλλαγή αυτή του μίγματος υλοποιείται μέσα από μόνιμα μέτρα μείωσης των φορολογικών βαρών και των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και με μέτρα στοχευμένης ενίσχυσης των δράσεων κοινωνικής προστασίας και τόνωσης της απασχόλησης των νέων.

Ακούσαμε εδώ από τους εισηγητές της Αντιπολίτευσης ότι μειώσαμε τις εισφορές τις οποίες εμείς είχαμε αυξήσει. Θα μπορούσε να ήταν πραγματικότητα αυτό εάν κάποιοι δεν θυμόταν ότι πριν τον νόμο Κατρούγκαλου το 85% των ελευθέρων επαγγελματιών, ασφαλισμένων στον ΟΑΕΕ, πλήρωναν πολύ περισσότερες εισφορές απ' ό,τι με τον νόμο Κατρούγκαλου. Όσο κι αν θέλετε να το αμφισβητήσετε, δεν γίνεται.

Αναφέρομαι σε πολλούς άλλους επαγγελματίες, αλλά και προσωπικά, όταν πληρώναμε 500 ευρώ τον μήνα με μηδαιμένες καλύψεις στην ασφάλεια και στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τώρα πληρώνουμε 167 το ελάχιστο, 200 ευρώ, ανάλογα με το εισόδημα. Και με την περαιτέρω μείωση που έγινε, γιατί είχαμε πει από την πρώτη στιγμή ότι η κλίμακα των ασφαλισμένων που έχουν 20.000-30.000 ευρώ φορολογητέα μέχρι τις 70.000 που ήταν το ταβάνι, η οροφή, πλήρωναν όντως περισσότερα. Ήρθε η μείωση με το προηγούμενο νομοσχέδιο που ψηφίσαμε και διορθώνει αυτή την επιβάρυνση, την οποία δεχόμασταν, αλλά αντιλαμβάνονται οι επαγγελματίες μας, όσοι μας ακούνε, τι λέω μπαίνοντας στο πετσί τους. Καταλαβαίνουν ότι ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο είχατε χρεοκοπήσει, κύριοι, με την εξαφάνιση των αποθεματικών, με τις τεράστιες αδικίες που υπήρχαν με τα εκατόν ογδόντα ασφαλιστικά ταμεία, με αυτόν τον λαβύρινθο, έγινε ένας ενιαίος φορέας κοινωνικής ασφάλισης, ο οποίος στάθηκε στα πόδια του, κάτι που δεν πιστεύατε και καταγγέλλατε ότι γρήγορα αυτό το οικοδόμημα θα καταρριφθεί. Στάθηκε και σήμερα λέτε το εξής: Άκουσα σήμερα τον ειδικό εισηγητή του προϋπολογισμού σας που είπε: «Τα πλεονάσματα του ΕΦΚΑ τι τα κάνατε;» Άρα, αποδέχεστε πλέον ότι έχουμε πλεονάσματα.

Πολύ σημαντικές δράσεις τις οποίες αυτός ο προϋπολογισμός βλέπει για το 2019 είναι η εφαρμογή ενός νέου σχεδίου λογαριασμών για την κεντρική διοίκηση και ο σχεδιασμός της επέκτασής του στο σύνολο της γενικής κυβέρνησης, η εφαρμογή του κανόνα προσλήψεων-αποχωρήσεων ένα προς ένα στο σύνολο της γενικής κυβέρνησης.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κακό αυτό; Όταν έχουμε φτάσει στο πιο χαμηλό σημείο του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, που υπηρετούν και εξυπηρετούν αυτόν τον λαό, θέλετε να επιμεινέτε στη σχέση ένα προς πέντε, να φύγουν πέντε και να έρχεται ένας στο δημόσιο; Δηλαδή μιλάμε για πλήρη διάλυση. Σήμερα γνωρίζουμε ότι υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε βασικούς τομείς του δημόσιου τομέα, στην υγεία, στην παιδεία. Εάν συνεχισθεί το ένας προς πέντε, αντιλαμβάνεστε τι θα γίνει μέσα σε ένα-δύο χρόνια; Όμως, αυτό είναι το θέμα, ότι ο πυρήνας της πολιτικής σας είναι η διάλυση του δημόσιου τομέα και η παροχή και η μεταβίβαση όλων αυτών των υπηρεσιών στους ιδιώτες. Δεν είμαστε, όμως, σε μια χώρα όπου όλοι οι πολίτες, το 100%, είναι

πλούσιοι για να μπορούν να υπηρετούν και να πληρώνουν τον ιδιωτικό τομέα.

Θέλουμε και είναι κεντρική μας πολιτική κατεύθυνση η υγεία, η παιδεία και οι βασικές κεντρικές λειτουργίες του κράτους να παραμείνουν στο κράτος. Για την προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως με τη χορήγηση του στεγαστικού επιδόματος και την περαιτέρω ενίσχυση της φορολογικής συμμόρφωσης -και αναφέρθηκε προηγουμένως σ' αυτό- μέσα στο 2019 γίνονται πολλές τέτοιες παρεμβάσεις. Τέτοια παρέμβαση ήταν και το «Βοήθεια στο Σπίτι». Δεκαοκτώ χρόνια ήταν όμηροι όλοι αυτοί οι οποίοι υπηρετούσαν τους ανήμπορους πολίτες μας. Τρεις χιλιάδες διακόσιοι εργαζόμενοι θα γίνουν αορίστου χρόνου, με την ειδική αγωγή, όπου τριετήμια χιλιάδες εκπαιδευτικοί θα προσληφθούν. Επίσης, με την επιδότηση ενοικίου που το χρειάζονται οι φτωχοί πολίτες μας, με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, αλλά και των ασφαλιστικών εισφορών των νέων, με τη μείωση του ΕΝΦΙΑ.

Και εσείς λέτε ότι προτείνετε 30% οριζόντια μείωση του ΕΝΦΙΑ. Τι πιο άδικο και πιο ταξικό απ' αυτό; Δηλαδή ο κάτοχος μιας μικρής περιουσίας των 1.000 ευρώ να γλιτώσει 300 ευρώ και ένας του 1 εκατομμυρίου να γλιτώσει 300.000.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα οποία ανέφερα δεν είναι παροχολογία. Παροχολογία είναι αυτά τα οποία υπόσχεστε εσείς και τα υπόσχεστε ελαφρά τη καρδία μόνο για να χαϊδεύουν τα αφτιά των πολιτών, αλλά οι πολίτες ξέρουν.

Αυτό το οποίο σας ανέφερα είναι οι μόνιμες δράσεις για μια βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη. Είναι δράσεις για τη δημιουργία και το στήσιμο ενός κοινωνικού κράτους.

Άκουσα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Είχε μια μικρή διαφοροποίηση ο λόγος του. Πέρα από την καταστροφολογία, ο υπόλοιπος λόγος του ήταν μια προεκλογική ομιλία. Προσπάθησα να μετρήσω τα «θα», έφτασα κάπου στον αριθμό τριάντα και μετά χάθηκε το μέτρημα. Ένα «θα» είναι όχι απλά παροχολογία, αλλά «ό,τι θέλει ο κόσμος, να του το δώσουμε μπας και πάρουμε την ψήφο του».

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ακούγοντάς τον παρ' ολίγο να τον πιστέψω κι εγώ ο ίδιος. Και θα ήταν επιτυχία και θα τον πίστευα εάν δεν είχα γεννηθεί στην Ελλάδα, στα Γρεβενά, εάν δεν είχα ζήσει στα Γρεβενά, εάν δεν είχα σπουδάσει κι εγώ στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο και δεν ήμουν δραστηριοποιημένος επαγγελματικά εδώ στη χώρα μου, στα Γρεβενά και στη γενέτειρά μου, τη Δεσκάτη.

Άλλωστε, όλη αυτή η διαδρομή μου θύμιζε το εξής. Ότι η παράταξή σας υπόσχεται απλόχερα και όταν βρίσκεται στην εξουσία αυτό το οποίο κάνει είναι τα εντελώς τα αντίθετα από αυτά που είχε υποσχεθεί και παραφράζοντάς τα για να εξυπηρετήσει τους δικούς της ανθρώπους, την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα που στήνατε τόσα χρόνια. Και σας αρέσει όλη αυτή η χασομική κατάσταση, για να θρέφονται όλα τα ζητήματα της αδιαφάνειας, όλα τα ζητήματα της ρεμούλας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εάν βγείτε, τι θα κάνετε; Θα καταργήσετε το νόμο Κατρούγκαλου, για να φέρετε το ασφαλιστικό τύπου Πινοσέτ, θα καταργήσετε όλα τα μέτρα; Πείτε στους πολίτες ότι θα καταργήσετε το ΚΕΑ, την επιδότηση ενοικίου. Πείτε ότι θα καταργήσετε οτιδήποτε έκανε αυτή η Κυβέρνηση, αλλά ονοματίστε τα για να γνωρίζουν οι πολίτες. Διότι θυμούνται μεν, αλλά θα πρέπει να ξέρουν τι θα αντιμετωπίσουν και με τη δική σας διακυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτόν τον καπετάνιο και αυτό το πλήρωμα η χώρα βγήκε από τη χρεοκοπία την οποία εσείς φέρατε. Με αυτόν τον καπετάνιο και με αυτό το πλήρωμα, η χώρα βλέπει ένα καλύτερο αύριο. Με τους δικούς καπεταναίους και με τα δικά σας πληρώματα η χώρα είχε χρεοκοπήσει και τα δικά σας προγράμματα στείχτησαν 67 δισεκατομμύρια ευρώ. Το δικό μας πρόγραμμα κόστισε 9,5 δισεκατομμύρια με τα 3,5 δισεκατομμύρια να επιστρέφουν στην κοινωνία, να επιστρέφουν στους πολίτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μπγιάλια,

ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση θα μετρηθεί, γιατί ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μάς είπε ότι η Κυβέρνηση κρίθηκε και βρέθηκε ελλιποβαρής. Δεν κρίθηκε η Κυβέρνηση. Του χρόνου τον Σεπτέμβριο, που έχουμε εκλογές το 2019, τότε θα κριθεί η Κυβέρνηση. Και αυτή η Κυβέρνηση θα μετρηθεί και σε αυτές τις εκλογές να είστε σίγουροι ότι ο λαός θα τη βγάλει υπέρβαρη και θα της δώσει ακόμα μία ευκαιρία, ακόμα μία τετραετία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Καράογλου ως ειδικός εισηγητής από τη Νέα Δημοκρατία

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Με αυτόν τον καπετάνιο και με πολύ λιγότερο πλήρωμα, γύρω στο 1/3 υπολογίζω, αγαπητέ συνάδελφε, θα συνεχίσετε μετά τις εκλογές τον αγώνα σας από τα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εκτός και εάν έχουμε και κάτι άλλο και δεν είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση και είστε λίγο παρακάτω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Δεν θα κάνουμε εκλογές!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Δεν θα κάνετε εκλογές. Είστε ικανός, κύριε Πολάκης, γνωρίζω τις δημοκρατικές ευαισθησίες και αρχές που έχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε Καράογλου, συνεχίστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2019 σφραγίζει το τέλος μιας εποχής, σφραγίζει το τέλος ενός τετραετούς κύκλου αυταπατών, ανευθυνότητας, τυχοδιωκτισμού, αναποτελεσματικότητας, διαρκών εξαπατήσεων του ελληνικού λαού. Εάν διαβάσει κανείς προσεκτικά αυτόν τον προϋπολογισμό, διαπιστώνει επί της ουσίας ότι προσθέτει νέα άγχη στους φορολογουμένους, αφαιρεί τις όποιες προσδοκίες υπήρχαν για ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, πολλαπλασιάζει τα φορολογικά βάρη για νοικοκυριά και επιχειρήσεις και τέλος διαιρεί όνειρα και ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο.

Όμως -γιατί θέλω να είμαι δίκαιος και ακριβής- οφείλω να αναγνωρίσω ότι κινείται σε ένα εορταστικό κλίμα, καθώς μας καλεί να πιστέψουμε τα χριστουγεννιάτικα θαύματα, ότι δηλαδή η ιδιωτική κατανάλωση θα ανακάμψει, οι επενδύσεις θα αυξηθούν, τα ληξιπρόθεσμα χρέη θα σταματήσουν να συσσωρεύονται και ξαφνικά, θαύμα χριστουγεννιάτικο, θα γεμίσουν οι τσέπες και τα πορτοφόλια των Ελλήνων πολιτών με περισσότερα χρήματα, παρά το ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί εξαιτίας της αδιέξοδης πολιτικής της παρούσας Κυβέρνησης.

Επειδή, όμως, τα θαύματα από την πραγματικότητα τα διαχωρίζει η λεπτή γραμμή του ρεαλισμού, είναι προφανές πως ούτε η Κυβέρνηση πιστεύει στον προϋπολογισμό που κατέθεσε. Άλλωστε, εάν ο αρμόδιος Υπουργός στην προκείμενη περίπτωση, ο κ. Τσακαλώτος, ήταν σίγουρος ότι όσα προβλέπει ο προϋπολογισμός είναι εφαρμόσιμα, τότε θα παρέδιδε ο ίδιος τον προϋπολογισμό στον Πρόεδρο της Βουλής και όχι μέσω αντιπροσώπου.

Έλα, όμως, που η ευθύνη απέναντι στον Πρωθυπουργό τον υποχρεώνει να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία, υπερασπιζόμενος κάτι που εκ των πραγμάτων ούτε ο ίδιος πιστεύει. Αρκείται, λοιπόν, στο να κραδάνει στο χέρι για επικοινωνιακούς λόγους το περίφημο υπερπλεόνασμα, υποσχόμενος ότι θα το μοιράσει προεκλογικά στους οικονομικά ασθενέστερους συμπολίτες μας, μόνο που κλείνει τα αυτιά του στον επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, τον κ. Φραγκίσκο Κουτεντάκη, ο οποίος παραδέχθηκε δημόσια στην Επιτροπή Οικονομικών ότι το υπερπλεόνασμα οφείλεται στην ακραία υπερφορολόγηση και στην εσωτερική στάση πληρωμών.

Φυσικά ο κ. Τσακαλώτος κάνει πως δεν αντιλαμβάνεται ούτε την απόγνωση εκατομμυρίων συμπολιτών μας, που έχουν μετατραπεί σε μόνιμα φορολογικά υποζύγια εξαιτίας της δικής του ανικανότητας. Όπως διάβασα κάπου κάτι πολύ έξυπνο, «ο κ. Τσα-

καλώς σκότωσε τη μεσαία τάξη της χώρας και τώρα μαζεύει χρήματα για την κηδεία της, έχοντας προηγουμένως επιβάλλει είκοσι εννέα νέους φόρους, είκοσι εννέα νέες φορολογικές επιβαρύνσεις σε βάρος των Ελλήνων πολιτών». Σας θυμίζω ορισμένες μόνο από αυτές: Αύξηση του ΦΠΑ από το 23% στο 24%. Αύξηση του συντελεστή φορολόγησης των επιχειρήσεων από το 26% στο 29%. Αύξηση του φόρου εισοδήματος στους αγρότες. Αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών. Αύξηση των τελών κυκλοφορίας. Αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα, τον καφέ και τη βενζίνη. Αύξηση 20% στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου. Αύξηση των συντελεστών της εισφοράς αλληλεγγύης. Αύξηση της φορολόγησης των μερισμάτων. Να μην ξεχάσω επίσης τη μαζική μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών ευρείας κατανάλωσης από τον χαμηλό συντελεστή 13% στον κανονικό συντελεστή 24%. Την επιβολή φόρου διαμονής σε ξενοδοχεία και ενοικιαζόμενα δωμάτια, την επιβολή φόρου στα ηλεκτρονικά τσιγάρα, την επιβολή ειδικού φόρου 5% στη σταθερή τηλεφωνία και 10% στη συνδρομητική τηλεόραση και φυσικά, την πρώτη έως τώρα μείωση του αφορολόγητου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, φορολογείτε πιο γρήγορα και από τη σκιά σας, μετατρέποντας τους φτωχούς σε ακόμα φτωχότερους. Αυτή άλλωστε είναι η Αριστερά, συνώνυμη της υποτέλειας, της εξαθλίωσης, της φτώχειας, των κραυγών και του διχασμού. Μόνο που σήμερα δεν δικαιούσθε πλέον να κουνάτε το δάκτυλο από την κρίση, η οποία είχε θετικό ρυθμό ανάπτυξης μετά από οκτώ χρόνια συνεχούς ύφεσης και είχε τα δύο τελευταία χρόνια 2013-2014 συνεχή πρωτογενή πλεονάσματα.

Τέσσερα χρόνια μετά και δύο κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας υποχώρησε φέτος άλλες τέσσερις θέσεις. Το χρέος των πολιτών προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία αυξήθηκε κατά 60% συγκριτικά με το τέλος του 2014. Οι κατασχέσεις ξεπέρασαν τα 4,85 εκατομμύρια και οι πλειστηριασμοί για ένα εκατομμύριο πολίτες πολλαπλασιάστηκαν. Το τραπεζικό σύστημα απώλεσε 25 δισεκατομμύρια ευρώ από καταθέσεις ιδιωτών, ενώ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ένα κατ' εξοχήν αναπτυξιακό εργαλείο, περικόπεται κατά 550 εκατομμύρια ευρώ. Ως εκ τούτου, ο προϋπολογισμός του 2019, πέραν του ότι είναι προεκλογικός -και αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν- ομολογεί κυνικά την κυβερνητική αποτυχία.

Θα ήθελα να σταθώ σε κάποιους αριθμούς για να δούμε κάποια βασικά μεγέθη του προϋπολογισμού. Σε σχέση με τα έσοδα, τα καθαρά έσοδα του 2019 είναι αυξημένα συγκριτικά με πέρυσι εκτιμώντας τα 53,8 δισεκατομμύρια έναντι των 53,6 δισεκατομμυρίων το 2018. Όσον αφορά τις δαπάνες, αυτές είναι μειωμένες κατά 1,3 δισεκατομμύρια σε σχέση με το 2018, δηλαδή φθάνουν τα 56,9 δισεκατομμύρια έναντι 58,2 δισεκατομμυρίων το 2018.

Η μείωση τους οφείλεται κατά κύριο λόγο, πρώτον, στη μείωση της επιστροφής φόρων και, δεύτερον, όπως ανέφερα και πριν, στη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 550 εκατομμύρια συγκριτικά πάντα με το προσχέδιο του 2019 και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Εάν περάσω, όμως, σε κάποιο άλλο ενδιαφέρον στοιχείο, όπως είναι οι άμεσοι και έμμεσοι φόροι, θα δούμε ότι το άθροισμα των άμεσων και έμμεσων φόρων το 2019, σύμφωνα με τον προ, διαμορφώνεται στα 46,4 δισεκατομμύρια από 45,4 δισεκατομμύρια. Δηλαδή έχουμε μία αύξηση του συνόλου των άμεσων και έμμεσων φόρων περίπου κατά 1 δισεκατομμύριο, ποσοστό που είναι το υψηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, χάριν στη δική σας εμμονή, είμαστε και η χώρα με τη μεγαλύτερη διαφορά απόδοσης της έμμεσης, της πιο άδικης φορολογίας, και της άμεσης φορολογίας, με μία διαφορά η οποία έχει τα εξής μεγέθη.

Ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση της έμμεσης φορολογίας είναι περίπου το 25% των φορολογικών εσόδων. Στην Ελλάδα οι έμμεσοι φόροι με τη διακυβέρνησή σας ξεπέρασαν το 39%.

Αυτά, λοιπόν, τα στατιστικά ευρήματα, που σας ανέφερα πριν από λίγο αποτυπώνουν τη βαθύτατη παθογένεια του φορολογι-

κού συστήματος. Οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές έχουν ως αποτέλεσμα η άμεση φορολογία να αφαιρεί από τις τσέπες των Ελλήνων το 55% του δηλωθέντος εισοδήματος, χωρίς να υπολογίσουμε τις ασφαλιστικές εισφορές.

Χάρη σε αυτά τα δεδομένα, με τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ η Ελλάδα, σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ, είναι παγκόσμια πρωταθλήτρια στην αύξηση φόρων με δεύτερο το Μεξικό. Από την ποιοτική ανάλυση των στοιχείων προκύπτει ότι ενώ από το 2015 και μετά στην υπόλοιπη Ευρώπη οι φόροι μειώνονται, στην πατρίδα μας η παρούσα συγκυβέρνηση τους αυξάνει ακόμα περισσότερο.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 2014 οι φόροι ήταν στο 35% περίπου με αποτέλεσμα η λεγόμενη «ψαλίδα» με τις χώρες του ΟΟΣΑ να αρχίσει να κλείνει, το 2017 που έχουμε επίσημα στοιχεία είναι στο 39,4%, δηλαδή αυξήθηκε, την ίδια ώρα που στις υπόλοιπες χώρες του ΟΟΣΑ υπήρχε μια μείωση της φορολογίας.

Στέκομαι τώρα σε ένα άλλο σημαντικό στοιχείο, στο ότι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς την εφορία έχουν διογκωθεί κατά 60%. Μόνο τον περασμένο Σεπτέμβριο πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες πολίτες δεν κατάφεραν να πληρώσουν την πρώτη δόση του ΕΝΦΙΑ. Και ο λόγος ήταν προφανής: γιατί συνέπιπτε χρονικά με την εξόφληση της δεύτερης δόσης του φόρου εισοδήματος.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα έχουμε φτάσει οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την εφορία να έχουν ξεπεράσει τα 103 δισεκατομμύρια και αν υπολογίσουμε και τα άλλα 35 δισεκατομμύρια που χρωστάνε οι Έλληνες πολίτες σε ληξιπρόθεσμες οφειλές και σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, καταλαβαίνετε πού βρισκόμαστε.

Όμως, ας δούμε και ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο, το προφίλ των οφειλετών. Σύμφωνα με την ΑΑΔΕ, στην εφορία χρωστούν 4,3 εκατομμύρια φορολογούμενοι, δηλαδή σχεδόν ο ένας στους δύο. Για την ιστορία, ο αντίστοιχος αριθμός το 2017 ήταν 3,7. Δηλαδή μέσα σε έναν χρόνο είχαμε αύξηση των οφειλετών κατά εξακόσιες χιλιάδες. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των πολιτών που δεν πληρώνουν τους φόρους τους το κάνουν όχι γιατί δεν θέλουν, δεν είναι του κινήματος «Δεν πληρώνω» που είχατε στήσει προεκλογικά πριν το 2015, αλλά γιατί δεν μπορούν. Και δεν μπορούν γιατί δεν έχουν τα χρήματα να το κάνουν.

Και να σας εξηγήσω το γιατί. Από τα 4,3 εκατομμύρια φορολογούμενους που χρωστούν στην εφορία, τα 2,5 εκατομμύρια χρωστούν έως 500 ευρώ. Άλλο 1,5 εκατομμύριο χρωστάει από 501 ευρώ έως 10.000 ευρώ και οι υπόλοιποι περίπου 300.000 χρωστούν πάνω από 10.000 ευρώ. Δηλαδή το 60% περίπου των οφειλετών στην εφορία χρωστά ως 500 ευρώ και αδυνατεί να τα καταβάλει.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μιλάμε για ένα κλασικό παράδειγμα φτωχοποίησης της ελληνικής κοινωνίας, για εξαθλίωση ενός ολοκληρωτικού λαού που άλλα του τάξατε και άλλα εφαρμόζετε. Εσείς που δηλώνετε σώμα και αίμα των Ελλήνων και τάξατε σεισάχθεια, επιχειρείτε ένα κοινωνικό και οικονομικό ολοκαύτωμα!

Λίγο πριν κλείσω θα μου επιτρέψετε να κάνω μια ξεχωριστή αναφορά στο επίδομα θέρμανσης. Θέτω το συγκεκριμένο ζήτημα γιατί είναι επίκαιρο, αλλά και ειδικότερα ως Μακεδόνας Βουλευτής διότι είναι ένα ζήτημα που αφορά ιδιαιτέρως τη Μακεδονία και τη Θράκη.

Εν τάξει να αναφέρω ότι το 2014 η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά είχε πρόβλεψη 212 εκατομμύρια για πετρέλαιο θέρμανσης και το 2018 την πήγατε στα 50 εκατομμύρια, δηλαδή κάτω από το 1/4 αυτών που προβλέπονταν τότε.

Για εμάς τους Μακεδόνες και τους Θράκες, όλους τους βορειοελλαδίτες που η τιμή του πετρελαίου θέρμανσης είναι γύρω στο 1,20 ευρώ καταλαβαίνετε ότι είναι πάρα πολύ μεγάλη και ότι θα υπάρξουν συνάνθρωποί μας οι οποίοι θα ζήσουν μαρτυρικό χειμώνα. Ζητώ, λοιπόν, την προσοχή σας, την ευαισθησία σας, αν υπάρχει, για να ληφθούν κάποια σχετικά μέτρα.

Εν κατακλείδι, ο προϋπολογισμός που καταθέσατε διαστρεβλώνει την πραγματικότητα. Απουσιάζουν παντελώς η ειλικρίνεια και η ανάπτυξη, περισσεύουν η υποκρισία και η υπερφορολόγηση, η οποία με τη σειρά της επιβεβαιώνει την γνωστή αρχή της φορολογίας που λέει ότι ο φόρος σκοτώνει τον φόρο και τελικά έχει ως αποτέλεσμα τα άδεια ταμεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με λίγα λόγια και με όρους αγοράς, από τη ζημία προσπαθείτε να βγάλετε κέρδος. Μόνο που κάτι τέτοιο είναι αδύνατο να συμβεί, όσες λογιστικές αλχημείες και αν επινοήσετε.

Για εμάς, τη Νέα Δημοκρατία, είναι σαφέστατο ότι δεν υπάρχει ο μονόδρομος της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, που βασίζεται σε μια υπερφορολόγηση των πολιτών και σε μια λογική επιδοματική, σε μια λογική παίρνω από τους πολλούς ένα 10% -παράδειγμα λέω- και επιστρέφω το ένα από αυτό.

Υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από το αδιέξοδο που μας οδηγεί η παρούσα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δεν είμαστε όλοι το ίδιο. Και ναι, κάποιος μπορούσαμε καλύτερα, τα καταφέραμε καλύτερα. Άλλωστε το αποδεικνύουν οι αριθμοί.

Εξυπακούεται, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει τον προϋπολογισμό του 2019, γιατί απλούστατα δεν συναινεί στην οικονομική αφαίμαξη ενός ολόκληρου λαού. Το μόνο παρήγορο είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν θα εφαρμοστεί, γιατί πολύ σύντομα, κύριες και κύριοι της συγκυβέρνησης, θα είστε παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αρπαγιδής, ειδικός εισηγητής από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΠΑΓΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε απόψε τη διαδικασία κύρωσης του προϋπολογισμού του 2019 εν μέσω κλίματος γενικότερης αναταραχής στην Ευρώπη και εισερχόμενοι σε μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδο τεχνητού διπολισμού -το βιάσαμε χθες σε αυτή την Αίθουσα- με τη διαδικασία κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεστών να επικρέμαται και με τον κ. Ζάεφ να μιλάει ευθέως για μακεδονική μειονότητα και γλώσσα, θέτοντας αλυτρωτικά ζητήματα που θα τα βρίσκουμε, δυστυχώς, συνεχώς μπροστά μας με αυτή την κακή συμφωνία. Είναι μια συμφωνία που υποτίθεται, κατά την Κυβέρνηση, ότι θα απεγκλωβίσει τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας, της Θεσσαλονίκης που η Κυβέρνηση την ταύτισε με το παράλληλο πρόγραμμα, το οποίο ποτέ δεν εφάρμοσε. Αλλά, ξέχασα, η Κυβέρνηση που εξήγγειλε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης ήταν μια άλλη Κυβέρνηση. Η δική σας ανέλαβε μόλις πριν από εκατό ημέρες. Καλή η προσπάθεια να μηδενίσετε το κοντέρ, αλλά αυτό που μηδενίζετε, όσο συνεχίζετε έτσι, είναι οι πιθανότητες της χώρας να κάνει μια δυναμική φυγή προς τα εμπρός.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζουν ως επεκτατικό τον πρώτο προϋπολογισμό μετά από δέκα χρόνια. Βγήκαμε από τα μνημόνια, βάλαμε τα καλά μας, τα καθαρά μας ρούχα -καθαρή έξοδος γαρ-, χαρές και πανηγύρια καιρός να επεκταθούμε και να περιμένουμε την ανάπτυξη. «Επεκτεινόμαστε και χαιρόμαστε», είναι ο τίτλος. Αυτό είναι το νέο κυβερνητικό αφήγημα και η νέα συνθηματολογία με επεκτατικές διαθέσεις.

Επεκτατικός προϋπολογισμός, λοιπόν. Στην ουσία πρόκειται για μια επέκταση σε βάρος της πραγματικής οικονομίας και της πραγματικής ανάπτυξης. Αυτό που επεκτείνεται στο πουθενά και χωρίς σχέδιο είναι απλά ένας πύργος Τζένγκα, όπως τον χαρακτήρισα στην επιτροπή. Ξέρετε, αυτό το παιχνιδάκι με τα ξυλάκια, που αν τραβήξεις ένα κομμάτι καταρρέει όλο. Είναι ένας πύργος από τραπουλόχαρτα -για τους μεγαλύτερους- όπου ένα να τραβήξεις καταρρέει όλος. Αυτός είναι ο προϋπολογισμός σας, ο προϋπολογισμός του 2019, ένας πύργος ναρκοθετημένος με ένα σωρό από αβεβαιότητες και επίφοβα δομικά στοιχεία που με το παραμικρό μπορεί να καταρρεύσει. Αν κάτι πάει στραβά, όλες οι προβλέψεις του θα πέσουν στο κενό. Και γιατί λέω «αβεβαιότητες και επίφοβα δομικά στοιχεία»; Γιατί οι αβεβαιότητες είναι πολλές τόσο στο εξωτερικό -Brexit στην Αγγλία, οικονομικά προβλήματα στην Ιταλία, «κίτρινα γιλέκα» στη Γαλλία, ζητήματα στην Ουκρανία, προσφυγικό- όσο και στο εσωτερικό, καθώς μπαίνουμε σε ένα προεκλογικό έτος, αλλά και γιατί ο τρόπος δημιουργίας των υπερπλεονασμάτων με τα οποία η Κυβέρνηση θα κάνει αυτή την περίφημη επεκτατική πολιτική θέτει σε κίνδυνο

την πορεία της οικονομίας και την αξιοπιστία της χώρας.

Τα δυσβάσταχτα πρωτογενή πλεονάσματα, στα οποία έχει δεσμευθεί ο κ. Τσίπρας, βάζουν θηλιά στον λαιμό της χώρας και υπονομεύουν την προοπτική μιας αειφόρου ανάπτυξης.

Τα υπερπλεονάσματα δεν προέρχονται από καμμία υπερπόδοση της οικονομίας, αλλά από το στράγγισμα της αγοράς, των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων.

Δεν μεγαλώσατε την «πίτα» για να μοιράσατε μεγαλύτερο κομμάτι. Δεν πιάσατε κανέναν τρελό ρυθμό ανάπτυξης. Στον βάλτο κινούμαστε, που ελπίζω να μην γίνει βούρκος από τη συνεχή σκανδαλολογία υπαρκτών και ανύπαρκτων σκανδάλων.

Μόνο προβληματισμό και αγωνίες για το πώς θα εξελιχθεί η εκτέλεσή του εκπέμπει αυτός ο προϋπολογισμός. Ποιο καλό νέο και τι αισιόδοξο φέρνει; Βλέπετε κανένα κύμα επενδύσεων να εκτινάξει την ανάπτυξη, που παλιά συζητούσαμε για τη θεωρία του ελατηρίου;

Κανένα έργο δεν ξεκίνησε επί των ημερών σας. Καμμία εργασία δεν συνέβη στο Ελληνικό. Τέσσερα χρόνια το παρακολουθούμε το αφήγημα. Καμμία νέα καινοτόμα διαδικασία για τον έλεγχο και την εφαρμογή του προϋπολογισμού δεν προτείνετε ως καινοτομία. Με μια φράση, ο προϋπολογισμός σας δεν εμπνέει καμία εμπιστοσύνη. Και ο φαύλος κύκλος ξαναγυρνάει εκεί που ξεκίνησε.

Ο προϋπολογισμός του 2019 θα είναι το ίδιο ανεφάρμοστος όπως εκείνος του 2009, που είχε συντάξει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πετώντας το «μπαλάκι» στους επόμενους. Δεν έχουμε ξεπεράσει αυτά τα σύνδρομα, τα οποία χαρακτηρίζουν την πολιτική μας λειτουργία. Η Κυβέρνηση αντιγράφει πρακτικές και μεθόδους της Νέας Δημοκρατίας με την ιστορία να επαναλαμβάνεται.

Μην ξεχνάμε ότι η ελληνική κρίση ήταν κυρίως κρίση εμπιστοσύνης. Ήταν κρίση εμπιστοσύνης προς το πολιτικό σύστημα και κρίση εμπιστοσύνης προς την οικονομία της χώρας. Και για ποια εμπιστοσύνη να μιλήσουμε; Ποια δομικά στοιχεία να πρωτοαναλύσει κανείς, ώστε να καταλάβει ποιος είναι ο πύργος στην άμμο; Την υπερφορολόγηση των τελευταίων τεσσάρων ετών με τους έμμεσους φόρους να πρωταγωνιστούν; Υπάρχει κάτι που δεν έχετε υπερφορολογήσει; Το εισόδημα; Αυξήσατε την προκαταβολή φόρου για όλους τους επαγγελματίες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις από το 55% στο 100%. Καταργήθηκε η αυτοτελής φορολόγηση του εισοδήματος από ελεύθερο επάγγελμα από 26% έως 33% και πλέον το εισόδημα αυτό φορολογείται με συντελεστές που φτάνουν το 45%.

Την ακίνητη περιουσία; Αυξήθηκαν οι συντελεστές για τον υπολογισμό του ΕΝΦΙΑ στα οικόπεδα. Αυξήθηκε από 5‰ στο 5,5‰ ο συμπληρωματικός ΕΝΦΙΑ για τα νομικά πρόσωπα.

Την κατανάλωση; Απαριθμήθηκαν προηγούμενα οι φόροι. Είχαμε μαζική μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών ευρείας κατανάλωσης από τον μειωμένο συντελεστή του 13% στο 24%. Δεν υπάρχει κάτι που δεν φορολογήθηκε είτε προϊόν είτε υπηρεσία, ό,τι ήταν δυνατόν και είχε μαζικότητα.

Τι να πρωτοπεί κανείς για την έλλειψη ρευστότητας στην αγορά; Ούτε ευρώ ούτε δέυρω δεν κινείται. Όποιος συζητά με επιχειρηματίες ή με ανθρώπους της αγοράς, με ελεύθερους επαγγελματίες, μπορεί να αποτυπώσει την αλήθεια.

Τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου με ένα κράτος μπαταχτσή; Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να προωθηθεί η ανάπτυξη;

Τις μειώσεις των δαπανών που οδηγούν σε δυσλειτουργία τα νοσοκομεία, την παιδεία, τις κοινωνικές δαπάνες, τις κοινωνικές υποδομές;

Το έλλειμμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, που παραμένει στα ίδια επίπεδα στα οποία κυμαίνονταν το 2014, καταδεικνύοντας ότι η χώρα δεν έκανε κανένα σοβαρό βήμα προς την εξωστρέφεια;

Την αδυναμία προσέλκυσης επενδύσεων; Μόνο καλές προθέσεις και λόγια ακούμε και καμμία υλοποίηση. Τον συνολικό όγκο των επενδύσεων, ο οποίος στο πρώτο εξάμηνο του 2018 υποχωρεί κατά 7,9% έναντι του πρώτου εξαμήνου του 2017 και τις υψηλές αποσβέσεις των τελευταίων ετών να κρατάνε τις καθαρές επενδύσεις σε αρνητικό επίπεδο, τη στιγμή που χρειαζόμαστε μεγάλο επενδυτικό σοκ; Τρώμε το κεφάλαιο της χώρας, τρώμε

τις σάρκες μας.

Το «πάγωμα» του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που αυτή η μείωση κυρίως πλήττει τις περιφέρειες και τα έργα σε δήμους και χωριά ανά την Ελλάδα;

Την αναμικτή ανάπτυξη με το βάρος να πέφτει κυρίως στην κατανάλωση;

Το φορτίο των κόκκινων δανείων με τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις να επιβιώνουν μέρα με τη μέρα, χωρίς να ξέρουν τι τους ξημερώνει την επόμενη χρονιά;

Τη μειούμενη τραπεζική χρηματοδότηση και τον βραχνά της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών; Αλήθεια, θα απολογηθεί κανείς για τη χαμένη αξία πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ από τις τράπεζες;

Τις ιδιωτικοποιήσεις των μεγάλων ενεργειακών εταιρειών, της ΔΕΗ, των ΕΛΠΕ, της ΔΕΠΑ, που πάνε από παράταση σε παράταση, αν όχι για ματαίωση, απλά και μόνο για να εγγράψουμε έσοδα στο υπερταμείο με μια ξερή εισπρακτική λογική και όχι με μια αναπτυξιακή λογική βάσει εθνικού σχεδίου;

Την απουσία της ομαλής επιστροφής στις αγορές μετά την απογείωση της απόδοσης πάνω από 4% των δεκαετών κρατικών ομολόγων το τελευταίο διάστημα και χωρίς άμεση προοπτική αποκλιμάκωσης;

Την έλλειψη οποιουδήποτε οράματος και σχεδίου με οδικό χάρτη, με συγκεκριμένες ενέργειες για το πώς, τότε και πού μπορεί να φτάσει η ελληνική οικονομία σε πέντε - δέκα χρόνια;

Και μη διανοηθεί κανείς να μας ρωτήσει, δήθεν στριμωχοντάς μας -είναι της μόδας το τελευταίο διάστημα- «Και τι θέλετε; Να μην ενισχύσουμε όσους υπέφεραν κατά την περίοδο της κρίσης;». Ποιον κοροϊδεύετε; Πήρατε 10 ευρώ, δίνετε 1 και θέλετε να σας πούμε και μπράβο. Μόνο στις ιστορίες του Χότζα υπάρχουν αυτά. Ασφαλώς και θέλουμε να ενισχυθούν όσοι υπέφεραν περισσότερο. Οι πολίτες δεν μπορούν να περιμένουν και δεν αντέχουν.

Πρέπει το ταχύτερο να μπούμε πάλι σε πορεία οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Για αυτόν τον λόγο εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, η Δημοκρατική Συμπράταξη, έχουμε προτείνει εδώ και τώρα συγκεκριμένα μέτρα και προτάσεις νόμου που καταθέσαμε για τις επιχειρήσεις, τους μικρομεσαίους, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αγρότες και την αγροτική παραγωγή, τα νοικοκυριά και την προστασία της πρώτης κατοικίας, τους εργαζόμενους και τους ανέργους, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους ηλικιωμένους και, τέλος, πρόσφατα, το δημογραφικό. Ιδιαίτερα το τελευταίο, κυρίες και κύριοι, αποτελεί το νούμερο ένα υπαρκτό πρόβλημα για τη χώρα, που πρέπει να μπει σε άμεση προτεραιότητα και να αντιμετωπιστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άρνηση της πραγματικότητας και ιδιαίτερα στην περίπτωση μας η άρνηση της οικονομικής πραγματικότητας, είναι ο χειρότερος σύμβουλος για την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση αντί να προσαρμόσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας στον προϋπολογισμό, προσαρμόζει τον προϋπολογισμό στις εκλογικές και κομματικές της ανάγκες.

Αντί να εισηγηθείτε τον πρώτο μεταμνημονιακό προϋπολογισμό, όπως λέτε, έναν προϋπολογισμό με άλλη δομή και φιλοσοφία ως προς τον σχεδιασμό, την εφαρμογή, την αυτοαξιολόγηση του προϋπολογισμού, ακολουθείτε την πεπατημένη. Δεν έχετε καμμία έμπνευση και κανένα ολοκληρωμένο σχέδιο. Ξαναλέω, δεν φέρντε τίποτα το καινούργιο. Αρκείστε μόνο στο παλιό, αν και μιλάτε διαρκώς για το καινούργιο. Ίσως είστε το πιο παλιό από το παλιό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία έχει δυνατότητες να αναπτυχθεί. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση με τις πολιτικές της δεν μετατρέπει αυτές τις δυνατότητες σε ικανότητες. Δεν θεμελιώνει ένα άλλο παραγωγικό μοντέλο που έχει ανάγκη η χώρα. Επαναλαμβάνει αποτυχημένες παλαιοκομματικές πρακτικές, προσδοκώντας πρόσκαιρα μικροκομματικά οφέλη, αδιαφορώντας για το τι μπορεί να σημαίνει για την ελληνική οικονομία η αδυναμία εκτέλεσης του προϋπολογισμού και η εμπλοκή σε κάποιες παραδοχές του.

Ο προϋπολογισμός του 2019 είναι μία συνταγή από τα ίδια αποτυχημένα του κακού παρελθόντος. Η Κυβέρνηση δεν δείχνει να έχει διδαχθεί τίποτα από την κρίση. Εμείς λέμε ότι οι δυνατό-

τητες οικονομίας της ελληνικής οικονομίας είναι εκεί και περιμένουν εμάς να τις κάνουμε ικανότητες.

Για να μετατραπούν όμως οι δυνατότητες σε ικανότητες και να «τρέξει» η ανάπτυξη χρειάζεται αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών. Αυτή η αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών δεν θα αργήσει να έρθει. Η χώρα δεν μπορεί να περιμένει άλλο. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για αυταπάτες και ψευδαισθήσεις.

Η χώρα μας, η Ελλάδα, έχει προοπτική και μπορεί να πάει μπροστά, με έναν διαφορετικό στημένο προϋπολογισμό που να παρακολουθείται η εκτέλεσή του εντατικά. Με μία άλλη κατανομή πόρων και στοχευμένες επενδύσεις ανά περιφέρεια, που θα αξιοποιούν το συγκριτικό πλεονέκτημα κάθε περιοχής, κάθε περιφέρειας, η οποία πρέπει να αποκτήσει ταυτότητα. Με έναν άλλο χαρακτήρα που πρέπει να προσλάβει το υπερταμείο. Με μία άλλη προσέγγιση για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Με την ακύρωση των μεθοδεύσεων της παραχώρησης των δέκα χιλιάδων ακινήτων από την Κυβέρνηση. Με την ανάκτηση, τέλος, της εθνικής κυριαρχίας και το να το οδηγήσουμε σε ελληνικό έλεγχο.

Με διαρθρωτικές αλλαγές και ανάπτυξη που δεν θα στηρίζεται στην κατανάλωση με δανεικά, αλλά στην παραγωγή, στις εξαγωγές, στην καινοτομία, στην αξιοποίηση του ανθρώπινου κεφαλαίου, στις πράσινες ενεργειακές επενδύσεις, στην επιστροφή των δυνατών μυαλών, των παιδιών που έφυγαν στο εξωτερικό - και ίσως αυτό πρέπει να μας προβληματίσει, είναι το καλύτερο συγκριτικό πλεονέκτημα που μπορεί να διαθέτει η χώρα, γιατί αυτά τα παιδιά θα φέρουν το καινούργιο, μία άλλη συμπεριφορά, μία άλλη αντίληψη για να προχωρήσουν τα πράγματα.

Αλλά και με κατάλληλες συμμαχίες στην Ευρώπη, ώστε να πάψει επιτέλους η ΟΝΕ να είναι μόνο νομισματική ένωση, αλλά να γίνει οικονομική νομισματική ένωση. Και αυτό συνεπάγεται την οικονομική και πολιτική ενότητα της Ευρώπης. Με λίγα λόγια, κυρίες και κύριοι, αλλαγή πολιτικών συσχετισμών και μία άλλη οικονομική πολιτική για την Ελλάδα και την Ευρώπη.

Κλείνω, συνοψίζοντας την πραγματική αλήθεια για τον προϋπολογισμό του 2019. Πρώτον, με αυτόν τον προϋπολογισμό η Κυβέρνηση δεν βλέπει κατάματα τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας. Δεύτερον, η χώρα δεν είναι σε θέση να βγει στις αγορές ώστε να αναχρηματοδοτήσει ανέφελα το χρέος της, ώστε να βγούμε οριστικά από την κρίση.

Για αυτούς τους λόγους, καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, ο οποίος είναι κατώτερος των περιστάσεων και των αναγκών της χώρας. Η χώρα έχει πολύ μεγαλύτερες αναπτυξιακές δυνατότητες από αυτές που αναγνωρίζει σε αυτήν η παρούσα Κυβέρνηση. Και εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, είμαστε εδώ, προτείνοντας με αισιοδοξία το πώς και με ποια μέσα μπορεί να γίνει αυτό πράξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αντωνίου, ειδικός εισηγητής από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος θα είναι και ο τελευταίος ομιλητής για απόψε. Ελάτε, κύριε Αντωνίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πριν τοποθετηθώ για τον προϋπολογισμό, θέλω να κάνω κάποια σχόλια για πράγματα που ειπώθηκαν από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης από αυτό εδώ το Βήμα.

Πρώτα πρώτα είπε ο κ. Σταϊκούρας ότι είμαστε μια Κυβέρνηση που έχουμε αλλεργία στις επενδύσεις. Θέλω να θυμίσω εδώ ότι εμείς που έχουμε αλλεργία στις επενδύσεις, όπως λέει ο κ. Σταϊκούρας, πετύχαμε άμεσες ξένες επενδύσεις - ρεκόρ την τελευταία δωδεκαετία. Το 2018 προβλέπονται οι άμεσες ξένες επενδύσεις να ανέλθουν στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Το τελευταίο μεγαλύτερο ποσοστό που καταγράφηκε ήταν το 2006.

Το δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω είναι σε σχέση με αυτήν τη φιλολογία που αναπτύχθηκε εδώ από τον κ. Σταϊκούρα αλλά και από άλλους συναδέλφους, σε σχέση με αυτό το περίφημο δυνητικό ΑΕΠ που χάθηκε κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης από τη σημερινή Κυβέρνηση. Τι ήταν αυτό το δυνητικό ΑΕΠ; Ήταν ένα μύθευμα, μια φιλολογία που αναπτύσσεται σε σχέση με το τι και πού ακριβώς θα ήταν η οικονομία, αν συνέχιζε η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου από το 2014 και μετά, δηλαδή υπη-
ρετώντας ένα πρόγραμμα που από τον Ιούνιο του 2004 -σύμ-

φωνα με όλους, και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης- ήταν εκτός τροχιάς. Δηλαδή σε ένα πρόγραμμα που έτρεχε στον γκρεμό, εσείς χιτίζετε εκ των υστέρων δυνητικό ΑΕΠ, με εξωπραγματικούς ρυθμούς ανάπτυξης, με εξωπραγματικά πρωτογενή πλεονάσματα. Ούτε ο πιο επιδέξιος ταχυδακτυλουργός δεν θα μπορούσε να πετύχει κάτι παρόμοιο. Μια επικοινωνιακή φούσκα είναι όλο αυτό το αφήγημα.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω αφορά τις τοποθετήσεις κάποιων συναδέλφων που έδωσαν μεγάλη έμφαση στα θέματα δημόσιας διοίκησης και διορισμών. Αναφέρομαι στον κ. Γεωργιάδη και στον κ. Αμυρά. Βλέπω να διολισθαίνουν σε μια λογική που προβάλλει επιθετικά η Νέα Δημοκρατία και στοχεύει στο κοινωνικό κράτος, στην υγεία, στην παιδεία, στις κοινωνικές υπηρεσίες και στους ελεγκτικούς μηχανισμούς, ΣΕΠΕ, ΣΔΟΕ κ.λπ., που έχουν αποφύλωθεί τα χρόνια των μνημονίων και χρειάζονται ανάταξη και ενίσχυση. Υπάρχει μια ανακολουθία σε αυτήν την επιχειρηματολογία, γιατί σε πλείστες όσες περιπτώσεις, που έρχονται και κάνουν συναντήσεις εδώ με συνδικαλιστικούς φορείς είτε από τον χώρο της υγείας, είτε από τον χώρο της παιδείας, είτε από τον χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε όλους όσους συναντάνε είναι θετικοί στη λογική ότι πρέπει να ενισχυθούν με ανθρώπινο δυναμικό συγκεκριμένοι τομείς της δημόσιας διοίκησης. Βέβαια, εδώ εκ των υστέρων έρχονται στο Βήμα και λένε άλλα.

Να κάνω εδώ μια παρένθεση και να πω ότι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκης, ο οποίος τώρα μιλάει για μείωση του κράτους και λέει ότι το κράτος είναι μεγάλο, κατά το διάστημα που ήταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης είχε πενήντα έναν μετακλητούς στο γραφείο του, ενώ ο επόμενος Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης της δικιάς μας Κυβέρνησης είχε μόνο τρεις. Ο κ. Γεωργιάδης επίσης είχε δεκαεπτά άτομα στο γραφείο του από τους είκοσι τρεις παρανόμως προσληφθέντες στο ΚΕΕΑΠΝΟ, οι οποίοι δούλευαν στο πολιτικό του γραφείο. Το έχει ομολογήσει και ο ίδιος στην αρμόδια εξεταστική επιτροπή. Αυτά τα ρεκόρ, δυστυχώς, τα έχετε εσείς. Εμάς δεν μας αγγίζουν ούτε μπορούμε ποτέ να τα πιάσουμε.

Προς επίρρωση των όσων λέω έχω εδώ τα επίσημα στοιχεία που έχει δώσει το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης με δελτίο Τύπου, το οποίο επίσημα έχει διακινήσει, με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 2018. Το τακτικό προσωπικό του δημοσίου, τον Δεκέμβριο του 2014 ανερχόταν σε πεντακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες οκτακόσια πενήντα έξι άτομα και τον Αύγουστο του 2018, δηλαδή πρόσφατα, σε πεντακόσιες εξήντα έξι χιλιάδες πεντακόσια έντεκα άτομα, δηλαδή το μόνιμο προσωπικό ήταν μειωμένο κατά δέκα χιλιάδες άτομα.

Όσον αφορά τους συμβασιούχους, για τους οποίους επίσης έχει αναπτύξει μια φιλολογία, ότι αυτή η Κυβέρνηση το μόνο που κάνει είναι να διορίζει, τα επίσημα στοιχεία, επίσης από το δελτίο Τύπου, είναι ότι το 2015 οι συμβασιούχοι ανέρχονταν σε σαράντα οκτώ χιλιάδες ογδόντα τέσσερα άτομα, τον δε Αύγουστο του 2018 ανέρχονταν σε σαράντα έξι χιλιάδες ενιακόσια τριάντα πέντε. Και εδώ έχουμε μείωση κατά 1.000 περίπου άτομα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, δυστυχώς για σας. Παρ' ότι τα στοιχεία σας διαψεύδουν, επιμένετε, φτιάχνοντας και πουλώντας ένα ψεύτικο αφήγημα για λόγους προπαγανδιστικούς.

Η τρίτη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι όσον αφορά αυτό που ειπώθηκε περί παροχολογίας. Να θυμίσω ότι παροχολογία από αυτή την Κυβέρνηση δεν υπάρχει. Το 1 δισεκατομμύριο ευρώ περίπου μέτρα που προβλέπονται στον προϋπολογισμό είναι από τα επιπλέον έσοδα που προκύπτουν από την ανάπτυξη που προβλέπεται για το 2019. Αυτό δεν είναι παροχολογία. Παροχολογία είναι να δίνεις παροχές από χρήματα που σου λείπουν, διευρύνοντας τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος, όπως γινόνταν συστηματικά τα προ κρίσης χρόνια της λεγόμενης ευημερίας και της απρονοησίας ή της αμεριμνησίας, θα συμπληρώνα εγώ.

Έρχομαι τώρα στον προϋπολογισμό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πέρυσι τέτοια εποχή, συζητώντας τον προϋπολογισμό του 2018, είχαμε βάλει ως Κυβέρνηση και ως κοινοβουλευτική πλειοψηφία ένα μεγάλο στοίχημα και κάποια επιμέρους, μικρά

αλλά σημαντικά στοίχημα. Το μεγάλο στοίχημα ήταν ότι το 2018 θα ήταν η χρονιά εξόδου από τα μνημόνια και ο προϋπολογισμός του 2019 θα ήταν ο πρώτος μεταμνημονιακός προϋπολογισμός. Και αυτό το στοίχημα το κερδίσαμε, σε πείσμα της δικής σας καταστροφολογίας και των δικών σας προφητειών που διαψεύστηκαν παταγωδώς.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, η 20^η Αυγούστου του 2018 θα αποτελεί ένα ορόσημο στην οικονομική ιστορία της χώρας. Κερδίσαμε το στοίχημα της ρύθμισης του δημόσιου χρέους ώστε να είναι δυνητικά βιώσιμο στη βραχυπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη περίοδο, με πρόβλεψη περαιτέρω μείωσης και σε βάθος χρόνου. Κερδίσαμε το στοίχημα της ανάπτυξης, κερδίσαμε το στοίχημα της δημοσιονομικής προσαρμογής με κοινωνική προστασία για τους πιο αδύνατους συμπολίτες μας. Κερδίσαμε το στοίχημα της απασχόλησης και της σταδιακής αποκλιμάκωσης της ανεργίας. Κερδίσαμε το στοίχημα της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος.

Να σημειώσω εδώ ότι παραλάβαμε ένα ασφαλιστικό σύστημα που, παρά τις περικοπές πάνω από 50% οριζόντια στις συντάξεις, αφήνοντας τετρακόσιες χιλιάδες απλήρωτες συντάξεις και έλλειμμα 1 δισεκατομμύριο ευρώ, το φέραμε σε πλεόνασμα και σήμερα είναι βιώσιμο κατά γενική ομολογία.

Κάνω εδώ μια παρένθεση για να θυμίσω την καταστροφολογία που είχατε αναπτύξει όλο το προηγούμενο διάστημα, ότι δεν θα κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, όταν παροτρύνετε την Κυβέρνηση να υπογράψει ό,τι της φέρνουν γιατί όσο καθυστερούσαμε να υπογράψουμε μεγάλωνε ο λογαριασμός. Αυτή ήταν η «στήριξη» που δίνετε τότε. Λέγατε «υπογράψτε, γιατί αν έρθουμε εμείς θα υπογράψουμε μέτρα, όσα ζητάει η τρόικα και άλλα τόσα», όπως έλεγε ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργιάδης. Λέγατε ότι θα εφαρμοστεί ο «κόφτης», ότι δεν θα πιάσουμε τους στόχους του πρωτογενούς πλεονάσματος και διάφορα τέτοια. Καταστροφολογία, κατατρομοκράτηση, fake news!

Επιτεθήκατε με πρωτοφανή σφοδρότητα στους Ευρωπαίους αξιωματούχους, με χαρακτηριστική την περίπτωση του κ. Μοσκοβισί, του Επιτρόπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν στην Επιτροπή Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων τόλμησε να μιλήσει για καθαρή έξοδο της χώρας από τα μνημόνια και πως υπάρχει περιθώριο και δυνατότητα κάποια θεσμοθετημένα μέτρα, όπως η περικοπή των συντάξεων, να μην εφαρμοστούν.

Επιμένετε σε σενάρια καταστροφολογίας, ακόμη και όταν προ μηνός καταθέσαμε το προσχέδιο του προϋπολογισμού με πρόβλεψη μη περικοπής των συντάξεων και πακέτο μόνιμων δημοσιονομικών αντιμέτρων ύψους πάνω από 910 εκατομμύρια ευρώ.

Ενώ ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι νοιάζεται για τη χώρα, στην ουσία όλο το προηγούμενο διάστημα προίονιζε με δημόσιες δηλώσεις και τοποθετήσεις του όλη την εθνική προσπάθεια εξόδου από τα μνημόνια, φτάνοντας στο ακραίο σημείο να παροτρύνει τους ξένους επενδυτές να μην έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, λέγοντας ότι η Ελλάδα δεν είναι χώρα φιλική προς τις επενδύσεις και ότι θα πρέπει να περιμένουν να έρθουν, να κάνουν επενδύσεις, όταν έρθει η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση και ο ίδιος γίνει πρωθυπουργός. Η δε κ. Γεννηματά να ζητά τη διάλυση της Βουλής και την προκήρυξη των εκλογών έναν μήνα πριν από την κρίσιμη ημερομηνία της 20^{ης} Αυγούστου, όταν έκλεισε και οριστικά η συμφωνία για το τέλος της μνημονιακής επιτροπείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 20 Αυγούστου η Ελλάδα ολοκλήρωσε με επιτυχία το τριετές πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής του ESM και διασφάλισε δέσμη μέτρων ελάφρυνσης του δημοσίου χρέους, που το καθιστά δυναμικά βιώσιμο. Καθώς τα μακροοικονομικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας βελτιώνονται, η δημοσιονομική πολιτική θα στρέφεται σταδιακά και με ασφάλεια προς ένα νέο μείγμα, με στόχο την ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών, την υποστήριξη της βιώσιμης ανάπτυξης και την αντιμετώπιση με τρόπο στοχευμένο χρόνιων ελλειμμάτων στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και του κοινωνικού κράτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Θέλω να πω λίγα πράγματα για την ανάπτυξη και για τους στόχους που αυτή η Κυβέρνηση υπηρετεί με συνέπεια. Στόχος μας είναι οι περισσότερες επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, η αύξηση των ποιοτικών θέσεων εργασίας και η βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη.

Σας είπα για την περίοδο 2017-2018 σε τι ύψος ανήλθαν οι άμεσες ξένες επενδύσεις. Επίσης, θέλω να πω ότι σημαντικό είναι για τη σημερινή Κυβέρνηση να υλοποιήσει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες και υλοποιεί, για τη διευκόλυνση προσέλκυσης νέων επενδύσεων, εγχώριων και ξένων, όπως η δημιουργία Κτηματολογίου, δασολογίου και γενικότερα χρήσεων γης, καθώς και η απλοποίηση αδειοδότησης επιχειρήσεων, που δεν έκανε ποτέ καμία άλλη κυβέρνηση στο παρελθόν.

Παρά την περί του αντιθέτου φιλολογία, που περνάτε μέσω του φιλικού σας Τύπου, η Ελλάδα τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκεται στην πέμπτη καλύτερη θέση από πλευράς απορροφητικότητας των κοινοτικών κονδυλίων, γεγονός που επιβεβαίωσε την προηγούμενη εβδομάδα ο εκπρόσωπος της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Είμαστε, επίσης, στην πρώτη θέση στην απορρόφηση κοινοτικών προγραμμάτων από το Πακέτο Γιούνκερ.

Θεσμοθετούμε επιπρόσθετα νέα εργαλεία χρηματοδότησης των επιχειρήσεων. Εισάγουμε τον θεσμό των μικροπιστώσεων, μικροδάνεια σε επιχειρήσεις ΜΜΕ, χωρίς ενυπόθηκες εγγυήσεις με επιχειρηματικά κριτήρια και κριτήρια βιωσιμότητας. Είμαστε σε διαβούλευση με τους θεσμούς για την ίδρυση Αναπτυξιακής Τράπεζας και μέχρι το τέλος του Δεκέμβρη θα έχουμε τις σχετικές ανακοινώσεις.

Το Κτηματολόγιο και οι δασικοί χάρτες προχωρούν, έτσι ώστε να αρθούν οι μόνιμες παθογένειες και ασάφειες που ήταν το σημαντικότερο αντικίνητρο για επενδύσεις. Βελτιώνουμε και κάνουμε φιλικότερο και αντιγραφειοκρατικό το εταιρικό δίκαιο και το καθεστώς αδειοδότησης στην εγκατάσταση των επιχειρήσεων.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα αναφερθώ στα θετικά μέτρα που προβλέπει ο προϋπολογισμός για σημαντικές κοινωνικές κατηγορίες συμπολιτών μας. Τα ανέφεραν οι προηγούμενοι συνάδελφοι και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας.

Κλείνοντας, θέλω να σημειώσω ότι αυτός ο προϋπολογισμός

που συζητάμε στην Ολομέλεια είναι ένα πρώτο δείγμα ανάκτησης της κυριαρχίας της χώρας, ένα πρώτο δείγμα που σηματοδοτεί μία νέα πορεία για τη χώρα μας και τον ελληνικό λαό.

Δέσμευσή μας είναι αυτή η πορεία να συνεχιστεί προς όφελος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας που εμείς θέλουμε να υπηρετήσουμε. Σε αυτόν τον στόχο θα μείνουμε αταλάντευτα προσηλωμένοι και συνεπείς και θα είμαστε εμείς που θα εισηγηθούμε τον επόμενο προϋπολογισμό με ακόμα περισσότερα θετικά μέτρα. Η Ελλάδα δεν θα γυρίσει πίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, οι Υπουργοί Μεταναστευτικής Πολιτικής, Εσωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών, Υγείας, Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Υποδομών και μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Τουρισμού, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Οικονομικών, Υγείας, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και Οικονομίας και Ανάπτυξης και η Υφυπουργός Οικονομικών κατέθεσαν στις 12-12-2018 σχέδιο νόμου: «Επείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής». Το ως άνω νομοσχέδιο έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως κατεπείγον και παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 2018 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2019».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ